

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๔/๒๕๑๘ (สามัญสมัยแรก)

วันพุธ ที่ ๑๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๒๖๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : วันนี้
มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิด
ประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะ
แจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ ๑ ผมจะแจ้งต่อที่ประชุมให้
รับทราบพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ

ทั้งนายกรัฐมนตรี และแต่งตั้งคณะรัฐ-
มนตรี ขอเชิญท่านสมาชิกได้โปรดยืนขึ้น
รับฟังพระบรมราชโองการ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืน
ขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

“ประกาศ

ตั้งนายกรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช พร.

ตามที่ได้มีประกาศตั้งหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๕
กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๑๘ และประกาศแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์
พุทธศักราช ๒๕๑๘ แล้วนั้น เนื่องจากในการแถลงนโยบายเพื่อขอความไว้วางใจจากสภา
ผู้แทนราษฎรในวันที่ ๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘ สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติให้ความ
ไว้วางใจในคณะรัฐมนตรีคณะนี้ ด้วยคะแนนเสียงน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มา
ประชุม คณะรัฐมนตรีคณะนี้จึงเป็นอันต้องพ้นจากตำแหน่งตามความในมาตรา ๑๘๗ (๒)
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๗

และโดยที่ทรงพระราชดำริว่า หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นผู้สมควรไว้
วางพระราชฤทัยให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๑๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ หม่อมราชวงศ์
คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี บริหารราชการแผ่นดินสืบไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘ เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาล
ปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

ประธานรัฐสภา

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นประกาศแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี

“ประกาศ แต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ประ.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
เป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๑๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘ แล้วนั้น

บัดนี้ หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี ได้เลือกสรรผู้สมควร
ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี เพื่อบริหารราชการแผ่นดินแล้ว จึงมีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี ตามความในมาตรา ๑๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ดังต่อไปนี้

๑. พลตรี ประमाण อติเรกสาร
๒. นายปรีดา พัฒนถาบุตร.
๓. พลตรี ประमाण อติเรกสาร

เป็นรองนายกรัฐมนตรี

เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

๔. นายบุญชู โรจนเสถียร
 ๕. พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ
 ๖. นายทวีช กลิ่นประทุม
 ๗. พลตรี ศิริ สิริโยธิน
 ๘. นายทองหยด จิตตวิระ
 ๙. นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์
 ๑๐. นายใหญ่ ศวิตชาติ
 ๑๑. นายนิพนธ์ ศศิธร
 ๑๒. นายประชุม รัตนเพียร
 ๑๓. นายสุรินทร์ เทพกาญจนา
 ๑๔. พลโท ชามู อังสุโชติ
 ๑๕. พลเรือเอก กมล สีสะกลิน
 ๑๖. นาวาอากาศโท ทินกร พันธุ์กระวี
 ๑๗. นายทาบชัย อัครราช
 ๑๘. นายอนันต์ ภักดิ์ประไพ
 ๑๙. เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์
 ๒๐. นายอนันต์ ฉายแสง
 ๒๑. พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา
 ๒๒. พันเอก ประกอบ ประยูรโกศราช
 ๒๓. นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์
 ๒๔. นายประเสริฐ บุญสม
- เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
เป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การต่าง-
ประเทศ
เป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
เป็นรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยของ
รัฐ
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
เป็นรัฐมนตรี ช่วย ว่าการ กระทรวงเกษตร
และสหกรณ์
เป็นรัฐมนตรี ช่วยว่า การ กระทรวงเกษตร
และสหกรณ์
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม
เป็นรัฐมนตรี ช่วย ว่าการ กระทรวงศึกษา
ธิการ

๒๕. นายสุวรรณ ธนภักญา

เป็นรัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวงศึกษา
ธิการ

๒๖. นายอุทัย ชุณหะจันทร์

เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธา-
ณสุข

ทั้งนี้ ทั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๑๘ เป็นปีที่ ๓๐ ในรัชกาล
ปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
นายกรัฐมนตรี

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์
(เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ พรรคประ-
ชาธิปัตย์ จากจังหวัดเพชรบูรณ์ กราบ
กระผมมีข้อหารือกับท่านประธานที่เคารพ
โดยอาศัยข้อบังคับตามข้อที่ ๓๓ (๑) และ
(๒) ประกอบด้วย (๕) ใคร่หารือท่านประ-
ธาน ดังจะกราบเรียนต่อไปนี้ครับ เนื่อง
จากว่ากระผมได้รับระเบียบวาระการประชุม
จากเจ้าหน้าที่รัฐสภาเมื่อเวลาประมาณ บ่าย
๓ โมงเมื่อวานนี้ ฉะนั้นเห็นว่าท่านสมาชิก
อีกหลายท่านอาจจะยังไม่ได้รับระเบียบวาระ
การประชุม วันนี้กระผมไม่อยากจะกราบ
เรียนว่า เป็นวันสำคัญในประวัติศาสตร์ แต่
กระผมเห็นว่าประชาชนนับจำนวนล้านคน
กำลังสนใจการดำเนินการของฝ่ายนิติบัญญัติ

โดยมีท่านประธานที่เคารพเป็นผู้นำฝ่ายนิติ-
บัญญัติ ฉะนั้น กระผมจึงขอกราบเรียนเสนอ
ญัตติ เชื่อเหลือเกินว่า ท่านประธานที่
เคารพจะมีใจกว้าง เพราะท่านก็เป็นนัก
ประชาธิปไตยได้ตลอดสมัค ผู้แทนราษฎร
และได้รับการเลือกตั้งมาเป็นอันดับที่ ๒ ของ
จังหวัดฉะเชิงเทรา ฉะนั้นกระผมมั่นใจเหลือ
เกินว่าท่านจะรับญัตตินี้เข้าไว้เพื่อ
พิจารณาประกอบว่าเราจะดำเนินการประชุม
ตามระเบียบวาระที่ ๒ ต่อไปในวันนี้ หรือ
เห็นควรเป็นอย่างอื่นโดยเลื่อนระเบียบวาระ
การประชุมดังกล่าวไปในวันอื่นที่สมควรเพื่อ
ให้โอกาสแก่สมาชิก ได้เข้ามาร่วมประชุม
พร้อมเพรียงกันครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดกรุณายืนขึ้นรับรองครับ
(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : กระผมไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสุโขทัย สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ยังไม่ได้รับระเบียบวาระการประชุมหรือนโยบายของรัฐบาลที่จะแถลงต่อสภาในวันนี้ เพราะว่ากระผมได้กลับไปเยี่ยมราษฎรที่จังหวัดสุโขทัย และไม่เคยทราบเรื่องเลย จนกระทั่งเมื่อวานนี้ ชาวบ้านเขามาถามว่าผู้แทนไม่เข้าประชุมหรือไม่ เพราะว่าเรามีการแถลงนโยบายกัน กระผมจึงต้องรีบมา เพิ่งมาถึงเมื่อคืนนี้ และนโยบายยังไม่ได้รับเลย และวันนี้เป็นวันแถลงนโยบายครั้งสำคัญ ซึ่งอย่างที่ว่าเป็นวันประวัติศาสตร์ก็ได้ แล้วกระผมยังไม่ได้รับนโยบายวันนี้ ไม่มีโอกาสที่จะศึกษานโยบายได้อย่างถ่องแท้แล้วจะไปรับรองหรือไม่รับรองรัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ได้อย่างไร จึงขอให้ท่านประธานได้โปรดพิจารณาให้ถ่องแท้ ถึงแม้ว่าท่านประธานจะเห็นว่าเรื่องการแถลงนโยบายในวันนี้เป็นเรื่องเล็กสำหรับท่านประธาน แต่สำหรับกระผมแล้วเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชาติด้านเมืองและประชาชนของประเทศ ซึ่งความสนใจในวันนี้ และเมื่อกระผมไม่มีแนวนโยบายของรัฐบาลชุดนี้เพื่อที่จะศึกษาแล้วกระผมจะปฏิบัติหน้าที่ในฐานะของผู้แทนราษฎรซึ่งประชาชนเขาเลือกกระผมมาเพื่อที่จะไปเป็นปากเป็นเสียง

ต่อประชาชนได้อย่างไร กระผมจึงขอให้ท่านประธานสภาได้โปรดพิจารณาและแจกนโยบายใหม่เพื่อกระผมจะได้รับ เพื่อจะได้ไปศึกษาว่านโยบายของรัฐบาลข้อไหนดีข้อไหนไม่ดี หรือว่านโยบายของรัฐบาลดี กระผมก็อาจจะสนับสนุน ถ้าไม่ดีกระผมก็ต้องขอคัดค้าน กระผมจึงขอให้ท่านประธานสภาได้โปรดพิจารณาอีกสักครั้งหนึ่งเถาะครับ ให้เวลาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้มีโอกาสศึกษานโยบายของรัฐบาลให้ละเอียดถี่ถ้วนยิ่งกว่านี้ เพราะเป็นงานของชาติด้านเมือง ถ้าหากทำอะไรไปผิดพลาดแล้วก็จะเป็นที่ติฉินนินทาของประชาชนทั้งประเทศ กระผมจึงขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย นะครับ ขอขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ คือผมในฐานะประธานสภาใครที่จะกราบเรียนชี้แจงว่า ตามที่ได้นัดประชุมรู้สึกว่าจะเร่งร้อนหน่อยนั้นนะ สืบเนื่องมาจากว่าทางรัฐบาลได้มีหนังสือแจ้งมายังสภาว่ารัฐบาลพร้อมแล้วที่จะขอให้สภาเรียกนัดประชุมในวันนี้ นั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเท่าที่ผมได้สลับตลับฟังดูเสียงประชาชนทั่ว ๆ ไปก็เร่งร้อนใครที่จะได้รัฐบาลโดยเร็วโดยเหตุเช่นนี้ผมจึงอาศัยข้อบังคับข้อ ๑๒ ถือว่าเป็นกรณีเร่งด่วน จึงนัดประชุมมาผมคิดว่า ท่านสมาชิกทั้งหลายคงจะได้รับ

ระเบียบวาระ และระเบียบวาระนั้นเราได้แจกพร้อมกันนโยบายไปเสร็จ และก็ผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติย่อมมีสติปัญญาสูงในการที่จะพิจารณา นโยบาย นั้น ด้วย ความรวดเร็ว ผมคิดว่าโปรดกรุณาอย่าให้เสียเวลาของสภาและเสียเวลาของประเทศชาติเลยครับ เพื่อเราจะได้มีรัฐบาลเร็ว ๆ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ท่านอ้างระเบียบวาระของสภานิติบัญญัติฯ ข้อที่ ๒ นั้น ผมจะขออ่านให้ฟังนะครับ “การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือวันแต่เมื่อใดบอกนัดในที่ประชุมแล้ว จึงให้ทำหนังสือนัดเฉพาะสมาชิกที่ไม่ได้มาประชุม การนัดประชุม ให้นัดล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน แต่ประธานสภาจะนัดเร็วกว่านั้นก็ได้อีกเมื่อเห็นว่าเป็นเรื่องด่วน” แต่ว่าท่านประธานสภาครับ เมื่อสมาชิกส่วนใหญ่อยู่ต่างจังหวัดไม่มีโอกาสที่จะได้รับหนังสือหรือระเบียบวาระของท่านประธานได้ทันทั่วถึง ไม่เหมือนกับสมาชิกที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ก็ขอได้พิจารณาถึงความสำคัญของการนัดประชุมและนัดแถลงนโยบายในวันนี้ด้วยว่าเป็นวันสำคัญของชาติ ไม่ใช่เป็นงานที่จะมาทำกัน เพื่อที่จะขอให้ผ่านไปแต่ละทีอย่างนั้น และผมเห็นว่าการแถลงนโยบายของรัฐบาลวันนี้ก็ไม่ใช่เป็นวันที่รีบด่วน ไม่ใช่เป็นกรณีที่รีบด่วน เพราะว่าเรามีผู้แทนมานับถึงวันนี้

เกือบ ๒ เดือนแล้ว เราคอยอยู่ได้ หากจะคอยอีก ๒-๓ วันเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนแล้ว ผมว่าเป็นเรื่องที่น่าจะคอยได้ และเชื่อว่าประชาชนทั้งประเทศก็เห็นด้วย ขอให้ท่านประธานได้โปรดพิจารณาอีกสักครั้งหนึ่งเถอะครับว่าประชาชนต้องการรัฐบาลโดยเร็วจริง แต่ว่าประชาชนก็คอยมานานแล้ว และเมื่อเราคอยมานานถึงกระทั่งวันนี้แล้วจะคอยอีกสักวันสองวันเพื่อชาติบ้านเมือง ผมเชื่อว่าประชาชนทั้งประเทศคงจะคอยได้ ผมจึงขอกราบเรียนท่านประธาน และขอยืนยันว่าระเบียบวาระและนโยบายของรัฐบาล ผมยังไม่ได้รับและผมจะพิจารณาโดยด่วน โดยเร็วอย่างที่ท่านประธานได้แถลง ไปแล้ว ได้อย่างไร เมื่อผมไม่มีนโยบายอยู่ในมือ และผมจะได้มีโอกาสสนับสนุนหรือคัดค้านนโยบายของรัฐบาลได้อย่างไร จึงขอกราบเรียนท่านประธานอีกครั้งหนึ่งครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามที่ท่านสมาชิกได้ชี้แจงว่าระเบียบวาระไม่ทันอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ วันนี้ก็ปรากฏอยู่ว่ามีท่านสมาชิกมาประชุมกันคับคั่ง จะขาดตกบกพร่องบ้างก็คงไม่ที่ท่าน และที่ท่านอยู่ไกลถึงสุโขทัย ท่านก็ยังมาได้ ผมคิดว่าไม่น่าจะเอาเรื่องปลีกย่อยมาทำให้เสียเวลาของพวกเขา ผมคิดว่ากรุณาหน่อยเถอะนะครับ

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ นครราชสีมาตามที่ท่านสมาชิกอ้างถึงนั้นเป็นข้อปลีกย่อยเรื่องใหญ่และสำคัญซึ่งเราก็คงทราบอยู่แล้ว สื่อสารมวลชนทุกฉบับตลอดทั้งวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ก็ได้แจ้งข่าวนี้ไประโคมไปก้องโลก เหตุใดจึงไม่ทราบ ฉะนั้นผมขอให้ท่านประธานสภาลงมติว่าจะประชุมหรือไม่ประชุม ขอขอบคุณครับ

นายบุญมี ปาร์มวงศ์ (ลพบุรี) : ท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าบุญมี ปาร์มวงศ์ ลพบุรี ก่อนที่ข้าพเจ้าจะได้กล่าวต่อไปนั้น จึงใคร่ที่จะขอกราบเรียนให้ที่ประชุมทราบเสียก่อนว่า สำหรับในการที่เราพิจารณานโยบายนั้นนั้น ถึงแม้ว่าประชาชนอยากจะให้มีรัฐบาลโดยเร็ว อย่างที่ท่านประธานได้กล่าวไว้แล้วก็ตาม แต่สำหรับที่จะพิจารณานโยบายนั้น เราก็ควรที่จะให้เวลาพอสมควร คือตามปกติแล้วก็ครั้งที่เพื่อนสมาชิกผู้หนึ่งได้อ่านข้อ บังคับว่าไม่น้อยกว่าสามวัน แต่หากว่าถ้าด้วยความบริสุทธิ์ใจจริงแล้ว เราจะเข้าไปอีกวันหนึ่งหรือสองวันก็ได้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์นโยบายในการบริหารประเทศ แต่เพียงเราเขียนว่าจะให้ผู้มีรายได้ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท หนึ่งร้อยคนฟรีเท่านั้นก็ชักจะไปกันใหญ่แล้วแต่หากว่าจะรวบรัดตัดตอน ซึ่งพริบ ชิง

ไหวแม้จะไม่อ่านจบก็ตาม แล้วก็จะให้มาพิจารณากันรวบรัดตัดตอนเช่นนั้นนั้น มันก็จะรู้สึกว่าจะได้ผลไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย แต่หากว่ากิจการนั้น ๆ เป็นเพียงระดับตำบลเช่นนั้น ข้าพเจ้าจะไม่พูดเลย แต่อย่าลืมว่าเป็นระดับประเทศ แต่ถึงอย่างไรก็ตามเมื่อเราได้พิจารณาโดยถ่องแท้แล้ว ข้าพเจ้าเมื่อเห็นด้วยว่าพร้อมที่จะยกมือให้ นี่เป็นความสัตย์จริง มิใช่ว่าอยู่ ๆ ก็จจะรวบรัดเสนอนั้น พรุ่งนี้ก็จะเอากันเลยดังที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ แม้แต่เพื่อนสมาชิกพรรคเกษตรสังคมหลายคนก็ยังไม่ได้รับนโยบายเช่นเดียวกัน ดังนั้นจึงขอกราบเรียนและกราบรัฐบาลชุดนี้ได้ โปรด โดยเห็น ห่วง ประชาชนประเทศไทยที่เราจะต้องการทำอะไรไม่ให้ผิดพลาด อะไรที่ดีเราจะได้ส่งเสริม อะไรที่ไม่ดีเราจะได้คัดค้าน ไปตามทำนองครองธรรม มิใช่ว่าอยู่ ๆ เราก็จะเอาชนะกัน เอาชนะกัน แล้วผลที่สุดเป็นอย่างไร บอกว่ารัฐบาลชุดที่แล้วทำผิด แต่ผลที่สุดชุดนี้ก็ต่อเอาตามที่ทำผิด นี่แหละท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ ขอได้โปรดพิจารณาในข้อนี้ บางคราวนั้นอาจจะทำให้เสียเวลาแต่การที่เสียเวลาไปนั้นต้องคิดว่ามันคุ้มกันหรือไม่ แต่สำหรับในการที่พิจารณาในระดับประเทศนี้อย่าว่าแต่เสียเวลาไปวัน ๒ วันเท่านั้น จะมากกว่านั้นก็ให้มันคุ้มกันก็คิดว่าคงจะคุ้มกัน จึงขอประทานกราบเรียนได้โปรดพิจารณาสงสาร ประชาชนชาวไทย

ที่กำลังเจียหุพัง โดยเฉพาะจังหวัดลพบุรี ซึ่งเป็นจังหวัดของข้าพเจ้าก็ คงจะเจียหุพัง เช่นเดียวกัน สวัสดิ์ครับ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :

ท่านประธานที่เคารพ นี่เป็นวาระของกระผม ครับ ท่านประธานฯแล้ว กระผม พีร์ บุนนาค สุพรรณบุรีครับ กระผมคิดว่าปัญหาเกี่ยวกับ เรื่องการให้เลื่อน การ ประชุม ในวันนี้นั้น กระผมมีความรู้สึกอยู่อย่างหนึ่งครับว่าบัดนี้ ที่ประชุมนี้ ก็มาครบองค์ประชุมแล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านคงจะทราบดีว่าปัจจุบันนี้ ประชาชนเขาจะแซ่ซึกหักกระดูกกันอยู่แล้ว ครับ ว่ามันจะไปไม่รอดบ้านเมือง เพราะ ข้าราชการ ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผม คิดว่าตามมาตรา ๑๒ ในข้อบังคับนี้ก็ระบ ุไว้ชัด จริงอยู่ครับ บางท่านบอกว่าอาจจะ ไม่ได้รับระเบียบวาระ หรือ รับหนังสือนัด เชิญของการประชุม กระผม คิดว่า อย่าง เพื่อนกระผม คือท่าน ส.ส. ลพบุรีนั้นท่าน ก็นับว่าครบองค์ก็อยู่ในสภามาด้วยกัน แต่ กระผมอยากจะกราบเรียนต่อสภานี้และเพื่อน ส.ส. บุญมี ปาร์มวงศ์ ที่รักของกระผมว่า ท่านนี้ต้องการจะมีรัฐบาลให้เข้ามาบริหาร รับผิดชอบต่อชาติบ้านเมือง ท่านก็เคยพูด กับผม แล้วทำไมล่ะครับ รัฐบาลชุด ปัจจุบันนี้ ได้รับแรง ในการที่จะฟอร์มตัว รัฐบาล รับแรงที่จะร่างนโยบายเพื่อที่จะให้ท่าน มาพิจารณา อย่าปฏิเสธเลยครับว่านโยบาย

นั้นยังได้ไม่ทั่วถึง และยังไม่มีเวลาที่จะ พิจารณา กระผมคิดว่าคนขนาดชั้นผู้แทน ปวงชนนั้น ถ้าหากว่าอ่านนโยบายเพียง ไม่ ก็หน้านี้ไม่เข้าใจ กระผมคิดว่าก็ไม่ถูกต้อง นัก กระผมเชื่อว่าเพื่อน สมาชิกท่านผู้มี เกียรติทั้งหลายคงจะไม่หิบบกประเด็นนี้เป็น การที่จะมาห่วงเหินหวาให้มีการ บระชุม ใน วันนี้ครั้งนี้เนิ่นนานไป ข้อ ๑๒ วรคสอง ก็ได้บอกแล้วครับ ให้แจ้งภายใน ๓ วันที่ จริง แต่ว่าเป็นอำนาจของสภานะครับ หรือ ประธานสภาที่จะให้ดำเนินการเร่งด่วน เมื่อทางฝ่ายรัฐบาลเร่งมาเพื่อให้การจัดแถลง นโยบายโดยเร็วที่สุดในการที่จะบริหารบ้าน เมืองนี้เป็นความผิดหรือครับ ประชาชน เขาต้องการมีรัฐบาลโดยเร็ว กระผมอยาก จะเตรียมไว้ชักนโยบายรัฐบาลท่านมาพูดกัน เรื่องปลื้กย้อยอย่างนี้กระผมคิดว่า ก็ไม่เป็น การถูกต้องนัก กระผมจึงอยากจะขอประธาน ให้บรรดาเพื่อนทั้งหลายที่ได้มาร่วม ประชุม กันในวันนี้ได้โปรดเถอะครับ กระผมจะ กราบไหว้ทุกท่าน อย่าแบ่งเป็นพรรคเป็น พวก อย่าถือทิฐิเข้าหากันเลยครับ มามุ่ง ว่าประชาชนเขาต้องการอะไรในบัดนี้ กระ ผมคิดว่านี่แหละครับเป็นเรื่องของหน้าที่ผู้ แทนปวงชนที่จะต้องรับผิดชอบต่อชาติบ้าน เมืองสืบไป ขอขอบคุณครับ

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมหวัง ศรีชัย

จากชัยชนะ พรรคพลังใหม่ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความหวังดีต่อท่านประธานอย่างยิ่ง เหตุการณ์ที่ผ่านมาสำหรับสภาของเรา ซึ่งท่านประธานถูกตำหนิติเตียนจากสื่อมวลชนก็ดี หรือสถาบันของเราถูกตำหนิติเตียนจากสื่อมวลชนก็ดี ทั้งนั้นนั้นโดยการรวบรัดทั้งสิ้น โดยการกระทำการที่รวบรัดทั้งสิ้น เช่นการข่าวเสียงนายกรัฐมนตรีคราวที่แล้ว ก็เพราะเหตุว่าเราได้ดำเนินการ โดยเฉพาะท่านประธานได้ดำเนินการโดยรวบรัดไปหน่อย จึงเกิดคำครหาทั้งทางสื่อมวลชนและจากประชาชนสำหรับการเรียกประชุมในคราวนั้นมันเกิดปัญหาขึ้นตามข้อบังคับข้อ ๑๒ ว่า การเชิญประชุมนั้นจะต้องมีหมายนัดประชุมเป็นหนังสือ และมีการทักท้วงว่าสมาชิกบางท่านไม่ได้รับหนังสือเชิญประชุม ซึ่งถ้าหากเป็นเช่นนั้นจริง การเรียกประชุมคราวนั้นก็เป็นการขัดข้อบังคับและอาจมีผลทางกฎหมายเกิดขึ้นว่าการไว้วางใจรัฐบาลในคราวนี้เป็นโมฆะหรือไม่ เพราะการเรียกประชุมขัดข้อบังคับเสียแล้ว สมาชิกอีกหลายท่านที่ไม่ได้ประชุม อาจจะเป็นเพราะไม่ได้รับหนังสือเชิญประชุมก็ได้ ดังนั้นกระผมคิดว่าจริงอยู่ครับ เราอยากให้มียุทธศาสตร์โดยเร็วแต่เราไม่ควรจะมีรัฐบาลที่ตั้งอยู่โดยความยุ่งยาก ถ้าเราจะเข้าไปสัก ๒-๓ วัน เพื่อเหตุการณ์เรียบร้อยให้เห็นว่าสถานการณ์ไม่

ใช้รวบรัดเร่งร้อน ก็จะเป็นประโยชน์แก่สถาบันของเรา โดยเฉพาะกระผมก็อยากจะใคร่กราบเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า เหตุที่ท่านประสงค์จะให้มีการประชุมสภาในวันนี้โดยเร่งรัด ท่านได้แต่งตั้งรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้วในวันที่ ๑๗ และขอประชุมสภาในวันที่ ๑๙ นั้น ท่านจะถือฤกษ์ถือยามหรืออย่างไร เผอิญวันนั้นวันพฤหัสบดี ถ้าเป็นวันอื่นฤกษ์ไม่ดีหรืออย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าท่านเห็นแก่สมาชิก ซึ่งอาจจะไม่ได้รับหนังสือเชิญประชุมให้โอกาสพิจารณานโยบายของท่านได้พอสมควร ทางรัฐบาลจะขัดข้องไหมถ้าจะเลื่อนไปสัก ๒-๓ วัน ขอขอบคุณครับ

หม่อมราชวงศ์ถนัดถนี ปราโมช (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพและสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ขอประทานกราบเรียนด้วยความซื่อสัตย์ว่า การที่ได้รับจัดตั้งรัฐบาลก็ดี ได้รับกระทำการนโยบายให้สำเร็จลุล่วงไปโดยเร็วนี้ ก็ดีก็เป็นเพราะเหตุที่รัฐบาลตระหนักว่า ตั้งแต่เลือกตั้งผู้แทนราษฎรทั่วประเทศมาก็เป็นเวลาร่วม ๒ เดือนแล้ว บ้านเมืองยังไม่มีรัฐบาลที่จะปกครอง รัฐบาลเฉพาะตัว กระผมเองได้สังเกตจากสื่อมวลชนและได้สังเกตจากถ้อยคำที่พูดกันในการบรรดาประชาชนก็พอจะทราบความว่า ทุกฝ่ายต้องการที่จะให้มีรัฐบาลโดยเร็ว เมื่อ

ตระหนักในความ ประสงค์เช่นนี้ ก็จึง ได้รับ
ทำ ได้รับจัดตั้งรัฐบาลให้เสร็จและได้รับทำ
นโยบายขึ้น ทั้งที่กระผมเองก็เพิ่งได้รับ
พระบรมราชโองการ แต่งตั้งให้เป็นนายก-
รัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ เดือนนี้เอง เมื่อ
วันศุกร์ที่แล้ว อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ทำ
เสร็จแล้วก็ได้กราบเรียนเสนอมาที่ท่าน
ประธานสภา เมื่อได้เสนอมาก็สุดแล้ว
แต่ท่านประธานสภาจะกำหนด รัฐบาลก็
พร้อมเสมอที่จะแถลงนโยบาย สำหรับที่จะ
ให้แถลงในวันนี้หรือในวันต่อไปอย่างไรนั้น
รัฐบาล ไม่มีความเห็นสุดแล้วแต่สภานั้นจะ
กำหนดไม่ขัดข้องอันใดทั้งสิ้น เพราะในการ
ที่เข้ามาแถลงนโยบายในวันนี้ รัฐบาลก็ได้
ถือฤกษ์ยามแต่ประการใด รัฐบาลนี้ถือว่า
การกระทำทั้งปวง ถ้าสุจริตในไตรทวารแล้ว
เป็นฤกษ์ยามที่ดีเสมอ ขอขอบคุณครับ

นายเชวง วงศ์ใหญ่ (เชียงราย) :
เรียนท่านประธานที่เคารพ ผมเชวง วงศ์-
ใหญ่ ในนามพรรคสันติชน ผมเป็นผู้แทน
บ้านนอกคอกป่าซึ่งอยู่เหนือสุดสยาม ผมเบื่อ
เต็มทนแล้ว เรื่องสภาของเรานี้ เมื่อคราว
ที่แล้วพวกเราเสนอหม่อมฟ้า คราวนี้เราก็ก
มาเสนอ หม่อมมั่งงั่งว่าจะเอากันอย่างไรก็ให้
รู้เรื่องรู้ราวกันเสียที ผมนี้อยู่ไกลชาวบ้านก็
เรียกร้องให้รีบกลับบ้าน จะต้องไปทำงาน
อยู่พบ ประชาชน ไปทำบุญสุนทานหลาย
ประการครับ เบื่อจริง ๆ หรือจะยุบสภา

ให้มันยุบเสีย วันนี้พวกเราจะเอาหม่อมมั่งงั่ง
ก็เอาหม่อมมั่งงั่งเสีย หรือจะเอาเปลี่ยนใหม่
พรุ่งนี้จะเอาหม่อมฟ้าก็หม่อมฟ้าเสีย ผมมี
ความเห็นอย่างนี้ครับ

นายประทีป ทองคำใส (อุบล-
ราชธานี) : ข้าแต่ท่านผู้เป็นประธาน
ความจริงวันนี้เป็นวันที่เราจะต้องพิจารณาให้
การรับรองต่อผู้จัดตั้งรัฐบาลก็มาเกิดมีปัญห
ขึ้น ปัญหาหนึ่งฝ่ายหนึ่งเสนอให้มีการ
เลื่อน แต่อีกฝ่ายหนึ่งก็ประมวลจาก
ความเรียกร้องของประชาชน กระผมเป็น
ส.ส. อุบลฯ ได้รับคำร้องเรียนตลอดเวลา
ที่ออกไปเยี่ยมเยียนว่าเมื่อไรจะมีรัฐบาลเสียที
เรื่องมันยืดเยื้อมาถึง ๒ เดือนแล้ว กระผม
คิดว่าท่านประธานน่าจะหยิบยกขึ้นพิจารณา
โดยขอโหวตเสียงเสียที ถ้ามีการอภิปรายกัน
ไปกันมาอย่างนี้ก็หาข้อยุติไม่ได้ เหตุผลมี
ทั้งสองฝ่าย กระผมนั้นขอยืนยันตามคำ
เรียกร้องของรัฐบาล แต่ถ้าปล่อยให้มีการ
อภิปรายกันไป สภาก็เสียเวลาอันมีค่า ไม่
มีโอกาที่จะหยิบยกขึ้นพิจารณาได้ เพราะ
ฉะนั้น กระผม ใคร่ขอกราบเรียน ต่อท่าน
ประธานควรจะโหวตเสียงเสียที ถ้าจะมีการ
แถลงวันนี้ก็ให้รู้ไป ถ้าให้เลื่อนก็ให้รู้ไป
กระผมขอกราบเรียนเท่านั้นครับ ขอขอบคุณ
ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอคุณ
ครับในฐานะค้ำสภา ผมขอเรียนเพิ่มเติม

อีกนึกหนึ่งเกี่ยวกับว่าระเบียบวาระส่งเร็วไป
รู้ไม่ทั่วถึงอะไรต่าง ๆ นานาเหล่านี้เมื่อเวลา
๙.๒๒ น. คือ ๙.๐๐ น. เศษ เมื่อสักพัก
นี้มีจำนวนสมาชิกมาประชุมถึง ๒๔๔ คน
แล้ว และขณะนั้น ๙.๓๐ น. มีท่านสมาชิก
มาประชุมแล้ว ๒๔๔ ท่าน เพราะฉะนั้น
ผมก็ใคร่ที่จะให้ที่ประชุมทราบว่า ถึงแม้ผม
จะแจ้งไปในระยะเวลาสั้นหน่อยก็ตาม แต่ก็
เชื่อมั่นว่าสมาชิกได้รับกันทั่วถึงแล้ว แต่
อย่างไรก็ตาม เมื่อมีผู้เสนอญัตติและมีผู้
รับรองให้เลื่อนไป ก็ใคร่ที่จะขอทราบว่าจะ
มีท่านผู้ใดเสนอขอให้ดำเนินการ ประชุมใน
วันนี้หรือไม่ ขอให้เสนอแนะครับ

นายธาดา สงวนพงษ์ (กรุงเทพ-
มหานคร): ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม นายธาดา สงวนพงษ์ สมาชิกพรรค
ประชาธิปไตย ผมขอยกข้อยกเว้นแล้ว ท่าน
ประธานปฏิบัติผิดข้อบังคับครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: มีท่าน
ผู้เสนอให้เลื่อนแล้วผมขอถามว่า จะมีท่าน

นายธาดา สงวนพงษ์ (กรุงเทพ-
มหานคร): ท่านประธานปฏิบัติผิดข้อ
บังคับครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ผมจะ
ถามว่าจะมีท่านผู้ใดเสนอญัตติให้มีการประชุม
ต่อไปหรือไม่ ถ้าไม่มีก็จะได้เลื่อนไป

นายอนันต์ บุรณวนิช (พระนคร-
ศรีอยุธยา): ท่านประธานที่เคารพ กระผม

อนันต์ บุรณวนิช ส.ส. จังหวัดพระนคร-
ศรีอยุธยา ขอเสนอให้มีการประชุมต่อไป
ครับ ครั้งที่แล้วกระผมก็ไม่ได้รับเหมือนกัน
ขอให้ใจสปรอทบ้างสิครับ ทุกครั้งเลย
กระผมไม่เคยได้รับไม่เคยได้รับว่าจะประชุม
อะไรกันบ้าง ไม่เคย ท่านขอให้ประชุมต่อ
สิครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง
(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ผมจะ
ขอมติเลยครับ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชร-
บูรณ์): ยังขอมติไม่ได้ครับ ท่านประธาน
ครับ ผมเสนออีกเพื่อที่จะให้อภิปรายตามข้อ
บังคับ ข้อที่ ๔๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: หรือ
คุณจะถอนละ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชร-
บูรณ์): มิได้ครับ ผมยังไม่ได้อภิปราย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: พอ
สมควรแล้วละครับ ผมว่าอภิปรายพอสมควร
แล้ว ขอมติว่าจะประชุมต่อหรือว่าจะเลื่อน
คุณจะถูกอะไรก็มีประเด็นเดียว

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชร-
บูรณ์): ผมยังไม่ได้อภิปรายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร:
อภิปรายอะไรอีกล่ะ

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชร-
บูรณ์): อภิปรายตามข้อบังคับข้อที่ ๔๕

ครับ ท่านต้องเปิดโอกาสให้ผมพูดก่อนครับ
ขอประทานโทษ อันนี้เป็นข้อกฎหมายครับ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ
เอา

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชร-
บูรณ์) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่
เคารพ ผม ไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ จังหวัด
เพชรบูรณ์ พรรคประชาธิปัตย์ครับ ที่ผม
ยืนขึ้นไวยวายกลางสภาฯ ขอประทานโทษ
ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติ ผมอาศัยข้อบังคับข้อที่ ๔๕ ซึ่งผม
ได้เสนอญัตติขอให้มีการพิจารณาระเบียบ
วาระการประชุมในวันนี้ ผมรอกการอภิปราย
มาเป็นเวลานานพอสมควรครับ ผมพยายาม
รักษามารยาทอย่างดีที่สุด แต่ผมรู้สึกว่
มารยาทที่ผมมีอยู่นอกสภานั้นผม ต้องเอามา
ทอดทิ้งเสียในสภาหลายครั้งหลายหนในการ
ประชุมสภาอันมีเกียรตินี้ สำหรับการ
อภิปรายในข้อที่ผมได้เสนอญัตติไว้เนน ผมมี
ความคิดเห็นดังต่อไปนี้ครับ ประการแรก
ข้ออ้าง ที่รู้สึก ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลาย
ท่านและท่าน ประธานที่เคารพอ้าง อยู่ขณะนี้
คือว่า ประชาชนต้องการจะมีรัฐบาล อันนี้
ผมรู้สึกเป็น ห่วงสภานันตรงเกียรติ รู้สึกเป็น
ห่วงสภานิติบัญญัติอันเป็นอำนาจอันหนึ่งของ
ประเทศ หนึ่งในสามอำนาจ เพราะเหตุว่า
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลาย ท่านรวมทั้งท่าน
ประธานที่เคารพ รู้สึกว่าจะเข้าใจ ข้อกฎหมาย

คลาดเคลื่อนสักระลอกน้อยครับ เวลานี้เรามี
รัฐบาลโดยสมบูรณ์แล้วตามกฎหมาย โดย
มีท่านหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็น
นายกรัฐมนตรี เราไม่ใช่ไม่มีรัฐบาล
รัฐบาลนี้มีอำนาจที่จะบริหารราชการแผ่นดิน
ไปตามนโยบายของรัฐบาลก่อน ๆ ที่วาง
ได้โดยไม่จำเป็นจะต้องมาแอบอ้างว่า ถ้า
ไม่ได้แถลงนโยบายในวันนี้ ถ้าไม่ได้ดำเนิน
การตามนโยบายของรัฐบาลใหม่ในวันนี้แล้ว
บ้านเมืองจะล่มจม บ้านเมืองจะเกิดความ
หายนะ บ้านเมืองจะเป็นอย่างนั้นอย่างนี้
อันนี้ผมขอเรียนที่ประชุมและขอกราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพครับว่า เรามีรัฐบาล
แล้ว และขณะนี้รัฐบาลของท่านหม่อมราช-
วงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช มีสิทธิ์ที่จะบริหาร
ราชการต่อไปได้ครับ ผมเชื่อว่าอีก ๒ วัน
ข้างหน้า อีก ๓ วันข้างหน้า ประเทศชาติ
บ้านเมืองของเราจะไม่ล่มจม เพราะยังไม่ได้
เอานโยบายใหม่ของรัฐบาลใหม่มาใช้ดำเนิน
การหรือครับอันนี้เป็นประการแรก ประการ
ต่อมาเนั้นผมเชื่อเหลือเกินว่าท่าน ประธานที่
เคารพท่านนั้นเป็นผู้นำหรือเป็นหัวหน้าฝ่าย
นิติบัญญัติซึ่งเป็นอำนาจหนึ่งในสามอำนาจของ
ประเทศไทยเรา ขณะนี้สมาชิกนี้มีอำนาจ
หน้าที่ที่จะต้องพิจารณานโยบาย ของรัฐบาล
ซึ่งจะนำมาแถลงและได้ ชักถามนโยบายของ
รัฐบาลเพื่อนำ ไปประกอบ การ ดำเนิน การ
ปกครองประเทศไทยเราอีก ๔ ปี ข้างหน้า

เป็นเวลานานถึง ๔ ปีเต็มครับ ท่านประธานที่เคารพ ฉะนั้นการที่จะปล่อยให้เหตุการณ์อันนั้นผ่านไป ผมจึงเห็นว่าท่านประธานที่เคารพนั้นเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ท่านต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ฉะนั้นการแถลงนโยบายที่รัฐบาลอ้างว่าเป็นเรื่องด่วนก็ใช่ หรือท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านเห็นว่าเป็นความจำเป็นโดยรีบด่วนก็ใช่ อันนี้ผมยังไม่เห็นด้วย และขอเสนอให้ท่านสมาชิกได้โปรดพิจารณาว่าความรีบด่วนนั้นไม่ใช่อยู่ที่การแถลงนโยบายในวันนี้หรือไม่ได้แถลงนโยบายในวันนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละอภิปรายกันมานานพอสมควรแล้ว ผมขอมติจากที่ประชุม.....

นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอความกรุณาสักเล็กน้อยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมมานิตย์ พรหมมานนท์ ส.ส. จังหวัดศรีสะเกษ ขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพดังนี้ นับตั้งแต่มีการประชุม ทุกสมัยที่ผ่านมา ซึ่งกระผมเองได้ยกมือมาเป็นเวลาถึงเกือบจะพันครั้งไม่เคยได้รับการอนุเคราะห์จากท่านประธานเลย และวันนั้นก็ในวัน

สำคัญที่จะจัดตั้งรัฐบาล กระผมเองก็ใคร่ขอความกรุณาจากท่าน ประธานที่เคารพยิ่งชีวิต กระผม อยากจะให้ท่านชี้ให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกจังหวัดได้มีโอกาสอภิปรายโดยทั่วถึงด้วย เพราะประชาชนเขาเลือกมานั้นเขาต้องการจะฟังผู้แทนของเขาทุกจังหวัดแม้แต่กระผมเองได้ถูกประสบการณ์มาแล้ว เขาบักฉลากที่บ้านกระผม จะเผาบ้านเสียใน ๗ วัน มาอยู่ในสภานี้เป็นเวลา ๒ เดือนแล้วไม่ทำอะไรให้เขา อันนี้กระผมก็ขอกราบเรียนท่าน ประธาน ที่เคารพ ของ กระผม ได้ปฏิบัติตามที่กระผมเรียกร้องด้วยจะเป็นพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมขอมติเลยนะครับ ท่านผู้ใด... นายอารีย์ วีระพันธุ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ผมขอทักท้วงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ดำเนินการประชุมต่อไปตามระเบียบวาระ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๒ คน)

นายอารีย์ วีระพันธุ์ (เชียงใหม่) : ไม่ได้ครับ เพื่อสภานี้ กระผมต้องขอค้านครับ กระผมได้เห็นสมาชิกผู้หนึ่งทำสัญญาฉบับรับรองประธานสภาครับ กระผมขอใช้สิทธิประท้วงครับ ท่านประธาน กระผมกราบขอความกรุณา กระผมได้มอง

เห็นพฤติกรรม อย่างหนึ่ง ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง สมาชิกหนึ่งได้ทำกิริยาขี้ขี้กับท่าน รองประธานสภา คือคุณ... ขอโทษที่ไม่ออกชื่อ ได้กระทำกิริยาขี้ขี้กับ กระผม ได้มองเห็นว่ารองประธานสภา ได้รับทราบ แนวคิดที่ตรงกัน แล้วสะกิดท่านประธาน ครับ อันนี้กระผมเห็นว่าเป็นวิธีการที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ที่มีพฤติกรรมอย่างนี้ ท่านประธานครับ ในสภาอันมีเกียรติ ขอ ประธานออกชื่อครับ ท่านผู้นั้น คือ คุณ สถาปน ศิริจันทร์ ยกกระดาษขึ้นแล้วชี้ที่ตัวเอง แล้วท่านรองประธานสภามองเห็น พยักหน้าให้แล้วก็สะกิดไปที่ท่าน ประธาน สภา นี่คือพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่ง ในสภาอันมีเกียรตินี้ได้มีเกิดขึ้นแล้ว เพื่อ รักษาศักดิ์ศรี...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ ไปท่านผู้ใดเห็นสมควรจะเลื่อนไปในโอกาส หรือวันอื่น โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๖ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น อันว่า ที่ประชุมเห็นสมควรให้ดำเนินการ ประชุมตามระเบียบวาระต่อไป

(นายสถาปน ศิริจันทร์ ได้ยืนและยก มือขึ้น)

ระเบียบวาระที่ ๒ อย่าต่อความยาว หน้า ไม่เอาหน้า ขอทีเถอะนะ ขอที เสียเวลา

นายสถาปน ศิริจันทร์ (สกล- นคร) : มีท่านสมาชิกกล่าวพาดพิงมาถึง ท่านประธานขอให้ผมชี้แจงบ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า ๆ พุดไป เอา ๆ ชี้แจง ๆ

นายสถาปน ศิริจันทร์ (สกล- นคร) : ขอบคุณท่านประธานครับ ผม สถาปน ศิริจันทร์ จากจังหวัดสกลนคร ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวพาดพิงมาถึงผม นั้น เข้าใจเจตนาารมณ์ของผมผิดที่ว่าผมนี้ส่ง ชิกเนลกับท่านรองประธาน ความจริงไม่ใช่ ทุกคนที่นั่งอยู่ในสภานี้ต้องการที่จะลุก ขึ้นมาอภิปรายเพื่อชี้แจงเหตุผล ของ ตนเอง ให้สภาทราบ ตัวผมเองผมก็อยากจะชี้แจง เหตุผลว่า เราควรจะเลื่อนการประชุมหรือไม่ควรจะเลื่อน จึงได้พยักพืดแล้วจะให้ ประธานนะชี้มาที่ตัวผมนี้ คนนี้ นายสถาปน ศิริจันทร์ นี่เห็นไหม แล้วท่านสมาชิกเกิด มาทักท้วงก่อน ผมรู้สึกเสียใจอย่างยิ่งว่า เข้า ๆ อากาศดี ๆ อย่างนี้ไม่น่าจะตีตัวรวน กันเลย ผมเสียใจอย่างยิ่งครับ ขอให้ท่าน ผู้นั้นได้ถอนคำพูดจะได้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ เป็นไรนะ นิดหน่อยนะ

นายสถาปน ศิริจันทร์ (สกล- นคร) : มันไม่นิดนะครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประ- ธานขอ อย่าให้เสียเวลาเลยนะ

นายสถาปนีย์ ศิริจันทร์ (สกล-
นคร) : เอาละครับ ท่านประธานเป็น
ประธานในที่นี้ครับ ด้วยความเคารพ
ท่าน ผมจะให้ท่านครั้งหนึ่งครับ ต่อไปผม
ไม่ให้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ระเบียบวาระที่ ๒ คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบาย
ต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๑๘๕ เชิญท่านนายกรัฐมนตรี

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) :

ท่านประธานสภา และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ
แต่งตั้งให้ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรี ตาม
ประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๑๔
มีนาคม ๒๕๑๘ และแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี
ตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่
๑๗ มีนาคม ๒๕๑๘ นั้น ข้าพเจ้าและ
คณะรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายในการ
บริหารราชการแผ่นดิน โดยคำนึงถึงสถาน-
การณ์ของประเทศอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว
จึงขอแถลงเพื่อสภาผู้แทนราษฎรจะได้
พิจารณา ดังต่อไปนี้

ในเบื้องต้น จำเป็นต้องแถลงให้ชัด
แจ้งเสียก่อนว่า รัฐบาลซึ่งข้าพเจ้าและคณะ
รัฐมนตรีได้ร่วมกันก่อตั้งขึ้นนี้ เป็นรัฐบาล
ผสมระหว่างพรรคการเมืองต่าง ๆ ที่ล้วน

สำนึกในความรับผิดชอบที่มีต่อประเทศชาติ
และประชาชน ในอันที่จะจัดตั้งรัฐบาลที่มี
เสถียรภาพพอสมควร เพื่อกำเนินการปก-
ครองประเทศตามคัลลองของระบอบประ-
ชาธิปไตยต่อไป

ดังนั้น จึงขอให้เข้าใจด้วยว่า การจัด
ตั้งรัฐบาลผสมขึ้นในครั้งนี้ เป็นการร่วมกัน
ในทางการเมือง ในเชิงนโยบายที่ใช้แก้ไข
ปัญหาต่าง ๆ ของประเทศชาติอันเป็นที่รัก
ของเราในขณะนี้เป็นอย่างสำคัญ แกนกลางที่
ผมนึกกำลังของพรรคการเมืองต่าง ๆ ซึ่งร่วม
กันเป็น รัฐบาลครั้งนี้ นั้นหาใช่พรรคหนึ่ง
พรรคใด หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่ แท้
ที่จริง แกนกลางคือนโยบายและแผนปฏิบัติ
การต่าง ๆ ซึ่งรัฐบาลนี้จะได้แถลงให้สภา
ผู้แทนราษฎรทราบเพื่อขอความไว้วางใจใน
วันนี้

รัฐบาลผสมชุดนี้ ตระหนักดีถึงปัญหา
สำคัญที่ชาติบ้านเมืองของเรากำลังเผชิญอยู่
ขณะนี้สังคมไทย กำลังอยู่ท่ามกลางความตึง
เครียด เรากำลังเผชิญกับความแตกแยกซึ่ง
กำลังเริ่มปรากฏขึ้น เราเริ่มเห็นความเป็น
“เรา” เป็น “เขา” มากขึ้นทุกที ทุกวันนี้
เราทุกคนก็ได้ยินเสียงที่กล่าวขวัญถึงความ
แตกต่างและการต่อสู้ระหว่างชนชั้น ตลอดจน
การล้มล้างรุนแรงต่าง ๆ เสียงเรียกร้องเหล่านี้
หาใช่เป็นเรื่องเหลวไหลเสียทีเดียวไม่

เราต้องยอมรับความเป็นจริงว่า ในบ้านเมืองของเราขณะนี้มีความไม่เป็นธรรมมากมายหลายประการ เราจะต้องยอมรับว่าความไม่เป็นธรรมที่ปรากฏอยู่ทุกวันนี้ เป็นความบกพร่องและผิดพลาดของการบริหารราชการแผ่นดินในอดีต ซึ่งเราจะต้องรีบแก้ไขขจัดปัดเป่าเสียแต่บัดนี้ เพื่อจะได้ไม่สายจนเกินไป

เราพึงต้องใคร่ครวญให้ดีกว่า บ้านเมืองไทยของเราจำเป็นต้องถูกปล่อยให้ผ่านเข้าสู่กระแสของความรุนแรง ประหัตประหารกัน ดังที่บางฝ่ายกำลังเรียกร้องเสื่อมสอกลงอยู่ด้วยหรือ ทำไมเราจึงไม่พยายามที่จะขจัดความไม่เป็นธรรมต่าง ๆ ด้วยสันติวิธีซึ่งเป็นอุปนิสัยดั้งเดิมของคนไทยซึ่งรักความสงบ และรู้จักสมานประโยชน์เพื่อความสามัคคีของบ้านเมืองตลอดมา รัฐบาลผสมชุดนี้มีความเชื่อว่า กระบวนการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมที่ก่อปรักด้วยความเป็นธรรมนั้น ไม่จำเป็นต้องดำเนินบนวิถีทางแห่งการล้มล้างทำลายชนชั้นใด ๆ ก็มีทางสู่ความสำเร็จได้อย่างแน่นอน

เป้าหมายทางเศรษฐกิจ

รัฐบาลนี้มีความเชื่อมั่นว่า มนุษย์เรากำลังอยู่มิใช่เพื่อรับใช้รัฐ แต่รัฐต่างหากที่ดำรงอยู่เพื่อรับใช้ประชาชน ฉะนั้น รัฐบาลนี้จึงถือว่า เป้าหมายทางเศรษฐกิจเป็น

ส่วนที่สำคัญที่สุดของนโยบายของรัฐบาล เพราะเรื่องปากท้องของประชาชนนั้นย่อมเป็นเรื่องที่รัฐบาลนี้จะให้ความสำคัญห่วงใยมากที่สุด

กล่าวโดยย่อ เป้าหมายทางเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาลนี้ สรุปได้เป็น ๓ ประการ คือ

๑. ต่อต้านและขจัดความยากจน โดยมุ่งให้ประชาชนที่บรรลุนิติภาวะทุกคนที่ทำงาน มีรายได้อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๑,๐๐๐ บาททั่วทุกคน

๒. สร้างงานให้ประชาชนคนไทยในประเทศได้ทำทั่วทุกคน ภายในเวลาไม่เกิน ๕ ปี และ

๓. ต่อต้านภาวะเงินเฟ้อ

๑. ต่อต้านความยากจน

การต่อต้านความยากจน เป็นงานที่ต้องดำเนินระยะยาว และอันที่จริงการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ก็คือการขจัดความยากจน หรือในกรณีที่มีความยากจนได้หมดสิ้นไปแล้ว การพัฒนานั้นก็เป็นการยกมาตรฐาน การครองชีพ ของประชาชนให้สูงขึ้น และด้วยความเป็นธรรมสำหรับประเทศเราเท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ปัญหาความยากจนจะจางหายไปแน่ หากประชาชนที่บรรลุนิติภาวะทุกคนที่ทำงานมีรายได้อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าคนละ ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน ทั้งนี้

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายประการนี้ รัฐบาล
ได้กำหนดแผนปฏิบัติการไว้ดังนี้

แผนปฏิบัติ การสำหรับเขตชนบท

ก. บรรเทาความทุกข์ยากเฉพาะหน้า

เป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว ชาวไร่ชาวนา
ของเราส่วนใหญ่ กำลังทุกข์ยากด้วยเหตุที่
การเพาะปลูกได้ผลน้อย เพราะขาดน้ำบ้าง
เพราะน้ำท่วมบ้าง ศัตรูพืชก็รบกวนมาก
ยิ่งหนักขึ้นด้วยแล้ว ส่วนมากก็มีท่วมทันล้น
ข้าวที่เกี่ยว แผนปฏิบัติการรีบด่วนของรัฐ-
บาลชุดนี้ จึงอยู่ที่ช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
ทันที เพื่อจะได้บรรเทาความทุกข์ยากของ
ชาวไร่ชาวนาลงอย่งฉับพลัน กล่าวคือ
จะจัดสรรเงินงบประมาณมอบหมายให้สภา
ตำบลใช้จ่ายแรงงานในท้องถิ่น ขุดคูคลอง
ทำฝายเก็บน้ำ เป็นต้น ทั้งนี้ โดยกำหนด
หมายไว้ว่า บริเวณซึ่งกำลังเดือดร้อน
เพราะภัยธรรมชาติ เช่น ในเขตอีสาน
ภาคใต้ และที่ราบภาคกลาง จะเป็นเขตที่
ได้รับการช่วยเหลือบรรเทาทุกข์เป็นพิเศษ
ปริมาณเงินที่รัฐบาลจะจัดสรรให้เพื่อการนี้
จะไม่น้อยกว่า ๒.๕ พันล้านบาท และจะ
จัดสรรให้ทันที เพื่อให้ทันใช้ในช่วงเวลา
ก่อนที่จะถึงฤดูกาลทำไร่นา ซึ่งเป็นระยะ
เวลาที่ชาวไร่ชาวนากำลังว่างงาน การจัด
สรรเงินงบประมาณเพื่อการนี้ จะกระทำโดย
ส่วนหนึ่งจะตัดรายการรายจ่ายที่เห็นว่าไม่รีบ
ด่วนพอจะรอไว้ก่อนได้ หรือที่มีความจำ

เป็น น้อย ออกจากงบประมาณรายจ่ายปี
๒๕๑๘

ข. วางแผนบรรเทาทุกข์ยากช่วงต่อไป

ในระยะ ๖ เดือนแรก จะมีการวาง
แผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติขึ้นใหม่ แผน
พัฒนาดังกล่าวนี้ จะยึดถือเอาความต้องการ
ของประชาชนแต่ละตำบลทั่วประเทศ ซึ่ง
ทางรัฐบาลจะได้รับทราบจากทุกตำบล เมื่อ
สภาตำบลได้ใช้เงินก้อนแรกที่รัฐบาลจัดให้
ตามความมุ่งหมายที่ระบุไว้ในข้อ ก. ไปแล้ว
ทั้งนี้ เพื่อสร้างความหวังใหม่ที่จะได้รับการ
ปรับปรุงภาวะทำกินและภาวะความเป็นอยู่
อย่างแน่นอนให้เกิดขึ้นในใจประชาชนอย่าง
ถาวร

รัฐบาลนี้มีความเชื่อมั่นว่า การวาง
แผนที่มาจากระดับท้องถิ่น จะช่วยแก้ปัญหา
ความยากจนและลดอัตราอาชญากรรมให้
บรรเทาเบาบางลงได้อย่างแน่นอน เมื่อได้
ดำเนินการวางแผนในทำนองนี้แล้ว แต่ละ
ตำบลจะได้รับการ จัดสรร งบประมาณเป็น
ส่วนลึก ครอบคลุมเป็นรายตำบล ซึ่งจะได้ใช้
เป็นปัจจัยในการสร้างงานให้แก่ประชาชน
ภายในตำบลได้เพิ่มขึ้น อนึ่ง การวางแผน
ระดับท้องถิ่น จะมีมาตรการ กำกับให้กลม-
กลืนกับแผนรวมของประเทศ เช่น การชล
ประทาน และเพื่อ การขนส่ง ทางน้ำตามแผน
รวมของภาคและประเทศ เป็นต้น

ค. ผันเงินทุนจากสถาบันการเงินสู่
เกษตรกร

ระหว่างฤดูกาลเพาะปลูกปี ๒๕๑๘—๒๕๑๙ รัฐบาลนี้จะใช้มาตรการผันเงินทุนจากสถาบันการเงินทุกประเภท โดยเฉพาะธนาคารพาณิชย์ เข้าสู่มือเกษตรกรในชนบทเพิ่มขึ้นจากเดิมจำนวนไม่น้อยกว่า ๔ พันล้านบาท และจะกระทำต่อเนื่องกันทุกปี เพื่อให้เงินทุนไหลสู่มือเกษตรกรครบถ้วนตามความจำเป็นในการผลิต ซึ่งจะต้องขยายตัวขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้โดยมุ่งหมายที่จะให้เงินทุนจากสถาบันการเงินไหลเข้าแทนที่เงินทุนเอกชนซึ่งดอกเบี้ยแพงมาก จนครบ

อนึ่ง เพื่อกันมิให้เงินทุนในภาคเอกชนถูกใช้ไปในทางฟุ่มเฟือย หรือเป็นผลเสียทางเศรษฐกิจอย่างอิสระ ปราศจากขอบเขต รัฐบาลจะดำเนินการด้วยการขอความร่วมมือจากสถาบันการเงินและ จากเอกชนที่มั่งคั่งทั้งหลาย รวมทั้งจะใช้มาตรการต่าง ๆ ที่มีอยู่และที่จะสร้างขึ้นใหม่ ระงับการใช้ทุนของประเทศที่มีอยู่จำกัดมากไปในด้านที่เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจส่วนรวมน้อย หรือเป็นไปในทางทำลายทุนให้สูญเสียไปอย่างน่าเสียดายลงด้วยมาตรการดังกล่าวนี้ จะมีผลยับยั้งการลงทุนในกิจการที่ส่งเสริมความฟุ่มเฟือยในเมืองไว้และจะผลักดันให้ทุนไหลสู่ชนบทมากขึ้น

ง. เข้าประกันราคาผลผลิตของ
เกษตรกร

เพื่อให้เกษตรกรของชาติมีความมั่นใจในรายได้ที่จะได้รับจากการผลิตของตน ว่าจะได้ในจำนวนต่ำสุดเท่าใด ก่อนที่จะถึงฤดูกาลเพาะปลูกปี ๒๕๑๘—๒๕๑๙ รัฐบาลนี้จะดำเนินการประกันราคาข้าวเปลือก ข้าวโพด อ้อย มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง ปอและพืชอื่น ๆ ที่เกษตรกรปลูกทำกันอยู่ ings แพร่หลาย จนเป็นพืชหลักที่ทำรายได้ให้กับเกษตรกรจำนวนมาก รวมทั้งจะจัดอุปสรรคที่ขัดขวางมิให้ราคาพืชผลของเกษตรกรเคลื่อนไหวตามราคาตลาดโลกให้หมดสิ้นไปด้วย สำหรับชาวไทยที่มีอาชีพในการทำยางพารานั้น รัฐบาลจะพิจารณาช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษทั้งในด้านการส่งเสริมการผลิตและการตลาด เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมอย่างแท้จริง

จ. ส่งเสริมการประมงและเลี้ยงสัตว์
รัฐบาลนี้เห็นว่า อาชีพหลักของชาวไทยทุกประเภท จะต้องได้รับการส่งเสริมสนับสนุนอย่างทั่วถึงกันทั้งในด้านการผลิตและตรวจตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชีพการประมงและเลี้ยงสัตว์ ซึ่งเป็นอาชีพหลักที่ทำรายได้ให้แก่ประเทศสูง และมีประชากรประกอบอาชีพเหล่านี้ อยู่เป็นจำนวนมาก รัฐบาลนี้ จะเข้าอ้อมและสนับสนุนด้วยการจัดอุปสรรคที่ขัดขวางมิให้งานอาชีพนี้มี

รายได้สูงพอจะยึดถือเป็นงานสร้างความมั่นคง ให้แก่ครอบครัวได้อย่างแท้จริง

๑. แผนปฏิบัติการสำหรับในเมือง

การจัดความยากจนในเขตเมืองหรือนครใหญ่ ทุกภาคของประเทศนั้นรัฐบาลจะดำเนินการดังต่อไปนี้

ก. จะอาศัยโครงสร้างอาคารสงเคราะห์จำนวน ๒๐,๐๐๐ หน่วยต่อปีซึ่งกำหนดหมายไว้เพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อย และย้งขาดที่อยู่อาศัย ให้เกิดผลในทางสร้างงานให้ประชาชนทำเพิ่มขึ้นด้วย

ข. จะดำเนินการให้ประชาชนผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว และมีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐.- บาทต่อเดือน ได้รับการสงเคราะห์ในประการดังต่อไปนี้อย่างครบถ้วน โดยจะดำเนินการให้สำเร็จหลังจากเข้าบริหารงานแล้ว ๖ เดือน คือ

(๑) ได้รับสิทธิโดยสารถประจำทางทุกสาย โดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารเพื่อให้การสงเคราะห์ประการนี้สำเร็จตามเป้าหมาย จะดำเนินการแก้ไขระบบสัมปทานเดินรถโดยสารเสียใหม่ และจะกำหนดให้ผู้ได้รับสัมปทานเดินรถโดยสาร จักรรถเฉพาะเพื่อให้นักเรียนซึ่งเป็นบุตรของประชาชนผู้มีรายได้ต่ำตามเกณฑ์ดังกล่าวโดยสารถโดยไม่ต้องเสียค่าโดยสารด้วยเช่นกัน

(๒) ได้รับสิทธิไม่ต้องเสียค่าเล่าเรียน ค่าหนังสือ และค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาภาคบังคับสำหรับบุตรทุกคน

(๓) ได้รับบริการด้านการรักษาความเจ็บป่วย โดยไม่ต้องเสียค่ารักษา

๒. สร้างงานให้ประชาชนคนไทยในประเทศได้ทำทั่วทุกคน

รัฐบาลนี้เห็นว่า ประชาชนจะมีรายได้ดีตามที่กำหนดหมายไว้ ก็เมื่อประชาชนมีงานทำอย่างบริบูรณ์ และเมื่อประชาชนมีรายได้ดีแล้วประชาชนก็ย่อมมีกำลังซื้อสูง และอยู่ในวิสัยที่จะใช้จ่ายได้มากขึ้น กำลังซื้อของประชาชนหากสูงมากแล้วบรรยากาศในการลงทุนทางธุรกิจทุกแขนงก็ย่อมจะดี เป็นทางให้งานมีเพิ่มให้ประชาชนทำมากยิ่งขึ้น ฉะนั้น รัฐบาลนี้จึงมีเป้าหมายที่จะสร้างงานให้คนไทยทั้งชาติมีทำอย่างบริบูรณ์ โดยกำหนดหมายไว้ว่าจะให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ภายในเวลาห้าปีซึ่งแผนปฏิบัติการจะเป็นดังต่อไปนี้

ก. จะจัดตั้งหน่วยงานส่งเสริมสินค้าออกแห่งชาติขึ้น เพื่อทำหน้าที่ประสานงานทุกด้าน ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมสินค้าออก รวมทั้งติดตามขจัดอุปสรรคและข้อเสียเปรียบในเชิงการแข่งขันในตลาดต่างประเทศ เพื่อให้โอกาสในการส่งสินค้าที่ผลิตได้ในประเทศ ทุกชนิดออกไปขายในต่าง

ประเทศมีมากขึ้น ซึ่งย่อมจะมีผลในด้านการสร้างงานให้ประชาชนได้ทำวันหน้ากัน หน่วยงานนี้ในขั้นต้น จะมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บริหารและรับผิดชอบโดยตรง เพื่อให้การประสานงานด้านเศรษฐกิจทุกแขนงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูง เป็นผลให้มีการขยายการลงทุนด้านการผลิต ทั้งที่เป็นทุนในประเทศและจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น รวดเร็วกว่ากับความจำเป็นที่จะต้องได้งานทำของประชาชนซึ่งเพิ่มขึ้นทุกปี หน่วยงานส่งเสริมสินค้าออกแห่งชาตินี้จะจัดตั้งขึ้นภายในเวลาหนึ่งเดือนหลังจากรัฐบาลชุดนี้ได้รับความไว้วางใจให้เข้าบริหารงาน อนึ่ง จุดหมายอีกประการหนึ่งของการดำเนินงานส่งเสริมสินค้าออกแห่งชาติก็คือการลดความเสียเปรียบทางดุลการค้าลง

ข. โครงการจัดสร้างอาคารสงเคราะห์ ๒๐,๐๐๐ หน่วยนั้น จะทำให้คนมีงานทำโดยตรงจำนวนถึง ๑๐๐,๐๐๐ คน และ มีงานทางอ้อมกันต่าง ๆ อีก ๒๕๐,๐๐๐ คน

ค. จะดำเนินการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง เพราะการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างงานให้คนทำได้มากอย่างและหลายแขนง ทั้งนี้ โดยจะยกฐานะและขยายบทบาท ตลอดจนความรับผิดชอบขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้เทียบเท่าทบวง และจะกำหนดหน้าที่ให้เน้นหนักไปในทาง

สร้างงานอาชีพของประชาชนในชนบท โดยมอบหมายให้ดำเนินการปรับปรุงบริการและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในต่างจังหวัด เป้าหมายของการส่งเสริมการท่องเที่ยวตามแนวทางดังกล่าว ไม่เพียงแต่จะเพื่อขยายงานอาชีพของประชาชนเท่านั้น แต่จะมุ่งไปที่การแสวงเงินตราต่างประเทศ เพื่อรักษาดุลการชำระเงินไว้มิให้ต้องเสียเปรียบด้วย

ง. จะส่งเสริมให้คนต่างจังหวัดมีงานทำอย่างกว้างขวาง โดยจะพยายามให้มีการลงทุนในต่างจังหวัดมากขึ้น ทั้งนี้ จะกระทำได้โดยการยกเว้นภาษีบางอย่างเป็นพิเศษ แก่ธุรกิจที่จัดตั้งและดำเนินการในต่างจังหวัด

จ. เพื่อช่วยเสริมให้การลงทุนทางธุรกิจแขนงต่าง ๆ ขยายตัวได้ง่ายขึ้น อันจะเป็นผลให้ประชาชนมีงานทำเพิ่มขึ้น รัฐบาลจะมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทย ดำเนินมาตรการให้ปริมาณเงินในตลาดขยายตัวดี มีผลทยอยลดอัตราดอกเบี้ยลง

ฉ. จะส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนที่จะสร้างงานให้คนทำได้จำนวนมาก อย่างไรก็ตามรัฐบาลนี้จะได้กำหนดเงื่อนไขการส่งเสริมให้เป็นไปในทางที่จะคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนคนไทย และของประเทศไว้ให้ได้มากที่สุด อีกทั้งเป็นไปในทางที่จะจูงใจ

ฝ่ายลงทุนได้ดีด้วย นอกจากนี้ยังจะกำหนดเงื่อนไขที่มีผลในทางป้องกันพิษภัย ที่จะเกิดกับทรัพยากร ธรรมชาติและสภาพแวดล้อมไว้อย่างรอบคอบอีกด้วย

๓. ต่อต้านภาวะเงินเฟ้อ

รัฐบาลนี้ไม่มีเป้าหมายถึงขั้นที่จะขจัดภาวะเงินเฟ้อให้หมดสิ้นไป เพราะความจริงมีอยู่ว่าภาวะเงินเฟ้อนั้นยังไม่อาจจะหยุดยั้งไว้ได้ แต่พอจะผ่อนคลายให้เบาบางและช้าลงไปได้แน่นอน อย่างไรก็ตามการให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนที่มีรายได้ประจำให้เพียงพอเป็นทางที่จะบรรเทาความเดือดร้อนอันเกิดจากภาวะเงินเฟ้อที่ตกหนักอยู่กับประชาชนกลุ่มที่มีรายได้ประจำและทำให้เบาบางลงได้ดีและเร็วที่สุด

มาตรการทางการคลังก็จำเป็น ต้องใช้เข้าช่วยบรรเทาความเดือดร้อน อันเกิดจากภาวะเงินเฟ้ออย่างรุนแรงด้วย ซึ่งรัฐบาลจะดำเนินการทันทีเมื่อเห็นว่าจำเป็น

อนึ่ง ระบบการค้าและการผลิตที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดก็เป็นต้นเหตุสำคัญที่ทำให้ค่าครองชีพของประชาชนสูงขึ้น กิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดมีทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน ฉะนั้นเพื่อสกัดกั้นมิให้ค่าครองชีพของประชาชนสูงขึ้นเพราะการผูกขาด รัฐบาลนี้จะจัดตั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่ติดตามพิจารณาและตรวจสอบการดำเนินงานทุกประเภทที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดขึ้นใน

สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี โดยนายกรัฐมนตรี จะเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมและสั่งการให้มีการปรับปรุงแก้ไข เพื่อขจัดการดำเนินการที่เอารัดเอาเปรียบประชาชนโดยกิจการกลุ่มนี้ อย่างทันทั่วถึง

เป้าหมายทางสังคม

เป้าหมายทางสังคมของรัฐบาลนี้ มีดังต่อไปนี้

๑. ลดช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจน และจัดสวัสดิการสังคมให้ดีขึ้น

๒. จัดระบบการศึกษาให้เป็นธรรมขึ้น

๓. เปลี่ยนค่านิยมทางสังคมของสังคมเสียใหม่

๔. อำนวยความสะดวกสบายภายในบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

๑. ลดช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจน

รัฐบาลนี้จะดำเนินการลดช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจน ด้วยการปรับปรุงวิธีจัดเก็บและระบบภาษีทางตรง เพื่อให้ภาษีทางตรงเป็นรายได้ส่วนสำคัญของรัฐ และในขณะเดียวกันจะได้ผ่อนคลายภาระภาษีทางอ้อมลง ทั้งนี้ โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าแต่ละปีจะให้ภาษีทางตรงมีอัตราเป็นส่วนร้อยละของภาษีอากรทั้งหมดของประเทศเพิ่มขึ้นปีละไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ และเพื่อสกัดกั้นการรั่วไหลของภาษีทางตรงให้สำเร็จ

ผลตามความมุ่งหมายได้เร็วขึ้น นอกจากจะปรับปรุงวิธีการจัดเก็บโดยใช้เครื่องจักร สมองกลเข้าช่วยแล้ว จะใช้การลงโทษทางอาญาอย่างหนักเข้าช่วยอีกแรงด้วย

รัฐบาลนี้ให้สัญญาว่า ในช่วง ๒ ปีแรก รัฐบาลจะไม่เพิ่มอัตราภาษีเงินได้โดยเด็ดขาด แต่กลับจะช่วยผ่อนคลายภาระภาษีให้แก่ผู้มีรายได้น้อย ด้วยการเพิ่มอัตรการลดหย่อนให้อีก หนึ่ง เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของ ข้าราชการพลเรือนทหาร ตำรวจ และลูกจ้างชั้นผู้น้อย ที่กำลังได้รับอยู่เพราะค่าครองชีพสูง รัฐบาลจะดำเนินการให้สวัสดิการแก่ข้าราชการเหล่านี้ อย่างจริงจังในถิ่นที่อยู่อาศัยเป็นพิเศษ

รัฐบาลนี้จะจัดตั้ง กองทุนสวัสดิการคนงานขึ้น โดยกำหนดให้ทั้งฝ่ายนายจ้าง และลูกจ้างหรือคนงาน จ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนนี้ในอัตราที่เป็นธรรมด้วย กัน ทั้ง ๒ ฝ่ายกองทุนนี้จะจ่ายเงินสงเคราะห์ ให้แก่ลูกจ้างหรือคนงานในกรณีที่ว่างงานหรือเมื่อตาย และคนงานหรือลูกจ้างมีสิทธิที่จะกู้ยืมเงินจากกองทุนนี้เพื่อใช้ในกิจการที่จำเป็นได้ เช่น กู้ไปซื้อที่อยู่อาศัย เป็นต้น

เมื่อประชาชนมีโอกาสที่จะได้งานทำกันทั่วหน้าแล้ว ค่าจ้างแรงงานก็ต้องสูงขึ้น อัตราเงินเดือนก็จะต้องได้รับการปรับปรุงตามขึ้นตลอดไป

เมื่อมีการสนับสนุนการพัฒนาชนบทอย่างจริงจังดังที่ได้แถลงไว้ในเป้าหมายทางเศรษฐกิจแล้ว ชาวนชนบทก็จะมีมาตรฐานการครองชีพสูงขึ้นด้วย

๒. สร้างระบบการศึกษาให้เป็นธรรมขึ้น

การสร้างระบบการศึกษาให้เป็นธรรมขึ้น โดยดำเนินการ ให้การศึกษามีพื้นฐานอยู่ที่การให้ความเสมอภาคในด้านการศึกษา และให้ความเสมอภาคใน ด้านโอกาสที่จะศึกษาในทุกท้องถิ่นอย่างเท่าเทียมกัน โดยคำนึงถึงความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ รัฐบาลมีแผนปฏิบัติการเพื่อบรรลุเป้าหมายประการนี้ไว้ดังนี้

(๑) ขยายการศึกษาภาคบังคับ เป็นการให้เปล่าแก่ประชาชน ทุกคนอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๔ ปี โดยให้การ ศึกษาภาค บังคับ มีคุณภาพทัดเทียมกันทั่วทุกท้องถิ่น

(๒) ดำเนินมาตรการ ประกันความเสมอภาคแห่งโอกาสสำหรับการศึกษาที่มีใช้ภาคบังคับ ให้ผู้ที่สำเร็จการศึกษาแต่ละระดับได้มีโอกาสศึกษาสูงขึ้นตามความต้องการของแต่ละบุคคล โดยการจัดสถานศึกษาชั้นมัธยมและอุดมศึกษาไว้ให้เพียงพอ และจัดหาทุนการศึกษาไว้สำหรับนักเรียนที่ขาดแคลนแต่เรียนดี

(๓) กระจายบริการ ด้าน การ ศึกษา ไปยังท้องที่ในเขตชนบทโดยทั่วถึง และให้เป็นระบบการศึกษาที่สำเร็จประโยชน์ในตัวเองสามารถเอื้ออำนวยให้ผู้จบการศึกษาในแต่ละระดับมีวิชาชีพพอที่จะนำไปใช้ทำมาหากินเลี้ยงตัวได้ตามอัธยาศัย

(๔) ให้อำนาจการบริหารการศึกษาแก่ท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ให้จัดรูปการบริหารการศึกษาของท้องถิ่นเสียใหม่ มิให้มีความซ้ำซ้อนกัน และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบทางการศึกษาในแต่ละท้องถิ่น สามารถกำหนดเนื้อหาวิชาและวิธีการเรียนรู้อย่างประการที่จำเป็นให้สอดคล้องกับความต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละท้องถิ่น

(๕) จัดการศึกษานอกโรงเรียน อันได้แก่การศึกษาผู้ใหญ่ในรูปแบบต่างๆ โดยเน้นวิชาที่สอนให้นักไปในการผลิต การจำหน่าย การจัดการไร่นา รวมทั้งการสหกรณ์และการตลาดด้วย

(๖) จัดรายการโทรทัศน์และวิทยุเพื่อการศึกษา ความยาวรวมกันวันละไม่น้อยกว่า ๒ ชั่วโมง ออกอากาศสัปดาห์ละ ๖ วันในหัวข้อวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการเกษตรและวิชาชีพอื่น ๆ ตลอดจนนอบรมค่านิยมจริยาและภูมิปัญญา ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามแนวความคิดเรื่อง "มหาวิทยาลัยเปิด" ทั่วประเทศ

๓. การเปลี่ยนค่านิยมทางสังคมของสังคมไทย

ค่านิยมทางสังคมบางประการ ที่ยังเป็นตัวถ่วงความเจริญของบ้านเมืองอยู่ในขณะนี้ จะต้องมีการชักนำให้เปลี่ยนไป และรัฐบาลนี้ได้กำหนดวิธีการไว้ดังนี้

ก. ใช้สื่อสารมวลชนชี้แจงให้ประชาชนเข้าใจว่า สิทธิอำนาจต่าง ๆ นั้นมาจากประชาชน ไม่ใช่มาจากผู้ทรงอำนาจที่ไหน

ข. คนไทยจะต้องไม่ยอมรับนับถืออำนาจอันไม่ชอบธรรมและได้มาด้วยการทุจริตเป็นอันขาด

ค. ชักนำให้เกิดความเข้าใจและความเลื่อมใสในศาสนาในทางที่ชอบด้วยเหตุผล และขจัดความเชื่อถืออันงมงายต่าง ๆ ให้หมดไป

ง. สร้างอุปนิสัยประหยัคให้เป็นคตินิยม แทนความฟุ่มเฟือยฟุ้งเฟ้อที่มีอยู่ทั่วไป

๔. อำนวยความสะดวกสุขภายในบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ

รัฐบาลนี้เชื่อมั่นว่า บ้านเมืองที่สงบสุขจะต้องมีระเบียบวินัย และมีกฎหมายที่ใช้บังคับได้อย่างศักดิ์สิทธิ์ และยุติธรรมเสมอหน้ากันทุกคน ดังนั้น รัฐบาลนี้จะดำเนินการทุกวิถีทาง เพื่ออำนวยความสะดวก

สงบสุขให้เกิดขึ้นในบ้านเมืองของเรา เพื่อให้สุจริตชนทั้งหลายได้รับความปลอดภัยและอบอุ่นใจทั้งในการทำมาหากินและการดำรงชีวิตของตน จะใช้มาตรการเด็ดขาดในการปราบปรามโจรผู้ร้าย และผู้ประพฤติตนเป็นภัยต่อสังคม โดยจะธำรงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายอย่างแท้จริง ในการอำนวยความสะดวกภายในทั้งกล่าวนี้ จำเป็นต้องอาศัยกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ รัฐบาลจึงได้กำหนดเป็นเป้าหมายเร่งด่วนที่จะพิจารณาเพิ่มอัตรากำลังเจ้าหน้าที่รักษาความสงบให้เพียงพอแก่ความจำเป็น และในขณะเดียวกันก็จะจัดตั้งศาลยุติธรรมในชนบทเพิ่มขึ้นในรูปของศาลยุติธรรมประจำถิ่นโดยเร็วที่สุด อันนี้ในการรักษาความสงบสุขของบ้านเมืองนั้น หากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้มาตรการรุนแรงอย่างใดไปบ้างก็ตาม รัฐบาลจะกระทำเพื่อส่วนรวมเท่านั้น จะไม่กระทำไปเพื่อกลุ่มอิทธิพลใดอิทธิพลหนึ่งอย่างเด็ดขาด

เป้าหมายทางการบริหาร

รัฐบาลนี้ได้พิจารณาเห็นว่า การปรับปรุงภาวะการทำงาน ภาวะความเป็นอยู่ของประชาชนในชนบท ซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วนของชาตินั้น จะสำเร็จมิได้เลย ถ้ายังมิได้แก้ไขและปรับปรุงกลไกการบริหารในระดับ

ต่าง ๆ เสียใหม่ ฉะนั้น ภารกิจรีบด่วนที่รัฐบาลนี้จะดำเนินการไปพร้อม ๆ กับการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของชาติดังกล่าวแล้ว ก็คือการแก้ไขและปรับปรุงการบริหารท้องถิ่น หัวใจของนโยบายการบริหารของรัฐบาลนี้ก็คือ การบริหารประเทศที่จะอำนวยความสะดวกให้ประชาชนมีภาวะในทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ดีขึ้นโดยเร็ว ดังนั้น การปฏิรูปการบริหารของรัฐ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ รัฐบาลนี้ จึงได้กำหนดแผนเร่งด่วนที่จะดำเนินการปรับปรุงกลไกการบริหารในชั้นต้นนี้ไว้ ๒ ประการ คือ

๑. กระจายอำนาจการบริหารไปสู่ท้องถิ่น โดยให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางในการบริหารอย่างแท้จริง

๒. ส่งเสริมการบริหารท้องถิ่นโดยสภาตำบล

๑. รัฐบาลนี้ได้พิจารณาเห็นว่า ในอดีตนั้นการบริหารของเราเป็นไปในลักษณะรวบอำนาจไว้กับส่วนกลาง หรือกับกระทรวงทบวงกรม รัฐบาลนี้เห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการกระจายความเจริญไปสู่ชนบท และไม่เป็นผลดีต่อประชาชน รัฐบาลนี้จึงได้กำหนดขั้นตอนในการแก้ไขปรับปรุงการบริหารเสียใหม่ดังนี้

ก. กระจายอำนาจการบริหารงานตามแผนงาน หรือนโยบายทุกประการที่จะต้องดำเนินในท้องถิ่น จากส่วนกลางของทุก

กระทรวงทบวงกรมไปยังจังหวัด และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นศูนย์กลางรับผิดชอบดำเนินการ ให้บังเกิดผลงานที่กำหนดไว้ในแผนและนโยบายนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นงานของกระทรวงทบวงกรมใดก็ตามโดยตลอดทั้งนี้รัฐบาลจะได้พิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎกระทรวง หรือระเบียบ ตลอดจนคำสั่งต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการกระจายอำนาจให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาไม่เกิน ๖ เดือน

ข. จะดำเนินการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชน กล่าวคือจะเสนอกฎหมายปรับปรุงท้องถิ่นให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เพื่อเปิดโอกาสให้การปกครองท้องถิ่นในรูปต่าง ๆ มีการบริหารตนเองโดยอิสระอย่างแท้จริง เพื่อส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นทุกจุด

๒. รัฐบาลนี้ได้พิจารณาเห็นว่าประชาชนของชาติจำนวนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๕ อาศัยอยู่ในชนบท และทำมาหากินเลี้ยงชีพทางเกษตรกรรม ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมีรายได้ต่ำมาก การที่จะยกฐานะและรายได้ของคนกลุ่มนี้ให้สูงขึ้นได้ รัฐบาลจะต้องมีมาตรการในการดำเนินงานไว้อย่างสมบูรณ์และรัฐบาลนี้เชื่อว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่จะบรรลุผล

ตามเป้าหมายได้นั้น จะต้องเป็นแผนที่กำหนดขึ้นจากท้องถิ่น และโดยท้องถิ่นเอง อีกนัยหนึ่งก็คือ การกำหนดแผนพัฒนาจะต้องเริ่มจากตำบลขึ้นมาอำเภอ และจังหวัด แล้วประกอบเข้าเป็นแผนรวมของชาติ มิใช่เป็นแผนที่กำหนดไปจากส่วนกลางเช่นในปัจจุบันนี้ ด้วยเหตุและผลดังกล่าวนี้เอง รัฐบาลนี้จึงได้กำหนดนโยบายส่งเสริมการบริหารท้องถิ่นโดยสภาตำบลไว้เป็นนโยบายเร่งด่วนประการหนึ่ง กล่าวคือรัฐบาลนี้จะดำเนินการให้สภาตำบลเป็นหน่วยมูลฐานทางประชาธิปไตยและทางเศรษฐกิจ โดยจะมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการปกครองตนเองอย่างเต็มที่ เช่น

ก. วางแผนพัฒนาตำบลทั้งระยะสั้นและระยะยาวพร้อมทั้งจัดทำงบประมาณและติดตามผลการปฏิบัติงาน

ข. มีอำนาจในการเก็บภาษีที่ดินและภาษีบำรุงท้องที่

ค. บริหารการสาธารณสุขและสถานีนามัย

ง. ควบคุมและดำเนินการสำรวจและปักหลักเขตเพื่อการออกเอกสารสิทธิในที่ดินของเกษตรกร เพื่อให้การออกเอกสารสิทธิในที่ดิน กระทำได้ครบถ้วนภายใน ๔ ปี ตำบลใดเมื่อได้มีการกำหนดเขตกรรมสิทธิ์ที่ดิน และออกเอกสารสิทธิ

ครบถ้วนแล้ว ก็จะมอบหมายให้ตำบลนั้น
ดำเนินการปฏิรูปที่ดินตามแผนรวมของ
ราชการส่วนกลางต่อไปทันที

จ. เข้าร่วมในการบริหารการ
ศึกษาของตำบล

ฉ. ดำเนินการรักษาความสงบ
เรียบร้อยและป้องกันโจรผู้ร้ายภายในตำบล

รัฐบาลนี้ได้พิจารณาเห็นว่าสภาตำบล
เป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับปัญหาส่วน
ใหญ่ของประเทศ ซึ่งย่อมจะต้องทราบทั่ว
ราษฎรในท้องถิ่น กำลังประสบปัญหาใด
หรือต้องการจะใช้วิธีการใดเพื่อแก้ภาวะการ
ทำมาหากินและภาวะความเป็นอยู่ของตน
รัฐบาลนี้จึงเห็นว่า การมอบหมายให้สภา
ตำบลเป็นผู้กำหนดแผนพัฒนาของตนขึ้น
เป็นสิ่งที่เริ่มต้นที่ถูกต้อง ภาระหน้าที่ของ
รัฐบาลก็คือ จัดสรรเงินงบประมาณให้สภา
ตำบลทุกแห่งรับไปดำเนินการ ในการ
จัดสรรงบประมาณนั้น รัฐบาลจะพิจารณา
ตามความจำเป็นและความเร่งด่วน ซึ่งแต่
ละตำบลจะต้องดำเนินการไป เพื่อแก้ปัญหา
การทำมาหากินและการดำรงชีพของราษฎร
ส่วนใหญ่เป็นสำคัญ และเมื่อได้งบประมาณ
จากส่วนกลางไปแล้ว การสร้างงานในตำบล
ก็จะเกิดขึ้น ซึ่งก็เป็นทางหนึ่งที่จะช่วย
หนุนให้คนในท้องถิ่นมีงานทำและมีรายได้

มากขึ้น และเป็นการลดแรงงานจากชนบท
มิให้ไหลบ่าเข้ามาสู่ส่วนกลางอีกด้วย

เป้าหมายทางการทหาร

รัฐบาลนี้ถือว่าเป็นภาระหน้าที่สำคัญ
สูงสุดของรัฐบาลที่จะต้องธำรงไว้ซึ่งเอกราช
และอธิปไตยของชาติ ให้ปลอดภัยจากการ
รุกรานของอริราช ศัตรู ภายนอกทั้ง หลาย
ทั้งปวง รัฐบาลนี้จึงกำหนดเป้าหมายทาง
การทหารไว้เป็นภารกิจที่จะต้องดำเนินการ
ดังต่อไปนี้

๑. จะจัดกำลังทหารให้เพียงพอแก่
ความจำเป็น และให้มีสมรรถภาพสูง ทั้ง
ในด้านการพลและอาวุธยุทธภัณฑ์
พร้อมที่จะรับภาระในการพิทักษ์รักษาเอกราช
และอธิปไตยของชาติด้วยสมรรถนะและ
แสนยานุภาพของตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพา
อาศัยใครอื่นทั้งสิ้น และกำลังทหารต้อง
เป็นของชาติ ไม่ขึ้นกับบุคคลคณะใด

๒. จะส่งเสริมกำลังใจ ขวัญ และ
สวัสดิการทหาร ให้ทั่วถึงทุกชั้น รวมทั้ง
จะส่งเสริมให้ทหารเกณฑ์ได้เรียนรู้การ
ประกอบอาชีพเมื่อปลดจากกองประจำการ
แล้ว

๓. จะสร้างความเข้าใจอันดีระหว่าง
ทหาร ข้าราชการ และประชาชน เพื่อให้
เกิดความสามัคคีอย่างแท้จริงขึ้นในชาติ
ในขณะเดียวกัน ก็จะส่งเสริมให้ทหารมี

ส่วนในการพัฒนาประเทศตามควร แก่กรณี
ด้วย ทั้งนี้เพื่อสร้างทัศนคติอันถูกต้องขึ้นว่า
ทหารก็คือประชาชนของชาติ และในขณะ
เดียวกันรัฐบาลนี้จะสนับสนุนให้ประชาชน
เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันประเทศมาก
ขึ้น เช่น อาสาสมัครรักษาดินแดน เป็นต้น

เป้าหมายทางการต่างประเทศ

เป้าหมายนโยบายต่างประเทศของ
รัฐบาลนี้ คือการรักษาผลประโยชน์ของ
ประเทศชาติเป็นสำคัญ โดยจะดำเนินการ
ดังต่อไปนี้

รัฐบาลนี้ จะดำเนินนโยบายต่าง
ประเทศอย่างอิสระ โดยจะคำนึงถึงผล
ประโยชน์ของชาติตามเป้าหมายเศรษฐกิจ
และความ มั่นคง ปลอดภัยของประเทศเป็น
สำคัญ

รัฐบาลนี้จะส่งเสริมการดำรงอยู่ร่วม
กันโดยสันติ โดยยึดหลักการที่จะเป็นมิตร
กับทุกประเทศ ที่มีเจตนาดีต่อประเทศไทย
ไม่คำนึงถึงความแตกต่างในอุดมการณ์ทาง
การเมือง และระบบการปกครอง แต่จะยึด
หลักความยุติธรรมและความเสมอภาคเป็น
สำคัญทั้งจะไม่แทรกแซงในกิจการภายใน
ของกันและกัน

เพื่อให้เกิดดุลยภาพในความสัมพันธ์
กับประเทศอภิมหาอำนาจ รัฐบาลนี้จะ

ดำเนินการเพื่อให้มีการรับรองและมีความ
สัมพันธ์เป็นปกติกับประเทศสาธารณรัฐ
ประชาชนจีนจะให้มีการถอนทหารต่างชาติ
ออกจากประเทศไทยในระยะเวลา ๑ ปี
โดยคำนึงถึงสถานการณ์ในภูมิภาคนี้ และ
เจรจากันอย่างฉันท์มิตร

รัฐบาลนี้จะกระชับความสัมพันธ์กับ
ประเทศเพื่อนบ้าน และสนับสนุนความ
ร่วมมือกับ กลุ่มประเทศอาเซียนในทุกวิถี
ทาง ทั้งจะไม่ลดละความพยายามในการหา
ลู่ทางเพื่อให้มีการติดต่อในทางสร้างสรรค์
กับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย
เวียดนามเหนือ ในด้านการรับความช่วยเหลือ
จากต่างประเทศนั้น รัฐบาลนี้จะ
พิจารณาถึงภาระผูกพันเป็นสำคัญ และจะ
ไม่ยอมให้มีการเสียเปรียบใดๆ ทั้งสิ้น
เพราะรัฐบาลประสงค์ที่จะสร้างพื้นฐานการ
พึ่งตนเองให้มากที่สุด และโดยเร็วที่สุด
เท่าที่จะทำได้ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและการ
ทหาร

ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้
มีเกียรติ ที่กระผม ได้กราบเรียนมานี้ เป็น
นโยบายของรัฐบาล ก็คงจะยังมีสิ่งอื่นอีก
หลาย อย่างที่ท่าน สมาชิก หรือประชาชนยัง
ข้องใจก็จะใคร่จะขอ ประทาน ให้ท่านสมาชิก
ได้ซักถาม รัฐบาลก็จะได้ชี้แจงให้ทราบ
หรือจะพยายามแก้ไขข้อข้องใจนั้น มีเรื่องหนึ่ง

ที่กระผมอยากจะเรียน รู้สึกว่าท่านสมาชิกหลายท่านยังสนใจกันอยู่ มากก็คือเรื่องพระราชบัญญัติป้องกัน การกระทำ อันเป็นคอมมิวนิสต์ อยากจะทราบว่ารัฐบาลนี้ มีทรรศนะอย่างไรกับพระราชบัญญัตินี้ กระผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานให้ทราบว่า เกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ รัฐบาลจะไม่ขัดข้องถ้าหากว่าท่านสมาชิกจะเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติยกเลิกขึ้นมา หรือถ้าท่านสมาชิกไม่ต้องการเช่นนั้น จะขอร้องให้รัฐบาลเป็นผู้เสนอ พระราชบัญญัติยกเลิกเสียเอง รัฐบาลก็ยินดีที่จะทำตาม ขอขอบพระคุณครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่จะเริ่มอภิปรายซักถาม ผมใคร่ขอความกรุณาเช่นเคย คือให้แต่ละท่านอภิปราย ๑๕ นาที พอถึง ๑๒ นาทีแล้วผมจะเตือนเชิญท่านเสด็จครับ

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ นโยบายของรัฐบาลมีอารัมภบทแถลงมาในราว ๒ หน้า ผมขอกล่าวแต่เพียง ๒-๓ คำเท่านั้น คือในเบื้องต้นขอขอบคุณรัฐบาลนี้ที่ได้ถวายสัตย์ ปฏิญาณมาตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๗๘ ทำให้สมาชิกอย่างกระผมสบายใจมาก เพราะเหตุว่าถ้า

เพื่อว่าไม่ได้กระทำตามรัฐธรรมนูญนั้นแล้ว รัฐบาลที่จะมาแถลงการณ์ในสภานี้ก็ยังไม่มีความที่ที่จะแถลงการณ์ได้ แล้วถ้าแถลงการณ์ที่ได้แถลงไปก็จะไม่มีผลผูกพันประการใด นั้นข้อหนึ่ง จึงขอขอบคุณรัฐบาลนี้ไว้ในที่นี้ ที่นี้ข้อหนึ่งซึ่งเท็จจริงอย่างไรไม่ทราบ เพราะท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไว้ในหนังสือพิมพ์สยามรัฐว่า ถ้าเพื่อได้รับความไว้วางใจจากรัฐสภานี้หมดปัญหาไป แต่ถ้าเพื่อไม่ได้รับความไว้วางใจแล้วไซ้ ท่านจะกราบถวายบังคมทูลลาออก และจะให้รัฐบาลของกระผมนี้รักษาการต่อไป ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในข้อนี้เป็นข้อหนักใจอีกข้อหนึ่ง กระผมจะพูดเพียงเท่านี้ในอารัมภบท คือว่าตามมาตรา ๑๘๗ ในรัฐธรรมนูญนั้น เมื่อรัฐบาลไม่ได้รับความไว้วางใจแล้ว รัฐบาลย่อมจะพ้นจากตำแหน่ง ท่านนายกรัฐมนตรีเองก็ต้องพ้นจากตำแหน่ง เพราะฉะนั้นจึงไม่มีตำแหน่งนายกรัฐมนตรีที่จะลาออกได้ นั้นประการหนึ่ง และเวลาเดียวกันถ้าจะให้ให้กระผม รัฐบาลเก่าเข้าไปรักษาก็ไม่มีการจะรักษาได้ เพราะในมาตรา ๑๘๗ นั้นบัญญัติไว้ว่า เมื่อได้มีการตั้งรัฐบาลใหม่แล้ว รัฐบาลรักษาก็เป็นอันพ้นจากหน้าที่ไปเลย จึงขอกราบเรียนไว้ในข้อนี้อีกประการหนึ่ง จะเท็จจริง

อย่างไรไม่ทราบ กระผมอยากจะขอซักถามนโยบายของรัฐบาลไว้ดังต่อไปนี้ คือในเบื้องต้นนโยบายที่จะเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชนทุกคน คนละ ๑,๐๐๐ บาททั่วทุกคนนั้น สำหรับประชาชนที่มีรายได้ต่ำซึ่งรัฐบาลประมาณไว้ว่าอยู่ในชนบทประมาณ ๘๓ เพอร์เซ็นต์ กระผมกะไว้เพียง ๘๐ เพอร์เซ็นต์ ของชาติ ประชาชน ๔๐ ล้านคน ๘๐ เพอร์เซ็นต์ก็จะแตกออกมาเป็น ๓๒ ล้านคน ที่นี้เมื่อจะให้รายได้ให้แก่เฉพาะผู้ที่บรรลุนิติภาวะ ผู้เยาว์ไม่ให้แล้วไซ้ ก็จะมีคนที่จะต้องเพิ่มเงินให้ถึง ๑๖ ล้านคน รายได้ของชาวไร่ชาวนาคนยากคนจน ในชนบทเฉลี่ยแล้วเป็นรายได้เดือนละ ๓๐๐ บาท นี่ในสมัยนี้ซึ่งข้าวยังก็อยู่ ถ้าเพิ่มให้เดือนละ ๖๐๐ บาท ก็จะตกเดือนหนึ่งเป็นเงินถึง ๘,๖๐๐ ล้านบาท ต่อปี จะเป็นเงินถึง ๑๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ข้อนี้ก็ไปขัดกับนโยบายของรัฐบาลในข้อ ๓ ซึ่งติดต่อกันไปนั่นเอง ในหน้า ๓ พูดถึงจะเพิ่มรายได้ให้คนทุกคนมีเงินไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท แต่ในเวลาเดียวกันในข้อ ๓ ต่อไปว่าจะมีการต่อต้านทานภาวะเงินเฟ้อ เงินธนบัตรหมุนเวียนเวลานี้ก็หมุนเวียนอยู่ประมาณ ๓ หมื่นกว่าล้านบาท ที่นี้ถ้าจะต้องปล่อยเงินออกไปสำหรับให้คนทุกคน มีรายได้ไม่ต่ำกว่า

๑,๐๐๐ บาทต่อเดือนเป็นเงินถึง ๑๑๕,๐๐๐ ล้านบาทแล้วนโยบายทั้ง ๒ อันนี้จะขัดกัน ตัวเลขกระผมก็ไม่แน่ว่าจะถูกหรือผิด ถ้าผิดถูกประการใดขอให้รัฐบาลแถลงให้ทราบด้วย สำหรับต่อไปสภาพการทำงานในตำบลต่าง ๆ โดยกระจายไปในหน้า ๔ ของแถลงนโยบายนั้น จะกระจายเงินออกไป ใช้เงินถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาท อันนี้ในสมัยรัฐบาลท่านจอมพลถนอม ก็ได้มีการใช้จ่ายทำนองนี้จากเงินงบประมาณ แล้วก็มีสมาชิกกล่าวหาว่ามากกว่าเป็นการจ่ายเงินเพื่อหาเสียง ขอได้คำรับรองจากรัฐบาลนี้ว่า เงินนี้จะไม่ใช่จ่ายในการทำนองเดียวกัน ซึ่งเป็นเหตุครหานินทาอยู่ในขณะนั้น ในข้อต่อไปสำหรับการผันเงินทุนจากธนาคารพาณิชย์ออกไปสู่ท้องถิ่นนั้นสังเกตว่านโยบายทั้งหมดที่รัฐบาลแถลงมานี้ไม่มีการกล่าวถึงสหกรณ์การเกษตรเลย ซึ่งเป็นเครื่องมืออันเดียวเท่านั้นที่จะตัดพ่อค้าคนกลางออกไปได้ อยากจะเรียนถามรัฐบาล ข้อนี้ว่าการที่จะผันเงินทุนจากสถาบันไปสู่เกษตรกรนี้จะเป็นไปในทางที่ ให้ธนาคารในกรุงเทพ ฯ ขยายสาขาขึ้นแล้วก็นำเงินไปใช้จ่ายในการนี้ หรือว่าจะอนุญาตให้คนในท้องถิ่นตั้งรัฐบาลได้ด้วย เพราะว่ารู้สึกว่าจะขณะนี้ การธนาคารพาณิชย์นั้นเป็นการผูกขาดในมือคนไม่กี่คน

เท่านั้นเอง ถ้าเผื่อได้กระจายยอมให้คนในท้องถิ่นตั้งธนาคารพาณิชย์ได้บ้าง ก็อาจจะเป็นการดี ขอนี้ก็ขอถามรัฐบาลไว้ด้วยเป็นอีกข้อหนึ่ง ต่อไปในหน้า ๕ อันเดียวกันครับ เรื่องประกันผลผลิตของเกษตรกรรม กรมคำนวณไว้นี้ผิดถูกอย่างไร ขอได้รับคำชี้แจงจากรัฐบาลด้วย สำหรับข้าวนี้คำนวณแล้ว ประกัน อย่างต่ำที่สุดจะตกเป็นเงินถึง ๒,๔๐๐ ล้านบาทต่อปี นี่ประกันอย่างต่ำที่สุด ข้าวโพดอีก ๑,๒๐๐ ล้านบาท นอกจากนั้นมีมันสำปะหลัง ปอ ต่างๆ เหล่านี้อีก ๑,๐๐๐ ล้านบาท จะตกเป็นเงินถึง ๔,๖๐๐ ล้านบาท ปัญหาที่เกี่ยวข้องอยากจะเรียนถามรัฐบาลคือ การประกัน เช่นนี้ถ้าราคาประกันดีจริง ๆ แล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับยุ่งฉางที่รัฐบาลจะต้องซื้อของมาเก็บไว้ รัฐบาลจะต้องใช้เงินในการนี้หรือไม่ มีแผนการที่จะสร้างฉางขึ้นไว้สำหรับรับสิ่งเหล่านี้หรือไม่ ในครั้งหนึ่งมีการประกันราคาทางทาง บัณฑิตได้ด้วยการมีการสร้างโรงสำหรับเก็บยางขึ้นมา แต่ในที่สุดถูกพ่อค้าคนกลางกำจัดลง ไปก็พังไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องฉางนี้เป็นเรื่องสำคัญ จึงขอทราบจากรัฐบาลมีโครงการอย่างไรในเรื่องสร้างฉาง สำหรับเก็บสิ่งเหล่านี้ สำหรับการประกันข้าวเปลือก ข้าวโพดนั้นถูกต้องแล้วครับ แต่อ้อยนี้

ขอเรียนท่านประธานว่า ไม่จำเป็นครับ เพราะว่าสำหรับอ้อยทุกวันนี้ไม่มีการประกันกัน เพราะเขาตกลงกันเอง ระหว่างโรงหีบกับชาวไร่ เพราะฉะนั้นสำหรับอ้อยไม่จำเป็นต้องมีการประกัน สำหรับมันสำปะหลัง เป็นสิ่งเสี้ยมง่ายถึงแม้จะไปซื้อราคาประกันก็เก็บไม่ได้ ถ้าจะเก็บได้ก็มันเส้น แต่ถ้าประกันราคามันเส้นก็ประกันให้แก่ไม่ใช่ชาวไร่ เพราะมันเส้นนี้เป็นสิ่งที่ทำขึ้นโดย โรงงาน ก็เป็นการประกัน ราคาของ โรงงาน ซึ่งเป็นนายทุน สำหรับถั่วเหลืองก็นึกว่าไม่จำเป็น เพราะว่าเท่าที่ทราบจากสถิติไม่พอขาย ราคาดีมาก กรมคำนวณแล้ว ในยอกนี้จะต้องใช้เงินเป็นเงินถึง ๔,๖๐๐ ล้านบาท ถ้าผิดไปก็ขอทราบจากรัฐบาลว่า ควรจะเป็นเงินสักเท่าไร

ต่อไปสำหรับการ โดยสาร ของคนที่รายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ให้มีสิทธิโดยสาร ในรถประจำทาง ได้ทุกสาย ขอทราบนโยบายว่า รัฐบาลจะทำโดยวิธีเพิ่มรถขึ้น หรืออย่างไรก็ไม่ขัดแจ้ง แต่ถ้าจะทำโดยวิธีใช้รถเท่าที่มีอยู่ ท่านประธานครับ กรม ก็เห็นด้วยว่า ทุกวันนี้แม้จะจ่ายค่าโดยสารมันยังไม่พอซื้อน้ำมันแล้ว ถ้าซื้อฟรีมันจะเป็นอย่างไร มันจะไปได้หรือ รถจะไม่พังหรือ อันนี้ก็ขอทราบนโยบายจากรัฐบาลด้วยในข้อนี้ ถ้าเผื่อจะดำเนินการในทาง

ให้เงินอุดหนุนแก่บริษัทรถเมล์แล้ว
 กระทบคำนวณ ออกมาว่าจะตกเป็นเงิน
 คืออย่างนี้ครับ ทุกวันนี้ค่าโดยสารที่ได้จาก
 รถเมล์จะเป็นเงินปีละ ๑,๒๖๐ ล้านบาท
 ที่นี้สมมุติว่าเพิ่มเข้าไปอีกครั้งหนึ่งสำหรับ
 คนที่จะขี่ได้ฟรีก็จะเป็นเงิน ๖๓๐ ล้านบาท
 แล้วรถนักเรียนเพิ่มขึ้นประมาณ ๘๐ คัน
 อย่างต่ำๆที่ราคาอย่างต่ำคันละ ๒ แสนบาท
 ก็จะเป็นเงิน ๑๖ ล้านบาท ค่าใช้จ่ายใน
 การนี้เท่าที่กระทบคำนวณจะผิดจะถูกอย่างไร
 ก็ขอรับทราบว่าจะตกเป็นเงินถึง ๖๔๖
 ล้านบาท

ต่อไปสำหรับการสาธารณสุขครับ
 กระทบจะจบแล้วไม่ซ้ำ กระทบก็จะไม่พูด
 มากหรอก ท่านประธาน การสาธารณสุข
 ซึ่งมีกล่าวไว้ในหน้า ๗ จะให้ได้รับการ
 ด้านการรักษาความเจ็บป่วยโดยไม่ต้องเสีย
 ค่ารักษานั้น ตัวเลขที่กระทบไปศึกษามา
 ทุกวันนี้ คนเจ็บป่วยในกรุงเทพ ฯ ต่อวันมี
 ประมาณ ๑ หมื่นคน ในต่างจังหวัดก็
 จังหวัดละ ๕๐๐ คน ก็เป็นคนเจ็บป่วย
 วันหนึ่ง ๔๕,๐๐๐ คน ที่นี้ถ้าจะให้ค่า
 ช่วยเหลือปฏิบัติเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ราคาต่ำ
 ที่สุด ไม่เป็นโรค ไม่เจ็บป่วยอะไรมาก
 คนหนึ่ง ๑๐ บาทต่อวัน จะเป็นเงิน
 ๔๕๐,๐๐๐ บาทต่อวัน ต่อปีจะเป็นเงิน

๑๖๔ ล้านบาท งบประมาณสาธารณสุข
 เท่าที่ทราบเวลานี้มีอยู่เพียงปีละ ๑,๔๖๐
 ล้านบาท อันนี้ผิดถูกอย่างไรขอทราบด้วย
 ว่าจะต้องใช้จ่ายในการให้บริการนี้เป็นเงิน
 สักเท่าไร

ต่อไปปัญหาเรื่องสร้างอาคาร
 สงเคราะห์เฉพาะคนทั่ว ๆ ไป ๒ หมื่นหน่วย
 นั้น ก็จะตกเป็นเงินหน่วยหนึ่งห้าหมื่นบาท
 ก็จะเป็นเงินในรายหนึ่งพันล้านบาท แล้ว
 ก็ถ้านับว่าเอาข้าราชการเข้ามา ซึ่งใน
 นโยบายมีต่อไปกล่าวถึงข้าราชการก็จะให้ที่
 อยู่อาศัยฟรีอย่างนี้ก็คิดว่าจะต้องมีอีกในราว
 อีก ๕ หมื่นหน่วย ข้าราชการ ๑ แสนคน
 เอาคนที่ไม่มีบ้านอยู่สัก ๑ แสนคน กะว่า
 จะตกเป็นเงินในราว ๒,๕๐๐ ล้านบาท
 รวมทั้งสิ้นค่าใช้จ่ายในการนี้จะตกเป็นเงิน
 ๓,๕๐๐ ล้านบาท อยากจะทราบว่า จะเป็น
 เงินประมาณสักเท่าไร

สำหรับอาคารที่รัฐบาลว่าจะเพิ่ม คน
 งานขึ้นแสนคนถึง ๒ แสน ๕ หมื่นคน
 นั้นกระทบไปได้อีกสารมาจากที่เขาทำกันที่
 สิงคโปร์ว่าต่อหน่วย ๒ หมื่น หน่วยนี้เพิ่ม
 คนขึ้นเพียงหน่วยละ ๒ คนเท่านั้นเอง
 เอกสารมีอยู่ถ้าท่านประธานต้องการกระทบ
 จะส่งให้ที่หลังแล้วก็เพราะฉะนั้นถ้าจะสร้าง
 อาคาร ๒ หมื่นหน่วย คนที่จะทำ เพิ่มคน

งานอย่างมากก็ในราว ๒ หมื่นคน ๓ หมื่นคน ไม่ถึงแสนคน ไม่ถึง ๒ แสนคน นี้ได้ตัวเลขมาจากสิงคโปร์จะผิดถูกอย่างไรไม่ทราบ นี่ก็อีกข้อหนึ่ง แผนการศึกษากระผมได้คำนวณดูแล้วก็ยังให้ละเอียดอะไรไม่ได้ เพราะเหตุว่าเวลาสั้นเหลือเกิน ถ้าจะทำ ทำเต็มโครงการแล้วละก็จะตกเป็นเงินถึง ๑ หมื่นล้านบาท เพราะฉะนั้นเมื่อรวมยอดทั้งหมดเข้าแล้ว ตามโครงการนี้จะต้องใช้เงินถึง ๑๓๖,๔๑๐ ล้านบาท รายได้ของประเทศชาติมีอยู่เพียงปีละ ๔๐,๐๐๐ ล้านบาท รายได้ของประชาชาติปีหนึ่ง ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ถ้าจ่ายไปตามนี้ก็จะเป็น ๓ ใน ๔ เพราะฉะนั้นก็ไม่ทราบว่าที่เหลือประชาชนจะมีอะไรรับประทาน นอกจากลม ถ้ารับประทานลมเข้าไป จะถ่ายออกมาเป็นอะไรก็แล้วแต่จะพิจารณากันเอาเอง กระผมไม่ทราบ

กระผมจะขอกล่าวสรุปในที่ที่สุดว่านโยบายที่รัฐบาลเขียนมานี้ กระผมอ่านดู กระผมรู้สึกว่ ดังครับ น่าฟัง ดัง แต่ที่กระผมสังเกตว่ามันดังยิ่งกว่านั้นก็คือว่า ที่รัฐบาลไม่กล่าวถึง ที่ดังไปยิ่งกว่านั้นคือสิ่งที่ไม่ได้กล่าว โดยเฉพาะในเบื้องต้นการปฏิรูปที่ดินซึ่งมีกฎหมายวาง กำหนด กฎเกณฑ์ ให้ลงมือทำทันทีนั้น รัฐบาลจะผ่อนไปทำถึงเป็นเวลา ๔ ปี โดยให้ตำบลทำขึ้นมาเอง ทำเอกสารสิทธิเสียก่อน ระหว่างนี้ความ

อลเวงอะไรจะเกิดขึ้นก็ยังไม่ทราบ ปัญหาปฏิรูปที่ดิน สหกรณ์เกษตรนี้ไม่มีกล่าวถึงเลย นี่กระผมหนักใจมาก เพราะว่าเท่าที่ได้ไปสังเกตการณ์ที่สกลนครมา ที่ไหนมีสหกรณ์ที่เขาจัดขึ้นเองได้ ที่นั่นพ่อค้าคนกลางหมด อำนาจไปทันที ไม่สามารถจะมากวนเขา ค่าเหี่ยวค่าไคลของเกษตรกรได้ ข้อนี้ก็ไม่มีกล่าวถึง สำหรับในค่านกรรมการว่าเป็นเรื่องสำคัญที่จะให้กรรมการนั้นมี กำลังพลังรวบรวมกันสำหรับ ต่อรอง กับนายทุน ได้ หรือสหพันธ์แรงงาน ข้อนี้รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรไม่มีกล่าวถึงที่หนักใจเป็นที่สุดก็คือเรื่องป่าสงวน ทุกวันนี้ท่านประธานก็คงทราบ ถ้าได้ท่องเที่ยวในประเทศที่มีป่าไม้มันราบไปหมดแล้วครับ แล้วก็ฝนก็ไม่ตกแล้วเวลานี้ น้ำขาดแล้ว รัฐบาลมีนโยบายจะยอมเปิดป่าให้ถือสัมปทานกันต่อไป ชักลากกันต่อไป เป็นผู้มีอภิสิทธิ์ทำกันอย่างเดิม หรือว่าจะมีสงวนนโยบายปิดป่าไว้ให้เป็นแหล่งที่ให้เกิดผล สำหรับการ กสิกรรม อันข้อหนึ่งที่ไม่ได้กล่าว ไว้หรือ กล่าว ไว้ที่กระผมยังไม่ค่อยเข้าใจแจ่มชัดนัก คือการเก็บภาษี นโยบายการเก็บภาษีก็เป็นธรรมดา เมื่อชาติบ้านเมืองเจริญก้าวหน้าไปก็ต้องจำเป็นในรัฐธรรมนูญก็กำหนดไว้เป็นนโยบายแห่งรัฐว่า บุคคลจะต้องเสียภาษี แต่ที่นี้ไปอ่านดูที่แรกก็น่าฟัง เพราะว่าพูด กัน ไว้ว่า สำหรับคนเบี้ยน้อย

หอยน้อยนั้นสำหรับภาษีเงินได้จะลดให้ แต่สำหรับคนเบียดมากหอยมาก ท่านไม่ได้กล่าวไว้ด้วยว่าจะเพิ่มหรือไม่ ตรงกันข้ามกลับไม่มีการเพิ่มภาษีทางตรงซึ่งขึ้นภาษี ได้แก่ภาษีเงินได้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจะเอาเงินทองที่ไหนมาใช้จ่ายในโครงการอันมหาศาล อันนี้ อีกอันหนึ่งที่ไม่มีการกล่าวไว้ ที่กระผมหนักใจคือว่า เรื่องกำหนดจำนวนประชากรนี้ รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรก็อยากถาม เพราะเหตุว่าขณะนี้พลเมืองของเราเพิ่ม ๓.๒๕ เปอร์เซ็นต์ ถ้ากระผมจำตัวเลขไม่ผิด ก็ตกเป็นคนประมาณ ๔๐ ล้านคน อีก ๔๐ ปีข้างหน้าประชากรของเราจะเพิ่มเป็น ๕๐ ล้าน ต่อไปอีก ๑๐ ปี แรงเหวี่ยงมันจะเพิ่มขึ้นเป็นถึง ๗๐ ล้านคน ข้อนี้อยากจะถามว่า รัฐบาลมีนโยบายอย่างไร ปัญหาเรื่องส่งของออกไปขายยังต่างประเทศ รัฐบาลเขียนนโยบายไว้ว่าจะส่งเสริมการส่งออก แต่เท่าที่เป็นมาเป็นการส่งออกบางที่ทำให้เกิดการขาดแคลนขึ้นภายใน ในขณะนี้มีการใช้ระบบที่เรียกว่า ชดเชยส่งข้าวออกไปกระสอบหนึ่งเก็บ ไว้กระสอบหนึ่ง หรือมากกว่านั้น เพื่อให้การมีข้าวใช้รับประทานภายใน ครั้งหนึ่งมีการส่งข้าวออกมากเกินไป จนคนกรุงเทพฯ ต้องเข้าคิวกันรับประทานข้าวเมื่อเร็ว ๆ มาเอง เมื่อก่อนตุลาคมที่เกิดเหตุการณ์ขึ้น อันนี้จึงอยากจะทราบว่าระบบชดเชยนี้ยังจะ

คงอยู่ต่อไปหรือไม่ โดยเฉพาะสำหรับข้าวโพดซึ่งอาจจะใช้เป็นอาหารเลี้ยงสัตว์ปัญหาเรื่องที่เรียกกันว่า ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ก็ไม่ปรากฏว่าจะมีนโยบายอย่างไร.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ขอโทษ เกิน ๑๒ นาทีแล้วครับ

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (กรุงเทพมหานคร): ครับ กระผมจะจบเรื่องนี้แหละครับ ท่านประธานครับ ที่อยากจะกราบเรียนคือว่า ในนโยบายนี้ทั้งหมด กระผมตรวจดูแล้วอาจจะหลงหูหลงตาครับ ไม่มีนโยบายสักคำเดียวว่า จะปราบคอร์รัปชัน เป็นเพราะเหตุใดปัญหาเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่มาก ว่าทำไมนโยบายปราบคอร์รัปชันถึงไม่มี แล้วก็นอกจากนั้นสำหรับการทหารต่างชาติที่เอาออกไปนั้น กองพล ๕๓ ท่านมีนโยบายอย่างไร สำหรับพระราชบัญญัติคอมมิวนิสต์นั้นนะ ถ้าจะเล็กก็เล็ก แต่ว่ากระผมได้ศึกษาแล้วทุกประเทศเขามีกฎหมายรักษาความมั่นคงภายใน แม้แต่ในประเทศคอมมิวนิสต์เองก็มีกฎหมายเช่นนั้น รัฐบาลมีนโยบายจะเลิกกฎหมายคอมมิวนิสต์ ไปเลย โดยไม่มีกฎหมายป้องกันความสงบมั่นคงภายในประเทศกระนั้นหรือ กระผมจะขอกล่าวเป็นข้อสุดท้ายครับ ท่านประธานครับว่าขอฝากกับรัฐบาลนี้ไว้ด้วยว่า สถานะไม่มีเสถียรชักรงชาติ ไม่ทราบเพราะเหตุใด จะเป็น

เพราะว่าจะเป็นสภาชาติไหน ก็ยังไม่ทราบ
 กระผมเข้ามาเมื่อเร็ว ๆ นี้เอง มาไม่เห็นมี
 เสารองสำหรับชักธงชาติขึ้น แล้วคอกบัวก็
 ไม่ทราบว่าทำไมหงิก ๆ งอ ๆ อย่างนั้น แต่
 โดยเฉพาะเสารองชาตินี้ขอฝากท่าน ประธาน
 ไว้ด้วยฝากรัฐบาลไว้ด้วย ขอขอบคุณครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
 (นายกรัฐมนตรี): ท่าน ประธานที่
 เคารพ กระผม ขอกราบขอบพระคุณท่าน
 หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ที่ได้กรุณาให้ทั้ง
 ความรู้และได้ยกปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมา เป็น
 โอกาสที่จะให้รัฐบาลนี้ ได้ชี้แจงให้แก่ท่าน
 สมาชิกได้ชัดเจนยิ่งขึ้น สำหรับนโยบายที่
 ได้แถลงไปแล้วในประการแรก ท่านได้
 แสดงความวิตกกังวลเรื่องหน้าที่ของรัฐบาล
 ถ้าหากว่าสภานี้ไม่ให้ความไว้วางใจจะเป็น
 ลำดับขั้นตอนอย่างไร กระผมขอกราบเรียน
 ในเรื่องการเข้าเฝ้าถวายสัตย์ก่อนหลังความ
 ไว้วางใจต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งท่านสมาชิก
 ทั้งหลาย ก็ทราบอยู่แล้วว่าปัญหานั้นมีอยู่
 อย่างไร ความจริงกระผมเคารพในความรู้
 ทางด้านกฎหมาย ของท่าน หัวหน้าพรรค-
 ประชาธิปัตย์ตลอดมา แล้วก็ไม่เคยตำหนิ
 ตีเตียนท่านโดยเฉพาะ กระผมเอง ไม่เคย
 ในการที่ท่านได้เข้านำรัฐบาลของท่าน ได้
 เข้าเฝ้าถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนที่จะมารับความ
 ไว้วางใจ ทุกครั้งที่กระผมได้กล่าวในที่เปิด

เผยและแม้แต่มาถึงเรื่องนี้โดยไม่ ได้พูดให้
 ใครฟังนึกในใจของตนเองก็มีข้อแม้อยู่เสมอ
 ว่ากระผมไม่ใช่ นักกฎหมายเป็นแต่เพียงคน
 ธรรมดาสามัญ ซึ่งไม่มีความชัดเจนในทาง
 ด้านที่จะคิดวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ทางด้านกฎ-
 หมายอย่างมากเหมือนกับของท่าน ด้วย
 เหตุนี้ก็คิดไปตามสามัญสำนึกถึงคนที่ไม่รู้
 กฎหมาย คิดแต่เพียงว่าการเข้าเฝ้าถวาย
 สัตย์ปฏิญาณนั้นถ้าจะว่าไปก็เป็นเรื่องเข้าไป
 เฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท พระบาทสมเด็จพระ
 พระเจ้าอยู่หัว ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะสูงสุด
 ก็ไปคิดถึงโอกาส เพราะรัฐธรรมนูญมี
 บัญญัติไว้ว่า ถ้ารัฐบาลนั้นไม่ได้รับความ
 ไว้วางใจจากรัฐสภานี้แล้ว ก็ไม่สามารถจะ
 เป็นรัฐบาลต่อไปได้ ก็คิดอย่างง่าย ๆ ว่า
 ยังไม่แน่ใจตัวเองว่าสภานี้จะไว้วางใจเรา
 หรือไม่ แล้วจะเข้าไปรบกวนเบื้องพระ-
 ยุคคลบาทด้วยเหตุอันใด และสัตย์ปฏิญาณ
 ที่ถวายไว้นั้น ถ้าหากว่าถวายไว้แล้วก็ไม่
 ได้เข้าบริหารประเทศก็เป็นการถวายสัตย์
 ปฏิญาณที่เสียเปล่า นึกแต่เพียงเท่านั้นครับ
 ก็ได้กล่าวไปในทำนองนั้น แต่ต่อมา
 ก็ปรากฏว่าเมื่อรัฐบาลของท่านหัวหน้าพรรค
 ประชาธิปัตย์ได้เข้าถวายสัตย์ ปฏิญาณแล้ว
 และได้ไปรับหน้าที่จากรัฐบาลของท่าน
 อาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ รัฐบาลท่าน
 อาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ก็มอบหน้าที่
 นั้นให้แก่โดยดี แล้วก็รับลูกหนี้ออกไป

จากหน้าที่ความรับผิดชอบทั้งหมด เพราะท่านก็อยากจะไปเอาสบายของท่านเหนื่อยมานานแล้ว ถูกขยำขยี้มาเสียยับยั้งไปทั้งตัวแล้วเป็นเช่นนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้น บทเฉพาะกาลในรัฐธรรมนูญ เรื่องใครจะรับผิดชอบส่งมอบให้ใครเหล่านั้นมันก็ขาดตอนลง กระทบก็มาคิดดูและได้ปรึกษาท่านที่ผู้รู้ในทางกฎหมาย ก็เห็นว่าไม่มีทางอื่น ความจริงที่รัฐบาลของพรรคประชาธิปัตย์ทำไปนั้นกระทบก็ไม่ว่าผิด มันเป็นเรื่องของความเห็น แต่เมื่อเป็นความเห็นของท่านว่า จะต้องทำเช่นนั้น และเมื่อได้ทำไป และได้เข้ารับหน้าที่ รัฐบาลก่อนนั้นก็ได้ออมมอบหน้าที่และออกไปแล้ว ก็เป็นธรรมดาที่ปัญหาที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ท่านกล่าวนั้นมันก็เกิดขึ้น คือว่าถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ รัฐบาลปัจจุบันไม่ได้รับความไว้วางใจจากสภาอันตรงเกียรตินี้แล้ว ใครจะเป็นรัฐบาล เพราะรัฐบาลเดิมของท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ก็หมดพื้นที่ไปแล้ว เวลานี้ท่านก็คอยจะมอบเพิ่มให้กระทบเป็นทางการเท่านั้น ถ้าหากว่าสภาไม่ไว้วางใจ ถ้าไม่ไว้วางใจก็เกิดภาวะว่างรัฐบาลขึ้น ซึ่งท่านกล่าวมาถูกที่สุด กระทบก็พร้อมและน้อมรับความเห็นของท่าน ไม่ได้ถือตั้งขัดขึ้นแต่ประการใด ด้วยเรื่องนี้จึงได้นำรัฐบาลคณะนี้เข้าเผ้าถวายสัตย์ปฏิญาณแล้ว แล้วก็ถ้าหากว่าสภา

นี้จะไว้วางใจรัฐบาลนี้หรือไม่ไว้วางใจ รัฐบาลนี้ก็ตาม รัฐบาลก็จะมีอยู่ต่อไป กระทบก็จะไปรับมอบกับท่าน มอบหน้าที่ถ้าหากว่าสภาไม่ไว้วางใจรัฐบาล รัฐบาลนี้ก็ไปรับมอบหน้าที่แล้วกับบริหารประเทศต่อไป ถ้าเผื่อว่าสภาไม่ไว้วางใจรัฐบาลนี้ กระทบก็ยังจะไปรับมอบหน้าที่อยู่ดี คือไปเยี่ยมแห้ง ๆ แล้วก็รับมอบหน้าที่มาแล้ว ก็รักษาการต่อไปจนกว่าสภาจะได้กรุณาตั้งรัฐบาลขึ้นมา เรื่องก็เท่านั้น ไม่มีปัญหาอะไรเหลือ เฉพาะในเรื่องนี้

ที่นี้ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ท่านได้กรุณาแสดงความห่วงใยเรื่องนโยบายของรัฐบาล เกี่ยวกับรายได้ของประชาชนที่จะให้สูงขึ้นหรือที่จะให้มีอย่างน้อย ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทของผู้ที่บรรลุนิติภาวะมีงานทำแล้วนั้น ที่ท่านได้กล่าวมา ถ้าคิดอย่างทรรศนะของท่านก็ถูก คือถ้าจะคิดว่าจะเอาเงินในคลัง พิมพ์ธนบัตรเอาไปแจกกันคนละ ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน ผลมันก็จะเป็นอย่างท่านว่า มันก็จะเกิดเงินเฟ้อจริง ๆ เงินมันก็จะทะลักออกสู่ตลาดก็เหมือนล้านบาทก็แสนล้านบาท กระทบก็ไม่ทราบ ที่ไม่ทราบเพราะไม่เคยคิดว่าจะทำอย่างนั้น เงินจำนวน ๑,๐๐๐ บาท หรือรายได้อย่างต่ำ ๑,๐๐๐ บาทที่กล่าวถึงนโยบายนั้นเป็นเป้าหมาย คือไม่ใช่สัญญาแต่เป็นเป้าหมาย ขอให้โปรดกรุณา

เข้าใจคำว่าเป้าหมาย คือว่ากระผมก็บอกไว้
 ครบไม่ได้บิตเบื่อนอะไร คือว่าเป้าหมาย
 นั้นหมายถึงว่าเราต้องการจะให้ประชาชน
 ชาวไทยของเราที่มีรายได้เพียงใด แต่ก่อน
 พัฒนา กันมานั้น ไม่เคยมีใครมีเป้าหมาย
 เป้าหมายที่พูดกันมาแต่ก่อน ในการพัฒนา
 เมืองไทยนั้นพูดกันอย่างเลื่อนลอยที่สุดพูด
 แต่เพียงว่าเพื่อจะให้ประชาชนได้อยู่ดีกินดี
 ทำหน้าที่ราชการทั้งหลายที่นั่งอยู่ ที่นี้ย่อม
 จะต้องได้ขึ้นมาจนเอือมระอาแล้ว แผน
 พัฒนาทุกครั้ง การกระทำในทางด้านพัฒนา
 ทุกอย่างของรัฐบาลที่แล้วมาบอกแต่เพียงว่า
 มีเป้าหมายว่าจะให้ราษฎรอยู่ดีกินดีอย่างไร
 คำว่าอยู่ดีแปลได้หลายทาง อยู่อะไรถึงจะ
 เรียกว่าอยู่ดี ไม่มีใครบอกได้ กินอย่างไร
 ถึงจะกินดีไม่มีใครบอกได้ กับข้าวก็อย่าง
 เรียกว่ากินดี มากน้อยอย่างไร บ้านช่อง
 ก็ห้องก็หับไม่มีใครรู้ กระผมจึงได้เห็นว่
 การที่เราจะพูดกันไปลอย ๆ นั้นมันไม่มี
 ประโยชน์ แต่ว่าจะต้องตั้งเป้าหมายขึ้นเป็น
 พิเศษ โดยเฉพาะให้คิดกันให้ออกมา
 เป็นจำนวนเงิน กระผมก็มาคิดเลขดูแล้ว
 ก็เห็นว่าถ้าเราตั้งเป้าหมายไว้ว่า การพัฒนา
 ทุกอย่างในแผนพัฒนาของประเทศไทยนั้นจะ
 ต้องมีเป้าหมายว่าเพื่อให้ประชาชนชาวไทยที่
 บรรลุนิติภาวะและทำงานนั้นมีรายได้ อย่าง
 น้อยไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๑,๐๐๐ บาททุก
 คน นี่เป็นเป้าหมาย เมื่อเราวางเป้าหมาย
 ไว้ ๑,๐๐๐ บาทแล้ว เราก็ดำเนินการ

แผนพัฒนาต่าง ๆ ตามขั้นตอนซึ่งได้กล่าว
 ไว้ในนโยบาย มีกำหนดเวลาตลอดไป
 ดำเนินนโยบายตามขั้นตอนที่ได้กล่าวไว้แล้ว
 เพื่อไปสู่จุดหมายคือเป้าหมาย และในระหว่าง
 ที่ยังมีได้บรรลุถึงเป้าหมายเดือนละ ๑,๐๐๐
 บาทนั้น รายได้เดือนละ ๑,๐๐๐ บาทนี้
 เองเป็นเกณฑ์พิจารณา ผู้ใดมีรายได้เกินกว่า
 ๑,๐๐๐ บาทไปแล้ว การช่วยเหลือก็ยัง
 อาจจะไม่จำเป็น หรืออาจทำได้แต่น้อย ไม่
 ต้องช่วยมากเพราะเราถือว่าเขาเกินเป้าหมาย
 แล้วแต่ที่ยังต่ำกว่าเป้าหมายลงมา ต้องช่วย
 ด้วยสวัสดิการ ต้องช่วยในถิ่นที่อยู่อาศัย
 ให้มีที่อยู่อาศัยตามสมควรและมีค่าเช่า ไม่
 ใช่ว่าให้ฟรี แต่ว่าต้องถูกกว่าเดิมนั้นแล้วหาได้
 ง่าย ต้องมีสวัสดิการประเภทค่าเล่าเรียนบุตร
 เจ็บป่วยต้องรักษาและค่าโดย สรรถประจำ
 ทางไปทำงาน เราจะต้องออกให้ นี่สำหรับ
 ผู้ที่ยังมีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทที่จำเป็น
 ต้องกำหนดรายได้ขั้นต่ำ (minimum)
 อย่างต่ำสุด ๑,๐๐๐ บาทนั้นมันมีประโยชน์
 หลายทางเป็นเป้าหมาย เป็นจุดที่เราจะเดิน
 เข้าไปหาหนึ่ง และเป็นเกณฑ์ว่าเราจะ
 ช่วยใคร ไม่ช่วยใครนี้อีกหนึ่ง เพราะเหตุ
 ว่าการพัฒนาที่แล้วมา ไม่มีเป้าหมาย อย่างนี้
 ไม่มีเกณฑ์ว่าอย่างนี้ การพัฒนาที่แล้วมา
 ตลอดจึงได้ล้มเหลวไม่ได้ผล ไม่รู้ว่าจะเดิน
 ไปทางไหน คน ๔๐ ล้านไม่รู้ว่าจะช่วย
 คนไหนถูก ช่วยในลักษณะมากน้อยอย่าง

ไร ความจำเป็นจึงต้องเขียนไว้ นโยบายว่าเป้าหมายของเราคือรายได้้อย่างต่ำที่สุดเดือนละ ๑,๐๐๐ บาทของประชาชนชาวไทย แล้วเมื่อบรรลุเป้าหมายนั้นแล้ว หรือใกล้เข้าไปแล้ว แผนพัฒนาที่จะต้องเปลี่ยนไปอีก แต่ระยะนี้เอาเพียงแค่นี้ก่อน ทำไมจึงต้องกำหนดไว้พันบาท กระผมไม่ได้กำหนดขึ้นเลื่อนลอย ไม่ได้กำหนดอายเงินพันบาทนั้นเป็นความเพ้อฝัน หรืออะไรอย่างฟุ้งกันทั้งสิ้น ความจริงถ้าจะว่าฝัน กระผมขอยอมรับ แต่ความฝันของกระผม นั้นตรงกับความฝันของท่านผู้แทนราษฎร ๒๖๕ คนที่นั่งอยู่ที่นี้ กระผมฝันมานานๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้แทนราษฎรพรรคใด ไม่ว่าจะเป็นประชาธิปไตย พรรคธรรมสังคม กิจสังคม หรือพรรคพลังใหม่ เกษตรสังคม แนวร่วมสังคมนิยม และพรรคสังคมแห่งประเทศไทย ความฝันก็คือว่าจะทำให้ราษฎรไทยทั้งประเทศนี้มีกินมีใช้ให้พอเพียง ให้มีความเป็นอยู่อย่างเป็นสุขให้สมกับที่ได้เกิดมาในแผ่นดินอันอุดมนี้ ทำให้คนจนในเมืองไทยนั้นลดน้อยลงจนไม่มีเหลือเลย ในที่สุด นี่เป็นความฝันของกระผม ถ้าจะฝันผิด ก็ขอความกรุณา แต่ว่าเมื่อแก่ฝันให้ตัวเองฟังแล้ว มันก็ต้องมีกฎเกณฑ์ที่จะทำให้ความฝันนั้นเกิดผลเป็นความจริงขึ้นมาได้ กระผมจึงได้ค้นหาตัวเลข ได้ลองคำนวณ ผลปรากฏว่าทุกวันนี้คนไทยทุก

คนที่เรียกว่าเป็นผู้ใหญ่แล้วนี้แหละ จะต้องมีการใช้จ่ายต่อวัน ต่อคนวันละ ๒๕ บาท กับ ๑๘ สตางค์ นี่คิดจากค่าใช้จ่ายหมวดอาหาร หมวดเครื่องนุ่งห่ม หมวดที่อยู่อาศัย หมวดรักษาพยาบาล หมวดของใช้จำเป็น หมวดเบ็ดเตล็ด จำเป็นทุกรายการ ไม่ได้คิดฟุ่มเฟือยเลย หนังสือครุฑวิทยุ ไม่มีฟัง โทรทัศน์ไม่เล่น บุหรี่ไม่สูบ เหล้าไม่กินครบต้องใช้จ่ายเงินถึงเพียงนี้จึงจะดำรงชีพเป็นมนุษย์อยู่ได้ แล้วเนื่องด้วยการหาเงินมาใช้อย่างนี้ คนที่มีงานทำนะทุกคนเดือนหนึ่งทำงานไม่ใช่เต็มเดือน ไม่ใช่ ๓๐ วัน ต้องหักออกเสีย ก็ในสัปดาห์หนึ่งต้องมีวันหยุดอย่างน้อยหนึ่งวัน เพราะฉะนั้นก็ต้องคิดเลขกันอีกทีหนึ่ง ก็จะต้องปรากฏว่าอายเงินที่ทุกคนจะต้องหา มาเพื่อยังชีพต้องมีให้ได้ ถ้าไม่มีแล้วเป็นอดตาย หรือต้องเป็นหนี้เขานะ มันถึงวันละ ๒๕ บาทกับ ๓๖ สตางค์ จึงจะครองชีพต่อไปได้คิดแล้ว ก็ตก รายได้เป็นเดือนละ ๘๘๐.๘๐ บาทต่อเดือน จะชั่วจะดีอย่างไรคนไทยทุกคนต้องมีเงินจำนวน ๘๘๐.๘๐ บาทต่อเดือนจึงจะอยู่ได้ คิดเพิ่มให้เขาเป็นอย่างต่ำสุดอีก ๑๒๐ บาท นะเป็น ๑,๐๐๐ บาท กระผมขอความกรุณาได้ทรงดู มันมากไปหรือครับ ที่คนไทยจะมีคนมานั่งคิดให้มีรายได้เพียงแค่นั้น เพื่อที่จะยังชีพต่อไปได้เท่านั้น กระผมขอความกรุณาท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติทั้งหลายได้โปรดพิจารณาในคำนี้ แล้วก็คนไทยทั้งชาติก็จับตามองอย่างทักล่าวกัน เขาก็คอยการตัดสินใจของท่าน นี่เป็นเป้าหมายของรัฐบาลนี้ ที่นี้ท่านบอกว่าการที่จะเพิ่มรายได้นั้นก็เป็นการขัดก่อนนโยบายที่จะต่อต้านภาวะเงินเฟ้อ กระทบยอมรับว่า ก็ต่ออย่างท่านนั้นถูก ก็เพราะเหตุว่าถ้าพิมพ์ธนบัตรไปแจกกันให้คนละ ๑,๐๐๐ บาท ต่อเดือนแล้ว มันก็ถูก มันเพื่อจริง ๆ ไม่มีใครเถียงครับ ท่านก็ถูกแล้ว แต่ว่าไม่ใช่อย่างนั้น รัฐบาลนี้ไม่ใช่คิดจะทำอย่างนั้น รัฐบาลนี้จะอย่างนั้นน้อยถึงจะสติปัญญาไม่มากแต่ก็ยังพอมีอยู่บ้าง พอรู้ว่าอะไรเป็นอะไร พอรู้ว่าพิมพ์ธนบัตรแจกแล้วเงินมันจะเฟ้อของมันจะแพง นี่ไม่ได้โง่เขลาเบาปัญญาถึงอย่างนั้น รัฐบาลนี้จึงได้วางแผนร่างนโยบายมาเสนอต่อสภา ในเรื่องการพัฒนาประเทศในเรื่องช่วยทางสวัสดิการในเรื่องหางานให้คนทำ ในเรื่องส่งเสริมการเกษตรการอุตสาหกรรมเพื่อให้คนไทยทั้งหมดนี้มีทางทำมาหากินได้ด้วยตนเอง มีรายได้ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท เราจะทำอย่างนั้น ให้เขาหาของเขาได้เอง ช่วยเขาทุกทางให้เขาหาได้ ถ้าเขายังหาไม่ได้ไม่หยุดไม่เลิกผ่อนก็ได้ ไม่เลิกเอาลมใส่ทางโน้นออกทางนี้ อะไรก็ไม่รู้ละ อย่างที่ท่านกล่าว ไม่เลิกทั้งนั้น ทำต่อไปจนกว่าจะได้

จนกว่าเขาจะหาได้เองในสังคมของเรา นั่นเป็นความประสงค์ของรัฐบาลนี้

สำหรับสภาตำบลนครชัย ที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ท่านได้กล่าวว่าจะเอาเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทออกไปแจก ว่าท่านรัฐบาลไหนก่อนมาก็ไม่รู้ ดูเหมือนจะเป็นรัฐบาลท่านจอมพลถนอม เคยทำมาแล้ว เป็นการหาเสียง เรามานั่งกันอยู่นี้ เรามานั่งทำอะไร ที่เราบอกว่าเราทำเพื่อประโยชน์ให้ประชาชน เราก็ต้องการทำจริง ๆ เสร็จแล้วท่านก็เป็นผู้แทน ผมก็เป็นผู้แทน ทำประโยชน์ให้เขาได้ เราก็ได้เสียงใช้ใหม่ มันก็ทุกคนแหละ พรรคประชาธิปัตย์เองในฐานะเป็นพรรคการเมืองก็อยากได้เสียง ไม่อยากได้เสียงจะเป็นพรรคการเมืองทำไม ถึงเวลาเลือกตั้งไม่มีเสียง ไม่มีใครเขาเลือก ก็จบกัน กระทบเป็นหัวหน้าพรรคการเมือง กระทบก็อยากได้เสียงให้พรรคกระทบ พรรคอื่นๆที่นั่งอยู่นี้ก็เหมือนกันหมด เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ขอฮั่นฮั่นว่า เรามีจะจ่าย จ่ายไปเพื่อให้สภาตำบลเขาได้ทำประโยชน์เพื่อตัวของเขาเองตามความปรารถนาของเขา ทุกวันนี้ท่านทั้งหลายที่ใกล้ชิดกับสภาตำบลก็คงทราบ ถึงสภาตำบลขึ้นมาตอนแรก รัฐบาลท่านจอมพลถนอม เทียวเอาเงินไปแจกนั้นนะ เอาออกเอาใจหุหุรา ให้ปีละ ๑๐,๐๐๐ บาท ก็ไม่พอทำอะไรอยู่แล้ว จะไปทำอะไรครับ ปีละ ๑๐,๐๐๐ บาท มาปีที่ ๒ ชัก

จะเห็นเสียงหนักแล้ว ไม่รู้ใครช่วยตอนนั้น ละ ลตมาเหลือปีละ ๕,๐๐๐ บาท เลยจบกัน ไม่ต้องทำอะไรทั้งสิ้น กระผมไม่ใช่ว่าจะเอาเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปเฉลี่ยในจำนวนเท่าเทียมกันอย่างนั้น แต่จะส่งออกไปตามความต้องการ ตามที่เห็นว่าจำเป็นมากที่สุดแล้วแต่ แล้วก็ต้องใกล้เคียงกัน เพื่อไม่ให้เหนื่อยหน้า แต่ว่ามันก็มีพิเศษได้บ้าง แล้วให้มันไปคอยคูกอยชักนำให้ใช้ไปในทางที่ถูก แต่ว่าสภาพตำบลจะต้องเป็นผู้วินิจฉัยว่า เขาต้องการอะไร เขาอยากได้อะไร เรามีเงินให้เขาทำตามนั้น ปัญหาของเรา ๔๐ ปีมาแล้วนั้น คืออะไร เราพูดกันมาว่า เราเป็นประชาธิปไตย ประชาธิปไตยแปลว่าอะไร แปลว่าอำนาจอยู่กับปวงชน เคยมีบ้างไหมที่ปวงชนถึงระดับตำบลมีอำนาจจะตัดสินใจอะไรเกี่ยวกับตัวเอง ตัดสินใจเกี่ยวกับตัวเอง ไม่เคยเลย ไม่เคยมีแม้แต่ครั้งเดียว จะเป็นใครก็ตามที่อยู่ในสถานที่มาเป็นรัฐบาล เป็นคนกำหนดตัดสินใจให้ทั้งสิ้น เขาไม่ได้รู้เรื่องราวอะไรด้วย แต่คราวนี้เป็นครั้งแรกที่ประชาชนชาวไทยทั่วประเทศแม้แต่อยู่ตามตำบลจะได้ตัดสินใจ ทำไม่ถึงต้องตำบล เพราะคนในตำบลนั้นมีน้อยพอที่จะแสดงความคิดเห็นออกมาให้ปรากฏได้ ไม่ต้องไปอะไรกันละ ได้ถามกันได้ พูดกันรู้เรื่อง เขาออกมาต้องเป็นความประสงค์อันแท้จริงของ

เขา แล้วก็เงินที่จะจ่ายไปนี้จะจ่ายไปทันที ถ้าหากว่าสถานการณ์กว้างใจ เพราะเหตุนี้ เป็นเหตุแล้งว่างไว้ว่างนา อย่างในภาคอีสาน คนไม่มีงานทำ ท่านสมาชิกทั้งหลายก็เคยเห็น คนอีสานพอเสร็จงานของตนเองแล้ว ต้องอพยพเร่ร่อนไปหางานที่อื่นทำ นึกหรือว่าเราชอบทำอย่างนั้น ใครบ้างอยากจากบ้านจากช่องของตัวทั้งบ้านทั้งช่องทั้งคนเผ่าคนแก่ หมูหมาไก่ไว้ให้ใครก็ไม่รู้ ต้องเร่ร่อนออกมาหางานทำในภาคกลางในภาคอื่นที่เขาจ้างให้ทำ เขาต้องการรายได้ ถ้าจ่ายเงินจำนวนนี้ออกไปแล้ว ไม่มีใครต้องทั้งบ้าน ไม่มีใครต้องเดินเร่ร่อนทนทุกข์ทรมานต่อไปในเมืองไทย ในตำบลนั้นมีงานให้ทำในยามแล้ง ตำบลต้องการชุดคลองส่งน้ำชุด ต้องการทำเมืองฝาย สดแล้วแต่สภาพท้องที่ทำเหมืองฝายไม่ได้ ทำน้ำไม่ได้ น้ำไม่มีอย่างน้อยตัดถนนก็ยังดี ปรับถนนตัดถนน สร้างโรงเรียนแล้วแต่ต้องการเงินมีให้ทำ เงินนี้จ้างคนทำงานภายในตำบลได้ มีงานทำตลอดไปจนถึงหน้านาใหม่ เริ่มทำนา แล้วการที่เขาจะทำงานในครั้งแรกนี้ จะเป็นทางที่รัฐบาลได้ทราบความประสงค์ของแต่ละตำบลว่า เขาจะทำอะไร เขาต้องการอะไร เขาอยากได้อะไร เราจะเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับเข้ามารวมกันในกรุงเทพ ฯ แล้วนั้นแหละจะเอามาประมวลกันตั้งแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจขึ้นใหม่ให้

ถูกกับความประสงค์ของประชาชนอย่างแท้จริง ไม่ใช่แผนพัฒนาที่นักวิชาการคิดขึ้น
 บนโต๊ะ ไม่ใช่แผนพัฒนาเศรษฐกิจที่ข้าราชการส่วนภูมิภาคยกเมฆส่งข้อมูลเข้ามา
 เพราะไม่เคยตรวจท้องที่ ไม่ใช่อะไรทั้งนั้น
 ทั้งสิ้น เราจะทำอย่างสุจริตยุติธรรม เพราะ
 ฉะนั้นเงินที่จะแจกไปนี้ครับ กระผมยอมรับ
 เป็นการหาเสียง แต่ที่ท่านกรุณาไว้วางใจ
 กระผมแล้วครับ เป็นการหาเสียงให้ท่าน
 ทุกคนที่นั่งอยู่ที่นี่ ๒๖๔ คน ไปเลือกตั้ง
 อีกที่กระผมรับรองได้แน่ กระผมจะออกไป
 หาเสียงให้ด้วย ขอกระผมเถอะ เคี้ยวครับ
 ขอกระผมพูดหน่อยครับ ท่านกรุณาพักท้วง
 มามีประโยชน์ทั้งสิ้น สำหรับเรื่องการผัน
 เงินไปนั้นท่านก็ถามน่ารัก ท่านบอกว่า
 ธนาคารกรุงเทพจะไปเปิดสาขาคอยรับหรือ
 นี่มันก็น่าคิด นั่งกันอยู่นี้ก็กรุงเทพทั้งสอง
 คน คนกรุงเทพเฉย ๆ คนกรุงเทพ ฯ
 พาณิชยการ หลุดมาจากแบงค์ทั้งนั้น ลา
 ออกมาหลายวันแล้ว เอาละ แล้วท่านก็
 บอกว่าทำไมไม่ส่งเสริมสหกรณ์เลย กระผม
 อยากจะขอประทานกราบเรียนว่า สหกรณ์
 นั้นมีอยู่แล้ว แล้วเป็นหน้าที่ของทาง
 กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จะต้องเสริม
 สร้างต่อไปจนครบทุกแห่งที่จะพึงมีสหกรณ์
 ได้ เวลานี้ก็มีมากอยู่แล้ว แต่ทำไมเล่า
 สหกรณ์มันถึงชะงักงัน ทำไมถึงมีแล้วก็อ้าง
 กันว่าเห็นป้ายสหกรณ์ แมวสักตัวหนึ่งก็

ไม่เห็นมี บนสำนักงานไม่เชื่อผ่านรถไปดู
 ทำไมครับสหกรณ์ขยายไม่ออก เหตุเดียว
 ครับไม่มีเงิน ชาวบ้านจะมาขอช่วยขอเหลือ
 อะไร สหกรณ์ก็ให้ไม่ได้ คอกเบี้ยก็แพง
 นี่แหละครับเป็นวัตถุประสงค์ของการผันเงิน
 ออกต่างจังหวัด เอาไปทำไม ไปให้สหกรณ์
 แล้วก็ไม่ใช้สหกรณ์เท่านั้น สถาบันการเงิน
 ทุกอย่างในต่างจังหวัด เช่น ธนาคาร เพื่อ
 การเกษตรและสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร
 กลุ่มชาวนาผมจะผันไปให้หมด แบงค์
 กรุงเทพกับกรุงเทพพาณิชย์การไม่ต้องห่วง
 มีสาขามากอยู่แล้ว ทุกจังหวัด ถามท่าน
 ผู้แทนได้ คนไหนจะเป็นลูกหนี้กันอยู่หรือ
 ไม่ ผมไม่ทราบละ แต่ว่าถามดูได้มีเกือบ
 ทุกจังหวัดก็ว่าได้ แต่อาจจะไม่ทุกอำเภอ
 แต่ธนาคารอื่นเขาก็มี และธนาคารเหล่านี้
 ที่อยู่ในกรุงเทพ ฯ ถ้าต้องการจะเปิดสาขาที่
 ไหน การธนาคารให้ทั่วถึง ผมจะให้อนุญาต
 ที่ไหนไม่มีธนาคารไปเปิดสาขา คนในท้อง
 ถิ่นจะขออนุญาตตั้งธนาคารขึ้นก็จะอนุญาต
 อย่าได้วิตกเลยเราต้องการสถาบันการเงิน
 สำหรับช่วยประชาชนในชนบทให้มากกว่า
 เดียวนี้ นี่ขอเรียนชี้แจงอย่างนี้ สำหรับการ
 ประกันการผลิตรายนั้น ท่านก็พักท้วงมา ซึ่ง
 ผมขอขอบคุณ เพราะท่านสมาชิกอาจจะยัง
 เข้าใจผิด อาจจะนึกว่าไม่มีทางจะเป็นไปได้
 ระยะนี้ที่ยังไม่ได้กำหนดว่าจะประกันข้าว
 เกวียนละเท่าไร ข้าวโพดตันละเท่าไร เพราะ

เหตุว่าการที่จะประกันราคาพืชผลได้นั้น เราจะต้องรู้ปริมาณการผลิต เราจะต้องรู้ภาวะของตลาดและของการค้า นี่ก็รัฐบาลนี้ยังไม่อยู่ในฐานะเช่นนั้น เราจึงยังบอกไม่ได้ว่าจะประกันได้มากน้อยอย่างไร แต่การประกันนั้นต้องประกันแน่ เพราะเหตุว่าปัญหาใหญ่ของชาวนาทุกวันนี้ ชาวไร่ชาวนาทั่วประเทศก็คือการขายสินค้าได้ราคาที่ต่ำกว่าต้นทุนในการผลิต ชาวนาทั้งประเทศทำนาขาดทุนมาเป็นเวลา ๑๐ ปีกว่า ๒๐ ปีแล้ว ลองคิดต้นทุนของการผลิตข้าวให้คิดเอะกรับขายข้าวได้เกวียนละ ๒,๓๐๐-๒,๔๐๐ บาท นี่ก็ยังขาดทุน และเพราะเหตุนี้ชาวนาชาวไร่ทวประเทศจึงมีหนี้สินรุงรังเป็นดินพอกหางหมู ไม่มีทางที่จะใช้ได้ ที่ดินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ก็หลุดไปในการจำนำจำนอง เกิดปัญหาต่อตามมาสารพัด นี่เป็นปัญหาของชาวนา จะแก้ในขั้นแรกก็ต้องแก้ด้วยการเพิ่มรายได้ให้แก่ชาวนาก่อน ชาวนามีรายได้จากไหน ก็จากการขายพืชผล ถ้าไม่เพิ่มราคาพืชผล ไม่ประกันราคาพืชผล จะไปเพิ่มรายได้ให้ชาวไร่ชาวนาได้อย่างไร ที่นี้การประกันราคาพืชผลนี้ ท่านก็เป็นห่วงไปว่าจะเอาเงินที่ไหนไปซื้อ ถ้าไม่มีใครเขาซื้อ ถ้าซื้อมาแล้วจะเอาอย่างเงาที่ไหนใส่ นี่ก็จริงของท่านครับ จริงที่สุด ถ้าเรายังคงอยู่กันในระบอบน้ำเน่า ถ้าเรายังคิดกัน อย่างโง่โง่เงา จริงที่สุดมันก็ต้องเป็นไปอย่างนั้น

ก็ต้องขอประทานโทษ ต้องหาหนะทุกครั้งที่ทำอะไรไม่ได้ เราจะนั่งอมมืออเท้าปล่อยให้เหตุการณ์ทั้งหลายทั้งปวงเป็นไปอย่างเดิมอย่างนั้นหรือ เราจะยอมให้ชาวไร่ชาวนายากจนต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด เป็นหนี้สินล้นพ้นตัวต่อไปอย่างนั้นหรือ เราจะไม่คิดทำอะไรกันเลย เพื่อผ่อนคลายปัญหานี้ที่เดียวหรือ เราจะอ้างว่าทำไม่ได้ ประกันราคาข้าวอย่างเงาไม่มีใส่ อ้างว่าทำไม่ได้ เดียวใครเขาไม่ซื้อ รัฐบาลต้องซื้อเอง เอาสตางค์ที่ไหนมา คิดอย่างนี้แล้วบ้านเมืองจะเป็นอย่างไรครับถ้าท่านคิดกันอย่างนี้ ผมก็นอนฝันคนเดียวเรื่อยไป ไม่มีทางที่จะแก้ตัวของผมให้เป็นความจริงขึ้นมาได้ ผมขอความกรุณาได้โปรดคิดให้ดี การที่จะประกันราคาข้าว ราคาพืชผล ปัญหาแรกก็คืออย่างที่ท่านกล่าวถูกต้อง ถ้าใครเขาไม่ซื้อ ทำอย่างไร เราจะเอาเงินที่ไหนไปซื้อ ถ้าซื้อมาจะเอาอย่างเงาที่ไหนไปใส่ นี่เป็นธรรมดา ผมต้องคิดแล้ว ก็ต้องตอบปัญหาเหล่านี้ได้แล้ว ทางตอบก็คือว่าต้องแก้ระบบการค้าทุกอย่างที่มีอยู่ในเมืองไทยเรา นี้ ระบบการค้าข้าวสาร ระบบการค้าข้าวโพด ระบบการค้าน้ำตาล ระบบการค้าทุกชนิด แม้แต่มันสำปะหลัง ซึ่งมันเน่าง่ายเสียง่าย ดีแต่อย่างเส้นอะไรอย่างนั้น ผมก็น้อมรับฟังด้วยความเคารพ เพราะเหตุว่านอกจากกฎหมาย

ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ท่านมีความ
รู้เชี่ยวชาญในทางค้ำประกันสำปะหลังอีกด้วย
(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : ท่านเคยขับแท็ค-
เตอร์ทำไร่มันสำปะหลังมาจนกระทั่งซบผอม
เกือบล้มเกือบตาย พี่น้องเป็นห่วงกันแน่
แต่อย่างไรก็ตามเถอะ นั้นนอกเรื่อง ขอ
ประทานโทษ เราก็จะต้องจัดระบบการค้า
ให้มันสอดคล้องกับ การประกัน ของรัฐบาล
ผู้ได้ใบอนุญาตค้าสินค้าทุกชนิด ผู้ได้ใบ
อนุญาตทำโรงงานทุกชนิด จะไม่ได้กล่าว
อย่างแต่ก่อนอีกแล้ว แต่ก่อนใครมาขอ
อนุญาตได้เปล่า ก็อาจจะไม่ได้เปล่าหรือ
มีสิ่งอะไรกันไต่โตะบ้างอะไรบ้าง แต่ว่าใบ
อนุญาตนั้นไม่บังคับให้ทำอะไรอีกเลย บอก
แต่เพียงว่า ไปทำ ใบอนุญาตค้าข้าว เอา
มึงไปค้าข้าว ข้าวขาดตลาดไม่ต้องรับผิดชอบ
ข้าวราคาเท่าไรไม่ต้องรับผิดชอบ ชื้อขาย
กันอย่างไร ไม่มีแต่อำนาจรัฐบาลให้ใบ
อนุญาตไปแล้ว ไปกด ไปโกง ไปกัก
ไปทุบ ไปชุก ไปรีดผู้บริโภคอย่างใดไม่มี
ใครสนใจเหลือแล้วขอได้โปรดคิดดู ต่อไป
เราจะจัดระบบการค้าใหม่ ใครจะมาเอาใบ
อนุญาตทำอะไรจากผม ผมจะมอบใบอนุญาต
ให้พร้อมทั้งความรับผิดชอบ พร้อมทั้ง
ความรับผิดชอบ ถ้าทำโรงงานน้ำตาลขออนุญาต
สร้างโรงงานน้ำตาล จะต้องรับผิดชอบจากผม

ไปเขตหนึ่งเลย ผลิคน้ำตาลได้เท่าไร พอ
ขายในเขตเท่าไรรับไปเลย คุณทำน้ำตาลได้
แต่น้ำตาลในเขตที่คุณ รับผิดชอบ นั้น ขาย
ไม่ได้ ขายแพงกว่าราคาที่ผมกำหนดก็ไม่ได้
(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : แล้วถ้ามีน้ำตาลเหลือ
จะส่งออกนอกแล้วคุณต้องเก็บไว้เป็นที่เก็บ
ทาง ต้องแจ้งปริมาณให้ผมทราบเรื่อยไป
คุณจะไม่แจ้งไม่ได้ผมจะสอบเรื่อย ๆ คุณ
จะลักลอบเอา ส่ง ออกนอกประเทศก็ไม่ได้
และในการขายต่างประเทศนั้น จะขายได้
เมื่อไรราคาเท่าใด ผมจะเป็นคนบอก ผม
จะไม่ยอมให้พวกคุณส่งน้ำตาล ตีตลาดข้าง-
นอกแย่งกันค้า แย่งกันขายในที่สุดราคา
น้ำตาล ไทยตกจนเกือบจะ ไม่มีอะไรเหลือ
เงินตราต่างประเทศที่เราต้องการ แทนที่จะ
ได้กลับสูญเปล่า ผมจะไม่ยอมให้เหตุการณ์
เช่นนั้นเกิดขึ้น การประกันราคาจะต้อง
ประกอบด้วยมาตรการเหล่านี้ ถ้าไม่อย่าง
นั้นมันทำไม่ได้ ทำอย่างหัวหน้าพรรค
ประชาธิปัตย์ ว่ามันก็พัง อย่างที่ท่านว่านั้น-
แหละครับพังจริง ๆ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : ท่านพูดถูกแล้ว
ส่วนการโดยสารถเมล์ท่าน ถามแต่เพียงว่า
จะเพิ่มหรือว่าจะทิ้งให้ทุกอย่างเป็นสภาพ

อย่างเต็ม โถนี่ก็รู้จักกันมาตั้งแต่ก่อนแต่
ออกไม่น่าถามเลย คือน้องท่านก็ไม่ใช่คน
บ้าคนบออะไร ท่านประธานครับ มันก็
พอมีสติปัญญา มันก็ต้องเพิ่มรถครับ ไม่
เพิ่มจะให้ขึ้นได้อย่างไร ท่านก็ไปห้วงค่า
โดยสารซึ่งรัฐบาลจะต้องออกให้หุยมหิม
ท่าน บอกว่ามีคน โดยสารขึ้นตั้งเท่าไรแล้ว
๑,๒๐๐ คนต่อวันอะไรของท่าน แล้วก็
ถ้าไปให้ขึ้นฟรี มันก็จะเพิ่มขึ้น อีกครั้งหนึ่ง
๑,๘๐๐ คนมันไม่ใช่ครับ ผมว่าไม่ใช่
คือคน โดยสารเวลานั้น ๑,๒๐๐ คน
สมมุติว่าของท่านถุกนะครับ จำเป็นต้อง
ขึ้นอยู่แล้ว เขาต้องไปทำงานทำการเขา แต่
ในจำนวน ๑,๒๐๐ คน นี่ก็คิดให้ดี มี
ใครบ้างที่เสียค่าโดยสารโดยไม่ลำบาก และ
มีใครบ้างที่ต้องกักพันธเสียค่าโดยสาร เพราะ
ไม่อย่างนั้นมันไปทำงานไม่ได้ ผมจะช่วย
เฉพาะผู้ที่ต้องกักพันธควักกระเป๋า ๕๐
สตางค์นี้เท่านั้น คนที่เขาขายได้ก็เขาจะขึ้น
รถโดยสารเขาขึ้นรถประจำทาง เขามีรายได้
สูงก็ให้เขาเสียเอง เพราะฉะนั้นที่จะต้อง
เสียค่าโดยสารให้ นี่ อย่างมากมันอาจจะ
๖๐๐ คน หรือ ๕๐๐ คน ไม่ใช่ว่านั้น
แล้วก็จะไปบอกว่าใครขึ้นรถฟรี มันจะมา
ขึ้นเพิ่มกันใหญ่ ขึ้นไปไหน มันก็ขึ้นเที่ยว
ก็อาจจะตื่นเต้นกันอยู่วัน สองวัน ตอนแรก
ท้าย ๆ ชี้แจงขึ้นไปเอง ที่เที่ยวอื่นมันมี
มากกว่า ใครบ้างเมื่อขึ้นฟรีมันจะขึ้นไปขึ้น

มาไหนไหน รถโดยสาร มันสนุกอะไรครับ
มันสนุกอย่างไร การขึ้นรถเมล์ประจำ-
ทางนี้

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : ผมก็ยังมองไม่เห็น
ภาพ นี่ผมบอกตรง ๆ ครับ ด้วยความ
เคารพจริง ๆ และอย่างไรก็ตาม เรื่องสวัสดิ
กิจการในการรักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร
ที่อยู่อาศัย ค่าโดยสารรถไปทำงานนี้ ผม
อยากจะขอประธานทราบเรียนถาม ท่านประ
ธานสภาและท่านสมาชิก ทั้งปวงว่าเราจะเอา
อย่างใดกัน เราเข้ามา นั่งนี้จะเอาอย่างไร กัน
ตัดสินเสียให้แน่ ถ้าเห็นว่าสิ่งเหล่านี้สวัสดิ
กิจการแก่ประชาชนที่เขาไม่มีรายได้ต่ำเป็นของ
จำเป็นแล้วต้องควักกระเป๋าครับ ก็ต้องเอา
เงินหลวงมาทำมาชดมาเติมเต็มทีพร้อมให้
เต็มขึ้นมา เราจะ ไม่เอาอย่างนั้น หรือ
สวัสดิการจะไม่ให้เขาหรือ คนยากคนจนมี
เป็นกายเป็นกอง ก็เห็นร้องกันพูดกันลำ
บากยากแค้นกันอยู่ทุกวัน เป็นความจริง
ทุกอย่าง แล้วอย่างไร ถ้าไม่ให้เขา แล้ว
เขาจะขึ้น ได้อย่างไร จะทำอย่างไร กันได้
ผมก็เห็นมีทางเดียวที่เราต้องการให้คนที่
เป็นที่พึ่งแก่คนที่เขาเสียเปรียบในทางสังคม
แล้ว จะให้เขาลืมหน้าปากขึ้นมามีจิตใจ
ทำการงาน ให้เป็นประ โยชน์ต่อ สังคมให้

แข็งแรงมีสุขภาพดีกว่าเดิม แล้วก็มีโอกาสที่จะก้าวหน้าต่อไปแล้วเราจำเป็นต้องให้สวัสดิการ เมื่อให้แล้ว มันก็ต้องใช้เงินจะเก็บเอาไว้เป็นเงินคงคลังมากขึ้น ๆ อย่างแต่ก่อน นโยบายการคลังแบบโสมเผ่าทรัพย์สิน ผมไม่เอาด้วยครับ ผมก็เป็นคนกระทรวงคลังมาเก่า สมัยก่อนที่รัฐบาลเอามาออกกันในสภา เงินคงคลังรัฐบาลไหนมีมากเท่าไรรัฐบาลนั้นเก่ง นั่นปกครองแผ่นดินแบบไหน แยกทรัพย์สินสมบัติเป็นของหลวงของราษฎร หลวงมีมากเท่าไรยิ่งดี ราษฎรยากจนอย่างไรช่างมัน จะเอาอย่างนั้นหรือครับผมเห็นว่าเรามาตั้งอยู่ที่เรามีหน้าที่ต้องรับใช้ประชาชน เรามีหน้าที่ต้องควบคุมรัฐบาล ให้เอาเงินหลวงนั้นแหละ ออกมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชน ไม่ให้เอาไปใช้อะลวยฉุยแฉกเป็นประโยชน์แก่รัฐบาลเองหรือใครอื่น ผมรับอาสาที่จะใช้เงิน หลวงให้เป็นประโยชน์แก่ประชาชนด้วยสวัสดิการต่าง ๆ ที่ได้กราบเรียนมาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องแพทย์หรือเรื่องอะไรทั้งสิ้น ในเรื่องแพทย์ก็เช่นเดียวกันท่านตั้งข้อวิตก ผมอยากจะขอประทานกราบเรียนท่านว่า ภาวะในชนบทกับในเมืองมันแตกต่างกัน ถ้าเราจะให้บริการในทางการแพทย์แก่คนในชนบทและคนในเมืองแล้ว เราจะถือมาตรการอันเดียวกันไม่ได้ ถ้าจะช่วยคนในชนบท

รัฐบาล ก็จะต้องไปสร้างอนามัยอำเภอให้มากขึ้นให้เต็มบริบูรณ์ ถ้ายังขาด ครบแล้วก็ต้องไปสร้างอนามัยตามตำบลต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้เป็นบริการแก่คนในชนบท จะต้องทำโดยเร็วโดยทันทีให้ทันความประสงค์ สำหรับในเมืองนั้นก็จะต้องใช้แบบที่คนอื่นเขาทำ ต้องขึ้นทะเบียนหมอ ขึ้นทะเบียนแพทย์ แล้วก็ให้คนไปรักษาได้ฟรีโดยมีอัตราส่วนที่รัฐบาลจะจ่ายเงินเป็นค่าแรง ค่ายา อะไรให้แก่หมอได้ ในชนบทนอกจากอนามัยต่าง ๆ แล้วผมเองก็จะเรียกว่าผื่นก็ผื่นเถอะ ผื่นอีกแล้ว นายก ๆ คนนี้บ้าผื่น รับรองละ ผมผื่นว่าเราจะต้องสร้างแพทย์ขึ้นอีกชนิดหนึ่ง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นแพทย์ปริญญา แต่มีความรู้ในทางแพทย์พอที่จะแก้ปัญหา รักษาโรคภัยไข้เจ็บชั้นเบา ๆ ของประชาชนทั่วไปได้ ฉีดเซรุ่มแกงกักได้ นี่สำคัญนัก ใช้จ่ายตำราหลวงได้เย็บแผลเป็น เอาแค่นั้น ทำไมทางราชการทหารเขาฝึกทหารเสนารักษ์ของเขาขึ้นมาใช้บำบัดโรคภัยไข้เจ็บของทหารได้โดยไม่ต้องผ่านการศึกษาศึกษาชั้นแพทย์ปริญญา พลเรือนเราก็ทำได้ ผมอยากจะสร้างขึ้นให้มากท่านจะเรียกว่าหมอเท้าเปล่าหรืออะไรก็เถอะ ผมอยากจะเรียกให้เพราะ ๆ ว่าหน่วยประชารักษ์ สำหรับรักษาคนทั้งประเทศ ทั้งนี้ไม่ใช่ว่าจะไปลดปริมาณแพทย์ปริญญาหรือไม่ใช่ว่าจะไม่เห็นแพทย์ ปริญญาเป็น

สำคัญ ไม่ใช่ แพทย์ปริณายกก็ยังมีความสำคัญมาก แต่มัน ควร จะมี ชั้น ตอนในการ รักษา ชั้นไหนหมอกกลางบ้านหมอเท้าเปล่า ของผม รักษาได้จัดการให้ได้ ไม่ให้เกิดเรื่องต่อไป ชั้นไหนหนักพอที่จะต้องส่งแพทย์ก็ต้องส่ง นี่มันเป็นเรื่องของสวัสดิการ ตลอดไปจนค่าที่อยู่อาศัยก็เถอะครับ ผมไม่เคยบอกที่ไหนเลยว่าจะไปให้อยู่ฟรี ข่ายฟรี ก็บอกว่าจะสร้างให้ แล้วก็ถ้าจะซื้อก็จะให้ซื้อในอัตราที่ถูก หรือถ้าเช่าก็ให้เช่าในอัตราอันต่ำ ไม่มีการขูดรีด ไม่มีการเอารัดเอาเปรียบ เพราะรัฐบาลเป็นคนทำเอง นี่ก็เรื่องมันมีอยู่อย่างนี้ สำหรับการปฏิรูปที่ดิน ไม่ใช่ แปลว่าจะรอ ๔ ปีครับผมขอประทานโทษ บอกซักเลยว่า เรื่อง การออกเอกสารแสดงสิทธิที่ดินนั้น ถ้าบลไหนเสร็จก่อนก็ทำปฏิรูปที่ดินไปได้เลย ทำก่อน ถ้าเขาไม่มีเขามีเอกสารกรรมสิทธิ์ที่ดินหมดอยู่แล้วในวันนี้ครบถ้วนปฏิรูปที่ดิน ได้เลยไม่ต้องไปคอย ๔ ปีแต่อย่างใดทั้งสิ้น แต่ที่สำคัญจะ让他ปฏิรูปกันในแต่ละตำบล เขาจะพูดกันรู้เรื่องมากกว่า ปัญหาใหญ่ ยิ่งมันจะถูกแบ่งแยกให้เหลือเป็นเฉพาะตำบลให้เขาทำกันเอง เขาทำไม่ได้เราจึงเข้าไปเกี่ยวข้อง ให้เขาทำตามกฎหมายปฏิรูปที่ดินที่มีอยู่ ตกลงแบ่งสรรปันส่วนกันเอง รัฐบาลกลางจะเป็นผู้คุ้มครอง ผมว่ามีทางที่จะสำเร็จได้มากกว่า และเร็วกว่า เพราะเวลานั้นมันปั่นป่วนไปหมด ไม่รู้ว่าอะไรเป็นอะไร ไม่ใช่ว่า

ละเอียดครับ เรื่องปฏิรูปที่ดินพร้อมที่จะทำ และคิดว่าจะทำได้เร็วยิ่งกว่าวิธีอื่นอีกด้วย ป่าสงวนนี่ก็เป็นปัญหาที่ทางราชการประจำเขาทำอยู่แล้ว ก็ทำได้มากน้อยแค่ไหนก็ทราบ ถึงจะไปเขียนนโยบายว่าจะเร่ง ผมว่ามันก็อีก มันก็ผ่นอีก ไปทำอะไรกับคนที่จะต้องตัดป่า แต่ว่าก็จะทำทุกทางที่จะสงวนป่าไม้ที่เป็นต้นน้ำลำธารของบ้านเมืองเอาไว้ แล้วก็ในเรื่องป่าสงวนที่แปรสภาพไปเป็นที่ทำมาหากิน ที่ทางรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ท่าน ได้แถลงไว้แล้วว่า ท่านจะยอมรับสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และจะออกเอกสารกรรมสิทธิ์ที่ดินให้กับ ผู้ที่เข้าไปทำมาหากินผมเห็นด้วย เห็นด้วย ด้วยความเคารพและก็จะสนองที่จะดำเนินการนโยบายนั้นต่อไป ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ได้เข้าบริหารราชการ ขอขอบพระคุณที่ได้เอ่ยขึ้นมาแล้ว ก็ได้ทำให้ผมมีโอกาสที่จะรับรองต่อสภานี้

สำหรับเรื่อง การวางแผนครอบครัว ก็ดีนะครับ และอื่น ๆ การวางแผนครอบครัวนี้ รัฐบาลมีนโยบายในเรื่องการที่จะแก้ไขความว่างงานและในเรื่องที่จะหางานให้คนทำอยู่ แล้วผมคิดว่าเรื่องวางแผนครอบครัว เรื่องคนจะเกิดมากเกิดน้อย มันต้องอยู่ในเรื่องนี้อยู่แล้วส่วนการส่งออก การส่งสินค้าออก จะทำให้สินค้าขาดแคลนนั่น ถ้าเราเปลี่ยนระบบการค้าอย่างที่ผม

กล่าวมาแล้ว ผมไม่คิดว่าสินค้าภายในจะขาดแคลนลงได้ และอย่างไรก็ตาม ผมได้เรียนให้ทราบแล้วว่า ผมจะเอาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งสินค้าออกนี้มาไว้ที่สำนักนายกรัฐมนตรี แปลว่า ผมอาสาจะทำเองจะเป็นคนคุมงานเอง จะไม่ปล่อยให้ผลิตพลาคได้เป็นอันขาด

เรื่องคอร์รัปชัน ท่านสมาชิกทั้งหลายก็เห็นแล้ว มันเป็นเรื่องประจำ ใครมาใครก็ต้องแก้ พุดไปก็แค่นั้น ก็บอกว่ามาถึงก็จะแก้คอร์รัปชัน ปราบปรามคอร์รัปชันเป็นการใหญ่ผมอยาก จะขอเรียน ข้อเท็จจริงบางอย่าง รัฐบาลที่เคยพุดมาหลายรัฐบาลแล้วว่า จะแก้คอร์รัปชันให้ได้ ผลปรากฏว่า รัฐบาลนั้นไปคอร์รัปชันเสียเอง เลยแก้ไม่ได้ มีบ่อยไปครับแต่ว่ารัฐบาลท่านอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ ท่านน้อยท่านไม่ได้เคยพุดเลยว่า ท่านจะปราบคอร์รัปชัน แต่ท่าน ปราบ คอร์รัปชันเก่งกว่ารัฐบาลไหน ๆ ทั้งหมดในระยะ ๒๐ ปีที่แล้วมานี้ คุณท่านทำซี ก็เห็นผลกันอยู่แล้ว นี่เป็นเรื่องที่ผมขอทราบเรียน เพราะฉะนั้นปราบมันต้องปราบ แต่มันจำเป็นหรือที่จะมาออกอ้างอะไรกันอีกเล่า ก็รู้กันอยู่แล้ว พุดไปมันก็แค่นั้น

เรื่องพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ผมมีความเห็นเช่นเดียวกับท่านสมาชิกอีกมากหลายท่านในที่นี้

ว่าเรามีประมวลกฎหมาย อาญาเพียงพอแล้วที่จะรักษาความสงบของบ้านเมืองไว้ได้ ผมพร้อมที่จะเลิก และไม่เห็นจำเป็นที่จะต้องไปออกกฎหมายอะไรอีก

เสาชิงช้าที่นั่นอันนี้ พังท่านพุดแล้วก็เศร้าใจ คือคนเรานั้นมันก็สังขารต่าง ๆ มันก็ร่วงโรยไปตามวัย หูตาก็มองไม่ค่อยเห็นกัน ของเห็นอยู่ทนโท่ก็ไม่เห็น เสาชิงช้าอยู่บนยอด พระที่นั่งอนันตสมาคมครบชักรงชาติขึ้นตั้งแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ ยังไม่ได้เคยเอาลงเลย จนถึงวันนี้ ขอบคุณครับ ขอประทานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอบชี้แจง เพราะ ท่าน หัวหน้าพรรค ประชาธิปัตย์ท่านถามไว้

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): ท่านประธานที่เคารพท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เรื่องการแก้ความไม่เป็นธรรมทางภาษีส ซึ่งได้เขียนไว้แล้วในนโยบายนี้กับออกชัดเจนที่เกี่ยวกับ ภาษีทางตรงเป็นภาษีซึ่งจะช่วยให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น ส่วนภาษีทางอ้อมนั้นนะ ขณะนี้เป็นจำนวนรายได้ส่วนใหญ่ของประเทศ จึงทำให้ความไม่เป็นธรรมอันเกิดจากภาษีนี้นั้นมีมาก เพราะว่าทั้งเงินและมีรับภาษีทางอ้อมเท่ากัน รัฐบาลนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการได้

เพิ่มขึ้นในการที่จะบริหารงานตามนโยบายตามเป้าหมายที่ได้กำหนดเอาไว้มากมายหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายจ่ายทางด้านที่เกี่ยวกับสวัสดิการที่จะให้กับประชาชนที่ยากจน ซึ่งจะต้องทำโดยรีบด่วน ฉะนั้นจึงกำหนดหมายไว้ว่า รายได้ของรัฐจะต้องมาจากภาษีทางตรงเป็นส่วนใหญ่ เพราะว่าภาษีนี้นั้นเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้เกิดความเป็นธรรมระหว่างชนกับมี และภาษีทางตรงนี้เก็บได้น้อยตลอดมานั้นก็เพราะว่าระบบการจัดเก็บใช้ไม่ได้ ทำให้ความไม่เป็นธรรมในระหว่างผู้เสียภาษีนั่นเองมีมากเกินไป คนมีตั้งเยอะ เยอะ กลับเสียภาษีน้อยกว่าคนไม่มี ฉะนั้นจึงได้กำหนดหมายไว้ว่า ภาษีทางตรงจะต้องเพิ่มขึ้น และกำหนดไว้ว่าจะต้องเพิ่มขึ้นในลักษณะที่มีอัตราส่วนเป็นร้อยละของภาษีทั้งหมดที่กำหนดไว้ในงบประมาณรายได้ของแผ่นดินต่อไป คือภาษีทางตรงนั้นจะต้องเพิ่มขึ้น ใน อัตราส่วน ละ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนภาษีที่เป็นภาษีทางตรงในอัตราที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ถ้าเกรงไปว่าการกระทำนั้นจะกระทำไม่สำเร็จ หรือทำไม่ได้ ก็ขอได้โปรดเชื่อเถอะครับว่าเราทำได้ทั้ง ๆ ที่ไม่ต้องเพิ่มอัตราภาษีในช่วง ๒ ปี อัตราภาษีในปีนี้ คืออัตราภาษีเงินได้ ส่วนที่ว่าจะเก็บภาษีอะไรอีกนั้น ขอเรียนตรงๆ เอะครับ ไม่มีใครเขาทำกันว่าจะต้องมาบอกกันก่อน เพราะว่าถ้าทำเช่นนั้นมาตรการอันนี้

นั้นมันจะไม่เกิดผลอย่างที่ต้องการ กระผมขอเรียนแต่เพียงเท่านี้ก่อนครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี): ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้า สมคิด ศรีสังคม สังกัดพรรคสังคมนิยม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรธานี ข้าพเจ้าใคร่จะขอซักถามนโยบายของรัฐบาลปัจจุบันนี้ ดังต่อไปนี้

ก่อนอื่น เนื่องจากว่าประชาชนยังมีความข้องใจบางอย่าง โดยเฉพาะเกี่ยวกับการตั้งรัฐบาลในคราวนี้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจะขอใช้เวลาสักนาที หรือ สอง นาที ขอความกรุณา ซักถาม ท่าน นายกรัฐมนตรี ท่านเคยกล่าวไว้ว่า ในการตั้งรัฐบาลคราวนี้ ท่านจะเป็นผู้ดำเนินการ คัดเลือก คณะรัฐมนตรีของท่านเอง โดยจะไม่ให้ผู้ใดดำเนินการ ถ้าหากว่าไม่เห็นด้วยกับท่านแล้ว ท่านก็จะไม่ยอมรับเป็นนายกรัฐมนตรี อันนี้ ข้าพเจ้าทราบข่าวจากสื่อมวลชน ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นแล้ว แต่เมื่อปรากฏออกมาให้เห็นอยู่ในปัจจุบันนี้ก็ยังมีเสียงประชาชนได้กล่าวว่า ที่ท่านพูดอย่างนั้นหาเป็นความจริงไม่ คณะรัฐมนตรีที่ท่านได้ตั้งมานี้ ปรากฏว่ามีลักษณะที่แต่ละฝ่ายนั้นบีบบังคับให้ท่านต้องได้กระทำอย่างนั้น ข้าพเจ้าขอประทานโทษ ที่ต้องกล่าวเช่นนั้น อันนี้เป็นเรื่องของประชาชนที่ได้กล่าวขวัญกัน และโดยเฉพาะ

ท่านมิได้ทิ้งคณะ รัฐมนตรีให้เต็มตาม ที่รัฐ-
ธรรมนูญกำหนดไว้ ดังที่คณะรัฐบาลพรรค
ประชาธิปไตยและเกษตร สังคมได้กระทำไว้
ท่านขยักไว้ ๔-๕ ตำแหน่ง อันนี้ก็ยิ่งทำ
ให้เกิดความระแวงสงสัยในหมู่ประชาชนขึ้น
ว่าท่านจะมีกลวิธีหรืออุบายที่จะมาหลอกลวง
นี้ให้รับความไว้วางใจ แล้วเมื่อได้รับความ
ไว้วางใจแล้วท่านก็จะตั้งใครมาก็ได้ อันนี้
เป็นความข้องใจของประชาชน ไม่ใช่ความ
ข้องใจของข้าพเจ้าโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นก็
ใครจะขอให้ท่านได้โปรดชี้แจงในเรื่องนี้ด้วย
และอีกประการหนึ่งนั้น ปรากฏว่าตอนที่
รัฐบาล พรรค ประชาธิปไตย - พรรคเกษตร
สังคมนั้นเอาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สอบ
ตกเข้ามาด้วย อันนี้ก็ปรากฏว่าในคณะ
รัฐบาล ของ ท่านก็ได้เอา สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรที่สอบตกนั้นเข้ามา อันนี้ท่านทำสิ่งที่
ท่านเองเห็น ว่าเป็น สิ่งที่ไม่ ชอบ ไม่ ถูกต้อง
เพราะฉะนั้นเพื่อความข้องใจของ ประชาชน
ก่อนที่สภานี้จะให้ความไว้วางใจแก่ท่านนั้น
ขอได้โปรดชี้แจงความข้องใจอันนี้ด้วย และ
ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าจะขอกล่าวถึงนโยบายที่ท่าน
ได้แถลงและ ท่านก็ได้มา ชี้แจงข้อข้องใจของ
ท่าน หัวหน้าพรรค ประชาธิปไตย ยี่ดียวจน
กระทั่งทำให้สภานี้หรือบางท่านได้เคลิบเคลิ้ม
ตามท่านไป แต่ข้าพเจ้าก็ยังมีความข้องใจที่จะ
ต้องเรียนถามท่านต่อไป

ประการแรก ในนโยบายหน้า ๒ ของ
ท่าน ที่ท่านแถลงไว้ในหน้า ๒ ความ

มุ่งหมายของท่านต้องการที่จะก่อให้เกิดความ
สามัคคีขึ้นในชาติ นี่ข้าพเจ้าคาดคะเนเอา
แต่ตรงกันข้าม ท่านกลับแถลงว่าเรากำลัง
เผชิญกับความแตกแยกซึ่งกำลังเริ่ม ปรากฏ
ขึ้น เราเริ่มเห็นความเป็นเราเป็นเขามากขึ้น
ทุกที ทุกวันนี้เราทุกคนก็ได้ยินเสียงที่กล่าว
ขวัญถึงความแตกต่าง การต่อสู้ระหว่าง
ชนชั้น ตลอดจน การ ล้ม ล้าง รุนแรง ต่าง ๆ
บ้านเมืองของเราจำเป็นต้องถูกปล่อยให้เข้าสู่
กระแสของความรุนแรง ประหัตประหารกัน
ดังทางฝ่าย กำลังเรียกร้อง เสียม สอน กัน อยู่
ด้วยหรือ อันนี้มันไม่ใช่คำแถลงนโยบาย
ที่จะมาก่อให้เกิดความสามัคคีขึ้นในชาติ มัน
เป็นเรื่องที่จะก่อให้เกิดความแตกแยกกันขึ้น
มา ถ้าหากว่าผู้ใดแถลงหรือแสดงความคิด
เห็นในการ ที่จะสร้าง ชาติบ้านเมืองในการที่
จะพัฒนาชาติ บ้านเมือง ที่ไม่ ตรง กับ ความ
คิดเห็นของท่านแล้ว ท่าน ก็คง จะคิดว่าเขา
เหล่านั้น จะ ก่อ ให้ เกิด ความ แตก แยก
จะก่อให้เกิดการทำลายล้างรุนแรง และเป็น
การ เสียม สอน ก่อ ให้ เกิด ความ แตก แยก ใน
หมู่ชาติ ในหมู่ประชาชน อันนี้โปรดเข้าใจ
ว่าทุกคนในชาติหรือ ๔๐ ล้านคนนี้เขามี
ความรักชาติ ไม่ยิ่ง หย่อน กว่า ใคร ทั้ง นั้น
ความคิดเห็นที่เขาแสดงมาตาม สติ สำนึก
ในรัฐธรรมนูญที่ปรากฏอยู่นั้น เป็นความคิด
เห็นที่ชอบ ไม่ใช่ว่าเขาจะมาก่อกวานเขาจะ

มาก่อให้เกิดความแตกแยก เขาจะมาล้มล้าง
เขาจะมาก่อให้เกิดความรุนแรงขึ้นในหมู่ชน
อันนี้ ข้าพเจ้าก็ขอชี้ให้เห็นในสภานี้ด้วยว่า
คำแถลงในหน้า ๒ นั้น แทนที่จะก่อให้เกิด
เกิดความสามัคคีในชาตินั้น มันจะเป็นเรื่อง
ที่ทำให้ก่อให้เกิดความแตกแยก พุทธถึง
นโยบายของท่าน ข้าพเจ้าต้องขอชมเชยว่า
รัฐบาลนี้กล้าหาญชาญชัยที่แถลงออกมาโดย
ชัดแจ้ง แต่ในขณะที่เดียวกันมันก็มีลักษณะ
สว้าง ๆ มีก ๆ ไม่ชัดแจ้งเช่นเดียวกัน ที่
ข้าพเจ้ากล่าวเช่นนั้น ก็เพราะว่านโยบายที่
ท่านแถลงออกมา นั้นและ ที่ท่านได้ชี้แจงข้อ
ข้องใจของท่าน หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์
นั้นไม่ได้ทำให้ข้าพเจ้าหายข้อข้องใจเลย ซึ่ง
ข้าพเจ้าจะได้ขอก้าวไปตามลำดับดังต่อไปนี้

ในเรื่องที่จะให้บุคคลที่บรรลุนิติภาวะ
ได้มีรายได้คนละเดือนละอย่างต่ำ ๑,๐๐๐
บาทนั้น ใครก็ฝันครับ ใครก็อยากจะให้มี
แต่ว่าความฝันอันนั้นมันจะเป็นความจริง
หรือไม่ ข้าพเจ้าคิดว่ามันเป็นความฝันที่
ลอย ๆ ท่านบอกว่าเป้าหมาย แต่มันเป็น
เป้าหมายที่ลอย ๆ และเป้าหมายอันนี้
ท่านบอกว่าจะทำให้มันได้ภายใน ๖
เดือน มันเป็นไปได้ในชนบทที่ท่านบอก
ว่าจะเอาเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปให้แต่
ละตำบลนั้นละ ชั่วระยะเวลา ๖ เดือน
๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้นมันจะกลายเป็น
ค่าน้ำพริกละลายแม่น้ำ ข้าพเจ้าไม่ คัดค้าน

หรือครับว่าจะเอาเงินไปให้ประชาชน ไม่
ว่าชาวอีสานหรือไหนก็ตาม แต่ถ้าหากว่า
มันจะคุ้มค่า มันไม่คุ้มกัน แล้วงบประมาณ
ปี ๒๕๑๘ ที่ตั้งไปแล้วมันมีจำนวนจำกัด
ถ้าหากว่าท่านไปขยัก ๒,๕๐๐ ล้านบาท
แล้ว โครงการที่ท่านได้ตั้งไว้ โรงเรียนที่ท่าน
จะสร้าง ถนนที่ท่านจะสร้าง ท่านบ่ที่ท่านจะ
สร้าง อะไร ๆ ต่าง ๆ ที่ท่านได้วางโครงการ
แล้วท่านจะเอาเงินที่ไหนมาให้ แล้วท่านก็
กล่าวขึ้นมาลอย ๆ ว่า เงิน ๒,๕๐๐ ล้าน
บาทที่ท่านว่าก็จะว่าหาเสียก็หาเสียแล้วมัน
จะเป็นการค่าน้ำพริกละลายแม่น้ำ ค่าน้ำพริก
ละลายแม่น้ำ ท่านบอกว่าท่านจะสร้างความ
หวังใหม่ให้แก่ประชาชนนั้นแหละครับ ท่าน
จะสร้างความพลาดหวังความผิดหวัง โดย
เอาเงินพวกนี้ไปละลายแม่น้ำ แล้วมันก็สูญ
หายไป ไม่มีอะไรเป็นขึ้นเป็นอันขึ้นมา
เป็นการกระทำที่ฉาบฉวย ซึ่งข้าพเจ้าไม่เห็น
ด้วย ทั้ง ๆ ที่ข้าพเจ้าอยากจะช่วยประชาชน
ไม่ว่าในทางภาคอีสานหรือในทางภาคอื่น ๆ
ยิ่งกว่านั้น ในเมืองท่านก็บอกว่าจะให้คนที่
มีรายได้ทำนองเดียวกัน คือผู้ที่บรรลุนิติ
ภาวะนั้นให้มีรายได้ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท
อันนี้ท่านจะทำอย่างไร ข้าพเจ้ายังมองไม่
เห็น นอกจากท่านจะบังคับบอกว่าให้
อุตสาหกรรมทุกแห่งเพิ่มเงินอัตราขั้นต่ำของ
ค่าจ้างนี้เป็นคนละ ๓๕ บาท แล้วเดี๋ยวนี้
นะครับขั้นต่ำ ๒๕ บาท อุตสาหกรรม

ต่าง ๆ ก็จะแย้อยู่แล้ว อันนี้ข้าพเจ้าก็ไม่
 แน่ใจแล้ว อันนี้ข้าพเจ้าก็ไม่แน่ใจว่าท่าน
 ได้ปรึกษาหารือกับรัฐมนตรีในคณะของท่าน
 ซึ่งเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม อยู่ด้วยหรือไม่
 ๓๕ บาท ถ้าหากว่าอุตสาหกรรมต่าง ๆ นี้
 ไม่สามารถจะรับได้แล้วมันก็ล้ม ล้มแล้ว
 เป็นอย่างไรครับ เศรษฐกิจปั่นป่วน คน
 ว่างงาน ท่าน บอกว่าท่าน จะสร้างงานให้แก่
 ประชาชน มันเป็นความเพ้อฝัน ซึ่งไม่มี
 ทางที่จะเป็นความจริงได้ อันนี้ก็ขอความ
 กรุณาท่านได้โปรดชี้แจงด้วยว่า ถ้าหากว่า
 ท่านกำหนดขั้นต่ำ ๓๕ บาท แล้วอุตสาหกรรม
 ต่าง ๆ เขาจะอยู่ได้ไหม มันจะเกิด
 การว่างงานไหม อุตสาหกรรมจะล้มละลาย
 ไปไหม และอีกอย่างหนึ่งก็คือ เรื่องรถ
 ประจำทางอีกแหละครับ อันนี้ที่ท่านตอบ
 ไปมันก็ไม่กระจ่างแจ้ง เรื่องรถประจำทางนี้
 ตามนโยบายของท่าน ท่านบอกว่าจะให้แก่
 คนในเมืองในนคร เพราะฉะนั้นในเมือง
 ๗๐ จังหวัดนั้นมันก็ได้ซื้อรถเมล์ฟรีประจำ
 ทางฟรี ท่านจะเอาเงินที่ไหนไปชดใช้ ท่าน
 เอาเงินที่ไหนไปชดเชย ให้รถประจำทางทุก
 จังหวัดและก็ให้คนที่ยากจนขี่ฟรี และคำว่า
 คนยากจนท่านเอาอะไรมาวัด เอาคนที่มียาได้
 ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทอย่างนั้นหรือ แล้วคน
 ทั้งหมดนั้นนะครับ ลูกหลานเขาก็อีกตั้งเยอะ
 คน ๔๐ ล้านนี่ ถ้าหากว่าเขาอยู่ในเมืองแล้ว
 เขาก็มีสิทธิตามท่าน เขาเป็นลูกหลานคนยาก

จนเหมือนกัน แล้วรถเมล์จะอยู่ได้
 อย่างไร ท่านจะเอาเงินที่ไหนมาชดเชย แล้ว
 ยิ่งกว่านั้นท่าน บอกว่าท่านจะสร้างความเป็น
 ธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม แล้วท่าน ยกเว้น
 ให้เฉพาะคนในเมือง คนชนบทอีก ๓๐-๔๐
 ล้าน ท่านจะให้ซื้อรถเมล์ฟรีไหม ซื้อรถเมล์
 ฟรีไหม ลูกหลานเขา แล้วท่านจะเอาเงินที่
 ไหนมา แล้วบริษัทรถเมล์เป็นบริษัทรถเมล์
 ของเอกชนหรือของรัฐบาล ถ้าท่านทำแล้ว
 รัฐบาลจะเอาเงินมาจากไหน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
 สมคิด ๑๒ นาทีแล้วครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดร-
 ธานี) : อันนั้นครับ ท่านบอกว่าท่านจะ
 หาเงินได้ ท่านหาเงินได้ท่านก็เก็บภาษี แต่
 เก็บภาษีท่านก็บอกว่าในระยะ ๒ ปีนี้ อัตรา
 ของภาษีเงินได้ท่าน ก็จะไม่เก็บ หรอกครับ
 ภาษีเงินได้นี้ก็คือคนที่มั่งมี ท่านจะไม่เก็บ
 ภาษีของคนมั่งมีภายใน ๒ ปี คนที่มั่งมีนั้น
 ก็สลายไป แล้วยิ่งกว่านั้นท่านบอกท่านจะ
 หาเงินแล้วปีหนึ่งนะครับ งบประมาณ
 แผ่นดินปีที่แล้ว ๔๘,๐๐๐ ล้านบาท แล้ว
 อย่างที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ท่าน
 กล่าวว่า ต้องใช้เงินเป็นแสน ๆ ล้าน ท่าน
 เอามาจากไหน ในนโยบายท่านบอกว่าจะ
 ให้ธนาคารแห่งประเทศไทย ขยาย ปริมาณ
 เงินขึ้นมา ขยายปริมาณเงินขึ้นมานั้นให้
 เป็นแสน ๆ ล้าน มีอย่างเดียวกันก็คือพิมพ์

ธนบัตรงอกเป็นเส้น ๆ ล้วน แบบในสมัยสงคราม แล้วอะไรจะตามมา ก็คือเงินเฟ้อ ท่านบอกว่าท่านจะต่อสู้กับเรื่องเงินเฟ้อ ต่อต้านเรื่องภาวะเงินเฟ้อ แล้วท่านเองจะสร้างภาวะเงินเฟ้อขึ้นมาเป็นเส้น ๆ ล้วนแล้วเราจะไปซื้อถ้วยเดียวเดียวก็ต้องเอาเงินใส่กระเป๋าไปซื้อถ้วยเดียวมาก ๆ ครับ แล้วเงินเดือนที่ท่านกำหนดรายได้กำหนดเงินเดือนละ ๑,๐๐๐ บาทนะครับ เดือนละ ๑,๐๐๐ บาทมันก็จะเงินเดือนละ ๑,๐๐๐ กับของประเทศลาวค่าของมันจะลดลงอย่างนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่สามารถที่จะรับนโยบายของท่านได้ ถ้าเกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้นมาแล้วใครเดือดร้อน ศาสตราจารย์ เงิน ๒,๕๐๐ ล้าน ที่ท่านทุ่มเทไปชนบทนั้นละมันก่อให้เกิดเงินเฟ้อขึ้นในชนบท เดือนนี้ไก่ตัวหนึ่งในชนบทแท้ ๆ นะครับไม่ใช่นอกตัวละ ๓๐-๔๐ บาท ถ้าท่านทุ่มเงิน ๒,๕๐๐ ล้านเข้าไปมันจะกลายเป็นตัวละ ๑๐๐ บาทนะครับ เงินมันจะไปหมุนเวียนในทางไหนแล้วท่านจะไปแก้อย่างไร ครับ แล้วผู้ที่เดือดร้อนก็คือศาสตราจารย์มีรายได้ประจำผู้ที่สบายก็คือนายทุนและนายธนาคารเพราะเขาสามารถที่จะแปรสภาพของเงินนั้นเป็นที่ดิน แปรสภาพนั้นเป็นทอง เป็นแหวน เป็นเพชร เป็นอะไรเรื่อยแปดอย่างซึ่งมันไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน อีก

อันหนึ่งท่านบอกว่าท่านจะผันเงิน ผันเงินไปสู่เกษตรกร อันนั้นก็เป็นความเพ้อฝันระบบธนาคารปัจจุบันนี้เป็นของเอกชนของนายทุนเขาพยายามที่จะมุ่งแสวงหาประโยชน์ในระหว่างคนกลุ่มน้อยเท่านั้น เดือนนี้เงินในธนาคารที่ฝากในต่างจังหวัดชนกันมากรุงเทพฯ หมด มันจะผันไปอย่างไร ตามอัตราที่ผันเมื่อปีที่แล้วผันได้เพียง ๑,๓๐๐ ล้าน แล้วท่านก็บอกว่าขอความร่วมมือขอความร่วมมือมาเป็นสิบ ๆ ปีแล้วครับสภาพมันก็เป็นอยู่อย่างนี้ ท่านจะผันเงินให้แก่เกษตรกรแทนที่มันจะเป็นอย่างนั้น มันจะผันเข้าไปสู่โรงแรมหรู ๆ มันจะผันเข้าสู่ไนท์คลับ มันจะผันเข้าสู่โรงอบอบนวดซึ่งเกิดขึ้นเหมือนกับดอกเห็ดแล้ว ซึ่งพวกนี้ก็มาจากเงินของธนาคารทั้งนั้น เพราะฉะนั้นในระบบปัจจุบันนี้ท่านผันไปไม่ได้หรอกครับ นอกจากว่าผันกันอยู่ในวงแคบๆ ในระบบธนาคารปัจจุบันนี้ และ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาครับ คุณสมคิดครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ขอสรุปว่านโยบายที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงไปและข้าพเจ้าก็มีเวลาจำกัดนี้เป็นนโยบายที่เคลือบคลุมนโยบายที่เพ้อฝัน ที่เป็นไปได้ยากหรือเป็นไปได้เลย ขอขอบคุณครับ
(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรี) : ขอบขอบคุณท่าน ประธานสภาที่เคารพ กระผมก็ต้องขอขอบคุณท่านหัวหน้าพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยในข้อสงสัยของท่านต่าง ๆ ที่เป็นโอกาสให้กระผมได้ชี้แจง ก่อนอื่น กระผมขอเรียนท่าน ประธานสภาและท่าน หัวหน้าพรรคสังคมนิยมตลอดจนท่านสมาชิกในสภานี้ว่าแนวความคิดของนโยบายของรัฐบาลนี้ อันที่จริงก็เป็นแนวความคิดในทางสังคมนิยมไม่พวว่าอ่อน หรือแก่กันละครับ คือคนเรานั้นจะคิดอย่างไหนมันก็คิดกันให้เต็มภิกขาไปเลยก็อาจจะยังมีบกพร่องอยู่บ้าง อ้ายนี้ก็เป็นเรื่องของปुरुชน ที่นี้ กระผมขอตอบ แสดง ความ ข้องใจ ของ ท่าน เป็นข้อ ๆ ไปก่อน ประการแรกในเรื่อง การตั้งรัฐบาล การตั้งรัฐบาลท่านถามว่า กระผมได้เคยแสดงไปว่าเมื่อในการเลือกตัว รัฐมนตรีนั้นกระผมเป็นผู้ที่จะเลือกแต่ผู้เดียว กระผมยังขอยืนยันในเรื่องนี้อยู่ ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าในการเลือกตัวรัฐมนตรี กระผมไม่ได้นั่งคิดอยู่คนเดียว มีท่านหัวหน้าพรรคอื่น ๆ และตัวแทนของพรรคอื่น ๆ ที่จะร่วมเป็นรัฐบาลผสมนั้นมาพบปะหรือมานั่งพูดกันอยู่ มานั่งพิจารณากันอยู่หลายท่าน แต่ตามหลักการมันก็ยังเป็นอย่างนั้น เพราะว่าไม่ว่าแต่ละท่านจะเสนอผู้ใดขึ้นมาจะได้รับตำแหน่งรัฐมนตรีหรือไม่

เด็ดขาดก็อยู่ที่ผมซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี ถ้า กระผมไม่รับไม่ยอมก็เป็นไม่ได้ อันนี้ก็เป็นที่เข้าใจกัน เพราะฉะนั้นที่แถลงไปนั้นก็เห็นจะไม่ผิด และในการนี้กระผมขอกราบเรียนยืนยันและจะให้ไป สบถสาบาน ที่ไหนก็ได้ เป็นความสัตย์จริงทุกประการว่าไม่มีท่านผู้ใดมาบีบบังคับ กระผมเลยตรงกันข้าม กลับได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากทุกพรรคทุกฝ่ายที่มาาร่วมกัน จัดตั้งรัฐบาลผสม ซึ่งกระผมขอประธานโอกาสกราบขอบพระคุณไว้ในที่นี้ ไม่ได้มีการ บังคับอย่างใดเลย สำหรับจำนวนรัฐมนตรี ช่วยว่าการที่ยังไม่เต็มนั้น ก็เพราะเหตุว่าเราเห็นว่าได้ตั้งไปเป็นจำนวนเพียงแค่นี้ก็พอแล้วสำหรับสถานการณ์ปัจจุบันหรือระยะเริ่มแรกของรัฐบาล ใครจะเห็นอย่างไรก็ตาม กระผมเองยังเห็นว่ามันมีความจำเป็นรีบด่วนที่จะต้องตั้งรัฐบาลให้เสร็จภายในเวลารวดเร็วตามสมควร ถ้าจะรื้อร่อพิจารณาต่อไปจะเอาใครอีกบ้างในที่สุดเรื่องมันจะไม่จบ มันอาจจะเนิ่นนานเกินไป เมื่อแน่ใจว่าเท่าไรพอที่จะประกอบเป็น คณะรัฐบาลได้ก็ตั้งมาแค่นั้น ไม่ใช่ว่าเป็นลูกไม้หล่นกลางจะมาล่อใจสภานี้ให้ไว้วางใจแล้วไปเบี่ยงที่หลังไม่มีอะไรอย่างนั้นทั้งสิ้น กระผมมีความเคารพใน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติในสภานี้ทุกท่าน คนนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม แต่ถ้าเลือกผู้แทนเข้ามาได้แล้ว

ประมาณกันไม่ได้หรือครับ หลอกกันไม่ได้
 ได้ ต้มกันไม่ได้ กระผมขอกราบแสดงความ
 ความเคารพมาทุกท่าน ไม่เคยคิดจะหลอก
 ลวงอะไรเลย หลอกท่านก็จับกระผมได้
 ธุระอะไรกระผมจะมาหลอก เพราะฉะนั้น
 ถึงเข้ามาด้วยความสุจริตใจ ต่อไปรับว่า
 อาจจะท้องอีก ดังงานการมันมีมากขึ้น
 เห็นจำเป็นแต่ถึงจะตั้งเพิ่มเป็นใครมาก็ตาม
 ก็ต้องเข้ามาอยู่ได้ด้วยความไว้วางใจของ
 สภานี้ กระผมจะไปเป็นรัฐบาลได้ก็ด้วย
 ความไว้วางใจของท่านสมาชิกทั้งหลาย แต่
 เมื่อไปเป็นรัฐบาลตำแหน่งรัฐมนตรียังขาด
 กระผมจะตั้งเพิ่มเข้ามา ท่านสมาชิกเห็นว่า
 ไม่ชอบมาพากล ไม่ชอบหน้าชอบตาเป็น
 คนชั่วช้าเลวทรามไม่สมควรด้วยประการใด
 จะเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจเฉพาะตัวบุคคล
 นั้นก็ได้ หรือทั้งคณะรัฐบาล เล่นเอาตัว
 กระผมเองให้ต้องออกจากตำแหน่งไปเลยก็
 ได้เป็นอำนาจของท่านโดยสมบูรณ์ รัฐ-
 ธรรมนูญยืนยันรับรองในข้อนี้ ไม่น่าจะ
 เป็นปัญหาอะไรเลย กระผมขอกราบเรียน
 แต่เพียงเท่านี้ สำหรับท่านที่สอบตก ท่าน
 หัวหน้าพรรคสังคมนิยมท่านบอกว่ากระผม
 ได้เคยวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลพรรคประชา-
 ธิปัตย์ว่าไม่สมควรจะเอาผู้ที่ไปสมัครผู้แทน
 แล้วไม่ได้รับเลือกเข้ามาเป็นรัฐบาลนั้น
 กระผมขอปฏิเสธตลอดข้อหาไม่ได้เคยกล่าว
 ถ้อยคำวาจาเช่นนั้นเลย หรือในทำนองนั้น

เลย หรือแม้แต่จะคิด นี่เป็นความจริงจริง
 ขอได้โปรดดูรายงานการประชุมนี้ได้ ถ้า
 หากจะว่าอาจจะเป็นคนอื่นในรัฐบาลนั้นนั้นก็
 เป็นเรื่องของเขา แต่ตัวกระผมเองไม่เคย
 ว่าเลย เพราะไม่ได้เคยคิดรังเกียจด้วย
 เพราะการที่จะสมัครเป็นผู้แทนราษฎรแล้ว
 ไม่ได้รับเลือกนั้น มันอาจจะไม่ได้รับเลือก
 ด้วยเหตุผลหลายประการเหลือเกิน เราจะ
 ไปถือเป็นข้อเสียหายของท่านบุคคลผู้นั้น
 ไม่ได้ เขาอาจจะถูกโกงเลือกตั้งก็ได้ เขา
 อาจจะถูกรัฐบาลที่จะไม่เป็นธรรมเบียดบัง
 ใช้อำนาจในทางทุจริตจนเขาไม่ได้เป็นผู้
 แทนก็ได้ เราเคยประสบเรื่องเหล่านี้กันมา
 ทุกคน กระผมเองถึงได้ก็ไม่ใช่ว่าได้ดิบดี
 อะไรก็ต้องแข่งเข้ามา มาเป็นที่ ๓ อีกไม่
 ก็คะแนนกระผมอาจจะไม่ได้ ธุระอะไรจะ
 ต้องไปเห็นว่าท่านที่สอบตกเป็นคนที่อยู่
 นอกวงสังคมไปเลย ไม่มีเกณฑ์ที่จะมาตั้ง
 เป็นอันทรายิกรรม สำหรับคนที่จะเป็น
 รัฐมนตรีไม่จำเป็นที่จะต้องถามว่าสอบตก
 หรือเปล่า ถ้าตอบนักดิ๊กันเตก็ให้เป็นรัฐ-
 มนตรีได้ไม่เกียจ คนละเรื่อง ผมไม่เคย
 วิพากษ์วิจารณ์ เพราะฉะนั้นไม่เป็นการ
 กลับคำอย่างใดทั้งสิ้น สำหรับในเรื่องที่
 ท่านกล่าวว่าแทนที่จะก่อให้เกิดความสามัคคี
 นโยบายนั้นกลับมีถ้อยคำที่จะก่อให้เกิดความ
 แตกแยก นี่กระผมก็ขอกราบเรียนด้วยความ
 จริงใจว่าเจตนาไม่ได้เป็นเช่นนั้น กระ

ผมเพียงจะชี้ให้เห็นว่าการที่เราจะสร้างสังคม
 ขึ้นใหม่นั้น ถ้าตามทฤษฎีความคิดเห็น
 ของลัทธิการเมืองบางลัทธิ แล้วเขามีความ
 คิดเห็นที่เรียกว่าเป็นประเพณี (tradition)
 ของเขาที่จะต้องล้มล้างชนชั้นอื่น ๆ ให้
 หกไป เหลือแต่ชนชั้นกรรมาชีพเท่านั้น
 นี้กระผมไม่มีความเห็นไม่ได้เห็นว่าเป็น
 ความคิดที่ผิดมันก็เป็นความคิดเห็นอีก
 อย่างหนึ่งในทางการเมือง ซึ่งเราจะต้อง
 เคารพ แล้วก็ได้ออกไว้แล้วด้วยในหน้า ๒
 นี้เองว่าเราเริ่มเห็นความเป็น "เรา" เป็น
 "เขา" มากขึ้นทุกที ตลอดจนทุกวันนี้เรา
 ทุกคนก็ได้ยินเสียงที่กล่าวขวัญถึงความ
 แยกต่างและการต่อสู้ระหว่างชนชั้นตลอด
 จนการล้มล้างรุนแรงต่าง ๆ เสียงเรียกร้อง
 เหล่านั้นใช้เป็นเรื่องเหลวไหลเสียทีเดียว
 ไม่ กระผมขอฟังแล้วก็มีความเคารพ แต่
 ถือว่ามันเป็นอีกทางหนึ่งที่จะแก้ปัญหาของ
 สังคมที่ไม่ใช่ทางของรัฐบาลนี้ ทางรัฐบาล
 นี้ก็คือการขจัดปัดเป่าแก้ปัญหาต่าง ๆ ใน
 สังคมเสียให้หมดไปก่อน โดยไม่ต้องใช้
 วิธีการต่อสู้หรือความรุนแรงใดๆ ก็มีความ
 ประสงค์แต่เพียงเท่านั้น ถ้าหากว่าท่านเข้าใจ
 ว่ากระผมพูดไปโดยเรียกว่าจะก่อให้เกิด
 ความแตกแยก ก็ขอประทานอภัยว่าความ
 จริงเจตนาไม่ได้มีเช่นนั้นเลย กระผมขอ
 กราบเรียนแต่เพียงเท่านั้น และสำหรับ
 นโยบายถ้ามันมีสว่างบ้างมืดบ้าง นี่ก็เป็น

ความผิดพลาดบกพร่องของกระผมผู้ซึ่งเขียน
 นโยบายนี้ ก็เขียนอะไรมันอาจจะใช้ถ้อยคำ
 ไม่ถนัดซักเจนมันก็ผิดไปได้

ส่วนรายได้ขั้นต่ำประชาชน อันเป็น
 เป้าหมาย ซึ่งบอกว่าเป็นจำนวน ๑,๐๐๐
 บาท และท่านหัวหน้าพรรคกล่าวว่านโย-
 บายบอกจะทำให้ภายใน ๖ เดือนนั้น ไม่
 จริงครับ ไม่ได้กล่าวไว้ที่ไหนเลยว่าจะทำ
 ได้ภายใน ๖ เดือน บอกว่าเป็นเป้าหมาย
 แล้วก็จะดำเนินการต่าง ๆ ต่อไปนี้ ๑๖
 หน้า เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเท่านั้น แต่ว่า
 การดำเนินการแต่ละขั้นควรจะเสร็จภายใน
 ก็เดือน กระผมได้กล่าวไว้ แต่ว่าเป้าหมาย
 ที่จะบรรลุนั้นก็ไม่ได้บอกไว้ว่าภายใน ๖ เดือน
 เป็นแน่นอน แต่ว่าความคิดทั้งส่วนรวม
 นี้ก็คือว่าเพื่อต้องการแก้ไขแก้ความยาก
 จน จากคนที่จนที่สุดขึ้นมาเรื่อย ๆ ซึ่งกระ
 ผมก็เข้าใจว่าความคิดเช่นนี้ก็อยู่ในแนวของ
 สังคมนิยมเช่นเดียวกัน การที่จะเอาเงิน
 ๒,๕๐๐ ล้านบาทออกไปให้สภาพำบลได้
 ทำการตามความประสงค์ของประชาชน
 คือของเขาและได้ช่วยให้ประชาชนได้มีงาน
 ในระยะที่ว่างงานนั้น กระผมก็เห็นใจ
 แล้วก็รับฟังด้วยความเคารพที่ท่านว่ามันจะ
 เป็นการดำเนินวิธีกลายแม่น้ำ มันก็อาจจะ
 เป็นไปได้ ถ้าเราไม่คุมให้ดี แต่ขณะเดียว
 กัน กระผมขอเรียนว่ากระผมมีความเชื่อ
 ในประชาชนชาวไทย กระผมได้เห็นมา

กล่าวตามคำบดต่าง ๆ โดยที่รัฐ-
 ชาติไปช่วยเหลือเขาเลย เขาก็ยัง
 รวมทุนกันคัดถนนบ้าง ซดบ่อ ซด
 ทำทุกอย่างที่เขาปรารถนาโดยที่
 ไปช่วย ไม่มีใครไปให้เงินให้ทอง
 ไปได้ เงินที่จะจ่ายออกไปนี้
 ความเชื่อถือในประชาชนที่อยู่
 คำบดต่าง ๆ กระผมเชื่อว่า เมื่อ
 นั้นไปแล้ว เขาจะไม่ทำน้ำ-
 ใจแล้ว เขาจะใช้ให้เป็นประโยชน์
 สมควรดังที่เราทุกคนปรารถ-
 นานั่นแหละของผมนั่น มันก็จึงเป็น
 ความเห็น ชอบคุณท่านหัวหน้า
 กรมฯ ขอประทานโทษ หัวหน้า
 นิยมครับ มันใกล้กันจนไม่รู้
 ว่า ท่านหัวหน้าพรรคสังคมนิยม
 กล่าวว่าอัตราที่รัฐบาลจะไปให้ค่า
 คนละ ๓๕ บาทอะไรต่อวันนี้
 อุตสาหกรรมล้มละลายเสียหายหมด
 ราบที่ยังเป็น ห่วง นายทุนเจ้าของ
 กรมอยู่บ้าง ชอบคุณมาก แต่ว่า
 ขอกราบเรียนว่าไม่ได้คิดเช่นนั้น
 ว่าจะไปเพิ่มค่าแรงงานเพื่อให้ได้ราย
 ๑๐๐๐ บาท นี่กระผมเรียนก็ร้อย
 ว่าเป็นเป้าหมาย ไม่ใช่จะเอาไป
 จ้างกันง่าย ๆ อย่างนั้น ถึงจะเพิ่มก็
 คงเปลี่ยนแปลงสภาพการทำการเศรษฐกิจ
 เกิดขึ้นให้อุตสาหกรรมมันคงอยู่ในฐานะ

จะจ่ายได้ จึงจะรับเพิ่มรายได้ของกรรมกร
 เป็นตัวเงิน แต่ขณะนี้ยังไม่เพิ่มนี้ กระผม
 จะช่วยให้กรรมกรทุกคน อยู่ในฐานะที่
 เหมือนกับว่ามีรายได้วันละ ๓๕ บาท ด้วย
 การให้สวัสดิการฟรี นี่เป็นการช่วยคนที่
 รายได้ยังไม่ถึงขีดที่เขาควรจะได้ อย่างนี้
 ไม่ใช่การกระทำที่ผิด อย่างนี้เป็นภาระ
 หน้าที่ของรัฐจะต้องเข้าอ้อมๆ จะปล่อยให้
 เงินค่าจ้างไม่พอกินแล้วก็กลัวอุตสาหกรรม
 ล้ม เพิ่มให้เขาก็ไม่ได้ แล้วก็เลยออกกัน
 ต่อไปก็ไม่ต้องทำอะไรกัน เราก็นอนกัน
 อยู่อย่างเก่า ไม่มีอะไรดีขึ้น ไม่มีความหวัง
 อะไรเกิดขึ้น ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงใน
 ทางที่ดีทั้งสิ้น ซึ่งกระผมยอมไม่ได้ ถ้า
 เพิ่มค่าจ้างไม่ได้ต้องช่วยด้านสวัสดิการ นี่
 เป็นหลักที่ได้กราบเรียนมาตั้งแต่ต้น และก็
 ยังขอยืนยันอยู่ ปัญหาเรื่องรถประจำทางก็
 ค่ะ ภาษีเงินได้อะไรต่ออะไรภาษีทุกอย่าง
 กระผมขอมอบให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังเป็นผู้ตอบอีกครั้งเพื่อจะได้ทุนแรง
 แก่กระผมบ้าง ขอขอบคุณครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรี-
 ว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สิ่ง
 ที่ได้รับการทักท้วงหรือสงสัย มากเป็น อย่าง
 ยิ่งก็คือเรื่องการให้สวัสดิการกับคนยากจน
 ว่าจะทำไม่ได้ อย่างหนึ่ง แล้วก็ถ้าจะทำ จะ

ทำให้เงินเฟ้อ จะทำให้เงินนี้กลายเป็นง-
 เด็ก ผมอยากจะเรียนว่าคนจนนั้นขณะนี้
 จำเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับการช่วยเหลือตาม
 นโยบายของรัฐบาลนี้ก่อนเพื่อน แล้วคน
 จนมากที่สุด อะไรเล่าที่ควรจะช่วยได้ ทาง
 ด้านสวัสดิการของรัฐทันทีนั้น แล้วก็ส่วน
 ที่ช่วยนี้เป็นส่วนหนึ่งของค่าครองชีพที่สำ-
 คัญที่จะต้องลดภาระนั้นลงไป เพราะว่ายัง
 ไม่มีทางที่จะเพิ่มรายได้ขึ้นมาได้ทันที การ
 ทำเช่นนี้เราได้คิดไปถึงว่าเหตุการณ์ที่เป็น
 อยู่ในปัจจุบันใน ด้านเกี่ยวกับการโดย สार
 สาธารณะนั้นมีปัญหามากมาย ปัญหาที่เป็น
 อยู่ขณะนี้ก็คือคุณภาพของรถประจำทาง เป็น
 คุณภาพซึ่งใช้ไม่ได้ เพราะเหตุที่เป็นอยู่
 ในขณะนี้ ก็เพราะว่า ขึ้น ค่าโดย สार ไม่ได้
 เพราะว่ารถประจำทาง กลายเป็นรถ สำหรับ
 คนจนเท่านั้น แล้วนั่งกันอย่างชนิกซึ่งไม่
 ได้มีความสะดวกสบายเลย แล้วนอกจาก
 นั้นยังเป็นเหตุที่จะทำให้เกิดการ ใช้จ่าย
 เกิดการ พุ่มเพื่อย ขึ้น มากมาย ใน กลุ่ม ของ
 คนรวย ก็คือเพราะว่ารถประจำทาง กลาย
 เป็น สำหรับคนจน ไม่มีสทงค์ ใช้เท่านั้น
 หนึ่ง คนมีสทงค์นั่ง ไม่ได้เลยต้องซื้อรถ
 ซื้ออะไรกันใช้มากมาย เสียเงินเสียทอง
 เกี่ยวกับทางบ้าน น้ำมัน ที่ มากมาย มหาศาล
 การจราจรก็เลวมากก็เพราะเหตุนี้ เพราะ
 ว่ารถมัน มากมาย ไม่มีถนนหนทางให้วิ่ง
 เราจับปัญหาข้อนี้ ขึ้น มาก่อนเพื่อที่จะช่วย
 คนจน เราต้องการที่จะให้รถนี้มีคุณภาพ

ดีขึ้นเพื่อคนจนคนมีก็จะนั่งได้ รถ
 คนรวยที่จะวิ่งในถนนหนทางจะได้ลด
 ลงด้วย ถ้าหากว่ารถประจำทางมัน สะ
 สบายมีมากพอที่จะรับใช้มีความสะดวก
 สำหรับเรื่องว่าเอาเงินที่ ไหนมาทำ
 ภาระผูกพัน ถ้ามานั่งพูดกันในเรื่อง
 เรียบอกว่าอายนี้แหละดี แต่ทำไม่ได้
 ผมทำจะถูกหรือ เรื่องเงินจะเป็นงเด
 ะ ถ้าได้เข้าใจเสียอย่างหนึ่งว่าเรา
 ราชบัญญัติเงินตรา กุ่ม ครอบ อยู่ว่าเงิน
 ที่จะพิมพ์ธนบัตรออกมาใหม่ จะ ทำ ได้แ
 ไร ไม่ต้องเป็นห่วงกรับ แล้ว
 นี้ยังรับปากว่าจะต้องไม่ให้เงินมัน
 ไปอีก จะต้องพยายามหาทางที่จะไ
 มันเพื่อฆ่าลงที่สุด นั่นก็เป็นคำสั่ง
 เครื่องผูกมัดอยู่แล้วในตัว ท่าน
 ทำไม่ถ้าหากว่าสิ่งที่ต้องการทำนั้นมัน
 เราอาสาที่จะทำให้ เรื่องเกี่ยวกับการ
 ทุนผันเข้าไปให้กับเกษตรกรรมเพื่อ
 ชาติทุนรอนเหล่านี้มีเพิ่มขึ้น
 ขยายทุนรอนไปเพื่อที่จะ ให้มี การ
 ขึ้น เราได้กำหนดหมายไว้ว่าเราจะ
 โดยชนิดที่ผันเงินจากสถาบันการเงิน
 แล้วนอกจากนั้นเพื่อให้ทุนรอนของ
 ชาตินี้มันได้มีสมบูรณ์ ยิ่งบังคับหรือ
 ที่จะกำจัดการใช้จ่ายในทางพุ่มเพื่อย
 กับการลงทุนที่ไม่เกิดประโยชน์ก็

ทางโรงนวด โรงอะไรนั่นละเป็นสิ่งที่เรา
จะบังคับละ ถ้าหากว่าเราสามารถที่จะบังคับ
การใช้จ่ายของคนรวยไว้ การใช้จ่ายใน
ทางลงทุน ในทางที่ต้องการแต่เพียงกำไร
อย่างเดียว รวดเร็วไว้ ต้องการที่จะให้ทุน
ทั้งหลายนี้เป็นประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้
มากที่สุด ก็เป็นไปตามนโยบายที่เขียนไว้
นั่นแหละก็ต้องบังคับไม่ให้มีการใช้เงิน
ได้อย่างอิสระเสรีโดยไม่มีขอบเขต นี่ก็รวม
ไปถึงสถาบันการเงินทั้งหลาย เพราะฉะนั้น
ผมก็เข้าใจว่าสิ่งที่ผมได้พูดมาแล้วนี้คงจะทำให้
เราเบาใจได้ว่า เงินทองที่จะใช้จ่ายไป
ทั้งหมดเพื่อประโยชน์ของคนจนประโยชน์
ในทางที่จะยกระดับของคนที่ยากที่สุดใน
สังคมของเรา ในปัจจุบันให้ขึ้นมาเพื่อให้
ช่องว่างมันเหลือน้อยอย่างที่เราต้องการ
อย่างที่เราพูดกันตามนโยบายและอุดมการณ์
ของสังคมนิยม นั่นละ แล้วเราทำได้ด้วย
จะเอาหรือไม่เอาก็สุดแต่ท่าน

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
(ราชบุรี) : ท่านประธานต่อไปควรจะให้
พูดแบบเดิม ๓ คน จะได้รวบรวมชัดขึ้น แล้ว
รัฐบาลควรจะต้องสักครั้งหนึ่ง ไม่ใช่คนต่อ
คน เปิดโอกาสให้รัฐบาลมากเกินไป และ
ทางรัฐบาลอย่าตอบแอ็คอาร์ทให้มากไปรวม
ประเด็นน้อย ทั้งจังหวัด เสียเวลาของชาติ

ท่านประธานสภาทศเทพ กระผม กระแส
ชนวงศ์ แห่งพรรคพลังใหม่ จากจังหวัด
ขอนแก่น พรรคพลังใหม่ได้เคยแถลงไว้
และก็ได้ย้ำอยู่เสมอว่า พรรคพลังใหม่อยาก
จะเห็นรัฐบาล อยากจะสนองความจำเป็น
และความต้องการของประชาชนและประเทศ-
ชาติโดยถ้อยคำเดิมว่า การที่จะสนับสนุนหรือ
ไม่สนับสนุนนั้น จะอาศัยหลัก ๒-๓ ประ-
การ ที่ว่าสถานการณ์ทางการเมือง นโยบาย
และองค์ประกอบของคณะรัฐมนตรี ในวัน
นี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เราอยากจะ
ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับนโยบายที่รัฐบาลได้
แถลงไว้ ซึ่งมีความข้องใจหลายประการ
ซึ่งเราไม่แน่ใจว่าจะเป็นนโยบายที่ซื่อสัตย์
จริงใจ และปฏิบัติได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำ
กล่าวที่จะให้ผู้มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐
บาท มีรายได้ ๑,๐๐๐ บาทนั้น เมื่อถึง
ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กล่าวว่า ไม่จำกัดว่า
จะเป็น ๖ เดือนหรือ ๑ ปี หรือ ๕ ปี ก็ทำ
ให้สงสัยว่า ถ้าหากเช่นนั้นเงิน ๑,๐๐๐
บาทในวันนั้นในปีนั้น อีก ๕ ปีข้างหน้าจะได้
๑,๐๐๐ บาทนี้ใน ๕ ปีข้างหน้าเงิน
๑,๐๐๐ บาท อาจจะมีค่าเท่ากับ ๑๐๐
บาทก็ได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็ยิ่งทำให้สงสัย
และข้องใจต่อไปว่านโยบายของรัฐบาลนี้ซึ่ง
ได้ย่ำว่าถือนโยบายเป็นแกนกลางนั้น กระ-
ผมก็อยากจะกราบเรียนว่า นโยบายนั้นน่า

จะเป็นแกนกลางมากกว่า ที่น่าสังเกตที่สุดก็คือว่า ข้อสังเกตหลาย ๆ ประการที่กระผมอยากจะกราบเรียนก็คือว่า การที่จะให้มีเงินรายได้ ๑,๐๐๐ บาทนั้น เท่าที่เป็นไปแล้วนี้ เรามองไม่เห็นว่าจะเป็นไปได้ตามนั้น ดังที่เราจะได้กราบเรียนให้ทราบเป็นรายละเอียด แต่ในขณะที่เดียวกันถ้าทำได้อย่างนั้น ก็จะต้องก่อผลเสียหายแก่เศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ยากจนอยู่แล้วก็จะได้รับความเดือดร้อน แทนที่จะได้รับประโยชน์อย่างที่ทำรัฐบาลแถลง แต่ว่าขอให้โปรดได้ทราบไว้เถิดว่า พลั้งใหม่ก็อยากจะยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนเช่นเดียวกัน แต่ว่าเหตุผลที่ไม่เชื่อว่าจะเป็นอย่างนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนว่า อันที่ ๑ ที่บอกว่ารัฐบาลจะต่อต้านความยากจนนั้นโดยจะให้ผู้ที่บรรลุนิติภาวะมีรายได้ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาททั่วถึงกันนั้น รัฐบาลก็ไม่ได้ระบุไว้ว่าจะปีหน้าปีไหน อย่างเมื่อครั้งท่านนายกรัฐมนตรีก็บอกว่าไม่ใช่ ๖ เดือนอาจจะ ๒ ปี อาจจะ ๕ ปี อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมกราบเรียนไว้แล้วว่าเงิน ๑,๐๐๐ บาทอาจจะเปลี่ยนไปก็ได้ แต่ว่าในทางวิจัยซึ่งพรรคพลังใหม่ได้อาศัยทางวิชาการคำนวณนี้ เราได้ตัวเลข ซึ่งกระผมอยากจะถือโอกาสกราบเรียนว่า ในบรรดาประชากร ๔๐ ล้านคนในประเทศไทย ในปัจจุบันนี้นั้น ปรากฏว่าเป็นผู้มีงานทำในเมือง ๒

ล้านคน ในชนบท ๘ ล้าน ๕ แสนคน ซึ่งจะเป็นผู้มีงานทำทั้งหมด ๑๐ ล้านคน ถ้ารวมผู้หญิงและผู้ที่ไม่ได้ทำงานประจำ ซึ่งผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว ก็จะเป็นจำนวนถึง ๒๐ ล้านคน เอาเฉพาะผู้ที่ทำงาน อย่างที่กระผมกราบเรียนเมื่อก่อนว่า ๑๐ ล้านคน นี่ก็ปรากฏว่าคนที่อยู่ในชนบทที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทนั้นมีรายได้เฉลี่ยประมาณ ๕๐๐ บาท ซึ่งมีประมาณ ๘ ล้าน ๕ แสนคน ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทที่อยู่ในเมืองนั้นมีอยู่ทั้งหมดประมาณ ๒ ล้านคน ในจำนวน ๑๐ ล้าน ๕ แสนคนที่มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทนี้ เราจะต้องใช้เงินเพื่อการนี้หนึ่ง ซึ่งเราได้คำนวณออกมาแล้ว แล้วเชื่อถือได้ด้วย ปรากฏว่าต้องใช้เงิน ๔๖,๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งแยกออกเป็นว่า เราจะต้องจ่ายให้กับผู้มีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ในชนบท ๔๕,๐๐๐ ล้านบาท แล้วก็อีก ๑,๐๐๐ ล้านบาท สำหรับคนที่อยู่ในเมือง ซึ่งได้เห็นแล้วว่าเรื่องนี้ยังมองไม่เห็นว่รัฐบาลจะเอาเงินจากที่ไหน ที่นี้สมมุติว่ารัฐบาลนี้มีอายุ ๔ ปีหรือเกินกว่านั้น ถ้าหากนึกในใจว่าอย่างนั้น ประชากรที่เพิ่มขึ้นปีละ ๓ เปอร์เซ็นต์นั้น เราก็จะต้องเพิ่มงบประมาณให้กับการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารการเศรษฐกิจ สังคม การทหารนี่อีกปีละ ๑,๒๐๐ ล้านบาท ก็ทำให้สงสัยว่า เงินเหล่านี้จะได้มาอย่างไร

ปัญหาที่สำคัญที่สุด ซึ่งอยากจะกราบเรียนว่า กรณี ๔๖,๕๐๐ ล้านบาท ถ้าหากจะเนรมิตได้ให้ทุกคนมี ๑,๐๐๐ บาท จริงภายใน ๑ ปี ก็จะต้องพบว่า จะต้องกระทำได้อยู่ ๒ อย่าง คือ

๑. กู้เงินจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเราไม่ปรารถนา และพวกเราเชื่อว่ามันจะเป็นภาระเป็นมรดกตกทอดที่ไม่พึงปรารถนาของประชาชนและลูกหลานของคนไทย

๒. ซึ่งน่าจะทำได้คือการพิมพ์ธนบัตรเพิ่มขึ้นน่ะครับ การที่จะกระทำอย่างนั้นตรงนี้แหละครับ ที่จะทำให้พ่อค้าและนายธนาคารทั้งหลายอันเป็นที่รักยิ่งของรัฐบาลนี้ชอบใจ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายกระแสด ชนะวงศ์(ขอนแก่น): ที่ว่าอย่างนั้น ก็เพราะว่านายธนาคารและพ่อค้าย่อมจะทราบดีว่า เมื่อเราเพิ่มเงินพิมพ์แบงค์เพิ่มขึ้นหรือว่ากู้เงินเช่นนั้น เขาก็จะต้องรู้ว่าแนวโน้มที่จะขึ้นราคานั้นมีอยู่ เพราะฉะนั้นเขาเหล่านั้นก็ต้องคิด ก็จะต้องคิดก็ต้องค้นหาราคาสินค้าไปคอยอยู่ข้างหน้าประชาชน ซึ่งมีรายได้น้อยอยู่แล้ว ซึ่งถูกหลอกกว่าจะได้เงิน ๑,๐๐๐ บาทนั้นก็จะมีรายได้เพิ่มขึ้นตามความเป็นจริงน้อยลงครับ ผลที่เกิดขึ้นนี้ ก็จะต้องทำเงินเพื่อทำให้ของแพง เพราะฉะนั้นท่านประธานสภาที่

เคารพ วิธีการที่จะยกฐานะราษฎรให้ดีกว่านี้ กระผมเชื่อว่ามีทางที่จะทำได้ แต่รัฐบาลก็ยังไม่ได้ทำและยังไม่ได้แถลง วิธีการที่จะทำให้ประชาชนประเทศชาติได้ประโยชน์นั้น นโยบายน่าจะซื่อสัตย์และจริงใจ และปฏิบัติได้ต่อประชาชนครับ นอกจากนั้น กระผมคิดว่าสิ่งซึ่งน่าจะได้พูดอีกอันหนึ่งก็คือว่า ที่บอกว่ารักษาพยาบาลฟรีนี้ ถ้าฟังดูแล้ว กระผมเองก็เข้าใจ ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศก็ต้องพอใจ เพราะว่าเขาเหล่านั้นตกอยู่ในฐานะที่เสียเปรียบ เพราะคนส่วนใหญ่ นั้นยากจนและอยู่ในชนบท ๘๕ เปอร์เซ็นต์ เราก็พูดกันอย่างนั้นใคร ๆ ก็พูดกันอย่างนั้นว่า ๘๕ เปอร์เซ็นต์ของประชาชนอยู่ในชนบท แต่ว่าการที่จะให้ได้รับการรักษาพยาบาลฟรีนั้น รัฐก็จะมองเฟื่องเลี้ยงมาที่กรุงเทพฯ มากกว่า รัฐก็รัฐบาลนี้จะถือว่ากรุงเทพฯ คือประเทศไทยและประเทศไทยคือกรุงเทพฯ เพราะฉะนั้นก็มองปัญหาต่าง ๆ ว่าในเมืองมีโรงพยาบาลแต่กระผมอยากจะกราบเรียนในวันนี้และขณะนี้ว่าประเทศไทยเรานั้นมีอำเภอต่าง ๆ อยู่ ๕๕๗ อำเภอ มีโรงพยาบาลอยู่ ๘๔ โรง ของกระทรวงสาธารณสุข และประมาณอยู่ ๓๕๕ อำเภอที่ยังไม่มีแพทย์เลยแม้แต่คนเดียวครับ ถ้าหากว่าได้รับการบริการฟรี เขาเหล่านั้นจะต้องนั่งรถเข้ามาในเมือง นั่งรถเข้ามาในกรุงเทพฯ เพื่อ

รักษาฟรีกระนั้นหรือ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็
เป็นไปได้อีก ท่านประธานที่เคารพ นอก
จากนั้นถ้าเป็นไปได้ ถ้าสมมุติว่าเป็นไปได้
ประชาชนที่อยู่ในชนบทประชาชนที่ยังไม่
เคยมีแพทย์ ไม่มีบริการรักษาพยาบาลก็จะ
ต้องหลั่งไหลเข้าไปในเมืองทำให้โรงพยาบาล
ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในเมืองอยู่ในกรุงเทพฯ
อยู่ในตัวจังหวัดซึ่งล้นอยู่แล้วในขณะนี้ ซึ่ง
คนที่เข้าไปตรวจโรคนั้นก็จะต้องชื้อคอกันเข้า
ตรวจ แย่งกันเข้าตรวจอยู่แล้ว ก็จะต้อง
ล้นยิ่งขึ้น ปัญหาที่กระผมเชื่อว่าถ้าหากว่า
รับรองรัฐบาลนี้ทันที ก็จะมีประชาชนจาก
ชนบทหลั่งไหลเข้าไปในกรุงเทพฯ และหลัง
ไหลเข้าไปในเมือง ก่อให้เกิดปัญหาในเมือง
อีก ถ้าหากว่าประชาชนมีการเคลื่อนไหว มี
การเคลื่อนไหวตัวเองเข้ามาสู่ในเมืองเช่นนั้น
ปัญหาของเมืองซึ่งหนักอยู่แล้วก็ต้องหนัก
ยิ่งขึ้น ปัญหาสังคม ปัญหาการศึกษา
ปัญหาการว่างงานที่อยู่อาศัย ในขณะเดียว
กันก็ต้องทำให้ประชาชนในชนบทเหล่านี้นั่ง
ทั้งนา ทั้งไรนา ทั้งงานเดิมเพื่อจะเข้า
แสวงหาในที่ที่มีสวัสดิการดีกว่า เพราะฉะนั้น
เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่กระผมไม่เชื่อว่าจะ
ทำได้ สำหรับการศึกษานั้นกระผมก็เห็นว่า
เมื่อถึงกระผมพูดถึงเรื่อง การแพทย์
นโยบายทั้งหมดที่ได้อ่านมาอย่างสวยงามนั้น
ปรากฏว่า พูดถึงเรื่อง การแพทย์อยู่เพียง
บรรทัดเดียว จะให้การรักษาพยาบาลฟรี

แต่สำหรับในการศึกษานั้นก็พูดละเอียดจน
รู้สึกว้างว้างอันก็ละเอียดจนเกินไปจนรู้สึกว่า
หยาบหยาบเช่นบอกว่าจะให้การศึกษาในเรื่อง
ทางด้านโทรทัศน์ วิทยุไม่น้อยกว่า ๒
ชั่วโมง ออกอากาศสัปดาห์ละ ๖ วัน ย้ำ
คล้าย ๆ กับว่าผู้ที่เขียนนโยบายนี้หรือว่าท่าน
รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการนี้จะ
เกี่ยวข้องกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์
หรือไปเกี่ยวข้องกับสปอนเซอร์ก็ไม่ทราบ
มากเกินไปครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายกระแสนะวงศ์ (ขอนแก่น):
ท่านประธานที่เคารพ กระผมคิดว่าข้อสรุป
ของพรรคพลังใหม่คิดว่านโยบายที่แถลงมา
นั้น เพียงอย่างเดียว ในสามอย่างที่เรากำลัง
ประเด็นเอาไว้ก็คือว่าเป็นนโยบายซึ่งเราไม่
เชื่อว่าจะเป็นไปได้เช่นนั้นแล้ว ก็จริง ๆ
แล้วนโยบายทั้งหมดนั้น ไม่ได้ยึดที่การ
เปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมและ
เศรษฐกิจเลย สวัสดิการต่าง ๆ ก็เพิ่งเล็ง
แก่คนในเมือง ซึ่งมีบริการต่าง ๆ มากอยู่แล้ว
ซึ่งกระผมไม่ได้คิดว่าจะมีคนในเมือง
อยากจะให้คนในเมืองคนที่ยากจนในเมือง
รวมทั้งคนที่ต่ำต้อยน้อยหน้า ซึ่งเป็นชาว
ไร่ชาวนาได้ประโยชน์ แต่ว่าถ้าจะแก้กัน
จริง ๆ ก็คงแก้ได้เพราะเรื่องเกี่ยวกับใน
เมืองนะครับ ถ้าหากจะแก้กันจริง ๆ ตาม
นี้ เพื่อให้คนไทยทั้งประเทศนี้ มีสิทธิมี

หน้าที่และได้รับประโยชน์จากรัฐนั้น คิดว่า
เป็นไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าเรื่อง
ต่างๆนั้นกระผมก็คิดว่าเป็นเรื่องที่น่าจะได้ชี้
แจง หรือว่าน่าจะได้ให้เราได้มีความมั่นใจ
ที่จะรับหรือไม่รับต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

(ระยอง) : ท่านผู้เป็นประธาน นโยบาย
สาระสำคัญของรัฐบาลนี้ ผมได้พิจารณา
แล้ว ก็เห็นว่ามีเพียงสองสามประการเท่า
นั้น คือประการที่ ๑ จะให้ประชาชนมีราย
ได้ไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท จะ
พัฒนาตำบลจะให้คนมีรายได้น้อยได้รับการ
รักษาพยาบาลฟรี โดยสารรถเมล์ประจำทาง
ฟรี และได้รับการศึกษาฟรีสำหรับบุตร
ของตน แล้วก็มีอีกประการหนึ่ง ก็จะทำให้คน
มีงานทำทั่วประเทศภายใน ๕ ปี นี่เป็น
นโยบายที่ผมเข้าใจว่าเป็นนโยบายที่รัฐบาล
นี้คิดว่าจะสามารถทำได้แต่เมื่อผมได้พิจารณา
ดูแล้วก็เห็นว่าเห็นจะทำไม่ได้ เพราะอะไร
เพราะว่าในการที่จะให้ประชาชนที่มีอายุ
บรรลุนิติภาวะมีรายได้เดือนละ ๑,๐๐๐
บาทหรือปีละ ๑๒,๐๐๐ บาทนั้นรัฐบาล
มีมาตรการเพียงสองสามอย่าง คือจะเอาเงิน
๒,๕๐๐ ล้านบาทในขั้นแรกจากงบประมาณ
แผ่นดินประจำปีไปแจกจ่ายให้แก่ตำบลต่างๆ
ทั่วประเทศ แล้วก็ให้มีการวางแผน
พัฒนาตำบล มีการให้ธนาคารเอาเงินให้
เกษตรกรกู้ มีการประกันราคาพืชผลและ

ส่งเสริมการประมงและเลี้ยงสัตว์ อีกประ-
การหนึ่งก็จะสร้างอาคารสงเคราะห์ ๒๐,๐๐๐
หน่วย แล้วก็โดยสารรถเมล์ประจำทางฟรี
ค่าเล่าเรียนฟรี รักษาพยาบาลฟรี ในเมือง
นโยบายอย่างนี้ ผมเห็นว่าไม่เป็นธรรมแก่
สังคมครับ ท่านประธาน เพราะว่าทำไม
คนในชนบทที่จะได้รับการรักษาพยาบาลฟรี
ไม่ได้หรือ จะโดยสารรถประจำทางฟรีไม่
ได้หรือในเมื่อเขาเสียภาษี โดยเท่าเทียมกัน
กับคนในเมืองหรือในนครหลวง ผมมอง
ดูแล้วเห็นว่ารัฐบาลนี้มุ่งไปอย่างที่ว่าหน้า
พรรคพลังใหม่กล่าว คือว่ามุ่งไปว่าจะช่วย
คนในเมืองหลวงเท่านั้น จะช่วยคนที่รับ
จ้างเท่านั้น ชาวไร่ชาวนาซึ่งมีจำนวนถึง
๑๐—๒๐ ล้านที่มีกำลังทำงานนี้ รัฐบาล
ไม่ได้คิดจะช่วยเหมือนอย่างที่เราจะช่วย
คือว่าการที่จะให้ประชาชนมีรายได้เดือนละ
๑,๐๐๐ บาทนั้น ผมคิดว่าไม่แต่เฉพาะ
คนที่รับจ้างเท่านั้น แต่ควรจะรวมไปถึง
ประชาชนที่เป็นชาวนาชาวไร่คนยากคนจน
ทั่วประเทศ ซึ่งรัฐบาลนี้ไม่มีนโยบายเลย
ว่าจะทำอย่างไร แล้วก็ทำให้คนมีรายได้
๑,๐๐๐ บาทต่อเดือนนี้ ไม่ได้บอกไว้เลย
นี่ครับจะทำให้เสร็จภายในกี่เดือนหรือกี่
ปี อาจจะเป็น ๑๐ ปีข้างหน้าก็ได้ รัฐบาล
พยายามจะกำหนดเวลาเป็นเป้าหมาย แต่
ในเรื่องนี้ไม่ได้พูดไว้เลย คืออ่านเผิน ๆ
ก็คิดว่ารัฐบาลคงจะช่วยให้ราษฎรมีรายได้

เดือนละ ๑,๐๐๐ บาทในเร็ววัน แต่ความจริงไม่มีกำหนดเวลาครับ เป็นเป้าหมายอย่างหนึ่งเท่านั้น ซึ่งผมเห็นว่าเป็นนโยบายที่เลื่อนลอย สำหรับเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทจะกันเอาไปจากงบประมาณแผ่นดินประจำปีนั้น ผมว่าทำไม่ได้ เพราะอะไร เพราะเวลานึ่งงบประมาณได้ผ่านไปแล้วเกือบครึ่งปี เหลือเวลาอีกประมาณ ๖ เดือนเท่านั้น เงินต่าง ๆ เขาก็แบ่งงวักไปแล้วประมาณครึ่งหนึ่ง เหลืออีกครึ่งหนึ่ง คือประมาณ ๒๕,๐๐๐ ล้านบาทผูกพันกับงบประมาณที่จ่ายไปแล้ว แล้วเวลานี้ผมทราบว่าได้จ่ายเงินสำรองจ่าย ไปเป็นอันมาก ในการช่วยเหลือประชาชนที่ต้องประสบทุกข์ภัยในภาคใต้ รัฐบาลที่ข้างหน้านั้นคิดว่าจะต้องมีงบประมาณเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ ล้าน เมื่อเป็นเช่นนี้จะกันเงินจากงบประมาณที่มีอยู่ไปถึง ๒,๕๐๐ ล้าน ไม่มีทางแม้แต่ล้านเดียว ส่วนที่จะให้ประชาชนได้โดยสารพัดแมล์ประจำทางฟรีนั้น ก็เป็นความคิดที่ดี แต่ผมว่าทำไม่ได้จะทำอย่างไรครับ ท่านประธาน จะรู้อย่างไรว่า ใครมีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทต่อ ๑ เดือน เอาอะไรเป็นหลักเป็นเกณฑ์ จะต้องไปจดทะเบียนกันที่ไหน ใครจะเป็นคนพิสูจน์ว่าคนนั้นมีรายได้ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทหรือไม่ ถึงแม้กระนั้นก็ตาม เวลาขึ้นรถใครจะเป็นคนจ่ายเงิน รัฐบาลจะจ่ายเงินให้ใคร

ให้เจ้าของรถ หรือว่าให้ผู้โดยสารผมยังมองไม่เห็นวิธีปฏิบัติ ผมว่าทำไม่ได้แน่นอน ถ้าขึ้นทำไปนะครับ อาจจะมีการโกงรัฐบาลผู้โดยสาร ๑๐๐ คนอาจจะเป็น ๑,๐๐๐ คนก็ได้ และผมคำนวณดูแล้ว เฉพาะในเขตกรุงเทพฯ นี่ ปีหนึ่งจะต้องจ่ายไม่น้อยกว่า ๑๘๐ ล้านบาทถึง ๒๐๐ ล้านบาท และในหัวเมืองจำนวนก็พอ ๆ กัน รัฐบาลจะเอาเงินที่ไหนมา จริง นี่เป็นเงินส่วนน้อย แต่ว่าอีกหลายโครงการที่ต้องใช้เงิน อย่างโครงการสร้างอาคารสงเคราะห์ ๒ หมื่นหน่วยก็เป็นจำนวนหลายร้อยล้านบาท ส่วนในการที่จะลดช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจนนั้น รัฐบาลเพียงแต่บอกว่าจะเก็บภาษีทางตรง ภาษีทางตรงนี้ เมื่อขึ้นทางรัฐบาลได้ชี้แจงว่า จะเก็บให้ได้เพิ่มขึ้น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เพิ่มขึ้น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ของอะไร ตามคำแถลงนโยบายนั้นคือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ของรายได้ภาษีอากรทั้งหมด ในเวลานี้ภาษีอากรทั้งหมดที่เก็บได้ประมาณ ๓ หมื่น ๕ พันล้านบาท ๑๐ เปอร์เซ็นต์ คือ ๓,๕๐๐ ล้านบาท จะเก็บได้เพิ่มปีละ ๓,๕๐๐ ล้านบาท เก็บอย่างไรครับ ภาษีอะไร ภาษีทางตรง ที่สำคัญคือภาษีเงินได้ รัฐบาลแถลงว่าใน ๒ ปีนี้จะไม่เพิ่มอัตราภาษีเงินได้ หมายความว่าจะไม่เพิ่มอัตรามีไว้ เพื่อไม่ต้องให้เสียภาษีเงินได้เพิ่มขึ้น ภาษีทางตรงที่จะเก็บใหม่ สมมุติ

ว่าจะเก็บ รัฐบาลบอกไม่ได้ จะเสียหาย
มันไม่ใช่ภาษีศุลกากรนี้ครับ จะบอกไม่ได้
คือภาษีทางตรงมีเทคนิคที่จะเก็บได้ อย่าง
ภาษีมรดก ภาษีกำไรจากทรัพย์สินที่เป็นทุน
ภาษีการยกทรัพย์สินให้ ภาษีที่ดิน ก็มีเท่า
นี้ ทำไมจะบอกไม่ได้ แต่ถึงจะเก็บอย่างไร
ก็ตามครับ ที่จะให้เพิ่มปีหนึ่ง ๓,๕๐๐ ล้าน
บาทนี้ เป็นไปไม่ได้ครับเพียง ๑ เปอร์เซ็นต์
เข็นก็ยังไม่สงสัย จะเก็บได้หรือเปล่า ภาษี
ใหม่ ๆ นี่ภาษีเงินได้ เมื่อจะเก็บได้เพิ่มขึ้น
ภาษีอื่นก็เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว เปอร์เซ็นต์
ของภาษีทางตรงเทียบกับภาษีทั้งหมดก็ประ-
มาณ ๑๒—๑๓ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น จะเก็บ
เพิ่มขึ้นถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ทีเดียวนี้ ผม
ว่าไม่มีทางครับ เพราะฉะนั้นช่องว่างระหว่าง
คนมีกับคนจน ไม่มีทางที่จะลดลงได้ คน
จนจะจนยิ่งขึ้น คนมีจะมีมากยิ่งขึ้น ไป
สำหรับการพัฒนาตำบล ที่ว่าจะถือเป็นหลัก
สำคัญของรัฐบาลนี้ได้วางแผนพัฒนาตำบล
ผมไม่ทราบว่ารัฐบาลเข้าใจหรือเปล่า สภา
ตำบลประกอบด้วยอะไรบ้าง มีหน้าที่อย่าง
ไรบ้างตามกฎหมายปัจจุบันนี้ สภาตำบลนั้น
ประกอบด้วย ๑. กำนัน ๒. ผู้ใหญ่บ้าน
ทุกคน ๓. แพทย์ตำบลและ ๔. สมาชิก
ซึ่งทางอำเภอเลือกให้ ๑ คน แต่ว่าเลือก
ทั้งก็ได้ แต่ความจริงเขาเลือกให้เท่านั้นครับ
แล้วหน้าที่ของสภาตำบลก็มีแต่เพียงว่า คุ
ดูแลเงินบำรุงท้องที่เอาไปจัดสรรเงินกันอย่าง

ไร แล้วจะให้สภาตำบลทำหน้าที่เก็บภาษี
ที่ดิน หรือภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งความจริงรัฐ
บาลนี้รู้สึกจะไม่เข้าใจว่า ภาษีที่ดินหรือภาษี
บำรุงท้องที่นี้คือภาษีอย่างเดียวกัน อันเดีย
วกันนั้นแหละ แต่ภาษากฎหมายของเราเรียก
“ภาษีบำรุงท้องที่” แล้วจะให้สภาตำบลนี้
ไปออกหนังสือสำหรับที่ดิน สภาตำบลทำ
ได้หรือครับ ท่านประธาน กำนัน ผู้ใหญ่
บ้าน แพทย์ตำบล ราษฎรอีก ๑ คน
จะไปวัดที่ดิน จะไปคำนวณที่ดิน จะไป
ออกเอกสารแสดงสิทธิที่ดิน ออก น.ส. ๓
ออกอะไรพวกนี้ทำได้หรือครับ เป็นไปไม่
ได้ครับ อย่างที่หัวหน้าพรรคสังคมนิยมได้
กล่าวไว้คือว่า เงินที่จะให้สภาตำบลไปนี้
มันจะเป็นน้ำพริกละลายแม่น้ำ เพราะว่าการ
ที่ใช้จ่ายใช้อย่างไรครบ สภาตำบลพิจารณา
อย่างไรว่าจะใช้ให้เหมาะสมแก่เงินที่เราจ่าย
ให้ไป เงินที่จะจ่ายจัดสรรงบประมาณแผ่น
ดินนั้นมีหลักอยู่แน่นอนอย่างเรื่องงบประมาณ
แผ่นดินดิน จะต้องจ่ายให้ได้ประโยชน์
มากที่สุด โดยใช้เงินน้อยที่สุด และเมื่อ
เราเหวี่ยงแหจ่ายให้ไป ตำบลละ สมมุติว่า
๕ แสนบาท เฉลี่ยจากเงิน ๒,๕๐๐ ล้าน
ให้ไปชุกคลองให้ไปทำเหมืองฝาย ทำถนน
ก็ได้แค่นั้น ทำไมเราไม่เอาเงินจำนวนนี้ไป
ช่วยเหลือชาวนาชาวไร่ในทางวิชาการ โดย
เฉพาะหาน้ำหาทำหาเหมืองฝายอะไรต่าง ๆ
ซึ่งเป็นโครงการรวมไม่ใช่โครงการย่อย ทำ

ไม่ว่าเราไม่ทำอย่างนั้น ทำไมรัฐบาลไม่ทำอย่างนั้น จะไปเที่ยวแจกไปตำบลละ ๕ แสน ๖ แสน นี่ แล้วได้อะไรขึ้นมาครับ ได้แต่ถนน ซึ่งอาจจะไม่จำเป็นเพราะถนนมีแล้วก็ได้ และก็จะไปชุกคลอง อย่างอีสานจะไปชุกคลองได้อย่างไรครับ เอาที่ไหนมาชุก เอาอะไรมาชุก ไม่มีน้ำ น้ำจะกินก็ไม่ค่อยมีอยู่แล้ว ทำไมรัฐบาลจึงไม่คิดที่จะช่วยเหลือชาวนาชาวไร่ ด้วยการเอาเงินงบประมาณก้อนใหญ่ทุ่มลงไป ช่วยให้ชาวนาชาวไร่ได้มีน้ำใช้ในที่ดินที่มีน้ำ ให้มีน้ำใช้ทำนาได้ปีละ ๒ หน ให้ปุ๋ยราคาถูก ปรามศัตรูพืชให้ดี ไม่ทำอย่างนั้น ก็จะทำให้ชาวนาชาวไร่ได้มีรายได้สูงขึ้น ไม่มีทางหรือครับท่านประธานที่จะให้ชาวนาชาวไร่มีรายได้เดือนละพันบาทหรือปีละหมื่นสองพันบาท ปีละหมื่นสองพันบาทนี้ ชาวนาจะต้องทำนาได้ถึง ๑๔ ไร่ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายแล้วถึงจะได้เดือนละพันบาทหรือเฉลี่ยปีละหมื่นสองพันบาท ชาวนาที่ไหนครับที่สามารถทำได้อย่างนั้น ไม่มีทาง เพราะฉะนั้นนอกจากรัฐบาลจะได้ทุ่มงบประมาณช่วยเหลือชาวนาชาวไร่โดยตรง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๒ นาทีแล้ว

นายเสวต เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : ที่นี้พูดถึงการปฏิรูปที่ดิน นโยบายนี้สำคัญมาก รัฐบาลก่อนเคยทำไว้

แล้ว เพราะว่าเราทราบกันอยู่แล้วว่าชาวนานี้ในภาคกลางส่วนใหญ่ไม่มี ที่นาของตัวเองต้องเช่าเขาทำ ต้องเสียค่าเช่าในอัตราสูง และก็ไม่มีโอกาสที่จะปรับปรุงที่ดินให้ดีขึ้น เพราะฉะนั้นการปฏิรูปที่ดินที่ให้ชาวนามีนาโดยเร็ววันนี้ต้องเป็นนโยบายสำคัญที่สุดไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลนายทุน รัฐบาลสังคมนิยมหรือไม่สังคมนิยม แต่ว่าต้องทำครับ ที่นี้จะให้สภาตำบลไปทำปฏิรูปที่ดิน ทำได้อย่างไรครับ การปฏิรูปที่ดินสำคัญที่สุด ก็คือต้องซื้อที่นาหรือเวนคืนที่นาจากเจ้าของที่ดินเอามาจัดสรรให้แก่ชาวนาชาวไร่หลักสำคัญเป็นอย่างนี้ แล้วสภาตำบลจะได้หรือครับ จะเอาเงินที่ไหนครับมาซื้อที่นามาแจก จะจัดสรรให้แก่ชาวนาชาวไร่ทำไม่ได้ ผมมองดูแล้วจะครับว่าเท่าที่ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ได้กล่าวไว้ว่า หรือที่หัวหน้าพรรคพลังใหม่ ได้กล่าวว่า รัฐบาลจะต้องใช้เงิน มากมาย มหาศาลตามนโยบายของรัฐบาลนี้ ซึ่งไม่มีทางที่จะหาได้และจะทำให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนและถ้าหากว่าเงินนั้นได้จ่ายมากไปและก็เกิดเงินเพื่อขึ้นมาจริง เรามีกฎหมายที่จะรักษาเงินไม่ให้จ่ายมากจากธนาคารชาติ แต่ว่ากฎหมายนั้นแก้ได้ แก้ได้นะครับ เมื่อใช้เงินมาก ๆ เข้า เงินเพื่อขึ้นมาแล้วเงินรายได้เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท มันไม่ใช่เดือนละ ๑,๐๐๐ บาทหรอก อาจจะ

เป็น ๕๐๐ บาท ๔๐๐ บาทก็ได้ เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าตามนโยบายรัฐบาลนี้ ผลที่จะตามมาก็คือว่า เศรษฐกิจพังการคลังทลาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: สมควรแก่เวลาแล้ว ผมขอพักการประชุมและขอประชุมต่อบ่าย ๒ โมงครึ่ง

พักการประชุมเวลา ๑๒.๕๕ นาฬิกา
เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๓๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเปิดการประชุมต่อไป

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานและท่านสมาชิกทั้งหลายกระผมชื่อนายแคล้ว นรปติ จากจังหวัดขอนแก่น กระผมในเบื้องต้นกระผมยังติดใจในนโยบายแก้ความยากจนของรัฐบาลนี้อยู่ ขณะนี้ก็ปรากฏว่าพี่น้องประชาชนภาคอีสานส่วนมาก ๘๐ เปอร์เซ็นต์เป็นชาวนา มีอาชีพอยู่กับไร่กับนา การทำนาก็ต้องอาศัยน้ำ ในปัจจุบันนี้ปรากฏว่าประชาชนกำลังอดอยากทำนาไม่ได้ เนื่องจากการทำไม่ได้ การทำนาก็ต้องอาศัยธรรมชาติ ต้องอาศัยฟ้า ต้องอาศัยฝน เราไม่ใช้น้ำซึ่งอาศัยการชลประทาน รัฐบาลได้วางนโยบายแก้ความยากจนในเหตุเฉพาะหน้า เช่นส่งเงินไปช่วยชุกชุมติดกันเหมืองฝาย อันนี้ก็อยู่แต่กระผมก็ใคร่จะขอกราบเรียนว่าเป็นที่

ทราบกันอยู่แล้วว่าอีสานนั้นขาดน้ำ อีสานต้องการคลองส่งน้ำ ต้องการให้รัฐบาลวางโครงการแก้ปัญหาความแห้งแล้งในระยะยาวให้ได้ทำนาในฤดูทำนาระดับ ต้องการให้รัฐบาลนี้ได้จัดสรรงบประมาณที่แน่นอน อย่างน้อยก็คงเป็นสักปีละพัน ๒ พันล้านบาทไว้สำหรับขุดคลอง หรือต่อท่อส่งน้ำจากแหล่งน้ำ เช่นแม่น้ำพอง แม่น้ำมูล หรือแม่น้ำโขง เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอกราบเรียนถามว่า อันนี้รัฐบาลไม่ได้วางไม่ได้เขียนไว้ในนโยบายเลย ท่านมีนโยบายที่จะแก้ไขเรื่องความแห้งแล้งในภาคอีสานโดยจัดน้ำให้ชาวนาได้ทำนาอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมขอกราบเรียนว่าขณะนี้ชาวนาในภาคอีสานเป็นส่วนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดขอนแก่นนั้นขาดแคลนข้าว ต้องซื้อข้าวสารกิน ข้าวสารถึงหนึ่งแพงกว่าในกรุงเทพมหานครนี้ประมาณสัก ๘-๙ บาท อาชีพอย่างอื่นก็ไม่มีพอใช้จ่ายไม่ได้ หรือไม่เช่นนั้นก็ขายไปหมดแล้ว หรือไม่เช่นนั้นก็ราคาต่ำเช่นนั้นเป็นต้น กระผมจึงขอกราบเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลจะมีนโยบายที่จะแก้ไขในเรื่องนี้อย่างไรบ้างนะครับท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนต่อไปว่า พรรคแนวร่วมสังคมนิยมนี้ได้เรียกร้องเอกราชอธิปไตยและสิทธิเสรีภาพของประชาชนมาช้านาน ในข้อนี้รัฐบาล

ก็รับว่าจะถอนฐานทัพสหรัฐไปภายในกำหนด ๑ ปี และมีเงื่อนไขว่าจะต้องปฏิบัติตาม จะต้องดูสถานการณ์ในภูมิภาคนี้ที่ผมได้เคยกราบเรียนมาแล้วหลายครั้งว่า ฐานทัพสหรัฐ ๗ แห่งในประเทศไทยนั้น ทางวุฒิสมาชิกสหรัฐได้ตั้งงบประมาณทั้งสิ้น จะกระทำสงครามในภาคอินโดจีนก็ไม่ได้ จะกระทำอะไรก็ไม่ได้ คงมีตั้งไว้เฉย ๆ นะครับ การที่มีฐานทัพสหรัฐอยู่ในประเทศไทยนั้นมันแต่ละจะเป็นการช่วยเหลือให้ประเทศไทยปฏิบัติตามความประสงค์ของสหรัฐ ก็เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว รัฐบาลนี้ก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องคงฐานทัพสหรัฐไว้ หากว่ารัฐบาลจะหวังความช่วยเหลือจากฐานทัพสหรัฐอเมริกาแล้ว ขอให้ท่านทั้งหลาย สมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ได้โปรดคิดว่า สหรัฐอเมริกาเข้าไปช่วยลาว ลาวก็แบ่งแยกออกเป็น ๒ ฝ่าย ช่วยเขมร เขมรก็แตกแยกออกเป็น ๒ ฝ่าย ช่วยเวียดนาม เวียดนามก็แตกแยกเป็น ๒ ฝ่าย เราไม่ปรารถนาที่จะได้เห็นภาพการณ์เช่นนั้นเกิดขึ้นในประเทศไทยไม่ใช่หรือ รัฐบาลนี้บอกว่าจะไม่เข้าไปแทรกแซงในกิจการภายในของประเทศอื่น ผมขอกราบเรียนว่า ปรากฏว่าในปัจจุบันนี้ฐานทัพสหรัฐที่อุดรธานีได้ส่งกำลังบำรุงให้รัฐบาลลอนดอนโดยส่งทางเครื่องบินส่งยุทธสัมภาระไป

ทางเครื่องบินนะครับ ผมจึงขอกราบเรียนว่าหากว่ารัฐบาลหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมชนี้ได้รับความไว้วางใจจากสภาแล้ว พฤติการณ์เช่นนี้ท่านยังดำเนินอยู่ หรือท่านจะหยุดเลิกเสียได้หรือไม่ครับ ท่านประธานครับ ผมก็จะขอกราบเรียนต่อไปว่า ท่านคอกเตอร์นิพนธ์ ศศิธร รองนายกรัฐมนตรีได้เคยอภิปรายในสมัยรัฐบาลของหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมชว่า หากว่าจะถอนฐานทัพสหรัฐไปจริงๆ แล้วก็สามารถที่จะปฏิบัติได้ภายใน ๖ เดือน ท่านว่าเช่นนั้น คำพูดของท่านรองนายกรัฐมนตรีก็เป็นคนสำคัญคนหนึ่ง ผมจึงจะขอเรียนถามว่าฐานทัพสหรัฐนั้น ในเมื่อรัฐบาลจะถอนไปภายใน ๑ ปีแล้ว รัฐบาลจะถอนไปโดยไม่ต้องคำนึงถึงสถานการณ์ใด ๆ ทั้งสิ้นจะได้หรือไม่ ถ้าหากว่าท่านได้รับนโยบาย ได้รับความไว้วางใจจากสภาแล้วนะครับ ถ้ารัฐบาลนี้จะได้กำหนดการถอนเป็นระยะ ๆ โดยมีโครงการแน่นอนให้หมดไปภายในหนึ่งปี ท่านจะให้คำมั่นต่อสภานี้ได้หรือไม่

ประการที่ ๒ ผมขอกราบเรียนว่า รัฐบาลรับว่าจะรับรองสาธารณรัฐประชาชนจีน แต่ก็มีเงื่อนไขครับ จากคำให้สัมภาษณ์ ปรากฏในขณะเดียวกัน ท่านก็ไม่ทิ้งสถานภาพของไต้หวัน รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนนั้นท่านก็รู้อยู่แล้ว

ว่า จะต้องรับรองรัฐบาลแต่เพียงจีนเดียว
 กระผมจึงจะขอเรียนถามว่ารัฐบาลนี้มีนโยบาย
 ที่จะรับรองเป็น ๒ จีน หรือแต่จีน
 เดียวหรือถ้าหากว่าท่านจะคงสถานภาพของ
 ไต้หวันแล้ว ก็เข้าใจว่าสาธารณรัฐประชา
 ชนจีนจะไม่เล่นด้วยนะครับ กระผมจึงจะ
 ขอทราบเรียนถามว่าการรับรองสาธารณรัฐ
 ประชาชนจีนนี้ รัฐบาลนี้จะปฏิบัติได้ทันที
 ที่ท่านได้รับความไว้วางใจจะใดหรือไม่

ประการต่อไปนะครับ พรรคแนว
 ร่วมสังคมนิยมนี้ได้เรียกร้องขอให้ท่าน
 เลิกล้มพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำ
 อันเป็นคอมมิวนิสต์ ทั้งนี้เนื่องจากว่า
 กฎหมายฉบับนี้เป็นเครื่องหมายของพระราช
 เป็นเครื่องหมายของ การข่มขู่ของเผด็จการ
 ถ้าหากว่าเราจะคงกฎหมายฉบับนี้ไว้ก็เท่า
 กับว่ากรณีนาฮินกองก็ดี กรณีเผ่าบ้าน
 นาทรายก็ดี หรือตีบตกเขาที่ดี ชำคนลง
 ถึงแดงก็ดี ชำคนแล้วก็จับลงถึงแดงแล้ว
 ก็ตีบตกเขาเหล่านี้จะต้องเกิดขึ้นอีก เป็น
 การข่มขู่ประชาชน เป็นการทำลายสิทธิ
 เสรีภาพของประชาชนอย่างมหาศาล เมื่อ
 ได้ฟังท่าน นายกรัฐมนตรีแถลงเมื่อเช้านี้
 แล้วก็บอกว่า ถ้าหากว่าสภานี้ร้องขอท่าน
 ก็พร้อมที่จะยกเลิกกระผมในนามของ
 ราษฎร ในนามของประชาชนผู้ขาดสิทธิ
 เสรีภาพ ในนามของประชาชนผู้ยากไร้
 จึงจะขอเสนอให้รัฐบาลกระทำ รับเอา

อันนี้ไปทำเสียเองนะครับ รัฐบาลจะเสนอ
 พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติป้อง
 กันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ โดย
 ไม่ต้องเสนอกฎหมายใด ๆ มาอีก คง
 อาศัยแต่ประมวลกฎหมาย อาญาอย่างที่ท่าน
 ว่าแล้วนะครับ เพื่อเป็นหลักป้องกันสิทธิ
 เสรีภาพของประชาชน เมื่อท่านได้รับ
 ความไว้วางใจจากรัฐสภาแล้วท่านจะปฏิบัติ
 ได้หรือไม่ครับ ขอให้รัฐบาลเป็นฝ่าย
 เสนอเอง เพื่อเป็นหลักป้องกันแก่ประชา
 ชน อันนี้กระผมใคร่ขอความกรุณาให้ท่าน
 นายกรัฐมนตรีได้ตอบด้วยนะครับ ท่าน
 นายกรัฐมนตรี ท่านบอกว่าในขณะที่เดียวกัน
 นะครับ ท่านบอกว่าจะยกเลิกพระราช
 บัญญัติคอมมิวนิสต์นะครับ ก็แสดงให้เห็น
 ว่าความคิดของท่านได้เป็นที่น่าสนับสนุน
 อย่างยิ่ง แต่กระผมนี้ก็อดหวนคิดไปถึงว่า
 ในครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม
 พุทธศักราช ๒๕๑๔ กระผมพร้อมด้วย
 ประชาชน ในขณะนั้นกระผมยังอยู่ใน
 สถานะครับ เป็นพรรคแนวร่วมเศรษฐกิจ
 ได้เสนอให้รัฐบาลในสมัยนั้น จอมพล
 ถนอม ดัดต่อคำขายกับประเทศสาธารณรัฐ
 ประชาชนจีน ท่านก็เขียนลงในหน้า ๕
 ของหนังสือพิมพ์สยามรัฐว่า นักการเมือง
 ฝ่ายซ้ายควรจะถูกต้องกำลังให้หมด ไม่ควร
 ได้รับการส่งเสริมเพราะจะเป็นพาหะแห่ง
 ลัทธิ ตลอดจนอิทธิพลอำนาจของจีนแดง

ได้โดยง่าย ทำให้นึกถึงอันตรายที่ว่า กระผมก็ในเมื่อได้คำนึงถึงข้อความในบทความของท่านนี้แล้ว ในขณะนี้กระผมก็คล้าย ๆ กับว่าได้ผ่านหน้ากระบัง อย่างที่ท่านนายกรัฐมนตรีได้เคยผ่านมาแล้ว คือกระผมในขณะนี้ได้ผ่านว่าในขณะนี้ท่าน นายกรัฐมนตรีกำลังสวมหัวโขนเล่นละครอยู่ในโรงละครแห่งชาติต่อหน้าประชาชน ๕๐ ล้านคน ใบหน้าของท่านเป็นพระลักษณะหน้ากระบัง แต่กระผมก็หวาดระแวงว่าภายในของท่านจะเป็นยักษ์หน้ากระบัง ถ้าหากว่าท่านยังคงกฎหมายฉบับนี้ไว้แล้ว คือพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้อยู่แล้ว ก็หวาดระแวงไปว่า บรรดานักการเมืองฝ่ายซ้าย คือฝ่ายสังคมนิยมพร้อมด้วยนักศึกษาและประชาชนผู้รักชาติทั้งหลายนั้น คงจะถูกท่านนายกรัฐมนตรีหรือรัฐบาลนี้จับกุมคุมขังหมดคือสภาพเป็นทิวเป็นแถว อันนี้กระผม ขอกราบเรียนและย้ำถึงความหวาดกลัวอันนี้ไว้ เพราะฉะนั้นจึงได้ขอเสนอให้ยกเลิกพระราชบัญญัติฉบับนี้เสีย ซึ่งควรจะได้กระทำโดยรัฐบาลเอง รัฐบาลจะขัดข้องหรือไม่

ท่านประธานครับ ครั้งหนึ่งเมื่อไม่นานมานี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมขอประทานโทษ กระผมจะขอเอนามหน้ากระบัง คือคุณใหญ่ ศวิตชาติ ท่านบอกว่าท่านนายกรัฐมนตรีผู้นี้ท่านเหมาะ

สมที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี ข้อหนึ่งแห่งเหตุผลนั้นก็ถือว่าเพราะ ซี. ไอ. เอ. ก็ไม่ขัดข้อง ถ้าหากว่าได้ระลึกถึงความข้อนี้แล้ว ก็ย่อมจะทำให้พวกกระผมนี้ได้หวาดระแวงไปเหมือนว่าท่านนายกรัฐมนตรีนั้นก็ช่างละม้ายแม่นยำเหมือนเหียนวันเทียวแห่งเวียตนามใต้ เหมือนกับลอนนอลของกัมพูชา เหล่านี้เป็นต้น ปัจจุบันนี้กระผมจึงจะขอกราบเรียนถามว่าโดยที่องค์การ ซี. ไอ. เอ. นี้เป็นองค์การซึ่งสนับสนุนการแทรกแซงในกิจการต่างประเทศ ล้มล้างสถาบันแห่งองค์การทุกอย่างที่ไม่สมประโยชน์ของสหรัฐอเมริกาหน้ากระบัง และก็พรรคแนวร่วมสังคมนิยมนี้ได้เรียกร้องให้ยกเลิกและขับไล่ ซี. ไอ. เอ. นี้ออกนอกประเทศเสีย รัฐบาลก็มีได้เขียนเอาไว้ในนโยบาย กระผมจึงใคร่จะขอกราบเรียน ขำพณฯ นายกรัฐมนตรีว่ารัฐบาลมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับองค์การ ซี. ไอ. เอ. นี้ท่านจะยกเลิกและขับไล่ให้ออกไปนอกประเทศไทยเพื่อมิให้พัวพันกิจการภายในของประเทศไทยจะได้หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๒ นาทีแล้วครับ คุณแคล้ว

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ครับ ผมขอต่ออีก ๒ นาที ที่นี้กระผมจะขอกราบเรียนว่าดังได้กล่าวมาแล้วว่าท่านนายกรัฐมนตรีได้เขียนในหน้า ๕ ของ

หนังสือสยามรัฐ กระผมจึงใคร่จะขอกราบเรียนถาม วรพณ นายกรัฐมนตรีว่าในปัจจุบันนี้ท่านยังมีความคิดที่จะจับกุมคุมขังหรือว่าเป็นภัยต่อนักการเมืองฝ่ายซ้ายหรือนิสิตนักศึกษา หรือประชาชนที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกับท่านโดยใช้พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นี้อยู่หรือไม่หรือหากว่าในขณะปัจจุบันนี้ท่านได้เปลี่ยนแปลงใจเสียแล้ว กระผมจึงขอกราบเรียนถาม กระผม ขอขอบคุณ ท่านประธานสภาครับ ท่านประธานสภาครับ เมื่อฟังจากการแถลงนโยบายของ วรพณ นายกรัฐมนตรีที่ว่ามาเมื่อเช้านี้แล้ว กระผมก็โดยส่วนตัวแล้วกระผมก็ใคร่ที่จะขอให้รัฐบาลของ วรพณ นายกรัฐมนตรีชุดนี้ได้รอกปากเหยี่ยวปากกาไปได้เนะครับ แต่ว่ามติของพรรคของกระผมนั้นอาจจะเป็นอย่างอื่นเรื่องหนึ่ง กระผมขอขอบพระคุณครับ ท่านประธานสภา

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรี): ท่านประธานสภาที่เคารพกระผมขอขอบคุณท่านหัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยมที่ได้ถามข้อสงสัยบางอย่างและได้แสดงทรรศนะของท่าน ก่อนที่กระผมอยากจะขอประทานตอบเรื่องที่รู้สึกว่าคุณสนใจเป็นพิเศษ คือเรื่องพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์เมื่อเช้านี้กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประ-

ธานแล้วเป็นการเพิ่มเติมในการแถลงนโยบายที่ว่า ยังมีประชาชนจำนวนไม่น้อยและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ยังแสดงความสนใจในเรื่องนี้ เพราะว่าได้มีเหตุการณ์หลายครั้งหลายหนที่เกิดขึ้นแล้วแสดงให้เห็นไปว่าทางเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลได้อำศัยอำนาจหรือแอบอิงอำนาจของกฎหมายนี้กระทำทารุณแก่ประชาชนในบางแห่งมีข่าวเช่นนั้น ข้อเท็จจริงกระผมไม่ทราบ เพราะยังไม่อยู่ในฐานะที่เข้าไปสอบถามให้รู้ความจริงในเรื่องเหล่านี้ได้ แต่ว่าด้วยใจตนเองเท่าที่ได้เคยคุยกับคนในภาคต่าง ๆ ก็ออกจะคล้อยตามเชื่อไปว่าเป็นจริง ด้วยเหตุนี้กระผมจึงขอประทานกราบเรียนว่า กระผมมีความตั้งใจที่จะเลิกพระราชบัญญัตินี้ และพระราชบัญญัติอื่นใดก็ตามที่จะเป็นการให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของทางราชการไปกระทำร้ายต่อประชาชน โดยเฉพาะพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้น กระผมขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่า รัฐบาลนี้จะเห็นด้วยในการที่จะเลิก และเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องมีพระราชบัญญัติอื่นใดมาแทนที่ เพราะประมวลกฎหมายอาญามีข้อบัญญัติเพียงพอแล้วที่จะรักษาความสงบและรักษาสถาบันต่าง ๆ ของประเทศ เมื่อท่านหัวหน้าพรรคแนวร่วมได้แสดงเจตจำนงมาว่า อยากจะให้รัฐบาลเป็นผู้เสนอ กระผมก็ขอรับไปพิจารณาไม่ขัดข้อง แล้วถ้าหากว่าข้อนี้ ที่

รับนี้เป็นการพิสูจน์ข้อความจริงใจของกระผมได้ว่าไม่ได้คิดร้ายต่อท่านนักการเมืองฝ่ายซ้ายหรือนิสิต นักศึกษา ประชาชนที่มีความเห็นไปในทางนั้นก็ขอได้โปรดรับข้อนี้ไว้เป็นพยานหลักฐานแสดงความจริงใจของกระผมด้วย ส่วนที่ว่าจะเขียนหน้า ๕ ไปว่าอย่างไรนั้น ขอกราบเรียนตรง ๆ ว่าการเป็นนักเขียนมันก็เขียนวันต่อวัน ไม่สามารถจะจดจำได้ว่าเขียนไปว่ากระไรบ้าง เพราะเขียนทุกวัน เขียนไปแล้วก็ลืมไปบ้าง หลงไปบ้าง แต่อย่างไรก็ตามความคิดเห็นของกณนั้นเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไปข้อเท็จจริงเปลี่ยนไปย่อมจะเปลี่ยนไปตามได้เสมอ ความจริงก็ย่อมที่จะเป็นความจริง ถ้าหากว่ายึดถือกันโดยไม่เปลี่ยนแปลงแล้ว กระผมเข้าใจโลกจะพัฒนาไปไม่ได้ เราก็จะต้องสาบสูญไปอย่างสคว์โบราณบางชนิดที่เห็นแล้วก็คงหัวร่อกัน ที่นี้ก็มาถึงเรื่องที่ว่าท่านรัฐมนตรียุติธรรมท่านกล่าวว่า กระผมเป็นคนที่ ซี.ไอ.เอ. รับรอง ข้อนี้กระผมก็ไม่ทราบจะพูดได้อย่างไร กระผมเองก็ไม่รู้จักกับ ซี.ไอ.เอ. ทำไมท่านพูดไปอย่างนั้นได้ ก็ยังไม่ได้ไต่ถาม เพราะเห็นว่าท่านก็คงไม่ได้เจตนาอะไรมาก สำหรับเรื่อง ซี.ไอ.เอ. ที่ท่านหัวหน้าพรรคแนวร่วมถามมาว่าจะให้ไปกวาดล้าง หรือไปจับไล่นั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ซี.ไอ.เอ. ก็เป็นองค์กรลับ

ของสหรัฐอเมริกาเช่นเดียวกับ เค.จี.บี. ก็เป็นองค์กรลับของรัสเซีย เขาก็ส่งเข้าไปในทุกประเทศ ถึงวันนี้กระผมก็ยังไม่ทราบว่าเขาอยู่ที่ไหนและเป็นใคร จะให้รับรองว่าไปไล่เขาก็ไม่รู้จะไปไล่ที่ไหนถูก แต่ว่าได้แต่เรียนว่า ถ้าเป็นรัฐบาลแล้วก็จะไม่ยอมรับอะไรจากองค์กรลับเหล่านี้ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นความช่วยเหลือหรือความคิดเห็นหรืออะไรทั้งนั้น มันไม่ใช่หน้าที่ของรัฐบาลไทยที่เป็นเอกราชจะต้องไปรบหรือไปสมทบกับองค์กรลับเหล่านี้ สำหรับนโยบายของรัฐบาลนั้น กระผมก็ได้ชี้แจงมาแล้ว เข้าใจว่าละเอียดพอ แต่ว่าก็รู้สึกว่ายังมีท่านสมาชิกข้อใจสงสัยอยู่มากมายอยู่อีกหลายท่าน กระผมอยากจะใคร่ขอประทานกราบเรียนสรุปอีกครั้งหนึ่งว่า นโยบายของรัฐบาลนี้ที่สำคัญที่สุดก็คือ

๑. แก่ความยากจน ซึ่งเราทุกคนรู้ว่ามียอยู่ในเมืองไทยของเรา การแก้ความยากจนนี้ไม่ใช่แต่แก้ในหัวเมือง ส่วนใหญ่พุ่งไปที่ชนบท คือแก้ภาวะการทำกินของชาวบ้านในชนบทให้ดีขึ้นกว่าเดิม

๒. แก่ความขาดทุนรอนด้วยการเอาเงินออกไปให้ ผ่านองค์กรสินเชื่อเครดิตต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้ว เช่น สหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เป็นต้น

๓. แก้อาการเสียเปรียบในตำแหน่ง
แบ่งของราคา คือทุกวันนี้ถ้าเทียบราคาพืช
ผลที่ส่งออกจากประเทศไทยเพื่อไปขายต่าง
ประเทศนั้นรู้สึกว่าการแบ่งของราคาที่ชาว
ไร่ชาวนาได้รับยังน้อยอยู่ไม่เป็นธรรมอย่าง
ยิ่ง จึงต้องการที่จะแก้ส่วนแบ่งที่จะเสียเปรียบ
นี้ให้ทัดเทียมกับคนอื่นที่มีส่วนแบ่งในราคา
นั้น สำหรับในเมืองนั้นก็แก้ความยากจน
โดยการเพิ่มโอกาสในการทำกินโดยสร้างงาน
การขึ้นให้พอทำครบทุกคน และในประการ
ที่สอง. ในขณะที่ยังช่วยตามข้อ ๑. ที่กระผม
ได้กราบเรียนมาให้เป็นผลทันที่ยังไม่ได้ ก็
จะสงเคราะห์เพื่อให้คนที่ยังยากจนนั้นอยู่ได้
ด้วยความสะดวกตามสมควร นี่เป็นข้อสรุป
นโยบายของกระผม แล้วก็ได้กำหนดขึ้น
ตอนไว้ในรายละเอียดหน้าต่อ ๆ ไปแล้ว
แม้แต่เงินทุนก็บอกไว้ว่าจะจัดขึ้นโดยไม่ให้
ทำให้มีภาวะเงินเฟ้อมากขึ้น ตลอดจนเรื่อง
อื่น ๆ ในรายละเอียดอื่น ๆ ก็ได้กราบเรียน
ไว้แล้วทุกประการ เพราะฉะนั้นกระผมก็
ขอสรุปอีกครั้งเป็นเรื่องที่ว่า ถ้าท่านบอกว่า
ทำไม่ได้ กระผมก็ใคร่ขอกราบเรียนว่า
กระผมคิดว่าทำได้ กราบเรียนด้วยความ
เคารพแล้วถ้าท่านบอกว่าทำแล้วจะเกิดผล
เสียหายยิ่งใหญ่ว่าเป็นภาวะเงินเฟ้อ แล้วก็
เป็นเรื่องความหายนะยิ่งใหญ่ว่าบ้านเมือง กระผม
ได้ขอกราบเรียนมาแล้วด้วยเหตุผลต่าง ๆ
ทั้งที่ได้กราบเรียนมาแล้วในครั้งก่อน ๆ ว่า

สามารถที่จะทำได้ เกิดเป็นผลดีโดยไม่มี
ผลเสียหายแต่อย่างใดทั้งสิ้น สำหรับราย
ละเอียดอื่น ๆ ในทางการคลังก็ดี ในทาง
การศึกษาก็ดี กระผมใคร่ขอประทานให้
ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
คอกเตอร์นิพนธ์ ได้เป็นผู้ตอบในรายละเอียด
เหล่านั้น ขอบพระคุณครับ

นายวสันต์ อินทรสุต (นคร
สวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วสันต์ อินทรสุต จากนครสวรรค์ พรรค
เกษตรสังคม เมื่อคืนนี้นะครับ กระผมก็
นอนอ่านนโยบายของทางรัฐบาลใหม่นี้ ก็
รู้สึกดีใจว่าประเทศไทยเราเนี่ย โอ้โฮ ถึงยุค
พระศรีอารียะโวเหลือเกินทางศาสนาเขาบอก
ว่ายุคพระศรีอารียะ พ.ศ. ๕๐๐๐ ถึงจะ
มาถึง แต่บัดนี้ก็แค่ พ.ศ. ๒๕๑๘ นี้ ยุค
พระศรีอารียะก็มาถึงแล้ว กระผมก็ดีใจว่า
เราเนี่ยจะสบายแล้ว มีรถเมล์โดยไม่ต้องเสีย
สตางค์ เจ็บ ป่วย ก็มีโรงพยาบาลรักษา
โดยไม่ต้องเสียเงิน มีรายได้กันเดือนละ
๑,๐๐๐ บาท ก็รู้สึกว่าสบาย แต่ว่าพอ
มาฟังท่านนายกรัฐมนตรีชี้แจงก็บอกว่าท่าน
ฝันไป ท่านบอกว่าท่านฝันไป กระผมก็
ถือว่าท่านมีสิทธิ์จะฝัน เพราะการฝันนั้นมี
อยู่ ๒ ประเภท คือว่าฝันเป็นจริงก็ได้แล้ว
ฝันแล้วก็ไม่จริงก็ได้ อันนี้ก็นโยบายของ
ชาตินี้ละครับ ถ้าท่านจะถือเอาความฝันมา

เป็นการบริหารประเทศแล้ว กระผมก็ถือว่าประเทศไทยนี้ก็ตกอยู่ในความฝันว่าคนเราจะทำอะไรถึงจะชัวร์เมล์กัน ไม่ต้องเสียสตางค์เลย ทำอย่างไรจนถึงว่ามีรายได้คนละ ๑,๐๐๐ บาท เจ็บป่วยไปอยู่โรงพยาบาลก็ไม่ต้องเสียเงิน นี่แหละครับมันจะเป็นไปได้ไหม ท่านสมาชิกที่เคารพทั้งหลายขอให้ท่านศึกษานโยบายอนันนี้ ถ้าอ่านผ่านไปแล้ว กระผมก็คิดว่ามันเป็นนโยบายหลอกเด็ก เขียนไว้สวย ๆ เป็นความฝันซึ่งไม่สามารถจะเป็นไปได้หรอกครับ ก่อนที่เราจะพิจารณานโยบายเป็นรายละเอียดไป กระผมก็อยากจะพิจารณาหรืออยากจะพูดถึงตัวท่านนายกรัฐมนตรีสักเล็กน้อย โบราณท่านว่าดูช้างให้ดูหาง ดูนางให้ดูแม่ แต่กระผมเห็นว่าถ้าจะดูรัฐบาลให้แน่แล้วก็ต้องดูนายกรัฐมนตรีเสียก่อนว่าจะไปได้ไหม ท่านนายกรัฐมนตรีผู้นั้นะครับ ถ้าจะว่ากันตามจริง ๆ แล้วท่านพูดคล่อง พูดเก่ง โต้ตอบนโยบายคล่องแคล่ว ใครก็ไม่กล้าจะสู้ท่าน เพราะท่าน ยกเหตุผลมาภาพพจน์สวยงามเหลือเกิน แต่ว่าโดยจริง ๆ แล้ว ถ้าจะพูดกันตามประสาชาวบ้านนะครับ ขอประทานโทษด้วย ก็ต้องเรียกว่ากะล่อน นะครับ ท่านพูดเรื่อย ประเดี๋ยวว่าท่านจะไม่เอารัฐมนตรีสอบตก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวสันต์กรุณาระมัดระวังถ้อยคำ

นายวสันต์ อินทรสุต (นครสวรรค์) : ขอโทษครับ ประเดี๋ยวท่านก็บอกว่าท่านจะไม่เอาผู้แทน สอบตกมาเป็นรัฐบาล ท่านก็เอามาเป็น ท่านก็บอกว่าผลประโยชน์ของชาติเป็นใหญ่ แต่ปรากฏว่าท่านก็ออกปากรับว่าจะช่วยประชาธิปไตยทั้งรัฐบาล แต่ปรากฏว่าประชาธิปไตยก็กลัวและกลัวเพราะใคร ใคร ๆ ก็รู้ อยู่ ท่านคิดหรือว่าถ้าเอาคนอย่างนั้นมาเป็นรัฐบาล มาเป็นหัวหน้ารัฐบาลแล้ว บ้านเมืองจะไปรอด พี่น้องก็ไม่เอา อะไรก็ไม่เอาทั้งนั้น เอาส่วนตัวย่างเดียว ประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง พี่น้องไม่ได้คิดถึงกันละ ขอให้เป็นประโยชน์ส่วนตัวก็แล้วกัน ท่านที่เคารพครับ นโยบายหน้า ๕ ผันเงินจากสถาบันการเงินสู่เกษตรกร ท่านจะเอาเงินทั้งหลาย พันล้านมาสู่เกษตรกร ท่านจะทำได้อย่างไรครับ ท่านจะเอาเงินไปแจกหรือคนละหมื่นสองหมื่น เอ้า เอาไปทำอะไรทำกัน จะทำอย่างนั้นหรือครับ ท่านรู้ไหมเกษตรกรชาวไร่ชาวนาเหล่านั้นมีที่ดินทำกินเป็นส่วนตัวสักกี่คน ๔๐ เปอร์เซ็นต์นะครับต้องเช่าไร่อะไรนาเช่าทำ อีก ๒๐-๓๐ เปอร์เซ็นต์ก็มีไร่นากันคนละเพียง ๑๐ ไร่ ๒๐ ไร่ ท่านเอาเงินไปให้ธนาคารเพื่อจะไปให้พวกชาวไร่ชาวนากู้ ธนาคารที่ไหนเขาจะให้กู้ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่มีไร่นาไปเป็นประกัน เอาไปจำนอง เอาอะไรไปจำนอง

แล้วเงินนี้จะตกถึงมือเกษตรกร ได้อย่างไร
 ครับ ท่านพี่น้องที่เคารพ ท่านก็รู้อยู่
 ธนาคารนี้มันตั้งมาจากอะไร ตั้งมาจากพวก
 ยิว พวกยิวมันตั้งธนาคารก็คิดแต่ประโยชน์
 ส่วนตัวอย่างเดียว แล้วเงินที่ไหนมันจะไป
 ถึงมือชาวไร่ชาวนาครับ ๔๐ เปอร์เซ็นต์นี้
 ไม่มีใครมีนาสักอัน จะขอกู้เงินธนาคารใคร
 เขาจะให้ครับ ธนาคาร มี ๑๐ ไร่ ไปขอ
 กู้เงิน ทีเสียไร่ละพันเป็นเงิน ๒ หมื่นบาท
 ๒ หมื่นบาทธนาคาร ให้เต็ม ๒ หมื่นบาท
 หรือครับ อย่างดีก็ให้ ๑ ใน ๓ เอาไปสอง
 สามพันต้องเสียเวลา ไปจดทะเบียนจำนอง
 ต้องไปประกาศออกโฆษณากันตั้งหลายวัน
 ใครเขาจะไปเอาเงินจากธนาคาร สู้เอาจาก
 ชาวบ้านดีกว่า สบายดี เอา น.ส. ๓ ไป
 วางบับได้เงินมาปั๊บ นี่แหละครับผมจึง
 สงสัยว่ารัฐบาลนี้จะเอาเงิน ๒,๐๐๐—
 ๓,๐๐๐ ล้านบาทไปตกถึงมือเกษตรกรได้
 อย่างไร นี่แหละครับผมจึงอยากจะว่า
 ขอให้ท่านรัฐบาลตอบว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์
 ที่ไม่มีใครมีน่านี้นานาเขากิน นี่แหละครับ
 เงินที่ท่านเอาไปจะไปตกถึงมือเขาได้อย่างไร
 แล้วอีกข้อหนึ่งครับ เรื่องประกันราคา
 รัฐบาลก็บอกว่าไม่รู้ ไม่รู้จะประกันเท่าไร
 เพราะยังไม่ได้ผล ทำไมไม่รู้ครับ ปีหนึ่ง
 ข้าวเปลือกราคาเท่าไร ต้นทุนชาวไร่ชาวนา
 ออกมาเท่าไรครับ ต้องรู้เลยว่าปีหนึ่งเรา
 ควรจะประกัน ควรจะบอกให้ชัด ไม่ใช่ว่า

พอถึงคราวได้ผลเดือนอ้ายเดือนยี่ข้าวออก
 กส่งโคกต่ำ ราคาข้าวตก พอข้าวตกมาถึง
 มือพ่อค้าคนกลางในกรุงเทพฯ หมดแล้ว
 ราคาขึ้น เปิดโคกต่ำส่งออกนอกประเทศ
 นี่แหละครับเป็นอย่างนี้ แล้วผมยังสงสัย
 อีกว่าทำไมจึงประกันราคาเฉพาะข้าวเปลือก
 ข้าวโพด อ้อย มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง
 ปอ เท่านั้นเองหรือครับ เพราะว่ามีพืชอยู่
 บางประเภทยังไม่ได้ประกันราคาด้วยครับ
 เช่นว่าถั่วดำนี้ ทำไมไม่ประกันราคาครับ
 ผมว่าควรที่จะประกันด้วยนะครับ ขอบ
 คุณครับ

จำลองเอก สมชาย อินทรารุช (แพร่):
 ผมขอประทานกราบเรียนประธานที่
 เคารพ ผมจำลองเอก สมชายอินทรารุช
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดแพร่ พรรคเสรีชน
 ขอประทานกราบเรียนแก่ท่านว่าเท่าที่
 หน้า ๑๗ เรื่องการทหาร การทหาร
 นั้นมีระบุชัดเพียงแต่ว่าเป็นทหารประจำการ
 ซึ่งในค่ายเขาได้บำรุงและให้ความสะดวก
 สบายอยู่แล้ว ไม่ได้กล่าวถึงทหารกองหนุน
 ทหารกองหนุนนี้มาจากผ่านศึก และพวกที่
 เป็นทหารกองหนุนและรักษาชายแดนทั้ง
 ตำรวจทหารด้วย เมื่อปลดมาจากประจำการ
 แล้วสองปี เขาจำเป็นจะต้องเป็นผู้ที่ทุกข
 ทรมานอยู่ในภูเขาลำเนาไพร ซึ่งต่อสู้กับ
 อริราชศัตรู โดยมากก็ผู้ก่อการร้าย เมื่อ
 เป็นเช่นนี้ เมื่อเขาปลดออกมาแล้ว ๒

ปี ก็ไม่ใช่สิ้นสุด จำเป็นจะต้องเป็นทหาร
กองหนุนอีก ๗ ปี กองหนุนชั้น ๑ มา
เป็นกองหนุนชั้น ๒ อีก ๑๐ ปี มาเป็น
กองหนุนชั้น ๓ อีก ๖ ปี รวมแล้ว ๒๕ ปี
อายุ ๔๖ ถึงปลดจากพันธนาการทหารเมื่อ
เป็นเช่นนั้นแล้วการสวัสดิการของทหาร เรา
ก็รู้กันอยู่ว่าภายในประเทศชาติของเราเวลา
นี้รอบนอกของประเทศเราเต็มไปด้วย การ
สงคราม เช่น เขมร ญวน และเวลานี้
เขียงรายผู้ก่อการร้ายก็กำเริบขึ้นอย่างขนาด
หนัก เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เราจะไม่เอา
จิตใจและบำรุงขวัญพวกทหาร กองหนุนไว้
บ้าง เช่นพวกผ่านศึกและกองหนุนที่ปลด
จากราชการมาเชียวหรือ แบบนี้เป็นเส้น
ผมบังม่าน ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
ได้มานั่งอยู่ที่นั่น ไม่ใช่ความสละชีวิต
เลือกเนื้อเป็น ชาติพลีของทหาร ใช่หรือไม่
เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว กระผมขอกราบเรียนว่า
ในระยะนี้กระผมอยากจะเสนอแก่ท่านนายก
รัฐมนตรีซึ่งท่านเป็นผู้ที่ นายสิบโท หม่อม
ราชวงศ์ถนัดบุรี ได้ไปราชการสนามกับ
กระผมมาครั้งมหาเอเชียบรพา ท่านยังคิ
กว่าบุคคลบางคนที่ ไม่ได้เป็นทหารเสียเลย
ท่านได้ทุกข์ลำบากมาขนาดไหน แต่กระผม
ก็เข้าใจว่าท่านคงจะได้สำนึกว่าท่านต้องช่วย
การช่วยทหารกองหนุนและผ่านศึกนี้ มา
จากในระดับโครงการขององค์การสงเคราะห์
ทหารผ่านศึก ซึ่งกระผมต้องการว่าให้

องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกนี้ ซึ่งได้
รับงบประมาณจากกระทรวงกลาโหมเพิ่มขึ้น
ให้มาก ๆ เพื่อจะได้ไปตั้งทุกจังหวัด เพื่อ
ให้ทหารผ่านศึกและกองหนุนของเราที่มีมาก
มายในระยะปัจจุบัน นี้ได้ รับ ความ สะ คว
สบายในการเบิกเงิน ในการทดแทนในการ
รักษาพยาบาลซึ่งเป็น ระเบียบ ของ องค์การ
สงเคราะห์ทหารผ่านศึกอยู่แล้ว เมื่อเราได้
รับแบบนี้แล้ว การเป็นทหารจะไม่มีคอร์รัป
ชันเกิดขึ้น ใครก็อยากจะเป็นทหาร เพราะ
ว่าคำว่า “ทหาร” นั้น สมัยก่อนกลัว กลัว
การเป็นทหารมากนัก แม้แต่สมาชิกสภาผู้
มีเกียรติบางคนที่นั่งอยู่ นี้อาจจะ หลบ ทหารมา
ก็ได้กลัวทหาร แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ต่อ
ไปนี้หากเราใช้ ระบบ ซึ่งให้ สวัสดิ คาร แก่
ทหารกองหนุนแล้ว แม้เขาจากลูกจากเมีย
ไปเป็นทหาร ๒ ปี จะเสียพลังงานจากการ
ทำไร่นาไป ๒ ปีก็ตาม เมื่อเขาออกมา
แล้วเขาได้สิทธิต่าง ๆ เช่นองค์การสงเคราะห์
ทหารผ่านศึกยื่นสิทธิให้เขา บางอย่างขึ้น
รถไฟครึ่งราคา แล้วการเจ็บป่วยเสียครึ่ง
ราคา หรือว่าจะเป็นแบบพระศรีอารียที่เข
ว่า ว่าได้ขึ้นรถเมล์ฟรีอย่างนี้ ก็จะเป็นสิ่ง
ที่ทำให้ไม่ต้องเดือดร้อน ที่ว่าสวัสดิอำเภ
หรือสวัสดิจังหวัดเขาคอร์รัปชันกันหรือกรับ
อย่างนี้เป็นกรณีที่สุด หรืออีกอย่างหนึ่ง
เมื่อเขาพ้นจากการเป็นทหารมาแล้ว ก็
ควรจะจัด สถานที่ ให้เป็น นิคม สง เเคราะห์

ทหารผ่านศึกหรือกองหนุนได้เข้าทำกิน ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าต้อง การให้ ทหาร กองหนุนผ่านศึกเหล่านี้ได้อยู่เป็นกลุ่มก้อนเพื่อเตรียมพร้อม ไว้ ในยาม บ้านเมือง ฉุกเฉิน ใคร จะปฏิเสธบ้างว่าทราบใดเมื่อมนุษย์เรามีความโกรธ โลก หลง จะไม่มีเกิดสงครามขึ้นเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วการเตรียมพร้อม นั้นเป็นวิสัยของนักทหารที่ดี และประเทศชาติของเราที่รอดปลอดภัยมาจากคำว่า “ทหาร” ตั้งแต่พระนเรศวรมหาราชมา เป็นเอกราชเมื่อ เป็น เช่นนี้ กระผม ขอกราบเรียน ท่านประธานและรัฐมนตรีกลาโหม ซึ่งต่อไปท่านจะได้เป็นนายกสภากลาโหมให้พิจารณาในข้อนี้ให้จงหนัก แล้วประเทศชาติของเราเมื่อระดมพลเข้าไปรบ กับศัตรูจะต้องลำบากมากนัก อย่างอิสราเอลพร้อมเพรียงพักเดียว ทำให้พวกอาหรับต้องพ่ายแพ้ไปทันที นี่แหละเป็นประวัติศาสตร์ กระผมขอใช้อีกนิทว่า อย่างไรก็ตามขอให้จัดสงเคราะห์องค์การ สงเคราะห์ให้ทหาร กองหนุนผ่านศึก และนิคมองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกได้มีที่ทำกิน ต่อไปตาม ที่พระราชบัญญัติเสนอ ไป แล้วใน สภานิติบัญญัติซึ่งกว่า ไปครั้งหนึ่งเมื่อ สภานิติบัญญัติ ครังก่อนนั้น สวัสดิ์ครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่): ท่านผู้เป็นประธาน คณะรัฐ

มนตรีโดยส่วนตัว ผม ไกรสร ตันติพงศ์ เชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ขอแสดงความดีใจกับ ท่านที่ได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี ในขณะที่เดียวกันผมก็มีความรู้สึกเสียใจที่มีท่านผู้แทนราษฎรอีกหลายสิบท่าน ซึ่งเป็นเพื่อนฝูงรู้จักกัน เหมาะสมที่จะมีโอกาสได้เป็นรัฐมนตรีก็พลาดไป ผมได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีพูดตอบ ปัญหาตั้งแต่เมื่อเช้านี้ ผมไม่กล้าบังอาจครับ ที่จะพูดเหมือนท่านผู้แทนบางท่านว่าอย่างอื่น และผมจะไม่กล้าพูดอื่น คำพูด ของ ท่านนายกรัฐมนตรี ซึ่งเมื่อท่านได้มาชักก้านนโยบายของรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์เกษตรสังคมถึงใช้คำว่า “เซอะ” และขอได้โปรดสบายใจได้ว่า ผมไม่กล้าย้อนคำพูดของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลชุดที่ผ่านมาว่า “ทุเรศ” ทั้งนี้ก็เพราะผมสำนึกในหน้าที่ว่า วันนี้รัฐบาลของท่านมาขอความไว้วางใจ มาแถลงนโยบาย ได้มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลชุดนี้ ทั้งเหตุทั้งผล ข้อเท็จจริง ท่านนายกรัฐมนตรีก็ได้กรุณาตอบ แต่ก็เป็นการตอบที่เพ้อฝันชวนให้สมาชิกทั้งหลายฝันตามด้วย ผมได้อ่านนโยบาย ของท่าน ผมเห็นว่าท่าน ไม่ได้แก้ปัญหาระงจุดของคนส่วนใหญ่ เพราะคนไทยส่วนใหญ่ทุกท่านยอมรับว่ามีจำนวนถึง ๘๕ เปอร์เซ็นต์เป็นเกษตรกร เป็นชาวนา

ชาวสวนในนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ก็ได้เขียนเน้นให้เห็นถึงความสำคัญที่จะแก้ปัญหาการค้ากล้วยเพื่อคนไทยส่วนใหญ่ จริงอยู่ในรัฐธรรมนูญ ได้มีบัญญัติในหมวดนโยบายของรัฐบาลว่า จะต้องปฏิรูปที่ดิน แต่รัฐบาลที่รู้จักรับผิดชอบจริงๆ ย่อมจะต้องเขียนนโยบายให้มันชัดเหมือนอย่างที่ท่านได้เคยวิจารณ์นโยบายของพรรคประชาธิปัตย์เกษตรสังคมว่า เป็นนโยบายที่คลุมเครือ นี่ปัญหาของคนส่วนใหญ่ ๘๕ เปอร์เซ็นต์ท่านยังเขียนไม่ชัด ผมก็อยากจะให้ความไว้วางใจอยากจะเห็นรัฐบาลเหมือนอย่างประชาชนคนไทยทั้งหลายที่ต้องการเห็น แต่ผมก็มั่นใจว่าประชาชนคนไทย ทั้งชาติ ต้องการเห็นรัฐบาลที่ดีที่มีสมรรถภาพ ที่ตั้งใจจริงๆ จะแก้ปัญหาของคนส่วนใหญ่ นั่นคือปัญหาชาวนา ทุกท่านมักจะพูดยืนยัน ไม่ว่าทางฝ่ายรัฐบาลหรือแม้กระทั่งฝ่ายมาช้านโยบายว่า ๘๕ ใน ๑๐๐ ของประชากรนั้นคือชาวนา ปัญหาอันนี้ผมยังไม่มั่นใจว่ารัฐบาลชุดนี้ทราบหรือไม่ ผมจึงอยากจะขอเรียนถามว่า ถ้าท่านทราบปัญหาชาวนาทั้งที่ผมจะเรียนต่อไปนี้ เมื่อท่านถือว่ามีนโยบายท่านได้โปรดชี้แจงต่อสภานี้ว่า ท่านจะแก้ไขปัญหาเหล่านี้อย่างไร นั่นก็คือข้อเท็จจริงในปัจจุบันปรากฏว่า ชาวนาไทยในปัจจุบันส่วนใหญ่เช่านา ผมขอเอารายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ มาเรียนถามท่านรัฐบาล

ชุดนี้ เช่นชาวนาใน จังหวัด เชียงใหม่ ๓๑,๕๐๕ ครอบครัวยุ้ย ก้องเข่งที่นา ชาวนาในจังหวัดปทุมธานี ๑๔,๑๒๐ ครอบครัวยุ้ย พิจิตร ๑๕,๗๒๕ ครอบครัวยุ้ย นครสวรรค์ ๑๔,๓๕๘ ครอบครัวยุ้ย เชียงราย ๑๒,๕๗๑ ครอบครัวยุ้ย แต่ถ้าหากเฉลี่ยเป็นอัตราทั่วภาคแล้ว คนไทยซึ่งเป็นเกษตรกรเช่าที่นาผู้อื่นทำกินถึง ๑๐ ล้านไร่เศษ นี่กรับคือความทุกข์ กระผมเคย พัง ท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การคลัง ตอน ท่านมา วิจารณ์นโยบาย ท่านบอกเขาไม่ถูกต้อง ไม่รู้ว่าทุกข์ ปัญหาจะแก้อย่างไร ปัญหาอันนี้แหละครับที่ควรแก้ แม้กระทั่งจังหวัดของท่านผู้เป็นประธาน ชาวนา ๗๐ เปอร์เซ็นต์ เช่นที่ ทำกิน และแม้กระทั่งจังหวัดของท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง การคลัง ชลบุรีภาคตะวันออก ๗๒ เปอร์เซ็นต์ เช่าที่ ทำกิน นี่ท่านไม่เขียนเน้นว่าจะแก้ปัญหาชาวนา เรื่องที่นา ท่านไม่ได้แจ้งว่าท่านจะปฏิรูป ที่ดิน อย่างไร เพียงแต่เขียนไว้ว่า จะให้สภาตำบลจัดการทั้งๆ ที่สภาตำบลไม่มีอำนาจ กฎหมายก็ไม่ให้งบประมาณก็ไม่มี หรือว่าคณะรัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใดมีที่ดินจำนวนเป็นหมื่นๆ ไร่ จึงไม่อาจหาญแก้ปัญหาเขียนลงไป อีกประการหนึ่งท่านผู้เป็นประธาน งบประมาณที่มุ่งจะให้ ๒,๕๐๐ ล้านบาททั่วประเทศไทยเรามีทั้งหมดประมาณ ๕ พันกว่าตำบล

เองประมาณ ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้นเฉลี่ยให้ตำบลเท่า ๆ กัน จะได้ตำบลประมาณ ๕ หมื่นบาท นี่เป็นตัวเลขที่แท้จริง ตำบลหนึ่ง ๆ มีประชาชนถัวเฉลี่ยแล้วประมาณ ๘,๐๐๐ คน ผู้บรรลุนิติภาวะ สมมุติว่าครั้งหนึ่ง ๔,๐๐๐ คน เงิน ๕ หมื่นบาทนั้นหารถัวจำนวน ๔,๐๐๐ คน เพื่อจะมีโอกาสได้ทำงานตามที่รัฐบาล มุ่งหวัง ได้ คนไม่กี่สิบบาทครับ ก็ไม่เป็นการช่วยให้คนในชนบทมีรายได้ดีตามมุ่งหวัง และโดยเฉพาะ นโยบายของท่านก็ แยก คน ในเมืองใหญ่ในนครหลวงให้มีรายได้ดี แต่ในชนบทท่าน ไม่ได้ รับรองเลยว่า ท่าน จะทำอย่างไร สิ่งเหล่านี้จึงเป็นการแก้ที่ไม่ถูกจุด กระผมมีความสนใจท่านรัฐมนตรี เพราะว่าตั้งแต่ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีที่สำคัญ ๆ ส่วนใหญ่ยังไม่เคยผจญกับสิ่งนี้ โดยตนเอง พยายาม ๆ ว่ายังไม่เคยสัมผัสชีวิตนี้ ท่านผู้เป็นประธาน การเพิ่มผลผลิต รัฐบาลชุดนี้ก็ได้เน้นว่าจะเพิ่มผลผลิตทางเกษตรกรรมอย่างไร พูดกว้าง ๆ ในขณะนี้ชาวนาไทย ทุกวันนี้มี ผลผลิตข้าวต่อไร่เพียงปีละ ๒๘๐ กิโลกรัมต่อปี ชาวนาญี่ปุ่นมีผลผลิตต่อไร่ครั้งละ ๕๐๐ กิโลกรัมปีหนึ่ง ทำนา ๔ ครั้ง ในที่สุดญี่ปุ่นได้ปีหนึ่งถึง ๓,๖๐๐ กิโลกรัม เกาหลีปีหนึ่งมีผลรวมทั้งปี ๒,๔๐๐ กิโลกรัม ได้หัววัน ปีหนึ่ง ๒,๑๐๐ กิโลกรัม ท่าน

จะทำอย่างไร บอกสภานี้หน่อยว่าจะเพิ่มผลผลิตของ ชาวนา เกษตรกรเป็นส่วนใหญ่ของชาติให้มี ผลผลิตเพิ่ม ขึ้นจาก ปีละ เพียง ๒๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ ไม่ต้องเท่าประเทศต่าง ๆ ที่กระผมนำมาเรียน ขอเพียงแต่เพิ่มขึ้นสัก ๒-๓ เท่าตัว เพียงมีเป้าหมายไม่ใช่เพื่อฝัน ไม่ใช่ฝันกลางวันแล้วสลาย ฝันให้มันเป็นจริงว่า ท่านจะทำให้ชาวนาเพิ่มผลผลิตขึ้นมา ชั่ว ระยะเวลา ที่เดือน ที่ปีให้มีผลผลิตต่อไร่ ๕๐๐ กิโลกรัม หรือ ๖๐๐ กิโลกรัม ท่านผู้เป็นประธาน สภาพดินท่านก็ไม่เคยจะแถลงต่อสภานี้ว่าท่านได้คำนึงถึงสภาพดินชาวนาเกษตรกรไหม ท่านผู้แทน ภาคอีสานหรือภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ หลาย ท่าน ได้มา พดช ให้เห็นความสำคัญ ความเดือดร้อนที่ควรจะได้แก้ไข รัฐบาลนี้สามารถไหมที่จะรับรองต่อสภานี้ว่าจะแก้ไขปัญหาสภาพดิน ในภาคอีสาน ซึ่งเป็นดินที่ไม่อ้วนน้ำ อีสานทำเกษตรกรรมโดยอาศัยน้ำพาดน้ำฝน เล็กกันเสียที่ที่คิดจะสร้างอ่างเก็บน้ำ โดยไม่พิจารณาถึงการปรับสภาพดินให้มันอ้วนน้ำ ห่วงกูลาร้องให้จำนวนถึง ๒ ล้านไร่ ทำจริง ๆ ทุกวันนี้ประมาณ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ห่วงสัมฤทธิ์ ห่วงหมากหว เหล่านี้รัฐบาลเคยใส่ใจ เคยคิดไหม ถ้าคิดกำหนดไว้อยู่ในใจ แต่ไม่ได้เขียนนโยบายท่านอย่าลืม ท่านเคยต่อสภานี้เมื่อซัก คำน นโยบาย ของพรรค ประชาธิ ปัตย์

เกษตรสังคมว่า เป็นนโยบายที่ไม่มีรายละเอียด เอาละครับ ท่านไม่สามารถจะให้รายละเอียดได้ ขอบอกในสภานี้หน่อยได้ไหมว่า ท่านจะปรับสภาพดินเกษตรกรรมตามที่ผมได้เรียนมานี้ จะดำเนินการโดยวิธีการใด จะใช้เงินงบประมาณขนาดไหน จะให้ได้ผลกับเกษตรกรในระยะสั้นอย่างไร ระยะยาวอย่างไร ท่านผู้เป็นประธาน รัฐบาลนี้บอกอยู่ตลอดเวลาว่าจะมีเงิน จะหาเงิน จะนำเงินมาให้แล้วก็เสมือนหนึ่งว่า สภานี้ชักขวาง เป่ล่านะครับ ผมมั่นใจว่า ท่านผู้แทนราษฎร ๒๖๔ คนหรือแม้กระทั่งประชาชนทั่วประเทศเขาต้องการสิ่งที่ท่านปรารถนาและเขาต้องการมานาน กว่าที่ท่านพูดเพราะฉะนั้นไม่มีการชักขวาง เราอยากจะให้ท่านทำได้ แต่ท่านจะทำได้ต้องให้เรามั่นใจจริงๆ ว่าท่านจะไม่เอาเงินของชาติไปทำลาย ไปใช้จ่ายไม่เข้าจุด ไม่เกิดประโยชน์ ไม่มีโครงการไม่มีแผนงาน ท่านผู้เป็นประธาน เงินทุกวันนี้ถ้าดูตามตัวเลขสถิติ เรามีหนี้ในประเทศพันธบัตรเงินกู้ ๓ หมื่นกว่าล้านบาท ตัวแลกเงินเราก็กู้ต่างประเทศอีกหมื่นกว่าล้านบาท รวมแล้วถึง ๔ หมื่นกว่าล้านบาท แล้วท่านจะใช้เงินเพิ่มอีก ถ้าท่านไม่รับรองต่อสภานี้ว่า ๑. ท่านจะไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายเกี่ยวกับเงินตราเพื่อจะพิมพ์ธนบัตรออกมาจนเกิดเงินเพื่อ ท่านจะไม่รับรอง

ต่อสภานี้ว่าจะรักษาผลประโยชน์ ของคนส่วนใหญ่ ๘๕ เปอร์เซ็นต์ ยิ่งกว่าคนส่วนน้อยเพียง ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ผมว่าสภานี้ถ้าให้ความไว้วางใจก็ผิดที่ผิดทาง และประการสุดท้าย ผมขอขอบคุณรัฐบาลนี้ที่มั่นใจว่า คงจะให้โอกาสแก่สมาชิกได้ซักถาม เพราะว่่านโยบายของ พรรคประชาธิปัตย์เกษตรสังคมมีเพียง ๑๓ ข้อ ยังให้พูดกันถึง ๓ ชั่วโมงของท่าน ๑๘ หน้ากระดาษ และได้รับโดยฉกฉกจะ กรุณา ให้ โอกาสแก่สมาชิกได้ซักถามเต็มที่ ผมได้รักษามารยาทที่สุดไม่พูดเรื่องส่วนตัวขอบคุณครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมขอบพระคุณมากที่ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติแห่งพรรคประชาธิปัตย์ได้เรียนต่อที่ประชุมว่า ท่านเห็นด้วยกับนโยบายของเราในการที่จะแก้ไขทุกข้อยากให้กับชาวไร่ชาวนาถ้าเราทำได้ ผมขอบพระคุณครับ ที่ให้โอกาสแต่ที่ท่านว่า ๆ สิ่งที่ท่านเห็นว่า จะทำให้เราทำไม่ได้นั้น มีอยู่หลายประการ ผมก็อยากจะถือโอกาสนี้เรียนให้ทราบเสียด้วยว่า เรื่องเกี่ยวกับการแก้ไขไม่ให้ชาวนานี้จะต้องเข้านานอยู่เรื่อย ๆ ไป เราเขียนไว้แล้วว่า เราจะมีการณ์ทุนนี้เข้าไป เพราะว่าชาวนาที่ต้องเข้านานอยู่เรื่อย ๆ นั้น แต่เดิมไม่ได้

เช่า เป็นเพราะว่าเกหากินไม่ได้พอ จำเป็น
จะต้องกู้ยืมเขา แล้วสุดท้ายรายได้มันไม่พอ
ที่จะมาชำระหนี้ ชำระสินเลย จะต้องสูญนา
ไปด้วย นี่เป็นข้อเท็จจริงที่เราทราบกันอยู่
ฉะนั้นเรื่องที่จะทำให้ชาวนานี้เลิกหรือทำ
นาของตนเองได้ไม่ต้องเช่าเขาเรื่อย ไปนั้น
มันอยู่ที่ไหน ถ้าเราผันทุนเข้าไปให้ได้มาก
จะมีทางที่จะให้แก่เอาที่ดินกลับมาได้ และ
อีกประการหนึ่งเราก็มีโครงการในเรื่องการ
ปฏิรูปที่ดินที่เขียนเอาไว้ว่า จะทำเป็นราย
ตำบล เพราะว่าการที่เราจะมาแบ่งที่ดินให้
กับชาวไร่ชาวนาทำได้ครบถ้วนหรือไม่
เราได้ตั้งเป้าสำคัญเอาไว้หรือเรื่องเกี่ยวกับ
รายได้ต่อเดือนนั้นนะ เป็นตัวสำคัญที่จะคิด
คำนวณว่า อาชีพในการทำไร่หรือทำสวน
ทำนา จะต้องใช้ที่ดินมากน้อยเท่าไร จึงจะ
มีทางที่จะได้รายได้เท่านั้นเท่านั้น แต่ก่อนที่
เราจะแบ่งที่ดินให้กับชาวไร่ ชาวนา ใดนั้น
มันเริ่มต้นจะต้องรู้กันก่อนว่า ใครมีที่ดิน
เกินกว่าความจำเป็น แล้วไม่ได้ทำเอง
พวกนี้มีอยู่ทั่วไปมีอยู่โดยไม่ได้ออกเอกสาร
สิทธิด้วยซ้ำ เราจึงเห็นว่าวิธีปฏิรูปที่ดิน
นั้นจะต้องทำเป็นขั้นเป็นตอน โดยจะต้อง
ให้มีการออกเอกสารสิทธิ ในที่ทำกินเท่าที่
เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ให้ครบเสียก่อน แล้ว
ถ้าทำเป็นรายตำบลแล้ว การปฏิรูปก็จะเริ่ม
ได้เร็วขึ้น ถ้ามารอทำกันทั่ว ประเทศแล้ว
การที่จะมาดำเนินการปฏิรูปที่ดินนั้นจะต้อง

ใช้เวลามากมายมหาศาล ไม่ทันความต้อง
การของรัฐบาลนี้ ฉะนั้นการกำหนดวิธีการ
ที่จะให้มี การจัดเอกสาร สิทธิ ขึ้นมาให้ครบ
แล้วรู้ว่าใครมีที่ดินเกินทำกิน โครงการ
ตอนนี้ละครับจะแบ่งกัน และคำว่า “ปฏิรูป
ที่ดิน” นี้ก็ไม่ใช่เฉพาะการแบ่งเนื้อที่มันอยู่
ที่การปรับปรุงให้ที่ดินนั้นมัน ชุ่มชื้น อย่างที่
ท่านว่า ว่าที่ภาคอีสานนั้นมันแห้งแล้งมานาน
แล้วการที่จะแก้ไขให้พื้นดินชุ่มชื้น นั้นจะ ต้อง
ทำด้วยกัน ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งนั่นก็คือชาว
บ้านที่รู้ที่เดียวว่า ควรจะต้องมีคลองมีน้ำ
ไปทางไหน มีท่อนบ่ที่ไหนน้ำมันจึงจะอยู่
แล้วก็ฝ่ายรัฐนี้จะต้องเตรียมโครงการ ชล-
ประทานใหญ่ที่จะส่งน้ำจากแหล่งน้ำใหญ่ไป
สู่คลองเหล่านี้ เป็นต้นเช่นที่อีสานนี้ ถ้า
เราเอาน้ำจากแม่น้ำโขงขึ้นมาได้ก็ทำได้ ที่จะ
ให้ชุ่มเกิดขึ้นในที่ดินเหล่านี้ นี่เป็นงานที่
เราคิดจะทำอยู่แล้ว ส่วนเรื่องการเงิน
ท่านบอกว่า แบงก์นี้ ธนาคารนี้มันเกิดขึ้น
โดยพวกยิวทั้งหลาย ถ้ารัฐบาลปล่อยให้ยิวทั้ง-
หลายนี้มันทำอะไรก็ได้โดยอิสระผลมันก็ไม่
เกิดกับสังคมเท่าที่ควรจะเป็น รัฐบาลนี้ต้อง
การเงินจากสถาบันการเงินเหล่านี้ที่กำหนด
ไว้ว่าปีแรกจะเป็น ๔ พันล้านบาทนั้น
อย่าคิดว่าทำไม่ได้ เพราะว่าจำนวนเงินให้
กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ ใน ประเทศ ใน
ขณะนี้ ทั้งหมดตามงบที่ปรากฏอยู่สิ้นปี
๒๕๑๗ มีถึง ๗ หมื่นกว่าล้านบาทถ้าเรา

ใช้มาตรการที่จะบังคับให้เอาเงินที่จะเปิดขึ้นใหม่ในการรวบรวมเงินฝากเข้ามารวมทั้งที่มีอยู่แล้วให้ไปทางเกษตร ๔,๐๐๐ ล้านนี้ผมว่าง่ายที่สุด แล้วผมทำได้ทำได้ภายในระยะเวลาไม่กี่เดือนเท่านั้น เรื่องที่ท่านว่าการเพิ่มผลผลิตเราไม่ได้เขียนอะไรไว้ ท่านลืมไปอีกข้อหนึ่งครับ ที่ท่านนายก ฯ ท่านยามาหลายครั้งแล้วก็คือว่า เราตั้งเป้าหมายไว้ว่าประชาชนคนไทยจะต้องมีรายได้ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท ต่อเดือน อัยยนี้ะมันรวมไปถึงชาวไร่ชาวนาคัวย เราจะต้องหาทางพิจารณาด้วยการ กำหนดจากบ้านละครับว่าจะหาทางให้เขาเพิ่มผลผลิตอะไรในทางที่เขาจะได้มีรายได้เท่านั้น แต่ไหนแต่ไรมา รัฐบาลท่านได้พูดเสมอว่าท่านต้องการที่จะขยายการผลิตการ ทำมาหากินให้กับประชาชน แต่ว่าท่านไม่ได้มีการตั้งเป้าไว้ครับ ว่าหากินเท่าไรมันถึงจะพอ การส่งเสริมอาชีพก็ดี การที่จะดำเนินการต่างๆ ที่ให้ประชาชนในชนบทมีรายได้ให้มากขึ้นนั้น ท่านไม่รู้จะทำไปถึงจะดี เมื่อกำหนดเป้าไว้อย่างนี้ ถ้าไม่เพิ่มผลผลิตมันจะไปได้อย่างไร จะเพิ่มอะไร จะเพิ่มด้วยวิธีไหนนั้น นั่นละครับ เป็นงานรายละเอียดที่รัฐบาลนี้จะทำ ทำโดยมีเป้าหมายนี้ ส่วนที่ว่าเงิน ๒,๕๐๐ ล้านในตอนแรกที่จะแก้ปัญหาคความยากจนเฉพาะหน้า เพราะว่าหน้าแล้งมันจะหมดไปแล้วนี้ ต้องรีบส่งเงิน

ไปให้แกมีการจ้างแรงงานเพื่อแกจะมีรายได้ยั่งยืนได้ในขณะซึ่งค่าครองชีพมันสูง แล้วรายได้จากการผลิตของเกษตรกรท่านนั้นๆ ท่านก็คำนวณอย่างไรไม่ทราบ ผมว่าตำบลหนึ่งมันอย่างน้อย ๕๐๐,๐๐๐ บาท แต่เราจะให้เหมือนกันหมดนั้นมันก็ไม่จริง มันเป็นไปได้อย่างนั้นมันควรที่จะต้องมีการจัดสรรในลักษณะที่เหมาะสมเป็นไปในทางที่จะเกิดประโยชน์กับเงินนั้นมากที่สุด ความต้องการของชาวบ้านนั้นเราจะรู้ได้ภายในระยะเวลาไม่กี่อาทิตย์ครับ แต่ว่าเราต้องรีบบอกไปว่าเราจะส่งเงินไปแล้วท่านนั้นท่านจะนั้นอย่าได้เป็นห่วงครับ ว่าเงินนั้นมันจะสูญเปล่า ชาวบ้านนี้ท่านรู้ดีว่าถ้าได้เงินมาท่านนั้นท่านนี้ ท่านต้องการจะทำอะไรก่อนผมใคร่อยากที่จะขอ โอกาสนี้เรียน กับท่านสมาชิก ว่าสิ่งที่ท่านตำหนิผมไว้นั้นว่าผมใช้คำว่าทุเรศ ผมขอเรียนด้วยความสุจริตใจและแนใจที่สุดว่าผม ไม่ได้ใช้ว่าใครในรัฐบาลว่าทุเรศ ผมใช้คำว่าทุเรศนี้ผมจำได้ว่าเราจะปล่อยให้ความเป็นอยู่ของประชาชนยากแค้นอย่าง น่าทุเรศอย่างนี้หรือ นี่คือการพูดของผม แล้วก็อยากจะเรียนด้วยครับ ว่าสิ่งที่ผมยกขึ้น มาวิพากษ์วิจารณ์นโยบายของรัฐบาลชุดที่ไม่ได้พูดไว้ชัดเจนนั้นก็หมายความว่าอย่างนี้ครับ นโยบายทั้งหมดก็ข้อนี้ ขยายไม่ได้แล้วนั้น ท่าน

ไม่ได้บอกสักคำว่าท่าน จะมุ่งไปที่ตรงไหน ไม่เหมือนอย่างที่รัฐบาลผมนี้ทำไว้ ว่ามุ่งที่จะแก้ความยากจน ยากจนคนไหน พวกไหน ท่านเพียงแต่บอกว่า ท่านจะทำอะไร ๆ ะ ะ ผมทำหนักแค่ไหนละครับ และผมไม่เคยมีความไม่สุภาพในการใช้วาจา ผมรักษาระเบียบที่สุดครับ ผมเห็นจะเรียนไว้แต่เพียงเท่านี้ก่อน ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้า สมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดราชบุรี ได้ฟังคำแถลงนโยบายของรัฐบาลชุดนี้ ข้าพเจ้าเป็นพรรคเกษตรกร มีเสียงข้างน้อยคนเดียว ก็เป็นคนสายกลาง ที่บอกแล้วว่า ถ้ารัฐบาลทำดี ข้าพเจ้าจะสนับสนุน ถ้าไม่ดี ข้าพเจ้าก็จะค้าน แต่ไม่ใช่ค้านตะบัน จะตีเพื่อก่อ เพื่อเป็นคุณเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เวลานี้ อาณาประชาราษฎร์ ๔๐ ล้านคนเศษต้องการรัฐบาล และรัฐบาลท่านหม่อมราชวงศ์ถึกฤทธิ์ ปราโมช กำลังเสนอเข้ามาว่า หากว่าตอบข้อ ข้อใจของข้าพเจ้าได้เพียงครึ่งหนึ่ง ข้าพเจ้าจะสนับสนุนท่านแม่ แต่ข้าพเจ้าไม่ได้รับนโยบายของท่าน ข้าพเจ้าก็ถือว่าเป็นเรื่องย่อย ผู้แทนราษฎรจะต้องเป็นผู้รอบรู้พหุสูตร พอจะสรุปรวมได้ว่านโยบายของท่านต่าง ๆ มีดังนี้ ๑ ท่านต้องการจะปรับปรุงให้อาณาประชาราษฎร์มี

การกินคืออยู่ที่มีค่าครองชีพ ๑,๐๐๐ บาท เป็นอย่างต่ำอันนี้ ข้าพเจ้าคิดว่าทำไม่ได้ เพราะราษฎรเวลานี้ ชาวไร่ชาวนา ค่าสี ค่าสาใช้เดือนหนึ่งก็ไม่เกิน ๒๐๐—๓๐๐ บาท ถ้าขึ้น ๑,๐๐๐ บาท ข้าพเจ้าเชื่อว่าเงินจะเฟ้อ ของจะแพงข้าพเจ้าเคยแนะนำอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์เมื่อปีที่แล้ว เวลาคุณบุญมา วงศ์สวรรค์จะขึ้นภาษี ๗๐๐ กว่าล้านบาท ขึ้นเงินเดือนให้ข้าราชการ ๖๐๐ กว่าบาท เป็นการผิดเพราะข้าพเจ้าเล่นการเมืองมานานถึง ๓๐ ปี เคยเสนอแนะรัฐบาลมาหลายชุด หลายสมัยเมืองไทยเรานี้ ถกต้อง ค่าครองชีพนั้นจะต้องควรอยู่ในระดับ ๑,๐๐๐ บาท แต่เราจะขึ้นเงินเดือนไม่ได้ เพราะพ่อค้าเป็นชาวต่างกำวมาก คนไทยเป็นกสิกร เป็นเกษตรกรที่ยากจนเกิน ๑,๐๐๐ บาท ควรจะให้เงินเดือนสัก ๕๐๐ บาท เป็นอย่างต่ำ แต่เราให้สวัสดิการให้ข้าวสาร ให้ที่อยู่อาศัย ให้การรักษาโรค อย่างนี้เป็นต้น แต่คนที่เงินมากเกิน ๓,๐๐๐ บาท เกินคนขึ้นไปแล้วนั้น ควรจะลดลงมาอีก เพราะว่ามันเกินคน ทำให้เงินเฟ้อ อย่างนี้เป็นต้นเพราะเหตุว่าบ้านนอก ถ้าท่านจะบอกว่าไม่รู้อะไร กินดีอยู่ดี เขาเคยกินข้าวกับน้ำพริกวันโตถ้ามีปลาตัวเล็ก ๆ มันก็ดีขึ้นแล้ว บ้านอยู่ไม่กระบอกโย้ยจะผูกง ถ้าเขามีจากมางุ้มหัวขึ้นไป ไม่ให้ตากแดดตากฝน มันก็ดีขึ้นตามอัธยาศัย นี่ข้าพเจ้า

ฝากไว้ ข้าพเจ้าไม่ได้คิดเรื่องทั้งไกลน อยาก
 จะเห็น แต่เชื่อว่าทำไม่ได้ แต่ที่จะทำได้
 ก็คงจะเป็นส่วนน้อย และอีกอย่างนั้นเรื่อง
 ขนรถฟรีนั้น ไม่มีที่ใดในโลก ข้าพเจ้า
 เห็นด้วย กรุงเทพ ฯ ไม่ใช่เมืองไทย
 เมืองไทย ไม่ใช่กรุงเทพ ฯ ต้องกระจาย
 ความผาสุกไปให้อาณาประชาราษฎร์ ทั่ว
 ประเทศ มันจะยุ่งเหยิงกันใหญ่ ยายแม่กำ
 ขายกล้วยบิง แม่กำขายผักบิง วันหนึ่งอาจ
 จะได้ ๒๐—๓๐ บาท บางทีได้ ๕๐ บาท
 แม่กำขายก็มี ใส่ทองเยอะเยอะ แกกก็จะต้อง
 บอกว่าแกได้ ๑๐ บาท ๑๕ บาท แย่ง
 กันใหญ่ ใครไม่ยอมได้สิทธิฟรีบ้าง เป็น
 ไปไม่ได้งบประมาณเท่าใด อันนี้ข้าพเจ้า
 ก็เคยเสนอแนะแล้ว ง่าย ๆ เสนอนะ
 อาจารย์สัญญาไปแล้วว่า รถเมล์มันขึ้น
 ๕๐ สตางค์เป็น ๗๕ สตางค์ยังทำไม่ได้
 ให้ปรับปรุง เพราะการขนส่ง กระทรวง
 คมนาคมมันโง่ มันไปเข้ากับบริษัท
 รถเมล์ พวกสัมปทานมันโง่ มีรถเมล์
 ๒๐๐ คัน มันเดิน ๑๐๐ คัน ควรจะมี
 ๕๐๐ คัน เดิน ๒๐๐ คัน คนก็ต้องไป
 ขอรถ หน้าคานติดเขา แต่ว่าถ้าไม่ขอรถ
 ก็ไม่ได้ ลูกเมียก็บ่น ไปทำบัตรสีบัตเกลิง
 ใครมีลูกสาวขึ้นรถเมล์ถูกล้วงกระเป๋ ถู
 อย่างนี้ก็ต้องไปซื้อ เงินมันก็เพื่อ เสีย
 คุณุ์การค้า เราเพียงทำง่าย ๆ ว่า เดือน
 หนึ่งบริษัทรถเมล์มีกับบริษัท สมมุติว่ามี

๒๐ บริษัทในกรุงเทพ ฯ บริษัทหนึ่งตั้งแต่
 วันเปลี่ยนแปลง นิสิต นักศึกษา ประ
 ชาชนทำขึ้นมา มันขาดทุน บริษัทละ ๑๐
 ล้านบาท สมมุติว่าเป็นความจริง เราก็หัก
 ณ ที่จ่ายไป เดือนหนึ่งขาดทุนสัก ๔๐—๕๐
 ล้านบาทก็ไปปราบคอร์รัปชั่น ที่กินโกงจาก
 ที่เราได้บริษัทน้ำมันฟรี พวกทหารทำให้
 โกงกินกันปีหนึ่ง ๒๐๐—๓๐๐ ล้านบาท
 เอามาหัก ณ ที่จ่าย ราษฎรก็มีความผาสุก
 จะขึ้นอีกสิ่งหนึ่งก็ยังได้บาทหนึ่ง แต่ให้
 ร่วมเย็นเป็นสุข ในอังกฤษนั้นคนดี ๆ ผู้ที่
 ขาดทุนหรืออย่างเราไปยังนั่งรถเมล์ เขา
 ให้นั่งสองคน ไปไม่เบียดกัน นี่เบียดกัน
 ตำรวจก็ไล่เลยหน้าที่ไม่จับ อย่างนี้เป็นต้น
 แก้ง่าย ๆ ของเก่ามีอยู่แล้วนั่งไป ๕๐ ที่นั่งก็
 ๕๐ คน เพียงแต่ประกาศง่าย ๆ ถ้าใครยืน
 นี่ข้าพเจ้าเคยคิด ถ้าเป็นรัฐมนตรีคมนาคม
 ยืนบนรถเมล์ บอกนักเรียนนิสิตนักศึกษา
 ให้ฟังด้วยไม่ต้องให้สตางค์ แค่นี้มันก็ไม่
 รับกันอยู่แล้ว ไม่ต้องให้ฟรีหรอก นี่เป็น
 การเพื่อฝัน แต่ข้าพเจ้าก็อยากให้ท่านลอง
 เพราะข้าพเจ้าก็เป็นคนเพื่อฝันเหมือนกัน
 บางทีอาจจะทำได้ ที่นี้ในข้อต่อไปนั้นใน
 เรื่องการเกษตรใคร ๆ ก็พูด ข้าพเจ้าก็พูด
 ข้าพเจ้าจึงเป็นเกษตรกร ต้องการช่วยเหลือ
 ชาวไร่ชาวนา เห็นด้วย รัฐบาลเก่าเขาก็
 บรรจระบบสหกรณ์ไว้แล้วว่าจะต้องแก้ไข
 สหกรณ์ ไม่ใช่สหกรณ์แบบก่อน ๒๐

ปีก่อน เพื่อฝัน รัฐบาลทำอะไรมาเป็น
 ตัวคน มันก็จริง ต้องสหกรณ์ที่แท้จริงที่
 เกิดมาจากชาวไร่ชาวนา เช่นสหกรณ์นมที่
 หนองโพธิ์เป็นต้น เขาเลี้ยงวัว เลี้ยงโคนม
 เขาก็มาทำสหกรณ์อย่างนี้รวม เดือนหนึ่ง
 กำไรหลายหมื่น ถ้ารัฐบาลทำ ตัวคน
 เครื่องจักรไม่ดี ที่กล่าวนี้ไม่ได้ว่าท่าน
 ท่านยังไม่ได้เป็นมันก็กินโกงไม่ถึงจะให้กู้
 ยืมเงินก็เก็บตัง จะร้อยแปดพันเก้าไม่ถึง
 ไม่เป็นการส่งเสริมสหกรณ์ ท่านต้องจัด
 ระบบสหกรณ์เมืองไทยจึงจะไปรอด จะตัด
 คนกลางไม่ได้ การค้าการขายเราเป็นชาว
 ไร่ชาวนา เป็น ไปแต่เพียงตัด ให้น้อย
 เพียงแต่กระชั้นเกลียวขึ้นมา ช่องว่างระ-
 หว่างคนมีกับคนจนให้น้อยเข้า ให้แคบเข้า
 ต้องจัดระบบสหกรณ์ทุกหย่อมหญ้าจึงจะไป
 ได้รอด ถ้าไม่มีระบบสหกรณ์แล้วเป็นการ
 เพื่อฝัน ถ้าจะขยายตั้งธนาคารต่าง ๆ เป็น
 การช่วยนายทุน ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่าท่าน
 ถูกใจมดี ว่าเป็นพวกนายทุน โน้นนายทุนนี้
 คนเราทำผิดแล้วมันคิดปลายตรง ท่านก็
 แก้แล้วผมขาวแล้ว ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านจะ
 ต้องทำความดี ข้าพเจ้าจึงอยากจะสนับสนุน
 ท่าน ข้าพเจ้าไม่หาญกล้าที่จะว่าท่าน ขอ
 ประทานโทษ เหมือนท่านที่ท่านอาจารย์
 หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช น้องคำพิ์ได้
 แต่พิ์คงจะว่าไม่ได้ เวลาพ่อแม่สั่งสอน
 เวลาพ่อแม่จะจากไป อ้ายหนูจะเป็นพินะ

เอ็งอย่าอะไรอาศัยไปบ้าง ข้าไม่อยู่อะไร
 ก็ตามใจน้องมันหน่อย มันจะเกินเลยนึก
 มากหน่อยก็ช่างมันเถอะ ถือว่าเห็นแก่ข้า
 อย่างนี้ข้าพเจ้าไม่หาญกล้า แต่ข้าพเจ้าจะ
 เอาแต่เพียงเบาะ ๆ เภาให้ลูกที่คันอาณ-
 ปรชาราษฎร์เท่านั้น ข้าพเจ้าจำไม่ได้ว่า
 ใครในพรรคกิจสังคมพูด จะเป็นคุณใหญ่
 คุณเหมือนจะไม่ใช่ จะเป็นคุณบุญแท้หรือ
 จะไม่เชิง แต่ใครไม่รู้ว่าเวลานั้นลงใน
 หนังสือพิมพ์สยามรัฐจะไม่พูดกับ ส.ส.
 สอบตก ไม่รู้เรื่อง จะพูดกับคนที่ได้ทำ
 นั้นรู้เรื่อง ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ เชื่อว่าคงไม่
 ใช่หม่อมม้องแน่ ถ้าหม่อมม้องพูดอย่างนั้น
 เป็นการขบขันสันติ ที่นี้ข้าพเจ้าไม่ประณาม
 คนสอบตกสอบตกอาจจะดีก็ได้ เพราะถูก
 คดโกงอย่างที่ท่านว่า แต่ที่ราชบุรีเขาฝากมา
 เลยติเพื่อก่อ ใครจะเป็นรัฐบาลจะเป็น
 นายกรัฐมนตรีก็ตาม จะเป็นรัฐมนตรีก็ตาม
 ต้องมีความฉลาด ซื่อสัตย์ ออกทน มีการ
 เสียสละ ต้องทนหนึ่งทนฟัง ถึงจะบริหาร
 ราชการงานแผ่นดินไปได้ หากว่าไหวถึง
 เป็นที่พึงไปแล้วมีแต่พึงเพ็ดทูลประจบสอ-
 พลอแล้วไปไม่รอด ข้าพเจ้าอยากให้บ้าน
 เมืองมีปกติสุข อยากจะให้ประเทศไทยมี
 ความเจริญรุ่งเรือง เพราะฉะนั้นที่ข้าพเจ้า
 ฝากไว้เป็นการฝากด้วยหัวใจจริง เพราะ
 มีใจเดียวรักเดียว อยากจะสนับสนุนท่าน
 จึงจะเข้าร่วมรื้อฟื้นประเทศต่อไป เรื่องทวิศ

กลืนประทุม เมื่อ ๒--๓ วันนี้ดูเหมือนหนังสือพิมพ์สยามรัฐจะลง ท่านก็กฤทธีบอกว่าเป็นคนดี ข้าพเจ้าเห็นด้วย ในทางส่วนตัวนั้น ทวิชเป็นรุ่นน้องข้าพเจ้าสงสารถึงแพ้การเลือกตั้งคราวนี้หมดเงินเป็นร้อยล้าน แต่ข้าพเจ้าเชื่อคงไม่ถึง ๔๐-๕๐ ล้านเท่านั้น หน้าตาซีดเซียวหม่นหมอง ข้าพเจ้าสงสารมาก เพราะเหตุว่าคบคนผิด ถ้ามาคบคนอย่างสมศักดิ์ ทวิช สบายมากนี้ไปคบคนประจบสอพลอมีที่ปรึกษา ปฐุม โพธิแก้ว เจริญ โพธิแก้ว โทโยไปคนละ ๕ ล้านบาท ๑๐ ล้านบาท ที่ปรึกษาทั้งนั้นไม่ได้สับปรดขอประทานโทษ จะไม่กล่าวชื่อ ลืมไปครับ มันคิดพัน ที่นี้เลยทำอย่างนี้ไม่ได้ ถูกหักหลังกับข้าพเจ้า สงสารทวิช กลืนประทุมเป็นที่สุด ลูกผู้ชายต้องแกลเหมือนปลาหมอจะตาย นี่เข้ามาข้าพเจ้าเห็นด้วย ว่าเขาซื้อเสียงมานั่งในสภาแต่บ้านนอกบอกว่าสมศักดิ์ได้ที่ ๑ ทำไมถึงไม่ได้เป็น คนอื่นที่สอบตกทำไมถึงเป็น บอกว่าช่างเด็ก เราค่อย ๆ ทำความดี อ้ายก็กับเงินมันต่างกัน เงินมันซื้อคนดีไม่ได้ แต่ซื้อคนชั่วได้ เงินที่คืนนั้นเจริญเงินที่ได้มาจากคคโงงไม่ดีเลย.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๒ นาทีแล้วครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ขอบพระคุณมาก ท่านประธานผู้

ทรงเกียรติ ข้าพเจ้าไม่อยากจะกล่าวให้มาก ความ เพียงแค่จะบอกว่า ทวิชไม่คืนนี้ อยากจะให้แก้หนี้หน่อย นี่หยิกแกมหยอกเท่านั้นนะ ยังไม่เอาจริงนะเอาเบาะ ๆ นะว่าที่ทำมาเขาว่าอย่างนี้ครับ ท่านก็กฤทธีครับว่า ไปอยู่ในท่าเรือก็ร่วม กับประจวบ สุนทรากรุ ค้ารถทรานสปอร์ตขายวันละล้านสองล้าน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องส่วนตัว ขอ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ฉันไม่พูดถึง จิปาถะต่าง ๆ นี้ผมก็ชอบใจว่า ๕ ปี ๗ ปี รวย ๓๐๐-๔๐๐ ล้านบาท มีความสามารถ ขอให้ท่านลืมสิ่งต่าง ๆ และก้มหน้าก้มตาทำความดีจะถามข้อเดียว ข้าพเจ้ารักประธานมาก เพราะเป็นเพื่อนกันมานาน จะถามข้อเดียวว่า ทวิชเข้ามาในคราวนี้ มีเงินหนุนหลังจากอ้ายพวกทรราชหรือเปล่า จะนำทรราชเข้ามาหรือเปล่า ถ้าไม่ได้ให้นำทรราชเข้ามา ข้าพเจ้าจะคอยดูจะไม่ว่า ท่านทำดีจะสนับสนุน จะนำทรราชเข้ามา ไม่ได้ ข้าพเจ้าจะชวนทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ ตำรวจที่ดี นิสิต นักศึกษา ประชาชนและชาวไร่ชาวนาออกมาขับไล่พวกทรราชที่จะมากินโกงประเทศชาติ ทำให้ฉิบหายบ้านนี้ ข้าพเจ้ายอมไม่ได้ ข้าพเจ้าจะยอมตาย จะเป็นผู้นำของทหาร ตำรวจและพลเรือนทั้งหลายเพื่อจะขับไล่พวกนี้ออกไป นี่ฝาก

เป็นเกียรติประวัติไว้กับชาติไทย และข้าพ-
เจ้ามีใจเป็นนุติธรรม ข้าพเจ้าจะเฝ้ามอง
รัฐบาลนี้ด้วยความสุจริตใจ สวัสดิ์ครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายทองแสง ภูวิชัย (กาฬสินธุ์) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมทองแสง ภูวิชัย
กาฬสินธุ์ ก่อนอื่นกระผมขอขอบคุณท่าน
ประธานเป็นอย่างสูงที่ทำให้กระผมได้มีโอกาส
พูดในขณะนี้ เมื่อตอนเช้ากระผมได้รับฟัง
นโยบายของ รัฐบาล จากท่าน นายกรัฐมนตรี
หลายประการ กระผมก็เห็นด้วยหลาย
ประการ กระผมยังรู้สึกข้องใจและสงสัย
แต่มีบาง ประการ รู้สึกว่าจะเป็น นโยบายที่
เพ้อฝัน อุปมา ก็เป็นการสร้างวิมานบนควน
ไอลเสีย ซึ่งไม่มีทางที่จะเป็นไปได้ในระยะ
๔ หรือ ๕ ปีข้างหน้า ประการแรกซึ่ง
กระผมขอกราบเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรี
ในนโยบายด้านบริหาร หรือนโยบายในด้านการ
เมืองนั้น ในฐานะที่ประเทศไทยกำหนด
การปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตย
มีองค์พระมหากษัตริย์เป็นพระ ประมุขแห่ง
ชาติตลอดมา ไม่มีนโยบายในด้านการเมือง
แม้แต่ประโยคเดียวหรือวลีเดียว ที่จะแสดง
เจตนาเป็นการยืนยันว่ารัฐบาลชุดนี้จะบริหาร
ประเทศโดยวิถีทางแห่งรัฐธรรมนูญ โดย
ยึดมั่นสถาบันของบ้านเมือง คือชาติ ศาสนา
และพระมหากษัตริย์ จึงทำให้เป็นที่ชวน
สงสัยกันว่ารัฐบาลชุดนี้ จะนำประเทศชาติ

และประชาชนไปสู่ทิศทางใด กระผมยัง
ข้องใจและสงสัยเหลือเกิน ขอโปรดท่าน
นายกรัฐมนตรีได้ให้ความ ข้องใจในเรื่องนี้
เพื่อประชาชนทั้งหลาย จะได้มีความเข้าใจ
และสบายใจ ประการที่ ๒ นโยบายด้าน
การศึกษานั้น กระผมเห็นว่าท่านยังเกาะไม่ถูก
ที่กัน การขยายการศึกษาภาคบังคับซึ่งใน
นโยบายด้านสังคมที่ท่านระบุไว้ว่าจะพยายาม
ขยายการศึกษาภาคบังคับให้เสร็จภายในเวลา
๔ ปีนั้น โดยหลักการแล้วกระผมเห็นด้วย
แต่โดยวิธีการที่จะดำเนินงานนั้น กระผม
เข้าใจว่าคงจะเป็นไปไม่ได้ การขยาย การ
ศึกษาภาคบังคับ เป็นความริเริ่มของแผน-
การเศรษกิจ ซึ่งประเทศภาคพื้นเอเชีย
อาคเนย์นี้ได้ตกลงร่วมกันว่า การที่รัฐบาล
ของประเทศกำลังพัฒนานั้นจะสามารถจัดการ
ศึกษาภาคบังคับให้แก่ทวยราษฎร์ได้ ในชั้น
มาตรฐานนั้นจะต้องสามารถจัดการศึกษาภาค
บังคับให้แก่คนในชาติร้อยละ ๒๐ เรียนอยู่
ในโรงเรียนประถมศึกษาไม่น้อยกว่า ๗ ปี
รัฐบาล ฯพณ ฯ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์
ได้รับเอานโยบายนี้มาดำเนินการ แต่ก็รู้สึก
ว่าไปไม่รอด จึงได้ล้มเลิกนโยบายนี้ คือ
ได้ทำไปเพียงไม่ถึง ๕๐๐ ตำบล ในรัฐบาล
ท่านจอมพล ถนอม ก็ไม่มีเงินมีทองพอที่
จะขยายการศึกษาภาคบังคับได้ ในที่สุด
โรงเรียน ประถมศึกษาส่วนใหญ่ก็ต้องโอน
ไปสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และ

กระผมก็รู้สึกดีใจที่ท่านจะรื้อฟื้นในเรื่องนี้
มาอีก แต่ผมก็ห่วงใจเหลือเกินว่ามันจะ
เป็นไปได้ไหม ขณะนี้ตำบลต่าง ๆ ทั่วประเทศ
ไทยมีทั้งหมดประมาณ ๕,๐๐๐ ตำบล ขยาย
การศึกษาภาคบังคับไปแล้วไม่ถึง ๑,๐๐๐
ตำบล เหลืออยู่ อีก ประมาณ เกือบ
๔,๐๐๐ ตำบล ตำบลหนึ่ง ๆ มีโรงเรียน
ในสังกัดตั้งเป็นสิบ ๆ โรง กระผมใคร่ขอ
กราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการว่า ภายในเวลา ๕ ปีที่ท่านได้
มีนโยบายที่จะขยายการศึกษาภาคบังคับให้
ทั่วถ้วนทุกตำบลนั้น ขณะนี้ท่านได้มีตัวเลข
อยู่ในมือแล้ว หรือยังว่า โรงเรียนประถม-
ศึกษาต่าง ๆ ในแต่ละตำบลนั้นมีอยู่เท่าใด
ท่านจะขยายไปปีหนึ่งกี่ตำบล ก็โรงเรียน
เพิ่มครู เพิ่มนักเรียน วัสดุอุปกรณ์เท่าไร
ใช้เงินเท่าไรอันนี้เป็นสิ่งที่น่าวิตก เพราะว่า
งานของท่านนั้นมันเป็นงานมากมายเหลือเกิน
ที่จะผูกพันอยู่กับงบประมาณของแผ่นดิน
กระผมเข้าใจว่านโยบายนี้จะล้มเหลวและไป
ไม่รอด ท่านประธานที่เคารพ อีกประการ
หนึ่งเรื่องโทรทัศน์เพื่อการศึกษา นั้น อันนี้ก็
รู้สึกว่าเป็นนโยบายที่เพ้อฝัน เกาไม่ถูกที่คัน
ปัญหาการจัดการศึกษาของชาติไม่ได้อยู่ที่
เครื่องไม้เครื่องมือหรือวัสดุอุปกรณ์ในการ
ศึกษาความจริงแล้วอ่านนโยบายในข้อนี้
จะชื่นชมยินดีที่เป็นเจตนาของรัฐบาล ที่จะ
นำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทางการศึกษาเข้ามา

ใช้ในการพัฒนาการศึกษาของชาติ แต่ขอ
กราบเรียนท่านประธานเพื่อท่านรัฐบาล
ทั้งหลาย โปรดได้ตระหนักด้วยว่าการศึกษา
การที่จะนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ใน
การศึกษาถึงขั้นเปิดวิทยุโทรทัศน์เพื่อการศึกษา
นั้น กระผมเห็นว่าประเทศที่มั่งคั่ง
ทางเศรษฐกิจพอสมควรเท่านั้นที่เขาคould
เมืองไทยนั้นความจริงแล้วก็ยังเป็นประเทศ
ที่ยังไม่มั่งคั่งนักพอที่จะจัดการศึกษาอย่าง
พุ่มเฟิย โทรทัศน์เพื่อศึกษาน่าจะเป็น
การศึกษาเฉพาะประเทศที่ร่ำรวย และจะ
พูดโดยเนื้อหาสาระแล้ว การโทรทัศน์เพื่อ
การศึกษานั้นจะเป็นการศึกษาเพื่อคนส่วน
น้อยซึ่งอยู่ในเมืองเท่านั้น ขณะที่ทางไกล
ไฟฟ้าและประปายังไม่ถึง เกือบส่วนใหญ่
ของชาติจะมีโอกาสได้รับการศึกษาจาก
รายการโทรทัศน์การศึกษาได้อย่างไร ท่าน
ประธานที่เคารพ ปัญหาการศึกษาภาคบังคับ
มันอยู่ที่ว่าขณะนี้การศึกษาภาคบังคับของ
ประเทศไทยกระจุกกระจายอยู่ในที่ต่าง ๆ ไม่
เป็นท้องถื่นการบริหารส่วนจังหวัดจัดบ้าง
เทศบาลจัดบ้าง กรมสามัญศึกษาส่ง
โรงเรียนอีกส่วนหนึ่งไว้จัดบ้าง จึงทำให้
เอกภาพในการบริหารการศึกษา ทำให้
เอกภาพในการบังคับบัญชาเพื่อที่จะดำเนินการ
หรือเกื้อกูลให้การศึกษาภาคบังคับนี้เป็น
ไปตามเป้าหมายของรัฐบาลรู้สึกว่ามีปัญหาและ
อุปสรรค ประสิทธิภาพในการบริหารงานก็

คุณภาพของการ จัดการศึกษา ระดับนี้ก็รู้สึก
ว่าเป็นปัญหาอยู่มาก ทำไมนโยบายของ
รัฐบาลชุดนี้จึงไม่เห็นหนัก หรือชัดที่จะแก้
ไขปัญหาทั้งด้านบริหาร ตลอดจนในด้านการ
ดำเนินการ เรื่องคุณภาพการ ศึกษาใน
ระดับนี้ แทนที่ท่านทั้งหลายจะเพื่อนไปจัด
โทรทัศน์เพื่อการศึกษา อันนี้กระผมไม่เห็น
ด้วยอย่างยิ่ง อีกประการหนึ่งท่านเอาไป
เขียนไว้ในนโยบายด้านการบริหารว่า รัฐบาล
ชุดนี้ จะให้ความร่วมมือ กับ ตำบล ในการ
บริหารการศึกษา คำว่าในตำบลในที่นี้
กระผมยังไม่เข้าใจว่าหมายถึงอะไร แต่
กระผม ขอ อาศัย สามัญสำนึก คำว่า ตำบล ใน
นโยบาย ข้อนี้ ของ ท่าน นั้น คง จะ หมายถึง
องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งได้เกิดขึ้นจาก
พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พุทธศักราช ๒๕๔๙ ซึ่งได้ริเริ่มขึ้น
ในรัฐบาลท่านจอมพล ป. พิบูลสงคราม
ความจริงแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบล
นั้นมีแต่รูปไม่มีวิญญาณเป็นของตัวเอง ไม่
ว่าในเรื่องตัวบทกฎหมาย ไม่ว่าในเรื่องตัว
บุคลากรที่จะมา บริหาร งาน ของ องค์การ
บริหารส่วนตำบล ลำพังที่การศึกษาส่วน
ใหญ่ของชาติโอน ไป องค์การ บริหาร ส่วน
จังหวัดดำเนินการอยู่ในขณะนี้ ก็ยังเกิด
ปัญหาเรื่อยเปื่อยประการและ รัฐบาลชุดนี้
ยังจะกล้าเสี่ยงหรือองอาจกล้าหาญเหลือเกิน
จะหยิบยื่นเอาภารกิจอันสำคัญ ของประเทศ-

ชาติคือการศึกษาภาคบังคับไปให้สภาตำบล
เป็นผู้บริหาร กระผมจึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เป็นเรื่องเพื่อนอย่างสันติ ท่านประธานที่
เคารพประการสุดท้ายที่กระผมใคร่จะขอกกล่าว
ในที่นี้ก็คือการ รักษาความ สงบสุขภายใน
ชาติขณะนี้ภาวการณ์ไม่สงบสุขภายในประเทศ
ได้เกิดขึ้นแล้วกว่า ๓๐ จังหวัดในประเทศ-
ไทย คนไทยด้วยกันจะต้องจับอาวุธประหัต
ประหารกันเป็นเวลาเรื้อรังมากกว่า ๑๐ ปี
แล้ว กระผมอยากจะทราบภาพพจน์ใหม่จะ
ทราบภาพพจน์ที่ดีของรัฐบาลชุดนี้ว่า ท่าน
มีนโยบายที่จะแก้ปัญหายาหรือยุติการที่คนไทย
ฆ่าคนไทยได้อย่างไร กระผมไม่อยากจะ
กล่าวว่าอดีตที่ผ่านมารัฐบาลในอดีตได้ทำงาน
ผลิตผลทั้งหลักการและวิธีการโดยได้ใช้วิธี
การรุนแรงปราบปรามประชาชน กระผม
ไม่อยากจะกล่าวเช่นนั้น แต่กระผมอยากจะ
เห็นภาพพจน์ใหม่ ภาพพจน์ที่ดีกว่าเดิมของ
รัฐบาลชุดนี้ว่า ท่าน จะ ดำเนิน การ และ ยุติ
สงครามประชาชนภายในประเทศไทยอย่างไร
ท่านจะเลิกใช้วิธีการอย่างไร รุนแรงหรือ
มาตรการทางทหาร หันไปใช้มาตรการทางการ
เมืองโดยร่วมมือเข้าถึงประชาชนสร้างความ
เป็นมิตร ระหว่าง ข้าราชการ ทุกหมู่เหล่าให้
กับประชาชนอย่างใกล้ชิด ท่านจะทำได้ไหม
และก็ขอให้รัฐบาลชุดนี้ ได้สร้างภาพพจน์ว่า

ท่านจะสร้างความเป็นธรรมให้แก่ประชาชน
ทั้งในทางเศรษฐกิจ การเมืองการปกครองได้
อย่างไร กระผมมีความปรารถนาอย่างจริงใจ
อยากจะเห็นภาพพจน์เช่นนั้น ถ้าท่านให้คำ
ตอบได้เป็นที่ถูกอกถูกใจ กระผมก็ยินดีที่
จะสนับสนุนรัฐบาลของท่านอย่างเต็มภาคภูมิ
แต่ถ้าท่านให้คำตอบ ไม่เป็นที่พอใจแล้ว
กระผมขอยืนยันว่าจะค้าน นโยบายของท่าน
อย่างเด็ดขาด ขอขอบพระคุณเป็นอย่าง
สูงครับ

นายสมัค ชาลีกุล (ชัยภูมิ) :
ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติ กระผม สมัค ชาลีกุล ส.ส. จังหวัด
ชัยภูมิ แห่งพรรคแนวร่วมสังคมนิยม เตีย
วะครับ ขอเวลาสักประเดี้ยว กระผมค
นโยบายของพรรคสหหรือพรรคร่วมชาติของ
หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช มาตลอด
แล้ว และก็ได้ทราบว่า นโยบายทั้งหมดนี้
ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาของประเทศไทยได้
ขณะนี้ ปัญหา ของ ประเทศไทย ของเรายู่ที่
ไหนเราลองมา ตั้งข้อสังเกตและย้อนกลับ
ไปดูว่า บนผืนแผ่นดินไทยนี้ปัญหาซึ่งกำลัง
คุกคามประเทศไทยอยู่ก็คือ ปัญหาแห่ง
ความแห้งแล้งและความอดอยากของประ
ชาชนชาวไร่ชาวนา ซึ่งส่วนมากนั้นอยู่ในภาค
อีสาน ดังนั้นการที่จะแก้ปัญหาของประ
เทศชาติ จึงต้องเน้นหนักไปยังภาคอีสานเป็น
แห่งแรก อันนี้ไม่ใช่ว่ากระผมจะเป็นชาติ

นิยมหรือว่าจะให้มีการแบ่งแยกเกิดขึ้นบน
ผืนแผ่นดินนี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ปัญหา
สำคัญนั้นเราจะต้องแก้ที่ความแห้งแล้ง แต่ว่า
เอาละปัญหาของความแห้งแล้งนี้ เราก็จะ
แก้ไขได้ก็โดยคนที่มั่งเงินเท่านั้น สูตรของ
เราพรรคแนวร่วมสังคมนิยมนี้ เราถือว่า
นายทุน ศักดินา และ นายทุน ชนคือเป็นศัตรู
ของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นจุดมุ่งหมาย
ของพวกเราก็คือมุ่งที่จะโค่นล้มพวกศัตรูของ
ประเทศชาติพวกนี้ ดังนั้นรัฐบาลชุดนี้ได้
ถึงจุดหมายปลายทาง ว่าจะหาเงินมาบำรุง
มาแก้ปัญหาของประเทศไทยทั้งระยะสั้นและ
ระยะยาว โดยการเก็บภาษีทางหลักและทาง
ตรงนั้น เป็นความเพ้อฝัน ถ้าหากว่าโครง
สร้างทางเศรษฐกิจของชาติ ไม่ได้เปลี่ยน-
แปลงไปอะไรก็แล้วแต่ ซึ่งท่านเขียนขึ้นใน
นโยบายเล่มนี้ล้วนแต่เป็นนโยบายซึ่งหลอกล
วงประชาชนทั้งชาติ และพยายามที่จะปิด
บังต่อไปว่าท่านนั้นคือผู้มีบุญวาสนาและคือ
ผู้ซึ่งกำลังจะเป็นพระศรีอาริย์มาโปรดชาวไร
ชาวนาและคนยากคนจน ท่านประธานที่
เคารพ เท่าที่กระผมผ่านมาแล้ว ๑๕
ประเทศนั้น ไม่มีประเทศไหน ที่จะอุดม
สมบูรณ์ไปกว่าประเทศไทย แต่ว่าความอุดม
สมบูรณ์เหล่านี้ ได้ถูกเล่ห์เหลี่ยม ร้อยแปด
พันประการของนายทุนศักดินา นายทุนชนคือ
และผู้มีบุญวาสนาทั้งหลาย ได้กลบเกลื่อน
และสร้างอะไรต่ออะไรขึ้นมาเพื่อที่จะปิดบัง

ประชาชน ถ้าหากว่าเราไม่สามารถที่จะตั้ง
โครงสร้างธุรกิจใหม่ขึ้นมาแล้ว การที่จะ
เพื่อผันและเอาเงินบำรุงประเทศชาติมาสร้าง
เชื่อมมาสร้างโรงพยาบาล มาขึ้นรถเมล์ฟรี
อะไร อะไร นั่นไม่มีทางที่จะเป็นไปได้
อย่าลืมนะว่าประเทศเราไม่ใช่ประเทศที่ยากจน
แต่ว่าความร่ำรวยนั้นไปอยู่ที่ใคร ท่านก็
ทราบอยู่แล้ว อยู่ที่เจ้าของธนาคาร ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติและประชาชนผู้รักชาติ
ทั้งหลาย เรามี ๔๐ ล้านคน ได้เลือก
ผู้แทนเข้ามาเพื่อจะแก้ปัญหาของประเทศชาติ
แต่ที่น่าเสียดายเหลือเกิน กระผมซึ่งอยู่พรรค
แนวร่วมสังคมนี้ไม่เคยคิดว่าตัวเองจะมี
วาสนา ถึงจะได้เข้าร่วมรัฐบาล หรือเป็น
รัฐมนตรีอะไรทั้งสิ้น เพราะว่ามีเสียงอยู่
เพียง ๑๐ เสียงเท่านั้น แต่ขณะนั้นการ
ขัดแย้งกันระหว่างพวกนายทุนขุนศึกกับ
นายทุนศักดินาได้เกิดขึ้นอย่างแรงจนกระทั่ง
ไม่สามารถที่จะจัดตั้งรัฐบาลได้ จึงนำ
เสียดายเหลือเกิน กระผมคิดว่ามีสมาชิกอีก
มากมาย ซึ่งกำลังอยากจะพูดเพราะว่ามีหลาย
ท่านเหลือเกิน อยากจะส่งความคิดถึงไปยัง
จังหวัดของท่าน อันนี้ กระผมเสียดายครับ
ว่ากระผมก็โชคดีมากกว่านี้ที่ท่านประธาน
สภาฯให้พูดกับสมาชิกผู้มีเกียรติ ปัญหา
อันยิ่งใหญ่ที่เกิดขึ้นในภาคอีสานเวลานี้ก็
คือความแห้งแล้งดังที่กระผมพูดมาแล้ว
และความแห้งแล้งเหล่านี้ถ้าเราปล่อยทิ้ง
ไว้ อะไร จะเกิดขึ้น เพราะว่าดินแดน

ของภาคอีสานนั้นมีหินเกลืออยู่ข้างล่าง ถ้า
หากปล่อยให้ความแห้งแล้งครอบงำพื้น
แผ่นดินเหล่านี้ ความร้อนจะได้ซึมลงไปถึง
ชั้นที่เป็นเกลือ ไอของเกลือก็จะระเหยขึ้นมา
พองมาโดนอากาศเย็นเข้าเกลือเหล่านี้ก็จะ
ปกคลุมแผ่ขยายอาณาเขตออกไป อาณาจักร
ของเกลือกำลังขยายขึ้นทุกที ๆ แล้ว และ
นอกจากนั้นถ้าหากว่าเกิดน้ำท่วมอยู่เป็นเวลา
นาน แร่หินเกลือเหล่านี้ก็จะถูกดูดซึมขึ้น
มาจนอยู่บนชั้นบน และเวลาน้ำแห้งไปแล้ว
หินเกลือเหล่านี้ก็จะแผ่กระจายอำนาจออกไป
ไปอีก ดังนั้นเราจะต้องประคับประคอง
ภาคอีสาน ซึ่งเป็นดินแดนอันมหาดล้นด้วย
การเอาใจใส่เป็นพิเศษโดยการแก้ปัญหาเรื่อง
น้ำ แต่ว่าจะอย่างไรก็แล้วแต่ เอาให้มีน้ำ
ก่อนดีกว่าครับ เพราะเวลานี้แม้แต่บ้านของ
กระผมเองก็ไม่มีน้ำจะดื่ม ไม่มีน้ำจะอาบอยู่
แล้ว กระผมจึงเห็นว่าปัญหาหรือว่านโยบาย
ซึ่งรัฐบาล ท่าน หม่อมราชวงศ์ถนัด
ถนัด ปราโมช เขียนขึ้นมาไม่มีแนวนั้นหนัก
ว่าจะแก้ปัญหาของภาคอีสานได้ และจะแก้
ปัญหาของประเทศชาติได้ มีแต่นโยบายที่
จะใช้เงิน แต่ไม่มีเงินจะใช้เพราะว่าเงินอยู่
ในธนาคารหมด เอาไปสร้างโรงหมอนวด
สร้างโรงแรม สร้างอะไรต่ออะไรได้หมด
แต่ว่าสร้างเขื่อนไม่มีเงินจะสร้าง ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมอยากจะสรุปสั้น ๆ

เพียงแค่นี้เพื่อให้โอกาสของท่านผู้มีเกียรติ
ต่อไปด้วย ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสม
นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านประธาน...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทองดี
นั้

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : แล้วเมื่อไรจะให้ผมได้พบบ้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอ้า
คุณสม เชิญพบครับ

นายสม วาสนา (อุดรธานี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสม
วาสนา ไฟแดงค่ายสังคมนิยม ด้วยเหตุผล
ทางการเมืองที่เลือกนายกรัฐมนตรีวันนั้น
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพ ด้วยเหตุผล
ทางการเมือง ด้วยมารยาททางการเมืองที่
ควรจะให้ใครที่มีคะแนนเสียง ได้เป็น นายก
รัฐมนตรีวันนั้น จะมีได้เป็นพันธมิตรผูกมัด
ในการที่จะรับรองไว้ว่าจริงรัฐบาล ท่าน
ประธานที่เคารพหาเป็นการผูกมัดว่าพวก
กระผม ได้ตัดสินใจด้วย อัน โทชนแล้วว่า
วิสัยของนักการเมืองย่อมจะรู้จักถูกเป็นชอบ
เสมอ และจะไม่มี ไฟ ผ้า แห่งความริษยา
ใด ๆ ในเมื่อมีโอกาสที่ใครควรจะได้เป็น
อะไรนั้น นี่คือการตัดสินใจจากเอกสิทธิ์
และเหตุผลอันนั้นกับเหตุผลที่จะมารับรอง
รัฐบาลวันนั้นย่อมแยกกันโดยเด็ดขาด ทั้งนี้

และทั้งนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ภาพพของ
รัฐบาล หมายความว่า ๑. บุคลากรที่
ประกอบเป็นรัฐบาล ๒. แผนนโยบาย
แห่งเศรษฐกิจ แผนนโยบายของรัฐบาลที่
จะมากำเนินการแถลงวันนี้ กระผมตัวแทน
ของค่ายไฟแดง ขอเรียนต่อท่านประธาน
สภาว่า องค์ภาพพของรัฐบาลที่ประกอบไป
ด้วย ๑. ข้อตั้งสังเกตบุคลากร หมายถึง
อัตรากำลังที่จัดตั้ง รัฐบาลนี้เป็นเลขน้อย
หมายความว่าตามกฎหมาย รัฐธรรมนูญนั้น
จะต้องมีรัฐมนตรี ๓๐ คน และมีนายกรัฐมนตรี
๑ คน แต่อัตรากำลัง ๒๖ คนนี้
ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพ ท่านเพียงพอ
แล้วใช่ไหม กระผมขอกราบเรียนถามอย่าง
นี้ ถ้ายังไม่เพียงพอ แสดงว่าเหลืออีก ๕
คนนั้นท่านจะต้องแต่งตั้งที่หลังใช่ไหม ถ้า
แต่งตั้งที่หลังนั้น สมาชิกจะขอเปิดการอภิ-
ปราย วพณฯ จะขัดข้องหรือไม่ นี่คือเลขน้อย
ของบุคลากรที่ประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี
ข้อตั้งสังเกตดังนี้ ต่อไปแผนนโยบายที่
ยังไม่ค่อนข้างจะชัดแจ้งนัก ดังนี้

๑. การสูญเสียในการทำงานของ
ระบบไทย ๆ ที่เป็นอยู่ขณะนี้ไม่บ่งและไม่
ชัดแจ้ง และไม่มีแผนนโยบายเลย

๒. เป้าหมายที่ วพณฯ ได้วางไว้
นั้นว่าเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท เอาอะไร
เป็นเกณฑ์ว่า นาย ก. เข้าเกณฑ์แล้วจะ
ต้องงดการขึ้นรถเมล์ นาย ข. เข้าเกณฑ์

๑,๐๐๐ บาท แล้วจะต้องมาให้เข้ารักษาพยาบาลฟรี อันนี้เอาอะไรเป็นเกณฑ์

๓. การผันเงินไปสู่ระบบสหกรณ์ในชนบทนั้น ทราบไหม่ว่าสหกรณ์ที่ทำอยู่ขณะนี้ เป็นสหกรณ์แบบทุนนิยม การช่วยเหลือกันจะเป็นสัดส่วนผูกพันกับฐานะของบุคคลอย่างสิ้นเชิง ในการกู้เงินจะเป็นอัตราเฉลี่ยตามฐานานุรูป คนมีหลักทรัพย์มากให้กู้มาก คนมีหลักทรัพย์น้อย ให้กูน้อย คนมีหลักทรัพย์น้อยเป็น คนจน มิใช่หรือ ฉะนั้นถ้าท่านยังจะผันเงินไปสู่ระบบสหกรณ์ที่ยังเป็นระบบที่ไม่ถูกต้องนี้ จึงเท่ากับว่าการจ่ายดอกเบี้ยครึ่งมโหฬารที่สุดของรัฐบาลที่บรรดามี

ข้อต่อไป การลงทุนจากต่างประเทศ เป็นการกอบโกยผลประโยชน์จากเมืองไทย เป็นปีศาจสูบเลือดอย่างฉกาจฉกรรจ์ที่ไม่น่าให้อภัย ขั้นตอนในทางปฏิบัตินั้น ธรรมดาจะทราบการระประทานถามว่า ให้เข้าสู่รัฐสถานหรือไม่ ถ้าหากให้มีการลงทุน ข้อต่อไปการจัดรูปการศึกษาของท้องถิ่น เสียใหม่มิให้ซ้ำซ้อนกันนั้น จะยุบส่วนใดส่วนหนึ่งใช่หรือไม่ หรือจะรวมกัน ศึกษาธิการอำเภอ ศึกษาธิการจังหวัด หัวหน้าส่วน หัวหน้าหมวด จะรวมกัน หรือจะยุบทั้งใช่ใหม่

ประเด็นข้อต่อไป รัฐบาลนี้มีข้อผูกพันอันใดใหม่กับกองพล ๙๓ ก็กมิตัว

และจะมีโครงการยึดคืนผืนแผ่นดินไทยที่ยินยอมให้เขาไปโดยปริยายนั้นคืนเมื่อไรหรือไม่ ทั้งหมดนี้รัฐบาลควรจะให้คำตอบอย่างจริงจังและจริงใจชัดเจนก่อนการจะรับรอง การที่จะให้พวกกระผมทั้งสามคนนั้นถูกเหมาจนเป็นขีปากของคนทั่วประเทศแล้วว่า พวกผมสนับสนุนนั้นย่อมจะไม่เห็นพ้องระใด ๆ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับการโต้ตอบ การแถลงนโยบายอย่างชัดเจนวันนี้ นั้นแหละคือคำตอบที่ว่า จะให้รับรองท่านหรือไม่ ขอขอบคุณมากครับ

นายนิพนธ์ ศศิธร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : กระผม นิพนธ์ ศศิธร ใคร่ขอตอบข้อข้องใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่าน ที่ได้ให้ความสนใจกับการศึกษาของชาติ กระผมมีความมั่นใจเหลือเกินว่า มวลสมาชิกในที่นี้ทุกท่านและเช่นเดียวกับประชาชนทั่วไป เห็นว่าการศึกษานั้นเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุดของความเจริญเติบโตต่าง ๆ ของประชาชนทั้งมวล และก็มีความสำคัญอย่างยิ่ง และยิ่งกว่านั้น ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้เอง ก็ได้กำหนดว่าเป็น สิทธิ ของประชาชนในการที่จะได้รับการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งอันนี้ก็ถือว่าเป็นของใหม่ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ก็คงจะสังเกตเห็นว่าการเขียนนโยบายที่เสนอต่อท่านทั้งหลายนี้ เรา

เขียนเฉพาะในเรื่องที่ควรจะเขียน ก็เป็นเรื่องที่ใหม่และที่จะต้องมีความแน่ชัดและเป็นสัญญา ส่วนในเรื่องทั่ว ๆ ไปนั้นจะต้องทำอยู่แล้ว ได้ทำมาแล้ว เราก็ไม่เขียนอยู่ในนี้

สำหรับประการแรก ที่มีความห่วงใยและน่านิยมชมชื่นเป็นอย่างยิ่งก็คือ การศึกษาภาคบังคับ ซึ่งย่อมเป็นที่น่าตระหนกที่ว่าปัญหาการศึกษาของชาตินั้นมีมากหลายเหลือเกิน แต่ปัญหาการศึกษาภาคบังคับนั้น เมื่อกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแล้ว เราก็จำเป็นที่จะต้องทำให้ได้ เป็นผลดีให้ได้มากที่สุด แต่ยังไม่สำคัญน้อยกว่า ประชาชนคนไทยนั้น ตั้งแต่โบราณกาลมาได้ยึดถือการศึกษาเป็นหลักสำคัญอย่างยิ่ง ฉะนั้นเราจะต้องพยายามส่งเสริมให้ดีที่สุด แต่ในอดีตเราได้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ ประดุจอากาศแต่ให้ความสนใจน้อยไป คืออากาศเราหายใจไม่ได้ เช่นเดียวกับการศึกษางบประมาณที่ผ่านมาในอดีตนั้น อาจจะเนื่องจากความสนใจจริงจังไปอยู่ในสิ่งที่ฟุ่มเฟือย ไปอยู่ในสิ่งที่ยังมีความสำคัญน้อยกว่า การศึกษาอยู่เป็นจำนวนมากนั้นเป็นประการหนึ่ง และประการที่สองก็คือว่า การขาดเป้าหมายที่กำหนดไว้แน่ชัด เพื่อเป็นมาตรฐานให้ข้าราชการผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายได้ดำเนินการไม่มีอยู่อย่างแน่ชัด แต่คราวนี้เรากำหนดสำหรับภาคบังคับนั้น ก็ได้อาศัยจากการ

ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ และจำจะต้องทำให้ได้เพื่อให้ครบตามเป้าหมายที่กำหนดภายในเวลา ๔ ปี คือการศึกษาภาคบังคับนั้น ถ้าหากว่าเรามีเป้าหมายแล้ว แทนที่งบประมาณของชาติจะมุ่งไปในสิ่งที่ฟุ่มเฟือยในสิ่งที่มีประโยชน์ หรือ มีความจำเป็นน้อยกว่า ก็จะทุ่มเทมาให้กับการศึกษา เพื่อสร้างความเท่าเทียมกันเป็นประการสำคัญ และเราจะเริ่มต้น ใน ที่ที่มีความจำเป็นมากกว่าตามลำดับขึ้นมา ก็คือว่าจากถิ่นทุรกันดารจากชายแดนขึ้นมาตามลำดับ เมื่อเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งใหญ่เช่นนั้นแล้ว เมื่อเงินมีน้อย เราก็จำเป็นจะต้องทุ่มมาให้กับ การศึกษามากกว่าเดิม อันนี้เป็นสัญญาและเป็นการตกลงกันของคณะรัฐมนตรีที่ได้ปรึกษาหารือกันในการร่างนโยบายข้อนี้ และเมื่อพูดถึงความเท่าเทียมกันทางการศึกษาซึ่งเป็นความสำคัญเหลือเกินนี้ ก็กลับพบอีกว่าแทนที่จะเห็นว่าการสอนแต่ในห้องเรียนอย่างเดียวหาได้ก่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ปวงชนไม่ จำเป็นจะต้องอาศัยความก้าวหน้าของโลกสมัยใหม่ สมัยก่อนเสียงที่ตะโกนออกมาที่อยู่ในห้อง แล้วก็จับคนมาอยู่ในห้องเรียนอย่างเดียว แล้วก็คนที่ไม่มีโอกาสได้ศึกษาในห้องเรียน ก็เรียกว่า ไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควร แต่ปัจจุบันนี้แม้กระทั่งเสียงที่ตะโกนอยู่ในขณะนี้ก็สามารถที่จะวิ่งไปรอบโลกได้แล้ว ทำไม

จึงไม่ใช้ความ ก้าวหน้าใน สมัยใหม่ ในการ
เสริมสร้างความรู้ ให้ความเป็น ธรรมยิ่งขึ้น
และเห็นตรงกันข้าม สำหรับประเทศที่ร่ำ
รวยแล้ว อย่างอังกฤษ อย่างอเมริกัน
ความจำเป็นในทันทีที่จะใช้วิทยุกระจายเสียง
และโทรทัศน์ น่าจะ น้อยลง กว่าประเทศที่
ยากจนอย่างเรา ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ยัง
อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในถิ่นที่ห่างไกลป่าเขา
และในท้องทะเลในบางขณะ สิ่งเหล่านี้เรา
สามารถที่จะ นำความรู้ ไปถึงเขา ได้โดยไม่
เสียเวลาของเขาและไม่ใช้เงินมาก โดยเฉพาะคือวิทยุกระจายเสียง สำหรับโทรทัศน์
นั้นก็นับว่าเป็นโชคดีของเมืองไทยซึ่งมีอย่าง
น้อยในส่วนกลางก็ ๕ สถานี แล้วยังมีส่วน
ภูมิภาคอีก ๔ สถานี ไม่ใช่ ๕ ครัว ๔
ต่อ ๔ เป็น ๘ ครัวกันนั้น มีแต่ภาพยนตร์
ญี่ปุ่น มีแต่ชาบูโรอะไรกันทั้งหลาย ควร
จะใช้เวลาให้เป็นประโยชน์มากกว่านี้ ท่าน
หัวหน้าพรรคพลังใหม่ ได้พูดถึงว่า ได้เขียน
ไว้มาก ความจริงผมว่าเขียนไว้น้อยเสีย
ด้วยซ้ำไป เพราะว่าใครก็ย่อมสนใจ ใน
สิ่งที่ตัวสนใจก็อยากจะให้มีมาก แต่ที่เขียน
นี้เพราะเห็นว่าเป็นของใหม่ ก็แทนที่จะใช้
เวลาไปในการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ก็ควร
ที่จะกำหนดไว้ให้แน่ชัดว่าอย่างน้อยวันหนึ่ง
๒ ชั่วโมงรวมกันแล้วนั้นจะไม่มีโฆษณา
ไม่มีการมอมเมาเยาวชน และประชาชนไป
ในรูปบันเทิงหรือสันทนาการ แต่ควรเป็น

รายการ วิชาความรู้ ในรูปมหาวิทยาลัย ทาง
อากาศบ้าง ในรูปความรู้ทางอากาศซึ่งตัว
กระผมเองได้มี โอกาสทดลองทำมา ๓ ปี
แล้ว ก็ได้เป็นที่พอใจอยู่ทั่วไป และคิดว่า
ขณะนี้ถึงเวลาและจำเป็นอย่างยิ่งเพราะ
ประชาชนที่อยู่ห่างไกลนั้น ไม่ต้องลงทุน
อะไรมาก ชื่อทรานซิสเตอร์เพียงแต่ไม่กี่
บาทก็ต่ำกว่าค่าเล่าเรียนในโรงเรียนอยู่แล้ว
ก็สามารถเรียนได้และทำงานไปได้ แม้กระ
ทั้งนอนอยู่ในมุ้งก็เรียนได้ เพราะ ไม่มี
อะไรขัดขวางเสียงวิทยุ และก็เวลาเดียว
โทรทัศน์ก็มีร้านกาแฟต่าง ๆ ที่เปิดไว้มาก
มายก็นับว่าโชคดี ในประเทศไทยเราจะ
ระดม สิ่งเหล่านี้มาเพื่อ สร้างความเท่าเทียม
กันและความเป็นธรรมยิ่งขึ้น ส่วนการที่ว่า
จะยุบอะไร หรือ ไม่เกี่ยวกับการ ศึกษา นั้น
ขอเรียนว่าไม่มียุบ แต่มีการปรับปรุงให้
เหมาะสม โดยจะรวม การวางแผนการ
ศึกษาและการ อำนวย การ ศึกษาอยู่ที่เดียว
ส่วนการบริหารการศึกษานั้น นอกจากมี
หลักสูตรเป็นแกนกลางแล้ว ควรจะให้
ชนบทได้สามารถ ปรับปรุงวิธีการ สอนและ
เนื้อหาวิชาเลือกบางอย่างนั้นให้เหมาะสม
กับท้องที่ ไม่ใช่จะให้ภาคเหนือไปเรียน
การประมง หรือภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ไปเรียนวิธีการทำสวนยางอะไรเหล่านี้ เรา
จะให้จังหวัดมีบทบาทอย่างสำคัญ ซึ่งรูป

แบบเหล่านี้ก็ได้มีคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยนักการศึกษา นักวิชาการ ประชาชนและสื่อมวลชนได้พิจารณาอย่างรอบคอบ โดยละเอียดพิศดารเป็นอย่างมาก นอกจากนั้นแล้วจะให้จังหวัดมีส่วนรับผิดชอบสูง ทางส่วนกลางเพียงแต่จะเป็นผู้วางแผนในระยะวางแผนทั่วไปสำหรับชาติ แต่สำหรับรายละเอียดในด้านการดำเนินงาน รวมทั้งการบริหารบุคคลนั้น เราจะมอบไปให้จังหวัดซึ่งเราถือว่าถึงเวลาแล้วที่กรุงเทพฯ ไม่ใช่ประเทศไทย แต่ทุกจังหวัดในประเทศไทยทุกผืนแผ่นดินไทยเป็นประเทศไทย จึงควรมีเกียรติและศักดิ์ศรีเท่ากัน และเราต้องไว้วางใจเขา ส่วนที่ว่าสภาตำบลนั้นจะมีบทบาทอย่างไรในการศึกษา กระผมขอกราบเรียนว่า ขอให้เราลืมอดีต เราเริ่มต้นเสียใหม่ว่าสภาตำบลในอนาคตนั้น จะต้องปรับปรุงโครงสร้างที่สามารถปฏิบัติเป็นประโยชน์ได้ และมีผู้ช่วยเหลืออยู่ที่ตำบลนั้น ทำเกี่ยวกับทางเทคนิคต่าง ๆ แต่ในนโยบายที่เขียนไว้เกี่ยวกับการบริหารนั้น เพียงแต่เข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมการศึกษาของตำบลให้มันดีขึ้น เสนอแนะมายังจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งจะเป็นผู้ตัดสินใจ และขอความเห็นชอบจากส่วนกลางเป็นครั้งคราว ไม่ใช่เป็นเสมอไปตั้งทุกวันนี้ ฉะนั้นกระผมมีความมั่นใจว่าเมื่อเราเห็นการศึกษา

มีความสำคัญอย่างยิ่ง และได้ตั้งเป้าหมายไว้เป็นการแน่ชัดแล้ว เราจะต้องมีงบประมาณมาทำเพื่อการนี้ แทนที่จะปล่อยไปโดยว่าแต่เป็นเรื่องสำคัญ แต่ไม่ได้ทำกันจริงจัง เมื่อกำหนดเป้าหมายไว้เช่นนี้แล้ว ย่อมหน้าที่จะทำให้ได้อย่างแน่ชัดและเป็นมาตรฐานที่ทุกคนจะพึงปฏิบัติตาม รวมทั้งคณะรัฐมนตรีด้วย ขอขอบพระคุณครับ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ ผมนายวีระ มุสิกพงศ์ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ผมใคร่จะขอกราบเรียนท่านประธานว่าเรื่องที่ผมจะพูดต่อไปนี้ ขอท่านประธานได้โปรดพิจารณาข้อบังคับข้อที่ ๑๑๕ (๒) และวรรคสุดท้าย ขอให้ท่านพิจารณาถี่ ๆ ท่านประธานครับ นโยบายที่รัฐบาลนี้มาเสนอต่อสภาในวันนี้ ผมได้อ่านดูแล้ว สมาชิกทั้งหลายก็ได้อ่านดูแล้ว เห็นว่าเป็นนโยบายที่พอใช้ได้ แต่ข้อสำคัญที่สมาชิกทั้งหลายตั้งใจซักถามตั้งแต่เช้า ก็คือความเป็นไปได้ว่าจะทำอย่างไร ทำได้แค่ไหน ซึ่งผมไม่จำเป็นที่จะต้องพูดซ้ำครับ ท่านประธาน แต่สิ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานในตอนนั้นก็ถือว่า ผู้ที่จะดำเนินการให้นโยบายนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย นั่นคือตัวบุคคล ถ้าเราอ่านนโยบายกัน ท่านประธานครับ ก็เพื่อ

ผมก็ฝันมาแล้ว ฝันว่าเห็นยุคพระศรีอารีย์
เหมือนอย่างที่ท่าน สมาชิกคน ก่อน ท่านได้
บอก แต่ว่าฝันข้างลับ หลอกกลางทาง
เพราะว่าได้ พิจารณาข้อรัฐมนตรีร่วม คณะ
รัฐบาลชุดนี้แล้ว ฝันหลอกครับ ท่าน
ประธานครับ ความฝันไม่มีทางเป็นจริงได้
ผมขอให้ท่าน ประธาน พิจารณา ข้อบังคับ
แล้วผมจะขอพูดถึงตัวรัฐมนตรีที่ร่วมบริหาร
ราชการกับรัฐบาลชุดนี้ ท่านแรก รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม บุคคลผู้นี้ผม
ไม่แน่ใจครับ ท่านประธานว่าจะเป็นคน
เดียวกับที่ผมได้ไปค้น พบมา หรือเปล่า
เพราะว่าเหตุการณ์มันเกิดขึ้นในขณะที่ผมยัง
ไม่เกิด แต่ผมได้อ่านบันทึกรายงานการ
ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรเขา ประชุมกัน
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๙๐ ครับ เหตุการณ์ที่เกิด
นั้นเกิดหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ตอนนั้น
ชาวนาชาวไร่ไม่มีจอมมีเสียมจะทำนา สัม-
พันธมิตรเขาส่งจอมมาช่วยเหลือ เป็นจอม
อย่างที่ดีราจะเซ้ ท่านประธานเมื่อส่งมา
ทางรัฐบาลก็แจกไปกับลูกพรรคให้นำไป
แจกราษฎรทั่วประเทศ ผู้แทนราษฎรเหล่า
นั้นได้นำจอมอย่างนั้นไปขายพ่อค้า แล้ว
ไปซื้อจอมเลว ๆ มา ทรายก็กล้าย ๆ จะเซ้
ท่านประธาน แต่ตัวเล็กกว่า สงสัยจะเป็น
จะกวด เกิดกรณีกินจอมกินเสียม สมาชิก
สภาผู้แทน ราษฎร สมัย นั้น คนหนึ่ง ชื่อว่า
นายธรรมบุญ เทียนเงิน ได้ตั้งกระทู้ถาม

นายธรรมบุญนี้ไม่ ทราบจะเป็นคนเดียวกับ
ที่ท่านทั้งหลายกล่าวไปเสีย เมื่อ อาทิตย์ที่แล้ว
หรือเปล่าก็ไม่ทราบ ปราบฎว่ารัฐมนตรีว่า
การกระทรวงพาณิชย์ยอมรับ กลาง สภาว่ามี
การกินจอมกินเสียมจริง บอกรายชื่อ ๕๐
กว่าคน ท่านประธาน ปราบฎหมายเลขที่
๔๘ ชื่อนายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์
หมายเลขที่ ๕๐ ชื่อนายประมวล กุลมาตย์
ไม่ทราบว่า ๒ คนนี้จะได้แก่ท่านรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรมและท่าน รอง
ประธานสภาหรือไม่ เพราะเหตุการณ์มัน
ก็เกือบ ๓๐ ปีแล้ว ชื่อคนนั้นก็ตรงกันได้
แต่ถ้าหากว่าใช่ เป็นเรื่องน่าคิดเป็นอย่างยิ่ง
ที่บุคคลซึ่ง สภาได้ยอมรับว่า กิน จอมกิน
เสียมเข้ามาเป็นรัฐมนตรีช่วย ว่า การ กระทรวง
ยุติธรรม ท่านประธานสำหรับตัว
รัฐมนตรีว่าการนั้นแล้ว ขณะนี้มีคดีอยู่ใน
ศาล ๖-๗ คดี ท่านประธาน คดีคำคดีแดง
ที่ทำไมไต่ยาว เสียเวลา ผมไม่ต้องบอก
เพราะว่าติดอยู่ในมือแล้ว แต่ขอบอกให้
ทราบว่าทั้งเซ้เค็งเซ้เค็งไม่เค็ง ท่านประธาน
วันที่.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขา
ทราบแล้วครับ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพ-
มหานคร) : เกี่ยวกับประเด็นครับ ท่าน
ประธานเพราะเหตุว่า.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณก็เรียนผมแล้ว หมายความว่า คุณก็ทราบแล้วว่าข้อบังคับเขียนว่าอย่างไร

นายวิระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : มันเกี่ยวกับประเด็นในการพิจารณาครับ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะว่าการเรื่องส่วนตัว ในการเป็นเรื่องเสียศีล

นายวิระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ เกี่ยวกับรัฐบาลทั้งคณะเลยครับ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณาหน่อยครับ

นายวิระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ไม่เสียศีลครับ พุคตรงๆเลยครับ ก็อย่างนี้ครับ ท่านประธานวันที่ ๘ เดือนหน้า ถ้าสถานียกมือให้รัฐบาลนี้ผ่านได้รับความไว้วางใจ วันที่ ๘ เดือนหน้า ศาลจะต้องออกนั่งบัลลังก์พิจารณาคดีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม สมัยผมเป็นนักศึกษา ผมต่อสู้ กลัวว่าอำนาจบริหารจะก้าว ก้าวอำนาจตุลาการ ใครจะให้หลักประกันครับ ท่านประธานว่าอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะไม่ไปก้าว ก้าวศาลเข้า ผมไม่แน่ใจท่านประธาน แล้วก็ยิ่งไปกว่านั้น ถ้าเรารู้จักท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เป็นส่วนตัว ขอประทานโทษ ผมต้องออกนาม คุณใหญ่ ศวิตชาติ ผมรู้สึกว่าคุณเองก็คงจะไม่ชอบใจที่จะเป็น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงนี้ ท่านทั้งหลายก็ย่อมจะทราบดีว่า กระทรวงยุติธรรมนั้นตราประจำกระทรวงเป็นตราตาชั่ง ถือตาชั่ง คุณใหญ่ท่านไม่ชอบตราตาชั่ง ผมรู้สึกสถานนี้รู้ดี เด็กเสิร์ฟน้ำสโมสกรู้ดีว่าคุณใหญ่ท่านไม่ชอบตราตาชั่ง ท่านชอบตราสิงห์แล้วก็ขอให้ท่านสมาชิกและท่านประธานได้พิจารณาว่าเหมาะสมหรือไม่เพียงใด อีกคนหนึ่งท่านประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ครับ คู่รักผมตั้งแต่ตอนหาเสียง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ มีพฤติกรรมเป็นที่มีหมองมลทิน ประชาชนทั่วประเทศรับรู้กันหมด บุคคลผู้นี้มานั่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ หลายท่านอาจจะยังไม่ทราบพฤติกรรม ผมจะขอให้ท่านทั้งหลายได้พิจารณา ในการที่บุคคลผู้นี้ ประกอบอาชีพทางขน สีนก้าให้ทหารอเมริกันทุกฐานทัพในประเทศไทย อ้ายนั้นเรารู้กันอยู่รู้หมดแล้ว ไม่ต้องพูดถึงอีกแต่ว่าข้อที่ท่านทั้งหลายควรจะทราบก็คือว่ามันมีครับ เมื่อรถขนสินก้าของท่านผ่าน ปากช่องเป็นเรื่องไม่น่าเชื่อครับท่านทั้งหลาย โรงพักปากช่องได้รับแจ้งความว่ารถขนอาวุธหายไปที่นั่นเป็นจำนวนนับร้อยๆ คัน ท่านประธานอาวุธรถเหล่านั้นหายที่ปากช่อง แล้วกลาย

เป็นอาวุธที่เอามาปล้นประชาชน ฆ่าตำรวจ ทหาร สมรู้ร่วมคิดกับตำรวจที่นั่น หลักฐานมียืนยันพร้อม ท่านประธาน บุคคลอย่างนี้เป็นบุคคลที่เราเห็นควรที่จะให้ร่วมเป็นรัฐบาลซึ่งมีนโยบาย อันยอกเยียมโสภ หรือ ท่านประธาน นอกจากนั้นผมขอกราบเรียนว่าคดีสด ๆ ร้อน ๆ แสทมป์ปลอมครับ ท่านประธาน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวีระครับ ผมว่าเอาเข้านโยบายดีกว่าครับ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ข้อบังคับบอกเลยครับ เมื่อพูดถึงตัวรัฐมนตรีมีผลให้เขาไม่ไว้วางใจทั้งคณะ บัดนี้สมาชิกก่อนสภาเห็นด้วย กับผมแล้ว ทำท่าจะไม่ไว้วางใจแล้ว.....

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : แสทมป์ปลอม ๑๒,๐๘๘ กวง ๆ ละ ๒๐ บาท สร้างขึ้น นี่เป็นคดียังค้างคาอยู่ กองคดีกรมตำรวจครับ ท่านประธาน นอกจากนั้นยังมีอีก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นกรรมการบริหารบริษัทเทพอวยชัย จำกัด แล้วกับบริษัทนี้สร้างรถทัวร์วิ่งทับ บขส. ถูก บขส. ฟ้อง เป็นคดีในศาล คดีดำที่เท่าไรก็เห็นจะต้องบอกกันสักคดีหน่อยครับ คดีดำที่ ๒๖๐๘/๒๕๑๗ ท่านประธาน ผล

ปรากฏของคดีนี้ก็ถือว่า ต้องไปยินยอม ประนีประนอมยอมความกับเขา แสดงว่ามีความผิด คนที่กระทำความผิดอย่างนี้ เห็นชัดอย่างนี้ สภาจะลงมติไว้วางใจให้นั่งร่วมเป็นรัฐบาลบริหารประเทศ หรือ ท่านประธาน แล้วนอกจากนั้น ผมขอกราบเรียนท่านทั้งหลายว่าเมื่อความรู้สึกของประชาชนทั่วประเทศเห็นว่ารัฐมนตรีผู้มีมลทินมัวหมอง ถ้าเราลงมติไว้วางใจ เท่ากับสภายอมรับความมลทินมัวหมอง แล้วปล่อยให้ตัวเขาบริสุทธิ์พ้นมลทินไป สภาจะเป็นอย่างนั้นหรือสภาพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชนอย่างนั้น หรือ ท่านประธานที่เคารพ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๒ นาทีแล้วครับ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมใคร่ที่จะขอพูดถึงนโยบาย สักนิดเถอะครับ ประเดี๋ยวจะหาว่า ป.ม. อย่างเดียว.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๒ นาทีแล้วครับ

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ อีกสัก ๒ นาที หันครับ ผมเป็นคนพูดนั่งรถถ่วงพูดได้ครับ ท่านประธานครับนโยบาย หน้าที่สุดท้ายนี้ ผมเป็นห่วงมาก ท่านบอกว่า เป้าหมายทางต่างประเทศทั้งจะไม่ลดละความพยายามในการ

หาเส้นทางเพื่อให้มีการติดต่อในทางสร้าง
สรรค์กับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตย
เวียดนามเหนือ ผมอยากขอให้รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงการต่างประเทศออกมาตอบ
เหลือเกิน อยากจะขอให้ท่านตอบว่า ท่านจะ
ไปพบกับเขาว่าอย่างไรถึงจะคบกับเขาได้
ในเมื่อรัฐมนตรีร่วมคณะของท่านชนะเบ็ค
ให้อเมริกันไปทั้งสี่ประเทศเขาโครมๆ จน
กระทั่งเป็นลานชนมกรกหมดแล้ว จะพูด
อย่างไร เป้าหมายทางสังคมของท่านก็เช่น
เดียวกัน ท่านบอกว่าจะลดช่องว่างระหว่าง
คนมีกับคนจน ลดช่องว่างระหว่างคนมีกับ
คนจน ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายผมอยากจะ
เรียนถามกันว่าใครเป็นผู้สร้างช่องว่างอันนี้
ขึ้นมา คณะรัฐมนตรีชุดนี้ใช่หรือไม่ ท่าน
ประธาน เพราะเหตุที่เรามีพระราชเอว้ซัด
ท่านประธานเพราะฉะนั้นก็เลยร่างมา ซัด
พระราชว่ามันเป็นความบกพร่องและผิดพลาด
ของการบริหารราช การแผ่นดินในอดีต
ถนอม ประภาส ณรงค์ ๓ คนจะทำให้เกิด
ช่องว่างได้แบบนี้ เชียวหรือท่านประธาน
จอมพลถนอมเป็นนายทหารแผนที่จะไปรู้
วิธีค้าขายโกงบ้านโกงเมืองได้อย่างไร ถ้า
ไม่มีคนเสียมคนสอนแล้วคนเสียมคนสอน
ก็คือคณะรัฐมนตรีที่นั่งอยู่นี้ ท่านประธาน
ที่เคารพ เป็นผู้สร้างช่องว่างให้เกิดขึ้นแล้ว
มาบอกว่าจะมาแก้ช่องว่าง ท่านประธาน

ลักษณะนี้ผมขอเรียกว่าเป็นเสือสำนึกบาป
หรือรัฐบาลโจรกลับใจ.....

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมค
เวลาแล้วครับ

นายวิระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพ-
มหานคร) : ซึ่งใครจะยกมือให้ก็เชิญตาม
สบายเถอะครับผมเองนั้นผมคิดว่าทำไม่ได้
และสภานั้นผมก็เชื่อว่าทำไม่ได้ เราทำไม่ได้
ครับ

นายศิริ หุ่นทอง (อุทัยธานี) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ผม ศิริหุ่นทอง ส.ส. อุทัยธานี ก่อนอื่นที่ผม
จะอภิปรายเกี่ยวกับคำแถลงนโยบายของ
หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ก่อนอื่น
ผมอยากจะทำความเข้าใจก่อนว่าซึ่งมี
หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ซึ่งเป็น
หัวหน้ารัฐบาลชุดนี้ ก่อนที่ได้เดินทางไป
หาเสียงที่จังหวัดอุทัยธานี พร้อมด้วยนาย
ใหญ่ ศวิตชาติ ซึ่งเป็นคนอุทัยห่างไกลกับ
ผม ๓ กิโลเมตรเท่านั้น ได้ปราศรัยหาเสียง
โจมตีว่าพรรคเกษตรสังคมเป็นพรรคทรวา
มีผลตำรวจรี สง่า กิตติขจร หนุนหลัง
พรรคธรรมสังคมก็เป็นทรวา พิมพ์ประกาศ
ทั่วจังหวัดอุทัยธานี บอกว่ามีนายทวิช กลิ่น
ประทุมเป็นสมุน และมีพรรคชาติไทยก็เป็น
ทรวา ขอโทษ ว่าพรรคสังคมชาตินิยมก็
เป็นทรวา มีท่านประธานเป็นหัวหน้า ก็

ดูเวลานี้หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช นี่เป็นนายกรัฐมนตรี ก็ไปเอาลูกสมุนทรราชมาทั้งนั้น แล้วอย่างไรแล้วพรรคกิจสังคมที่เรียกว่าพรรคแสบๆ นี่ ก็อมน้ำปลา เขาบอกว่าอย่างนั้น หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ผมจับเก็บไว้ แล้วก็มีน้ำอัดลมคือเป๊ปซี่ แล้วก็น้ำมันคือนายเขวี่ ขวัญยืน ตอนที่ผมเป็นผู้แทนครั้งแรกเคยไปที่ศรีราชา เคยไปดูโรงกลั่น จะให้สตาฟก่อนนั้นแล้วก็มีน้ำมันพืช สีนํานี้เขาบอกว่าแสบ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์เขียนไว้ ผมก็สงสัยเหมือนกันว่ารัฐบาลชุดนี้เราเลือกตั้งกันมา ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ในฐานะผมผู้แทนลูกทุ่งซึ่งเคยเป็นผู้ใหญ่บ้านมาถึง ๒ สมัย เข้ามาก็อยากจะมาเห็นความสว่างกระจ่างในสภาแห่งนี้ ครั้งที่แล้วก็ถูกปฏิบัติไปครั้งนี้มาก็เห็นได้แล้วว่าพรรคประชาธิปัตย์กับรัฐบาลขึ้นมาก็ดีใจ เพราะประชาชนภายนอกต้องการ แต่ผลที่สุดเรามาถึงรัฐบาลพรรคประชาธิปัตย์ ตั้งเหมือนว่าชกมวยพอสวมหมวกเท่านั้นละ โคนน็อกไปเสียแล้ว คนที่น็อกไม่ใช่ใครครับ ท่านประธาน คนที่น็อกก็คือน้องของท่าน นี่ละคำสาปแช่งเขาบอกว่า พี่ช้าน้องไม่ได้หรอก แต่น้องเป็นคนพี่เสียแล้ว นี่เห็นไหมในสภาแห่งนี้แล้วว่าไม่มีรัฐบาลมา ลำช้า ๆ เพราะอะไรก็เพราะสองพี่น้องนี่ละครับ คนที่ในเมืองไทยไม่มีแล้วหรือที่จะเป็นนายกฯ ก็

มาแย่งกัน นี่ระหว่างสองพี่น้องนี่ครับแล้ว แหม ที่จริงน้องจะให้ภัยพี่ ลองฝีมือสักครั้งหนึ่ง ผมก็ว่าประชาชนทั้งประเทศก็คงจะเห็นว่า เออ ฝีมือพี่ก็ไม่เบา แต่พี่ยังไม่ไถ่ลอง น้องมาฆ่าเสียแล้วครับ นี่ละครับบ้านเมืองเราทุกวันนี้ประชาชนทั้งประเทศเดือดร้อน แต่รัฐบาลนี้เขียนนโยบายไว้ใสแจ๋ว ผมเอง เพื่อนสมาชิกที่ได้เป็นรัฐมนตรี เคารพรักทุกคนครับ ผมไม่ทำนิติเตียน จะเป็นสบตก ไม่สบตก ผมเห็นว่าผู้นำดีแล้วลูกน้องต้องดี แต่ผู้นำกะล่อน อย่างที่ท่านสมาชิกที่พูดไปเมื่อคืน ผมไม่เอาด้วย แล้วกะล่อนอย่างไร คุณนโยบายไปทางโน้น โยนเข้าทางโน้นเข้าทางนี้ ถ้าเป็นคำสาปแช่งเขาว่า ชาย ๓ โปสต์โปรดไม่ไหวเพราะใจชั่วจริง ๆ ก็ตอนแรกสนับสนุนประชาธิปัตย์ให้ตั้งรัฐบาล พอตั้งเข้าแล้วล้มเสียอีกแล้ว มาตั้งเองอย่างนี้จะไปได้หรือบ้านเมือง แล้วจะให้ความไว้วางใจอย่างไร แล้วนโยบายท่านเขียนไว้แหม ถ้าทำได้ ผมจะเลิกสมัครผู้แทนละครับ ผมจะได้ไปนอนสบาย บางทีประชาชนทั้งประเทศ ๔๐ ล้านคน จะได้สบายเสียทีตามความต้องการอันนี้ ก็บอกว่าจะให้รายได้ประชาชนที่บรรลุนิติภาวะแล้ว ๑,๐๐๐ บาทต่อ ๑ เดือน ให้ประชาชนยากจนขึ้นรถฟรี แหม ผมเป็นผู้แทนก็ยังต้องขึ้นรถเสียสตาฟก็อยู่ที่นี่ แล้วรักษาวินัยบาลฟรี ค่า

เล่าเรียนฟรี ถ้าทำได้อย่างนี้ ประชาชนทั้งประเทศ ๔๐ ล้านคน คงจะสบายกันหมด แล้วก็คงจะไม่มีใครเดิน ขบวนยึดเยือกกันอยู่อย่างนี้ แต่ผมเชื่อเลยว่ารัฐบาลนี้ทำไม่ได้เด็ดขาด ถ้าทำได้ ผมยินดีที่จะลาออกจากสภานี้ แล้วก็อีกอย่างหนึ่งบอกว่า ท่านจะไปทำกับคน ๒๓ ล้านคน ที่บรรลุนิติภาวะแล้วนั้นได้หรือ ขอให้ท่านเป็นรัฐบาล ท่านยืนจับมือกับผม ถึงจะเป็นมติพรรคไม่ให้ยกมือ ผมจะยกมือให้ท่านโดยเกียรติพรรคจะจับได้ผม ไม่ว่า ขอให้ท่านจับมือกับผมหน่อยว่าท่านทำได้ ท่านทำเพียงกำนันผู้ใหญ่บ้าน ๕๐,๐๐๐ กว่าคน ให้มีเงินเดือนคนละ ๑,๐๐๐ บาท เท่านั้นครับ ประชาชน ไม่มีโจร ไม่มีผู้ร้าย สบาย ตำรวจก็ไม่ต้องไปเพิ่มครับ เวลานี้บ้านเมืองมันเดือดร้อนเพราะกำนันผู้ใหญ่บ้านไม่พอกินพอใช้ ก็ต้องช่องโจรกันบ้าง มันก็กลัวว้าวยได้ถอนกัน กำนันผู้ใหญ่บ้านบางคน ขอโทษซึ่งผมรู้ แล้วที่กำนันผู้ใหญ่บ้านที่ไม่พอกินพอใช้ มีอำนาจติดต่อกับทางราชการได้ ท่านรัฐมนตรีเกษตรฯ ท่านก็ต้องแก้เสียด้วย ผมจะบอกท่าน ท่านจะเป็นรัฐมนตรีเกษตรฯ ผมก็ไม่ว่า ขอให้รู้ว่าที่ดินป่าสงวน ป่าเตรียมการสงวนเหล่านี้ ราษฎรที่ทำไร่ทำนาทำมาหากินเกี่ยวกับการเกษตร ท่านก็จะไปเอาที่ดินคนมีมาจัดสรร เอาแต่ป่าสงวน ป่าเตรียมการสงวนทั้งหมดสภาพ

ป่าไปแล้วทุกจังหวัด รัฐบาลเคยเขียนไว้ในนี้ บ้างไหมว่าจะเอามาจัดสรรให้ราษฎรและป่าสงวน ป่าเตรียมการนี้มีใครครับ พวกที่มีอำนาจ ผู้มีเงิน พวกนายธนาคารทั้งนั้นที่ไปซื้อเข้าไว้ยกตัวอย่าง ปากช่อง นครราชสีมา ผมเคยไปตอนเป็นผู้แทนบริษัทฟาร์มโชคชัย ป่าสงวน ที่นั่นถึงดินเขาก็พันไร่ ทำไมเอาได้ คนจนตากำๆ ต้องไปเช่าเขาทำกิน ต้องไปเช่าเขาใช้ นี่แหละก็มีแต่กำนันผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการร่วมกัน นายทุนร่วมกัน ป่าสงวน ป่าเตรียมการสงวน ที่นี้อีกด้านป่าไม้ซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติ ผมอยากจะฝากรัฐมนตรีเกษตรฯ อีกว่าท่านเป็นรัฐมนตรีแล้ว ขอให้แก้ไขอันนี้ คือป่าไม้ของเมืองไทยนั้นบริษัทต่าง ๆ ได้สัมปทานไปหมดแล้วทุกป่า เช่นจังหวัดอุทัยธานี คือบริษัทไม้อัดไทย ได้สัมปทานหมดทั้งป่า ประชาชนทั้งประเทศหรือประชาชนจังหวัดอุทัยธานีผมเดือดร้อน เพราะบริษัทแห่งนี้ และผมจะเรียนท่านสมาชิกทั้งหลายให้ทราบด้วยว่า บริษัทแห่งนี้ ประธานบริษัทไม้อัด คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รองประธานบริษัทไม้อัด คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ ทำไมจึงรู้เช่นนั้น เพราะเหตุว่าตอนนั้นท่านถาม ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านเป็นประธาน ผมตั้งกระทู้ถามเขาไว้ เทยังมีไว้ นี่แหละ

รัฐมนตรี ๒ คนนี้แหละทำลายประเทศชาติ
 ผมกล้าพูดอย่างนี้ ป่าไม้ทั้งประเทศ และ
 ผมกล้าพูดตอนนั้น ป่าที่จังหวัดระนอง
 รัฐมนตรี คนเก่าตอนนั้น จะเอาขายให้กับ
 คน ๆ หนึ่ง ในราคา ๕ แสนบาท ตอนนั้น
 ผมเป็นผู้แทน ได้ทำญัตติเสนอท่านนายก ฯ
 จอมพล ถนอม ขอให้ระงับการสัมปทาน
 อันนั้นไว้ คือจับได้ว่ารัฐมนตรีร่วมกันกับ
 พ่อค้า นี่แหละป่าไม้ทุกป่าที่หมดไปเพราะ
 ใคร คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
 และสหกรณ์ แล้วไปโทษประชาชนทำลาย
 ป่า ป่าไม้ที่จะหมดไป สภาพคืออย่าลืมนึกว่า
 ไม้ใหญ่หมดไป ไม้เล็กมันก็ต้องตามครับ
 ป่ามันหายหมดแล้วประชาชนก็เข้าไปตามการ
 ทำไม้ของบริษัท เช่นจังหวัดอุทัยธานี
 เป็นปัญหา ไม้เบือไม้เฒ่าเกี่ยวกับเรื่องที่ดิน
 เรื่องป่าไม้ ทุกวันนี้มันเดือดร้อนเพราะนัก
 กฎหมาย หรือ พวกคอกเตอร์ ที่ไม่ได้คำนึง
 ถึงประชาชนตาต้า ๆ ที่ออกกฎหมายเรื่องป่า
 ไม้ไป ฉะนั้นผมจะขอฝากรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงเกษตร และสหกรณ์ กับท่านนายก
 รัฐมนตรีคนนี้ไว้ว่า ป่าไม้ อย่างจังหวัด
 อุทัยธานี สัมปทานหมด ให้บริษัทไม้ฮัก
 ไทยบางนา แต่บริษัทนี้สัมปทานบอกว่าจะ
 เอาแต่ไม้เนื้ออ่อน แต่ผลที่สุดไม้เนื้ออ่อน
 เอาเข้าโรงงาน แต่ไม้เนื้อแข็งตะเคียน
 มากำขายบริษัทเอเซียติก นี่ผมจำได้ หลัก
 ฐานมี และไม่ให้ประชาชนชาว จังหวัด

อุทัยธานีใช้ไม้แต่เศษไม้ปลายไม้ก็ใช้ไม่ได้
 อย่าลืมนึกว่าชาวชนบท ท่านผู้แทน ท่านสมา-
 ชิก ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีทั้ง
 หลาย ท่านจะออกกฎหมาย ท่านจะใช้
 กฎหมายนั้น ขอให้ท่านรำลึกถึงประชาชน
 ทั้งประเทศว่า ก่อนท่านเกิด ท่านเกิดใน
 โรงพยาบาล ท่านตายท่านมีสุสานอยู่ ท่าน
 มีสุสานเผา แต่ท่านจะกินข้าว ท่านก็มีไฟ
 ฟัง ท่านร้อนขึ้นมา ท่านก็มีห้องแอร์ แต่
 ชาวประชาชนในชนบทนั้น ก่อนจะเกิด
 ขอโทษ ผมมีภรรยา มีบุตร ๔ คน ลูกผม
 เกิดด้วยไม้ทั้งนั้น ก่อนจะเกิด ต้องไปหา
 ไม้ หามาอยู่ไฟให้เมียถึง ๔ วัน ๔ คืน
 ต้องใช้ถ่าน เกิดมาแล้ว ต้องมีบ้านอยู่
 ต้องมีถ่านหุงข้าวกิน ตายแล้วต้องไปหา
 ฟืนมาเผา แต่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตรและสหกรณ์ได้ให้ สัมปทานไปให้
 บริษัทไม้ฮักหมด และไม่ให้ประชาชนใช้
 นี่แหละครับ คอมมิวนิสต์มันเกิดจากความ
 กดดัน ของรัฐบาลทุกทุกรัฐบาลที่ทำมา
 ฉะนั้น รัฐบาลทุกรัฐบาลขอได้เตือนไว้ว่า
 ท่านจะเป็นรัฐบาลนั้น ขอให้รำลึกถึงประ-
 ชาชนบ้าง อย่าลืมนึกว่าผมคนหนึ่งเท่านั้น ที่
 กล้ายอมตายในสถานที่นี้ ถ้าพูดอย่างนี้
 ท่านทำให้ดี ให้ฟังสังวรไว้ ผมบอกให้
 ทราบท่าน ครึ่งนี้ถ้าปฏิวัติ ผชชอกลาย
 สภาพจากผู้แทน ฝากไว้ในสถานที่นี้ และฝาก
 ชื่อเสียงไว้ในกรุงเทพ ฯ เพราะไม่มีเงินจะ

สมัครแล้ว สู้กับผู้มีเงิน สู้กับผู้มีอำนาจ ผ่านขึ้นมาได้ ๒ ครั้ง แต่ครั้งที่ ๓ ก็เห็นจะไม่เอาแล้วครับ ขอฝากไว้ ฉะนั้นรัฐบาลนี้อย่าลืม และเรื่องคมนาคมอีก รัฐบาลนี้ไม่ได้เขียนไว้ในนโยบายนี้ เกี่ยวกับปัญหาขนาดเล็ก เกี่ยวกับปัญหาสัมปทานภายในจังหวัด รถเล็กให้ซื้อไปจดทะเบียนก็ไม่ได้ วิ่งขึ้นมากก็ต้องมาเสียค่าบริการแก่ผู้สัมปทานให้สัมปทานกันไปหมด คือถ้าจะคุยกันแล้วรัฐบาลนี้สัมปทานกันหมด ยังไม่ได้สัมปทาน ประเทศกับสัมปทานคนเท่านั้น ละ กินกันหมดทางก็สัมปทาน อะไรก็สัมปทานไปหมด และอย่าลืมว่าเหมืองแร่ อุทัยยังมี แร่ยังมี ฝากไว้ด้วย เหมืองแร่ อุทัยนั้นของใคร ผมอยากจะบอกในสถานที่ด้วยว่า ของข้าราชการประจำกระทรวง และเวลานี้กำลังจะเข้าไปเอาอีกแล้ว สัมปทานอีกแล้ว ผมยังไม่ระบุครับ ผมไม่เอา ฉะนั้นขอฝากไว้ด้วย ที่นี้เรื่องน้ำมันผมอยากจะถามรัฐบาลนี้ครับ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๒ นาทีแล้ว

นายศิริ พุ่งทอง (อุทัยธานี) : ผมจะสนับสนุนครับ ฝากรัฐบาลไว้ด้วยว่า ถ้าท่านเป็นรัฐบาลแล้ว เอาครับมติพรรค จะขั้ผมไม่ว่า แต่ขอให้ท่านตอบในสถานที่ว่า ถ้าท่านเป็นรัฐบาลแล้วน้ำมันจะลดราคาไหม ถ้าท่านตอบในสถานที่ ลดราคา ผม

จะยกมือให้ พรรคเกษตรสังคมจะขั้ผมไม่ว่าจะยกมือสนับสนุนท่าน แต่ขอให้ท่านตอบไว้ น้ำมันจะลดราคาไหม ขอท่านลดครับ สุดท้ายผมก็อยากจะฝากความหวังไว้ให้แก่สถานที่ว่า ก่อนอื่นการที่จะลงมติความไว้วางใจให้กับรัฐบาลนี้ อยากให้มีรัฐบาลนี้ผมเห็นด้วย แต่อย่าลืมว่าขอให้รัฐบาลได้รับคำตอบอันที่แน่แน่วแก่สถานที่ ยืนยันต่อสถานที่ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พลังใหม่เอาไคร

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอขอบคุณท่านประธานอีกครั้งหนึ่งที่กรุณาเปิดโอกาสให้พรรคพลังใหม่ได้พูดที่สภาแห่งนี้ ครั้งแรกกระผมคิดว่ากระผมจะไม่ได้พูดเสียอีก เพราะข้าง ๆ รู้สึกว่ามีอะไรขุกขยักอยู่ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัชวาลย์ ชมภูแดง ส.ส. จากจังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดพรรคพลังใหม่ กระผมเองเป็นคนหนุ่ม เป็นคนใหม่ที่มานั่งในสภาแห่งนี้และก็โชคดีได้มีโอกาสฟังการแถลงนโยบายของรัฐบาลถึงสองรัฐบาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายของท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ผู้ซึ่งกระผมเคยเคารพรักเป็นอย่างยิ่ง แต่มาบัดนี้ความเคารพรักของ กระผม ซึ่งเคารพท่านนั้นเคารพในภูมิปัญญาของท่าน แต่เมื่อ

มาเห็นนโยบายของท่านแล้ว กระผมก็รู้สึก
สึกว่าความเคารพ ของ กระผม นั้น ลด น้อย
ถอยลง เพราะว่านโยบายของท่านเป็นสิ่งที่
ว่าท่านทำได้ แต่กระผมพรรคพลังใหม่
และก็เชื่อมั่นว่าบรรดาสมาชิกทั้งหลาย ณ ที่
นี้ ทำไม่ได้ของท่าน ท่านประธานที่เคารพ
กระผมอยากจะทราบเกี่ยวกับนโยบาย
ขอประธานโทษครบ ไม่ใช่นโยบาย เพราะ
ว่าท่านอาจารย์หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ บอก
ว่าเป้าหมาย ๆ อยู่ตลอดเวลา กระผมก็สงสัย
อยู่ว่าเราจะมาพูดเรื่องเป้าหมายหรือนโยบาย
ก็ไม่ทราบ แต่อย่างไรก็ตาม ในการที่ท่าน
นายกรัฐมนตรี หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์
ปราโมช ได้กล่าวว่า จะใช้เงิน ๒,๕๐๐
ล้านไปช่วยประชาชนในชนบทนั้น กระผม
ใคร่จะทราบเรียนถามท่านว่า ท่านจะเอา
เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้มาจากไหน ใน
ขณะทั้งงบประมาณประจำปี ๒๕๑๘ ของเรา
ทั้งหมด ๔๓,๓๗๐ ล้านบาท ซึ่งแบ่งแยก
เป็นงบประมาณทางเศรษฐกิจ ๗,๗๖๓.๖
ล้านบาท ทางสังคม ๑๑,๖๒๕.๕ ล้านบาท
งบประมาณป้องกันประเทศ ๔,๒๙๒.๒
ล้านบาท และงบประมาณบริหาร
๕,๖๘๙.๗ ล้านบาท และงบประมาณอื่นๆ
อีก ๘,๙๙๙.๐๐ ล้านบาท และพิจารณา
งบประมาณแล้ว กระผมก็ไม่ทราบว่าท่าน
นายกรัฐมนตรีจะไปตัดเงินงบประมาณมา
จากส่วนไหนมาใช้ ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้

ถ้าพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง กระผมก็เห็นมีทาง
เดียวคือตัดงบประมาณเกี่ยวกับการป้องกัน
ประเทศออกมาใช้ แต่ว่ารัฐบาลของท่าน
ได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่า ท่านจะส่งเสริมกำลัง
ทหารของท่านให้ยืนอยู่ บนรากฐาน ของตัว
เอง ด้วยข้อนี้เองจึงเป็นการขัดกันอย่างชัด
แจ้งว่า ท่านไม่สามารถที่จะตัดงบประมาณ
ออกมาได้ ซึ่งกระผมก็ใคร่ทราบเรียนท่าน
ว่าท่านจะเอามาจากไหน และก็ขอให้ท่าน
โปรดตอบอย่างชัดเจน กรุณาด้วยครับอย่า
เล่นถ้อยคำและสำนวนกันเลย สำหรับการ
ผันเงินทุนจากสถาบันทางการเงินสู่เกษตรกร
นั้นเป็นที่ทราบกันว่า ระบบการเงินของประ
เทศยังไม่ได้รับใช้ ค่าเกษตรกร เท่าที่ควร
ขณะนี้แหล่งสำคัญที่ได้มาจากสถาบัน การ
เงินก็มีธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
ประมาณ ๒,๗๐๐ ล้านบาท ธนาคาร
พาณิชย์อื่น ๆ ประมาณ ๑,๓๐๐ ล้านบาท
เมื่อสิ้นกันยายน ปี ๒๕๑๗ จากธนาคาร
พาณิชย์ ๑,๑๕๑ ล้านบาท จากธนาคาร
เพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ๒,๕๕๑ ล้าน
บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔,๐๐๐ ล้านบาท
ซึ่งเมื่อที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ
คลังก็บอกว่าท่านจะเอามาได้และเอามาได้
สบายมากภายใน ๖ เดือน กระผมก็ขอทราบ
เรียนถามท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
การคลังว่า ท่านจะเอามาได้อย่างไร โดย
วิธีการใดและเอามาจากไหน ธนาคารใด

คงไม่ตอบว่าธนาคารกรุงเทพฯ ทั้ง ๒ ธนาคาร การป้องกันเงินทุนไม่ให้ใช้ในทางฟุ่มเฟือย หรือไปในด้านที่เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมน้อยนั้น หมายความว่าอย่างไร เพราะพ่อค้าก็คือ ธนาคารพาณิชย์อันเป็นที่รักยิ่งของพวกท่านทั้งหลาย มักอ้างว่าการกระทำของตนก็เป็นไปเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม กราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่เคารพ ท่านยังจำได้หรือไม่ว่า เมื่อครั้งหนึ่งเมื่อตนบ๊วกแล้วหรือประมาณเวลาเท่าไร กระผมก็จำไม่ได้แน่นอน ท่านเคยกล่าวไว้ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน ท่านกล่าวว่าเมื่อยังเป็นนายธนาคารอยู่ ก็ถึงกับเคยพูดนะครับ ท่านเคยพูด ท่านเคยพูดอย่างชัดเจนว่าการกักตุนสินค้านั้นนะครับ โดยเฉพาะสินค้ากระดาษ ทำให้ประชาชนได้ซื้อสินค้าในราคาถูก หรือทำให้ประชาชนได้มีสินค้าได้ซื้อ การที่ท่านกล่าวไว้เช่นนั้นก็แสดงให้เห็นว่าท่านนั้นได้มีเจตนาว่า ท่านต้องการที่จะสนับสนุนนายทุน ท่านไม่เคยคิดเลยว่าประชาชนของประเทศไทยขณะนี้ ๔๐ ล้านคน มีความทุกข์ยากอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้ประชาชนในภาคอีสานของกระผมเองมีความทุกข์ยาก มีความอดอยาก ท่านบอกว่าท่านจะทำให้รายได้ของเราได้มีโอกาสได้รายได้อย่างน้อยคนละ ๑,๐๐๐ บาทนั้น เราก็นั่นใจ และท่านนายกรัฐ-

มนตรีบอกว่าไม่ใช่เอาเงินไปแจก แต่จะทำสิ่งอื่นนั้น แต่การที่ท่านพูดเช่นนั้น กระผมเชื่อเหลือเกินว่าท่านจะทำอย่างไรก็ตาม ท่านประกาศออกมาเช่นนั้น กระผมก็เชื่อแน่ว่าภาวะที่ประชาชน โดยเฉพาะประชาชนคนยากจะต้องประสบก็คือ แป้งแพง น้ำมันแพง ข้าวของแพง เสื้อผ้าแพง อัตราการซื้อมันเยิ้มครับ นั่นก็ภาวะเงินเพื่อจะเกิดขึ้นอย่างรุนแรง ท่านบอกว่าท่านจะบังคับจัดเงินเพื่อ กระผมเห็นว่าท่านจะไม่ได้เก็บเงินเพื่อหรรอครับ ท่านจะทำให้เงินเพื่อ เพื่อจนกระผมเองก็คงจะไม่มีปัญญาซื้อกางเกงนุ่งอีกต่อไป ท่านประธานที่เคารพ ที่นี้ หันมาคุยเกี่ยวกับด้าน ปฏิรูปที่ดิน ท่าน นายกรัฐมนตรี และท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ก็กล่าวว่า ท่านได้บรรจุไว้แล้วว่าจะมีการปฏิรูปที่ดินโดยการปฏิรูปตามจุดจากตำบล ทำให้ท่านถึงไม่ระบุให้ชัดเจนลงในเป้าหมายของท่านว่า ท่านจะปฏิรูปที่ดินแน่หรือไม่ ไม่ใช่ว่าพอมีสมาชิกในสภาขึ้นมา ท่านก็บอกว่าท่านจะปฏิรูปที่ดิน ถ้อยคำของท่านมันไม่ชัดเจนครับ และถ้าท่านจะปฏิรูปที่ดินนั้น กระผมใคร่กราบเรียนว่าท่านนายกรัฐมนตรี จะปฏิรูปที่ดินตามกฎหมายที่รัฐบาล ท่านอาจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์เขียนไว้หรือไม่ เพราะว่าถ้าท่านปฏิรูปที่ดินตามกฎหมายฉบับนั้นแล้ว

เพราะกฎหมายฉบับนั้น กระผมเองก็ในฐานะที่เรียนกฎหมายมาเล็ก ๆ น้อย ๆ เห็นว่ากฎหมายฉบับนั้นแทนที่จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ชาวไร่ ชาวนา ที่ไม่มีที่ดินแล้ว ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนั้นเปิดช่องว่างไว้เหลือเกิน เปิดช่องว่างไว้ให้นายทุน เจ้าสัวราชาที่ดินสามารถที่จะถือกรรมสิทธิ์ที่ดินได้ถึง ๑,๐๐๐ ไร่ ซึ่งถ้าอย่างไรงี้ก็ตาม กระผมก็ขอกราบเรียนให้ท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปเปิดอ่านให้ชัดเจน ด้วยครับ และท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย ด้วย และนอกจากนี้กระผมอยากจะทราบว่า รัฐบาลนี้จะปฏิรูปที่ดินในลักษณะไหน จะจัดสรรที่ดินให้เขาหรือ จะประกันราคาผลผลิตให้แก่ชาวไร่ชาวนา และถ้ารัฐบาลได้รู้ถึงลักษณะการยึดถือ ครองที่ดินแต่ละท้องที่หรือไม่ และท่านรู้หรือไม่ว่ามากน้อยเพียงใด และรู้ไหมว่าขณะนี้ประชาชนทั้งประเทศนั้นเขามีโฉนดอยู่ที่เปอร์เซ็นต์ และอีกกี่เปอร์เซ็นต์เขาไม่มีโฉนดที่ดิน รัฐบาลได้รู้โครงการ ปฏิรูปที่ดินและวางโครงการไว้อย่างไร ขั้นตอนนะครับ ขั้นตอนท่านจะทำอย่างไร ทำจากที่ไหนก่อน คงไม่มานานนี้ทำแต่เฉพาะ ในกรุงเทพมหานคร เขต จังหวัดใกล้เคียงเท่านั้น แล้วจังหวัดในภาคอีสานทั้งหลายจะทำอย่างไร ข้อต่อไป รัฐบาลตั้งใจปฏิรูปกว้างขวางเพียงใด นี่ละ

ครับจะปฏิรูปเพียง ๑๐ ตำบลในปีนี้ หรือ ๒๐ ตำบลในปีนี้ เพราะท่านบอกว่าเป้าหมายของท่าน ท่านจะเข้าไปถึงจุดนั้น ท่านไม่ได้กำหนดว่าท่านจะทำเมื่อไร ท่านคงไม่คิดว่าท่านจะเป็นรัฐบาลจนกระทั่งถึงอายุขัยของท่าน และอีกประการหนึ่ง กระผมใคร่เรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่าเกี่ยวกับปัญหาหนี้สินของชาวไร่ชาวนาและเกษตรกรทั้งหลายนั้น ท่านมีเป้าหมายว่าจะดำเนินการในขั้นนี้เพื่อเป็นการ ช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาอย่างไร นี่ละครับ และจะแก้ไขอย่างไร ไม่ใช่ว่าไปเพิ่มรายได้แล้วท่านคิดหรือว่าจะทำให้ปัญหาหนี้สิน ของชาวไร่ชาวนาหมดไป ข้อนี้กระผมขอให้ท่านอาจารย์ตอบกระผมด้วย และขณะเดียวกันท่านอาจารย์เคยคิดใหม่ว่าจะกำหนดระยะปลอดหนี้ให้กับชาวไร่ชาวนา ซึ่งกำลัง ตกอยู่ในภาวะหนี้สินทั้งหลาย และที่นี้กระผมอยากหันมาดูอีกทาง ด้านหนึ่ง ซึ่ง กระผมรู้สึกอัดอั้นตันใจอยากพูดมานานแล้ว แล้วก็ตั้งแต่มัธยมรัฐบาลที่แล้ว ท่านประธานก็ไม่เคยชี้ให้กระผมพูดสักที ยกมือ ๔๘ ครั้งครับ แล้วที่นี้ มาดูการเปลี่ยน คำนิยม ทาง สังคมของคนไทย ของไทยนะครับ ในข้อ ข. คนไทยจะต้องไม่ยอมรับนับถืออำนาจอันไม่ชอบธรรม และได้มีการทบทวนเป็นอันขาด ท่านนายกรัฐมนตรีที่เคารพของกระผม ท่านเชื่อหรือว่ารัฐมนตรีของท่าน

ที่ท่านให้อ่านมานี้ พวกเขาก่อนที่จะมาเป็น ส.ส. นี้เขาได้ตำแหน่งและหน้าที่มาโดยสุจริตหรือไม่ และท่านเชื่อแล้วหรือที่ท่านเป็นผู้ทำได้ และแน่ใจหรือว่าคนในรัฐบาลของท่านซึ่ง คุณวีระ มุสิกพงศ์ ได้กล่าวไว้เกี่ยวกับประวัติต่าง ๆ นั้น เป็นแบบอย่างที่ดีแล้วหรือ และจะทำได้หรือ กระผมเชื่อว่าทำไม่ได้ครับ อาจารย์อย่าคิดว่าจะทำได้ต่อไปเลย ที่นี้ในข้อ ง. สร้างอุปนิสัย ประหยัด ให้เป็น คติธรรมแทนการฟุ่มเฟือยและฟุ่มเฟือยที่มีอยู่ทั่วไป ท่านนายก รัฐมนตรีที่เคารพ แม้แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเอง เมื่อการเลือกตั้งครั้งที่แล้วท่านคงไม่ฟุ่มเฟือยนะครับ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๒ นาทีแล้วครับ

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : แล้วที่นี้หันมาดูหน้า ๑๓ ครับ เกี่ยวกับ อำนาจ ความสงบสุข ภายในบ้านเมืองอย่างประสิทธิภาพ ท่านบอกว่าในการรักษาความสงบสุขของบ้านเมืองนั้น หากรัฐบาลมีความจำเป็น ต้องใช้มาตรการรุนแรงอย่างใดไปบ้างก็ตาม รัฐบาลจะกระทำเพื่อส่วนรวมเท่านั้นจะไม่กระทำไปเพื่อกลุ่มอิทธิพลใดอิทธิพลหนึ่งอย่างเด็ดขาด กระผมก็เชื่อแน่ว่าท่านทำได้ และอาจจะทำไม่ได้ อะไรละครับ ที่จะเป็นเครื่องกำประกันว่า

ท่านจะไม่ทำเช่นนั้น และถ้าท่านทำแล้ว กระผมหวังว่าท่านคงจะไม่มาบอกว่า โอ้ยเสียใจ ๆ แล้วขอแก้ตัวต่าง ๆ นานา และที่ว่าใช้มาตรการรุนแรงนั้น เป็นเครื่องแสดงว่ารัฐบาลของท่านมุ่งที่ใช้กฎหมายปราบปรามประชาชน และถ้าเกิดมีบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีแนวคิดทางการเมืองขัดแย้งกับรัฐบาลท่านแล้ว ท่านจะมีให้อ่านจันตสันตปัญหาและปราบปรามเขาหรือ และมีอะไรเป็นเครื่องประกัน กระผมเองอย่างกฎหมายบาง อย่างที่ บอกว่าจะเกี่ยว กับ การ ลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของประชาชนนั้น ท่านบอกว่าท่านจะยกเลิกกฎหมายนั้นกฎหมายนั้น ถ้าท่านจะทำแล้ว ท่านทำไม ไม่เขียน ไว้ในนี้เลย ทำไมไม่กล่าวในสภา ซึ่งกระผมเห็นว่าการกล่าวของท่าน นายกรัฐมนตรี ที่บอกว่า ถ้ามีพรรคใดพรรคหนึ่งจะเสนอขึ้นมา หรือถ้าสมาชิกพรรคใดพรรคหนึ่งผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้เสนอกฎหมายนั้นขึ้นมา ท่านจะสนับสนุนให้มีกฎหมายนั้น หรือถ้าไม่มีสมาชิกหรือพรรคใดพรรคหนึ่งเสนอขึ้นมา ท่านจะทำเสียเอง ในเมื่อท่านจะทำเสียเองแล้ว ท่านเชื่อว่าท่านทำได้ เขียนลงมาสิครับ เขียนลงมาให้ชัดเจน แล้วกระผมจะรู้สึก ว่าตะขิดตะขวงอะไรเลย แล้วที่นี้ เดี่ยวขอประทานโทษนะครับ กระผมรู้สึกโน้ตไว้อยู่เยอะเหลือเกิน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมค
เวลาแล้ว

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง
(ร้อยเอ็ด) : ขออีกนิตท่านประธานครับ
ที่นี้กระผมหันกลับมากล่าวเกี่ยวกับเรื่องเงิน
๑,๐๐๐ บาทครับ มันจิตใจเหลือเกินครับ
พี่น้องของกระผม คุณพ่อของกระผม น้องๆ
กระผมได้ไม่กี่สัปดาห์ ที่นี้อยากจะให้ทราบ
ว่า ที่ว่าจะช่วย ๑,๐๐๐ บาทนั้น จะช่วย
ให้ ๑,๐๐๐ บาทนั้น กระผมว่ามันฟัง
ไม่ขึ้นจริง ๆ ครับ เพราะถ้าจะเพิ่มภาษีขึ้น
มานะครับ อย่างมาก ๒,๐๐๐ ล้านบาท
ครับ ที่ท่านจะหาได้ และถ้าเพิ่มผลผลิต
และรายได้ให้ประชาชนได้สักกี่เปอร์เซ็นต์
ท่านทราบไหมครับ ท่านคิดคำนวณดูโดย
ละเอียดหรือยัง ไม่ใช่มาพูดสร้างเป้าหมาย
ครับ กระผมเผละจะนโยบายอยู่เรื่อย
เกี่ยวกับท่านอาจารย์หม่อมคึกฤทธิ์ เกี่ยวกับท่าน
จะบอกว่ากระผมไม่ได้พูดเรื่องนี้ กระผมจะ
พูดเรื่องเป้าหมาย เพราะฉะนั้นกระผม
ขอเน้นและท่านบอกว่าท่านจะทำแผนพัฒนา
เศรษฐกิจใหม่ กระผมใคร่ทราบเรียนท่าน
นายกรัฐมนตรีว่า ท่านรู้หรือไม่ว่าปัจจุบัน
นี้แผนพัฒนาเศรษฐกิจใหม่นั้น บกพร่อง
อย่างไร ท่านเองก็บอกว่าจะทำอย่างมีแผน
แต่แผนต่าง ๆ ของท่านก็เลื่อนลอย เพราะ
เขียนในห้องเย็นของธนาคารครับ มันไม่
ต่างอะไรกับ ห้องเย็นของนักวิชาการ หรอก

นอกจากว่าห้องเย็นของท่านนั้นมันจะเย็น
กว่าห้องเย็นของนักวิชาการท่านนั้นเองครับ
แล้วที่นี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ-
ชัชวาลย์ ครับ พอแล้ว หมคเวลาแล้ว
ครับ

นาย ชัชวาลย์ ชมภูแดง
(ร้อยเอ็ด) : ขออีกนิตเดียวครับ ท่าน-
ประธานครับ ขออีกนิตเถอะครับ ที่บอก
ว่าจะแจกเงินและให้บริการฟรีนั้น กระผม
อยากทราบว่าท่านจะทำบัญชี และบัตรและ
ทะเบียนทำอย่างไร แม้แต่สถานีเรียกประชุม
ยังส่งหนังสือไม่ครบ และขณะเดียวกัน
ท่านทำบัตรประชาชนเองท่านยังทำให้
ประชาชนไม่ครบ แล้วจะมีการแจกบัตรส่วน
แจกบัตรฟรีอะไรนี้ ท่านจะทำได้หรือไม่
ครับ เพราะฉะนั้นกระผมขอทราบเรียน
ให้ท่านนายกรัฐมนตรี หรือท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลัง หรือถ้าเป็นไปได้
ก็กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ช่วยตอบ
และกระผมจะขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ถ้า
ท่านจะตอบโดยรวบรัด ไม่กินเวลาและ
ไม่เล่นถ้อยคำสำนวน กระผมขอทราบฝาก
ไว้เพียงแค่นี้ครับ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : ท่าน ประธานสภาที่
เคารพ มีท่านสมาชิกมีความขี้ใจมาก
มายหลายข้อ กระผมจะขอประทานตอบท่าน

สมาชิกผู้มีเกียรติคนสุดท้าย คือท่านผู้แทน
ราษฎรจากร้อยเอ็ด กระผมรู้สึกว่าการผม
บกพร่องมากที่ยังไม่สามารถจะทำให้ความ
เข้าใจเกิดขึ้นได้ ในเรื่องรายได้ของ
ประชาชนจำนวน ๑,๐๐๐ บาท คือว่า
ก็เห็นจะต้องอ้างเป้าหมายอีกแหละครับ
เพราะไม่ทราบจะพูดว่าอย่างไร คือนโยบาย
ขั้นต้นก็ตั้งเป้าหมายกันก่อน นโยบายเป็น
การบอกมาตรการว่าเราจะทำอะไร เปรียบ
เหมือนกับเป็นการบอกถนนหนทาง แต่จุด
สำคัญอยู่ที่ว่าเราจะไปไหน อยู่ที่เราจะไป
ไหน มันต้องมีจุดหมายปลายทางเสียก่อน
ไม่อย่างนั้นจะไปอย่างไรถูก เขียนนโยบาย
เรื่อยไปว่าจะทำนั่นทำนี่ แต่เพื่ออะไรไม่
บอกได้หรือ กระผมถึงบอกว่าตั้งแต่แรก
หน้า ๑ เลยว่า เป้าหมายของนโยบายนี้
คือการกระทำให้คนไทยที่บรรลุนิติภาวะ
ทำงานนั้นมีรายได้ อย่างต่ำที่สุดเดือนละ
๑,๐๐๐ บาทนี้เป็นเป้าหมาย นอกจากนั้น
เป็นวิธีการเป็นนโยบายว่าจะทำอย่างไร ๆ
บ้าง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้น นี่กระผม
ก็ขอ ประธานอธิบายอีกครั้งหนึ่ง เพราะ
รู้สึกว่าท่านยังข้องใจกันอยู่มาก นี่ก็อาจจะ
เป็นเพราะเหตุว่า ความผิดของกระผมผู้
เขียนนโยบายเองไม่สามารถจะทำให้เข้าใจ
เสียได้ในขั้นแรก ก็ขอประธานอภัย เพราะ
ฉะนั้นเป้าหมายที่ว่านั้นจะบรรลุได้ก็ด้วยการ
กระทำหลายอย่าง ที่จะทำให้ราษฎรแต่

ละคนไม่ว่าจะในเมืองหรือชนบททำมาหาได้
ไม่ต่ำกว่าเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ส่งเสริม
ทั้งทางด้านอาชีพ ทางด้านการเกษตร ทาง
ด้านอุตสาหกรรม ทุกทาง พยายามจัด
อุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้ราษฎรมีทางที่จะทำ
มาหาได้ด้วยตัวของเขาเองไม่ต่ำกว่าเดือนละ
๑,๐๐๐ บาท ไม่ใช่เอาเงินไปแจกคนละ
๑,๐๐๐ บาทต่อเดือนอย่างที่ท่านเข้าใจ
ครับ กระผมขอประธานชี้แจงอย่างนี้ ถ้า
เอาเงินไปแจกกันจริง ๆ แล้วก็เป็นไปอย่าง
ที่ท่านสมาชิกว่าทุกประการ ก็จะต้องเกิด
เงินเฟ้อ จะต้องเกิดของแพง แต่ว่าถ้าคน
ทั้งประเทศที่บรรลุนิติภาวะแล้วเขาทำมา
หาได้เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท แปลว่าเขา
ต้องทำงาน ให้คุ้มกับเงินนั้นเขามีทางทำมา
หากิน พืชผลก็ต้องมากขึ้น สินค้าก็ต้อง
มากขึ้น บริการก็ต้องมากขึ้น โดย
ทั่วไปของมันจะแพงไม่ได้ เพราะรัฐบาล
ไม่ได้เอาเงินไปแจกคนละ ๑,๐๐๐ บาท
ต่อเดือน นี่ก็กระผมขอประธานย้ำอีกทีหนึ่ง
ที่ในส่วนที่รัฐบาลจะเอาออกไปใช้เพื่อ
ประโยชน์ของประชาชนก็ไม่ใช่เป็นการไป
แจกเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านที่จะทำนั้น
เอาไปให้แก่ตำบลต่าง ๆ ตามความจำเป็น
ตามความต้องการของเขา เพื่อหางานให้
ประชาชนทำที่มีประโยชน์แก่ท้องถิ่น ขณะ
เดียวกัน ประชาชนมีรายได้ในยามว่างงาน
คือหน้าที่ไม่ใช่หน้าที่สำหรับ ๖ เดือนหน้า

นี้ก็จะได้มีงานการ ทำกันเป็นการส่งเสริม รายได้ของผู้ที่ยากจน มีรายได้น้อยให้ดีขึ้น กว่าแต่ก่อน ยังไม่บรรลุป้าหมายละครับ แต่ มันดีขึ้นกว่าก่อนแล้วในระยะ ๖ เดือนแรก นี้ที่้องการทำแต่เพียงเท่านั้น สำหรับเงิน จำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ขอ- ประทานอย่าห่วง ก็ได้งบประมาณแล้ว เหมือนกัน งบประมาณจำนวนถึง ๔๗,๐๐๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒,๕๐๐ ล้านบาท ก็กร้อยละ ๒.๕ ก็ไม่ใช่มากมายถึงกับแบ่งเอามาไม่ได้ ส่วนที่จะแบ่ง เอามาหรือที่จะเอามาประกอบเป็นเงิน จำนวนนี้ ก็จะขออนุญาตตัดเอามาจากราย- การที่เห็นว่ารอได้ยังไม่รีบด่วนถึงขนาดนั้น ยังรอไว้ได้ เช่นจะไปปลูกตึกสถานที่ ราชการใหม่ที่ไหน ๆ ที่มันรอได้ให้เรา ร่ำรวย กว่านี้จะปลูกก็ยังได้ มีอะไรก็พอ อาศัยกันไปก่อน หรือมีเงินนั้นก็ตัดจก รายการที่ไม่จำเป็น นี้กระผมขอประทาน เท่านั้น แล้วนอกจากนั้นเรื่องที่จะช่วยชนบท ก็จะได้ส่งเงิน หมายความว่าจากสถาบัน เกรดิตต่าง ๆ นี้ไปช่วย ปีละ ๔,๐๐๐ ล้าน บาท เข้าที่คลังใดที่จะไปช่วยผ่านสถาบัน เกรดิตในชนบททางใด กระผมก็ได้ทราบ เรียบไว้แล้ว ซึ่งหมายถึงรวมทั้งสหกรณ์ ด้วย นี่ทั้งหมดนี้ก็เป็นการขอประทาน ยินยอมอธิบายอีกครั้งหนึ่ง เรื่องการปฏิรูป ที่ดิน ที่ท่านผู้แทนราษฎร ร้อยเอ็ดท่านยัง

ข้องใจแล้วถามว่าจะใช้กฎหมาย ปฏิรูปที่ดิน ที่รัฐบาลท่านอาจารย์สัญญาออกไว้นั้นหรือ ถ้าใช้ อันนั้นท่านเห็นว่าไม่สำเร็จแน่ กระผมเห็นด้วย ๑๐๐ เปอร์เซนต์ครับ ไม่สำเร็จแน่ ที่คิดไว้ก็เพื่อจะไม่ใช้กฎหมาย นั้น จะต้องออกกันใหม่อีก แต่จะทำใน ระดับตำบลขึ้นมาทีเดียว เพราะหน่วยตำบล เป็นหน่วยน้อยที่สุด ผู้ที่จะทำอะไรเห็นลักษณะ ความจริง เหตุการณ์ในเรื่องการที่จะควรมิควรประการใดนั้นถนัดชัดเจนยิ่งขึ้น การ ปฏิรูปที่ดิน ไม่ใช่เราจะไปกำหนดตาย ๆ จะต้องคิดว่าสำหรับแต่ละครอบครัว ควรจะมีที่ดินเป็นเนื้อที่เท่าไรจึงจะได้ผลในการ ผลิตมากที่สุด ทั้งนี้ต้องคำนึงไปถึงลักษณะ ของเกษตรกรรม ในประเทศว่าเราจะหนัก ไปในการใช้ทุนหรือหนักไปในการใช้แรง การใช้ทุน หมายความว่าเครื่องจักร เครื่องยนต์รถแทรกเตอร์อะไรต่าง ๆ เครื่องทุ่นแรง ซึ่งรู้สึกว่าจะต่อไปความเห็น ส่วนตัวของกระผมเองเห็นว่าจะทำยาก เพราะน้ำมันจะแพงขึ้นทุกทีในโลกนี้ หรือ อาจจะลงต่ำไม่พอจะทำให้ต้นทุนในการผลิต สูงแต่ว่าคนไทยเราเคยใช้การ กระทำการ เกษตรด้วยการออกแรง คือใช้แรงคน แรง สัตว์ทำกันมาเป็นเวลาช้านาน ก็ไม่มีใคร เตือนร้อนและทำได้ผลดี ที่นี้มันก็ขึ้นกับ จำนวนที่ดิน ถ้าจะใช้แรง มีที่ดินมาก เกินไปมันก็เสียเปล่า ทำไม่ทั่ว ก็อาจจะ

ต้องจำกัดที่ดินลงมา ครอบครัวหนึ่งมีคน
สองคน ผัวเมีย ลูก ๓ คนอย่างนี้ก็อาจจะ
ต้องจำกัดลงมาให้เหลือครอบครัวละ
๒๕ ไร่ แล้วก็ถ้าไม่มีหรือใครมีเกินกว่า
นั้นก็ใช้วิธีโอนด้วยประการใด ๆ ก็ตาม
เอามาเฉลี่ยให้ทั่วกัน กระผมตั้งใจไว้อย่าง
นั้น และการปฏิรูปที่ดินนั้นไม่หยุดแค่เพียง
ว่าจะเอาที่ดินมาให้เพื่อทำกินเท่านั้น ย่อม
หมายถึงไปถึงการชลประทาน หมายถึงไป
ถึงการจำกัดที่ดินให้เข้ารูปแบบเพื่อ
ประโยชน์ในการกสิกรรมอีกด้วย งานการ
ทั้งปวงจึงจะสำเร็จ สิ่งที่ตั้งใจจะทำนี้กระผม
อาจจะมีโอกาสได้เริ่มไว้ อายุของรัฐบาล
นั้นไม่แน่นอน แต่เมื่อมีโอกาสก็จะขอเริ่ม
ไว้โดยรีบด่วน เพื่อที่ว่าเมื่อเป็นของลูกที่
ควรจะเป็นประโยชน์แล้ว ก็รัฐบาล ต่อ ๆ
ไปก็จะได้มาสานต่อ หรือมาทำต่อ หรือจะ
แก้ไขก็สุดแล้วแต่กรณี แต่ว่าไม่ยืนยันว่า
จะเสร็จ ที่นั้ท่านผู้แทนร้อยเอ็ดท่านได้กล่าว
มาถูกต้องที่สุด ตามรัฐบาลว่า รัฐบาลเปล่า
ที่ดินทำกินมีเท่าไรในเมืองไทย มีเอกสาร
แสดงสิทธิเป็นจำนวนเท่าไร นี่แหละครับ
คือปัญหาและอุปสรรคสำคัญของการปฏิรูป
ที่ดินมันจะต้อง ทำควบคู่ กันไปทุกวันนี้เอง
เมืองไทยมีที่ดินที่ทำกินอยู่แล้ว คือเป็น
ที่ดินใช้ในการเกษตรแล้วเป็นจำนวน ๖๔
ล้านไร่เศษ และจาก ๖๔ ล้านไร่ที่มี
เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์มีเพียง ๒๒ ล้านไร่

เศษเท่านั้น อีก ๔๒ ล้านไร่ไม่ทราบว่าเป็น
ของใคร คนที่มีที่ดินพันไร่แต่เมื่อไม่มี
เอกสารแสดงสิทธิ อาจจะอ้างว่าไม่มี
ที่ดินเลย ก็ได้จะต้องพิจารณาด้วยความ
รอบคอบ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่
การดำเนินการอย่างรีบด่วนเพื่อให้มีเอกสาร
แสดงสิทธิให้เสร็จสิ้น ไปภายในเวลา ๔ ปี
นี้ เป็นสิ่งที่พึงกระทำอย่างยิ่ง แต่ขณะ
เดียวกันไม่จำเป็นจะต้องไปรื้อรอกการปฏิรูป
ที่ดินไว้จนถึง ๔ ปีเสร็จเรื่องนั้นแล้วถึงจะ
ไปทำเรื่องการปฏิรูปที่ดินต่อหาเป็นเช่นนั้น
ไม่ ต้องทำพร้อมกันไปครับ ที่ไหนพอ
ทำได้เราก็ทำ ที่ไหนเขาจัดการปัญหาเรื่อง
เอกสารแสดงสิทธิที่ดินแล้ว การปฏิรูปที่ดิน
ก็ทำไป หรืออาจจะทำไปพร้อมกัน มันมี
วิธีที่จะทำได้ กระผมจึงขอชี้แจงอย่างนี้
เท่าที่จะจับความเข้าใจของท่านได้ สำหรับ
ที่ท่านถามว่าจะมีประกาศระยะเวลาปลดหนี้
ให้แก่ชาวนานี้ขอเรียนตรง ๆ ว่า ความ
เห็นตรงกัน กระผมอยากทำเหลือเกิน
แต่มันเป็นเฉพาะตัวกระผมยังไม่ได้ศึกษา
เรื่องนี้โดยละเอียดว่ามีลู่ทางอย่างไร ที่ขอ
รับเพราะเวลายังไม่มีจะคิด ไปไกลถึงเพียง
นั้น แต่ในนโยบายนี้ได้บอกไว้แล้วว่า
จะผันเงินจากนครหลวงนี้ออกไปสู่ชนบทเพื่อ
ไปให้เกษตรกรได้กู้ยืม เป็นเครดิตเป็น
สินเชื่อ จะได้เอาเงินนั้นมาอย่างน้อยก็เอา
ไปใช้ ที่กู้จากชาวบ้านด้วยกันที่เขาเรียก

คอกเบี้ยแพง แพงเท่าไร ท่านผู้แทน
ราษฎรทั้งหลายก็คงทราบ เงินคอกเบี้ยจาก
สถาบันเครดิตมัน ไม่แพงเท่าหนี้เอกชน
อย่างน้อยในเรื่องนี้เราช่วยได้ก่อน ก็คือว่า
ให้เปลี่ยนเจ้าหนี้ มาเป็นเจ้าหนี้ที่เรียก
คอกเบี้ยถูกกว่าเจ้าหนี้คนเก่า น้อยอย่างนั้น
ก็เป็นการช่วยเหลือ สงเคราะห์ซึ่งกรรมก็
เห็นว่าเป็นรายละเอียดที่ได้คิดไว้หมดแล้ว
แต่ไม่ใช่ว่าหลงลืม จึงได้ขอประทานชี้แจง
ให้ทราบต่อไปก็จะเป็น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
จากจังหวัดอุทัยธานี ก็ขอประธานทราบ-
เรียน ท่าน ประธานสภาว่าเป็น นายก ฯ มา
แถลงนโยบายวันแรก ทุกคนเรียกว่ากะล่อน
๒ ครั้งแล้วก็ไม่ว่าอะไรหรอกครับ มันเห็น
จะเป็นกรรมของนายก ฯ ก็จะต้องทนกัน
ต่อไป แต่ว่าอย่างไรก็ตาม ท่านพูดมาก
ในเรื่องที่ กรรมเป็น คนฆ่าผีเป็น อะไร
อย่างนั้น ประโยชน์ของผีของตัวเองไม่
รักษา กรรมขอตอบแทนท่านหัวหน้า-
พรรคประชาธิปัตย์ด้วยว่า สำหรับพี่น้อง
กุ่มแล้วประโยชน์ส่วนตัวไม่คิด ประโยชน์
ของพี่น้องน้องไม่คิด เมื่อได้เข้ามาอยู่ใน
สภาอันทรงเกียรตินี้ คิดแต่ประโยชน์ของ
บ้านเมืองเท่านั้น กรรมไม่ได้คิดคดทรยศ
ได้กล่าวไว้ว่าจะสนับสนุน พรรคประชา-
ธิปัตย์ก็ได้สนับสนุนในวันหาเสียง ในวันที่
ไว้วางใจท่านนายกรัฐมนตรี รัฐบาลของ
ท่านอาจารย์เสนีย์ กรรมก็ได้อ้างพรรคกิจ

สังคม ๑๘ คนเป็นพยาน ได้กำชับให้
ลงมติไว้วางใจทั้งหมด ถึงแม้ว่าจะเป็นมติ
ลับ แล้วเมื่อคะแนนขาดหายไปกว่าที่
กรรมได้นึกไว้ก็ไปเรียกประชุมพรรคแล้ว
ถามว่าทำอย่างไรมันถึงได้เป็นอย่างนี้ แต่
ทุกคนเขาบอกว่าเขาลงตามมติพรรค และ
เมื่อการลงมตินั้นเป็นการลงมติลับ จะให้
กรรมพิสูจน์ได้อย่างไร กรรมขอสาธ-
สาบานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก
กรรมลงคะแนนสนับสนุนไว้วางใจรัฐบาล
ของพรรคประชาธิปัตย์และเกษตร สังคม
แล้วก็นึกที่อยู่ใกล้ชิดกรรมที่อยู่พรรคเดียว
กันเท่าที่ชำเลื่องมองดู ก็กระทำเช่นเดียวกัน
แต่ว่าหนึ่งแถว หลังไปนั่งข้าง หลังนั้น กรรม
ไม่สามารถจะเห็นได้ แต่เมื่อถามแล้วเขาก็
ยืนยันยัน คะแนนขาดไปจะไปขาดหายที่ไหน
นี้กรรมไม่ทราบเป็น ความสัจย์จริงใจ
สำหรับการอภิปรายของกรรมนั้น ก็ออก
จะให้เกียรติกรรมเกินไปว่ากรรมนี้อะ
อะไร ท่าน ความจริง กรรม ไม่ได้นี้อะ
หรือครับ ก็ว่ากรรมก็รู้สึกว่าคุณกรม
กินโต๊ะมา ๕๐ วันเต็ม ๕๐ วัน ๕๐ คืน
ในระหว่างที่หาเสียงนั้น ถักลัก หนองอยู่วัน
นั้นก็ขอเก็บคอกเบี้ย ๑๕ นาที เพื่อสะกิด
หนองออกได้มันโล่งอกโล่งใจเท่านั้น ไม่
ได้คิดมาคร่ำอะไรหรอก ถ้าว่าผิดพลาดไป
ก็ขอประทานอภัยเสียด้วย แต่ว่าคิดแค่นี้
แล้วก็หลังจากนั้นแล้ว ก็ลง คะแนนไว้วางใจ

รัฐบาลผสมของพรรคประชาธิปัตย์ และ เกษตรสังคม ด้วยความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ การที่จะกล่าวหากันว่าใครเป็นสมุนทรราชหรือไม่เป็นนั้น กระผมก็รู้สึกว่า กฎเกณฑ์มันยาก สมัยที่ทรราชครองเมืองก็เป็นธรรมชาติของทรราชเขาก็ต้องการจะเป็นนายคนทั้งปวง นั่นเป็นเรื่องของทรราชใครที่เคราะห์ดี โชคมาวาสนาช่วยหลบหลีกได้ ไม่ต้องเป็นสมุนเขาคอนนั้นก็รอดตัวไป แต่บางคนไม่สามารถจะหลีกเลี้ยงได้ เฉพาะข้าราชการประจำ ถึงอย่างไรก็ต้องเป็นลูกน้องเขา ใจจะชอบหรือไม่ชอบนี่เป็นอีกเรื่องหนึ่ง กระผมจึงไม่กล้าที่จะไปชี้หน้าบอกว่าท่านผู้ใดเป็นสมุนทรราช แต่ถ้าจะใช้เกณฑ์กันพูดกันอย่างง่าย ๆ ลวก ๆ แล้ว ถ้าว่า พรรคนี้มีสมุนทรราชเข้ามาหนึ่งเป็นรัฐมนตรี กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนโดยความเคารพว่า รัฐบาลผสมของพรรคประชาธิปัตย์ เกษตรสังคมก็มีไม่ใช่ไม่มีหรือก สภาชั้นนั้นเลือกกันยาก ไม่ทราบจะทำอย่างไร มันไม่ใช่ความผิดของใคร ๆ เหตุการณ์มันเกิดขึ้นในอดีตมันผ่านไปแล้วก็อยากจะมาขอให้ตั้งหน้าว่ากันใหม่จะไม่ดีกว่าหรือ แทนที่จะมาจับแค้นผูกพันกันอยู่ว่าใครเป็นสมุนใคร ๆ ที่ไหน เราก็เป็นคนที่เราควรเขาเลือกมาด้วย กัน ทั้งนี้ กระผมว่าคิดตั้งหน้ากันใหม่จะดีกว่า พวกกันแต่เพียงว่าความเห็นไม่ตรงกัน เชื่อกันไม่

เชื่อกัน อย่างกระผมเสนอนโยบาย ท่านไม่เชื่อ อย่างนี้กระผมก็พึ่งด้วยความเคารพตลอดมาไม่ได้คิดเป็นอย่างอื่น สำหรับมีท่านสมาชิกอีกบางท่านเช่น ท่านผู้แทนจากกาฬสินธุ์ถามว่า ทำไมนโยบายของรัฐบาลนี้จึงไม่มีบอกไว้ให้แน่นอนว่า จะจงรักภักดีหรือส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ เรื่องนี้กระผมขอเรียนด้วยความจริงใจว่า การที่จะมาพูดใส่ไว้ในนโยบายนั้น กระผมเห็นว่าไม่ใช่เป็นเรื่องของนโยบาย รัฐบาลใดก็ตามที่จะเข้ามาเป็นรัฐบาลได้จะต้องถวายสัตย์ปฏิญาณว่าจะต้องจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญนี้ เพียงแค่นั้นกระผมเห็นว่าพอแล้ว ถ้าหากว่าเรายังไม่เชื่อกันเองในความจงรักภักดี ซึ่งกระผมเชื่อว่ามีเหมือนกันหมดเท่าเทียมกันหมดทั้งสภา อันทรงเกียรตินี้ กระผมไม่ได้เคยสงสัยท่านผู้ใดเลยเป็นความสัตย์จริง เพราะเหตุนี้จึงไม่จำเป็นที่จะต้องมาใส่ไว้ เพราะเหตุว่าถ้าใส่ไว้ก็เหมือนกับว่ารัฐบาลนี้มีความจงรักภักดียิ่งใหญ่เหนือผู้อื่นในสภา ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นไปได้ จึงต้องขอประทานครความข้อนี้ ไม่ใส่เอาไว้ในนโยบายที่ท่านผู้แทนกาฬสินธุ์ถามเรื่องนโยบายการศึกษา นั้น กระผมจะได้ขอให้ท่านรัฐมนตรีศึกษาธิการได้ตอบในวาระอันควรต่อไป ส่วน

เรื่องคนไทยฆ่าคนไทย เรื่องการปราบปราม
ผู้ก่อการร้าย ซึ่งอาจจะมีผลไปบ้างพลาคไป
บ้างนั้น กระผมยอมรับว่าเป็นปัญหาสำคัญ
อย่างยิ่งในขณะนี้ กระผมเองเห็นว่าเหตุ
หนึ่งที่ทำให้คนไทยต้องต่อสู้กัน ออกจาก
บ้านต้องไปอยู่ในป่า ในรกได้รับความทุกข์
ทรมาน มากมาย หลาย อย่าง และเป็น ศัตรู
ต่อกันเองนั้น กระผมเห็นว่าส่วนใหญ่
ไม่ได้เกิดจากความแตกต่างในลัทธิการเมือง
กระผมเห็นว่า ที่คนไทยเราจำนวน ไม่น้อย
ต้องออกมาออกกองพลติดปืนคาที่อยู่วันนี้
เป็นเรื่องความคับใจที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นที่
ตนอยู่เนื่องจากการใช้อำนาจ โดยไม่เป็น
ธรรม ของ ข้าราชการประจำบางคนบางหมู่
บางเหล่า เรื่องนี้เป็นความจริงที่ไม่มีผู้ใด
จะปฏิเสธได้ นอกจากนั้นแล้วยังเกี่ยวกับ
เรื่องความอึดอัดใน เรื่องการ ทำมาหากิน
หาไม่มี อย่างที่ท่านผู้แทนภาคอีสานได้พูด
ส่ายป้อย ๆ ซึ่งเป็นความจริง น้ำไม่มี
ทุนไม่มี เจ้าหนี้เร่งคอกเร่งต้นและสารพัด
อย่าง วัวควายเลี้ยงไว้ถูกขโมยลักเอาไป
ไปไล่ก็ไม่มีเงิน จะไปไล่ ต้องไปกู้หนี้
มีสินมาอีกหมดเนื้อปราศตัว อย่างว่าแต่
เพียงราษฎรที่ฐานะตาม ปกติก็อึดอัดอยู่แล้ว
เลย ใครก็ตามแม้กระผมนี่เอง ถ้าโดน
ความกดดัน ทางใจ อย่างนั้นก็เป็น ธรรมดา
ย่อมจะต้อง ทะเลาะทะเลาะ กายหาที่อยู่ใหม่
จนความลำบาก จาก ธรรมชาติก็ว่า จะมา

ทนความลำบากยากเข็ญจากความ อยุติธรรม
ต่าง ๆ ซึ่งเขาได้รับอยู่เนืองนิจ เมื่อทราบ
ความจริงอย่างนี้แล้ว กระผมก็เห็นว่าวิธีที่
จะแก้ปัญหานี้ก็คือการปรับการปกครองส่วน
ภูมิภาค ให้ดี ให้เป็น ธรรมและ ให้เป็น ของ
ประชาชนยิ่งขึ้นกว่าเดิม ซึ่งรับว่าจะไป
จัดการให้อย่างแน่นอน สำหรับการให้ทหาร
นั้น กระผม ไม่เห็น ค่ายที่จะให้ทหารเข้าไป
เกี่ยว ข้อง เป็น ระยะเวลา อันยาวนาน หรือ
ตลอด ไปอย่าง ที่เป็น อยู่ใน บัดนี้ที่ ให้ทหาร
เข้าไป ร่วมอยู่ใน องค์การที่เรียกว่า กอ.
รมน. หรืออะไรนั้นแล้วก็อยู่ตลอดไปเป็น
ส่วนหนึ่งขององค์การนั้น กระผมไม่เห็น
ด้วย จริงอยู่ทหารมีหน้าที่รักษาความสงบ
เมื่อเกิดความไม่สงบกัน ขึ้น ในที่ใดและ ถ้า
ความไม่สงบ นั้น อยู่ใน อัตราขั้นรุนแรงถึง
ขนาดที่ว่าฝ่าย ปกครอง ถิ่น พลเรือน ไม่
สามารถจะระงับได้แล้ว รัฐบาลชอบที่จะส่ง
ทหารเข้าไปช่วยได้ แต่ว่าการส่งทหารเข้า
ไปในกรณีเช่นนี้ กระผมเห็นว่าจะต้องมี
เวลากำหนด ก็ส่งเข้าไปนานเท่าไรแล้วก็
บรรลุความสำเร็จ ไม่พูดว่าเป้าหมาย เดียว
จะเบื่อหุ บรรลุความสำเร็จเพียงใด ไป
ระงับการจลาจลหรือก่อให้เกิดความสงบขึ้น
เพียงใดมีขอบเขตครับ แล้วก็เมื่อเสร็จกิจการ
นั้นและหมดงบประมาณที่ไว้ไปแล้ว ทหาร
ต้องย้ายกลับมาสู่ที่ตั้งปกติ ถ้ากระทำไ้คง

นี้แล้วจะเป็นประโยชน์ทั้งในด้านความปลอดภัยของประชาชนพลเมือง และในค่านิยมของทหารเอง กระผมเคยเป็นทหารออกนอกที่ตั้งมาแล้ว ไปราชการทัพ ๒ ครั้ง ท่านผู้แทนเชียงรายจะยืนยันได้ เพราะเป็นทหารราบกองพันเดียวกัน ความจริงไม่ใช่สิทธิเป็นสิทธิ ถ้าอยู่มาที่บ้านนี้ก็จะประจำการมั่ง มันคงจะไม่สิ้นไร้มันคอกอย่างนั้น แต่อย่างไรก็ตามกระผมเห็นว่าทหารนั้นถ้าจะส่งออกนอกที่ตั้งปกติแล้วต้องมีกำหนดเวลา มิฉะนั้นเสียวินัยหมดไปสงคราม ขนาคไปสงคราม ถ้ามีการรบกับข้าศึกแล้ว ทหารไทยมีระเบียบวินัยที่ดีสุด มีความกล้าหาญเสียสละดีที่สุดในวงการสงครามเพียง ๓ วัน ตักกันเองก่อนกระผมอยู่ทหาร เป็นทหารเมืองเหนือ เขาพูดภาษาเมืองเหนือกัน ไปตักกันเองหัวร้างข้างแตก ถามว่า ทำไมถึงไปทำอย่างนั้น เขาบอกว่า อยู่บ่ได้มันง่อมมือ คือว่ามันเหงาเมื่อไม่รู้จะรบกับใคร รบกันเองแล้วถ้านานกว่านั้นอีกหน่อยก็จุกจุกสาวชาวบ้านเกิดความบ่นป่วนอลเวงหมด เพราะวินัยเสื่อม เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จะต้องระมัดระวังในฐานะที่เป็นหัวหน้ารัฐบาลจะคอยดูแลเรื่องเหล่านี้อย่างใกล้ชิด ไม่ให้เกิดความเดือดร้อนขึ้นไป นี่ก็เป็นเรื่องขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ยังมีท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่ง ขอประธานต้องออกนามคือ คุณ

สม วาสนา ท่านได้ถามถึงเรื่องกองพล ๕๓ กระผมก็ขอเพียงยืนยันว่ามันอยู่ในนโยบายที่จะให้ทหารต่างตัวออกจากประเทศไทยให้หมดสิ้นภายใน ๑ ปี ซึ่งอีกสักครู่หนึ่งท่านรัฐมนตรีต่างประเทศท่านก็คงจะได้ชี้แจงให้ทราบ ท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวถึงความยากเข็ญต่าง ๆ ความขาดแคลนต่าง ๆ ของประชาชนในเมืองไทยของเรา ซึ่งเป็นความจริงทุกประการ เป็นความจริงทุกประการ กระผมเห็นด้วยใจจริงอยากจะสนับสนุน อยากจะเข้าใจทุกประการ แต่ว่าคนเราทุกคนหรือรัฐบาลทุกรัฐบาลย่อมมีขอบเขตจำกัด จำกัดที่กำลังกายกำลังใจ กำลังงบประมาณกำลังเงิน ผมก็ได้แต่สัญญาว่าจะช่วยเหลือให้ดีที่สุด แต่จะให้ช่วยเปลี่ยนดินเป็นฟ้า เปลี่ยนฟ้าเป็นดินนั้นไม่มีใครผู้ใดสามารถจะทำได้ กระผมขอชี้แจงแต่เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายทองดี อีสราชีวิน(เชียงใหม่):

ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้า ทองดี อีสราชีวิน ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ขอบอพระคุณอย่างยิ่งที่ท่าน ได้กรุณาให้ข้าพเจ้าได้อภิปรายเพื่อจะซักถามรัฐบาลของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ในวันนี้ ซึ่งเป็นเวลาถึง ๑๗.๓๕ นาฬิกา ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าอยากจะกล่าวอย่างนี้ว่า

นโยบาย ๑๘ แผ่นหรือ ๑๘ หน้าของ
หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์นั้น ข้าพเจ้าได้นำ
อ่านดูเมื่อคืนนี้ หลังจากกลับจากรับประทาน
เลี้ยงอาหารคณะศิษย์เก่ากรุงเทพคริสเตียน
วิทยาลัยเลี้ยงต้อนรับข้าพเจ้าพร้อมทั้งสมาชิก
เลือกตั้งกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยอีก ๕-๖
คน ข้าพเจ้านั่งอ่านนโยบายของท่านจนถึง
เวลาตี ๓ เช้าวันนี้อย่างรุ่งข้าพเจ้าก็ตื่น
ขึ้น นอนเพียง ๓ ชั่วโมงเท่านั้น ท่าน
ที่เคารพ ท่านประธาน นโยบายของหม่อม
ราชวงศ์คึกฤทธิ์ ๑๘ หน้ากระดาษนั้น
ข้าพเจ้าขอกล่าวว่าเป็นหนังสือนวนิยาย
ประเภทชวนฝัน หนังสือประเภทนี้ควรจะ
ลงในหน้าหนังสือพิมพ์สยามรัฐประจำวัน
เสียจะดีกว่า ข้าพเจ้าเองนั่งอ่านดูแล้วมา
กันคุณที่ท่านบอกว่่านโยบายประหยัค ๆ นั้น
ไม่เห็นท่านได้กล่าวให้ชัดเจนแจ่มแจ้งเลย
ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ทุกวันนี้เราสูญเสีย
คุณลักษณะจากประเทศญี่ปุ่นสักเท่าไร ท่าน
สังเกตดูรถยนต์วิ่งในกรุงเทพมหานคร ๕๘
เปอร์เซ็นต์เป็นรถยนต์ที่มาจากประเทศญี่ปุ่น
และนอกจากนี้ทั่วราชอาณาจักรจะเป็นก็เหมือน
ก็แสนกัน ท่านลองคิดดู นอกจากที่ท่าน
สูญเสียเงินตราไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งประเทศญี่ปุ่นอย่างนี้แล้วเป็นต้น
ท่านยังต้องสูญเสียค่าน้ำมันเชื้อเพลิงอีกปีละ
ก็พันล้านก็หมื่นล้าน อันนี้ทำไมท่านไม่
กล่าวในนโยบายของท่านเพื่อให้ประหยัค

ท่านประธานที่เคารพ ท่านโปรดคิดดู บาง
บ้านมีรถยนต์เก๋งตั้ง ๕ คัน ๖ คัน
อย่างน้อย ๒-๓ คัน นี่ท่านทำไมไม่คิด
ว่าในต่างประเทศเขาขนาดเศรษฐีมหาเศรษฐี
มีเพียงสัก ๒-๓ คันเท่านั้นเขามีนโยบาย
ประหยัค ท่านคิดดูเมื่อคราวน้ำมันขึ้นราคา
ใหม่ๆ ขึ้นเต็นกัน แต่เมืองไทยเรารถยนต์ยัง
วิ่งเป็นมดเป็นปลวกอยู่ เพราะเมืองไทยเป็น
เมืองมหาเศรษฐี พวกฝรั่งเขาชมเชยเหลือ
เกิน ไปเมืองนอกทิป (tip) ตั้ง ๕ ปอนด์
ทิปตั้ง ๒๐-๓๐ ดอลลาร์อย่างนี้ก็มี นี่
เอาเงินของใครไป ท่านไม่ได้ควักกระเป๋า
ของท่านเอง ท่านเอาเงินภาษีอากรของ
ราษฎร ไปใช้จ่าย อีหลาย ฉุยแจกในต่าง
ประเทศ อย่างนี้เป็นต้น ท่านโปรดคิดดู
หากต่างประเทศเขาพอน้ำมันขึ้น ราคาแพง
ยกตัวอย่างง่าย ๆ ตำรวจในประเทศเยอรมนี
ตะวันตก ถ้าถึงวันอาทิตย์แล้วเขาหยุด ไม่
ใช้รถทางราชการ รถยนต์ไม่ออก จะมีวิ่ง
ก็เพียงรถมอเตอร์ไซด์หรือจักรยานยนต์เท่า
นั้น แต่ของเรากลับตรงกันข้าม บางแสน
บางปู หัวหิน รถราชการแผ่นดินซึ่งไม่ได้
คิดตรา เอาไป อย่างรัฐมนตรีก็เหมือนกัน
หัวหน้ากองก็มี รองอธิบดีก็มี ตัวอธิบดี
ก็มีพอถึงวันศุกร์ขอให้เติมน้ำมัน ให้เต็มถัง
พอเต็มถังหมดแล้วสำรวจให้มันอีก ๔
กระป๋องเล็ก ๆ อย่างนี้เป็นต้น นี่ข้าพเจ้า
ถึงอยากจะขอเรียนถามรัฐบาลของหม่อม

ราชวงศ์ก็กฤตวิธีว่า ท่านจะมีวิธีการประหยัค
ใหม่ ท่านจะมีนโยบายห้ามไม่ให้รถยนต์
ต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย
สัก ๔ ปีจะได้หรือไม่ เวลานั้นมันเหลือ
แหล่แล้วเงินแทบจะหลีกกันไม่ได้แล้ว ข้าพ
เจ้าเองก็รู้สึกเป็นกรรมเหมือนกัน ข้าพเจ้า
นั่งในสภามา ๖ สมัย ตั้งแต่ปี ๒๔๕๐
มาจนถึงปัจจุบันนี้ ไม่มีรถยนต์ประจำตัว
รถเก๋งขี้อยู่ ข้าพเจ้านั่งแท็กซี่มาสภาทุกครั้ง
นี่เป็นความจริงจริง จนถึงพวกแท็กซี่ยัง
หัวเราะเยาะข้าพเจ้าว่า ท่านเป็นผู้แทนตั้ง
หลายสมัย ทำไมไม่ซื้อเสียบ้าง ข้าพเจ้าบอก
ข้าพเจ้ามาเป็นผู้แทนมาเป็นนักการเมืองก็กิน
ไปวัน ๆ กินไปเดือน ๆ เท่านั้น เบียดเบียนชีพ
ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ได้ไปคอร์รัปชัน
หรือมีทางหากินทางอื่นแต่ประการใดเลย
ข้าพเจ้าด้วยความสัตย์จริง มีทางหาได้ประตุ
เดียว แต่มีปากที่จะต้องเลี้ยงอีก ๕-๖ ปาก
อย่างนี้เป็นต้น แล้วข้าพเจ้าจะมานั่งรถยนต์
เก๋งได้อย่างไร ส่วนตัวข้าพเจ้าขับรถยนต์ไม่
เป็น ต้องจ้างคนขับอีก อะไรอย่างนี้เป็นต้น
เพราะฉะนั้นแท็กซี่ดีกว่าปลอดภัยด้วย นี่
ข้าพเจ้าถึงอยากจะขอเรียนถามว่า ท่านจะมี
นโยบายเกี่ยวกับห้ามไม่ให้รถยนต์ทางต่างประ
เทศเข้ามาจำหน่ายอีกสัก ๔ ปีจะได้ไหม นี่
ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งรถยนต์ประ
จำตำแหน่งทุกกระทรวงทบวง กรม นั้น ท่าน
จะเลิกเสียได้ไหม ที่มีอยู่เวลานี้เป็นจำนวน

พัน ๆ คัน เอาขายเสียจะได้ไหม ให้มี
รถยนต์กองกลาง จะไปไหนมาไหนท่านก็
นั่งรถยนต์คันนั้นแหละไปราช การ แผ่นดิน
หรือคณะรัฐมนตรีของท่านต้องเอาแบบ
อย่างประเทศอังกฤษบ้างซี คณะรัฐมนตรี
ประเทศอังกฤษเขา เวลาเข้าเผ้าควีนอลิซา
เบธในรั้วในวัง ท่านยังนั่งรถยนต์ร่วมไป
ทั้งคณะ นี่ของเรากลับตรงกันข้าม ยังไม่
ทันเป็นรัฐมนตรี ไปคว่ำรถเขามาซื้อแล้ว
อย่างนี้ก็มี ข้าพเจ้าเองไม่เห็นด้วยข้าพเจ้า
รู้สึกละอายแทนราษฎรทั่วทั้ง ประเทศไทย
อันนี้ประการหนึ่ง เมื่ออีกท่านนายกรัฐมนตรี
ได้กล่าวว่า การเลือกตั้งนั้น บางคนก็สอบ
ตก สอบตกเพราะถูกเขาโกงคะแนนเสียง
บางคนที่ได้มาก็เพราะโกงเขา คะแนนเสียง
ทำไมท่านไม่กล่าวบ้างว่า คนสอบตกนั้น
เพราะดวงชะตาเขาไม่ดี เพราะดวงเขาด้วน
ดวงเขาจู้ ทำไมท่านไม่คิดบ้าง เพราะ
เมื่อตัวเคยดำรงตำแหน่งในผู้แทนราษฎรมา
แต่กาลก่อนนั้น ตัวไม่เคยทำสร้างกรรมดี
อะไรเลย ท่านที่เคารพทำไมท่านไม่คิด
อย่างนี้บ้าง ท่านไปเที่ยวใส่ไฟเขา หาว่า
ถูกคนนั้นโกงคะแนน คนนี้โกงคะแนน
แล้วฉันก็ไม่ได้มา อย่างนี้เป็นต้น ข้าพเจ้า
รู้สึกเสียใจมากกว่าท่านนายกรัฐมนตรีและท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปัจจุบัน
นี้ที่นั่งอยู่ข้างหน้า ท่านไปหาเสียงที่เชียงใหม่
หาเสียงให้ลูกพรรคของท่านก็ดี รู้สึกว่า

ท่านสภาพเรียบร้อยดี ไม่ได้โจมตีคำว่า
พรรคหนึ่งพรรคใดเลยท่านก็พูดดีมาก และ
วันนั้นข้าพเจ้าเสียใจที่ท่านปราศรัย ที่สนาม
ทำแพเด็กเล่น หลังจากเลิกแล้วข้าพเจ้าก็
ประกาศทางพรรคประชาธิปไตย ประกาศชื่อ
ผู้สมัครอะไรต่างๆ ก็น่าน้อยใจเหลือเกินจะ
เป็นลูกน้องของท่านหรืออย่างไรก็ไม่ทราบ
ไปจ้างหนังสือพิมพ์พื้นเมืองเชียงใหม่โจมตี
ว่านายทองดีก่อการกบฏของท่าน แต่
ความจริงท่านปราศรัยเสร็จแล้ว เลิกแล้ว
ราษฎรเขาเดินออกมาแล้ว อย่างนี้เป็นต้น
ท่านประธานที่เคารพ จะไปหาว่าโกงได้
อย่างไร ก็พรรคเสรีของท่านที่เป็นหัวหน้า
ทีมในจังหวัดเชียงใหม่ คือน้องชายข้าพเจ้า
เอง นายชัชวาล ชุติมา และก็มีลูกพรรค
อีกสอง.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๒
นาทีแล้วคุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่):
แหม ท่านประธาน ข้าพเจ้าพูดแปดสิบเดียว
อะไร ๑๒ นาที ท่านประธานที่เคารพ
กรุณาน้อยเถอะ ไหน ๆ ก็วันนี้เป็นวัน
สุดท้าย ซึ่งรัฐบาลของ ฯพณฯ หัวหน้า
ท่านอาจจะผ่านหรือไม่ผ่าน ข้าพเจ้าก็ไม่
ทราบในที่สุดลองคิดดู พรรคเสรีของท่าน
ถูกโกงหรือ สมัครเขตหนึ่ง เขตกลางที่
ข้าพเจ้าอยู่ ถูกบริบทั้งสามคน คะแนนไม่
ถึงหมื่นห้า จึงต้องถูกริบ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นอก
เรื่องแล้วครับคุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่):
ไม่ใช่นอกเรื่อง นี่ข้าพเจ้าเอาเรื่องจริงมา
พูด เอาเรื่องจริงมาพูด เมื่ออีกทำไมท่าน
ประธานไม่พูด นี่คนอื่นพูด ท่านก็ไม่ท้วง
พอข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน พูด ท่าน
ท้วง อย่างนี้เป็นต้น อย่างนี้ยุติธรรมหรือ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ละ ว่าจะไป ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่):
นี่ข้าพเจ้าขอความกรุณาท่านประธานที่เคารพ
และนอกจากนี้ข้าพเจ้ายังมีอีกเรื่องหนึ่งท่าน
ประธาน ข้าพเจ้ายังเหลืออีก ๓ นาที
ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าจะขอความ
กรุณาซักถาม ฯพณฯ หม่อมศักดิ์ฤทธิ์ ว่า
เมื่ออีกท่านตอบสมาชิก ๔-๕ คนได้ ทำ
ไมกระทุ้งถามของเพื่อนหนุ่มของข้าพเจ้าเป็น
ส.ส. จังหวัดพระนคร คือคุณวีระ มุสิกพงศ์
ท่านไม่ตอบ ที่กล่าวว่ารัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ยุติธรรม ตลอดจนถึงรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีมลทินมัว
หมอง รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมทั้งสอง
ท่าน ท่านแรกว่าการ ต้องคดีอย่างนี้ว่า
เตือนหน้าก็จะมีคดีมาอย่างนี้ เป็นความ
จริงอย่างใดหรือไม่ และท่านรัฐมนตรีช่วย
ก็เช่นเดียวกัน.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ละ หมดแล้วครับ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
สมัยนั้น.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมด
แล้วครับ คุณทองดี

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ที่ว่าเขาอ้างว่ากินจอบกินเสียมนะ ข้าพเจ้า
ก็อยู่ในสมัยนั้น แต่ทองดีไม่เคยกิน ไม่มี
ชื่อ ไปดูเอาเถอะ ๒๔๕๐.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ละครับ พอแล้วครับ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ทองดีไม่มีชื่อแน่ เพราะฉะนั้นขอเรียนถาม
ท่านนายกรัฐมนตรีว่า ท่านจะตอบได้ไหม
ว่า เป็นความจริงแค่ไหนอย่างไร ถ้าหาก
ว่าเป็นความจริง ท่านไม่กล้าตอบก็แสดง
ว่ารัฐบาลชุดนี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ละ ๆ หมดเวลา

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
มัวหมองอย่างยิ่ง ซึ่งสภานี้จะลงมติไม่ไว้วางใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ละครับ เชิญคุณบุญเกิด

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม นายบุญเกิด หิรัญ
คำ ผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ สังกัดพรรค

อริปัตย์ กระผมต้องเสียใจเป็นอย่างยิ่งแทน
ประชาชนชาวไทย ที่การเลือกตั้งผู้แทน
ราษฎรที่ดี หรือการจัดตั้งรัฐบาลที่ดี ประ
ชาชนต้องผิดหวัง พรรคอริปัตย์ได้วินิจฉัย
ได้พิจารณาคุณแนวนโยบาย ของรัฐบาลแล้ว
ได้ลงความเห็นว่าคุณแนวนโยบายของรัฐบาล
ชุดนี้เห็นจะรับรองไม่ได้ ด้วยเหตุหลาย
ประการด้วยกัน ประการแรกที่สุดคือเกี่ยว
กับแกนกลางของพรรคการเมืองที่มาจัดตั้ง
รัฐบาล ประการที่สอง คือแนวนโยบาย
ของรัฐบาล และประการที่สาม เกี่ยวกับ
เสียงมหาชน สำหรับพรรคการเมืองที่มาจัด
ตั้งรัฐบาลนั้น พรรคอริปัตย์ได้ฟังข่าวอยู่
ตลอดเวลาว่า หนังสือพิมพ์ที่ดี เสียงประ
ชาชนที่ดี มักจะวิพากษ์วิจารณ์อยู่ตลอดเวลา
ว่า เป็นกลุ่มการเมือง ซึ่งเขาเรียกว่ากลุ่ม
ขุนศึกหรือนายทุนสมุนทรราช อันนั้นประ
การหนึ่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการ
รวมกลุ่มทางการเมือง อย่างนี้เกิดขึ้นแล้ว
ผมก็คิดเห็นว่า ภาพพจน์ทางการเมืองใน
อนาคตต่อไป ประชาชนที่จะหวังพึ่งรัฐบาล
ชุดนี้ก็เห็นจะหวังพึ่งยาก เพราะว่าตัวรัฐ
มนตรีที่ประกอบเป็นรัฐบาลส่วนมากนั้น
เป็นนายทุนเสียส่วนมาก ประชาชนย่อมมอง
เห็นว่า นายทุนกับประชาชนนั้นยืนอยู่กัน
ละจุด และมีเป้าหมายอยู่คนละเป้า มอง
สังคมอยู่ในคนละแง่ เพราะฉะนั้นพรรค
อริปัตย์จึงมีแนวนโยบายว่า จะไม่สนับสนุน

รัฐบาลชุดนี้โดยเด็ดขาด ที่นี้มาพิจารณา
แนวนโยบายของพรรครัฐบาล ของรัฐบาล
ชุดนี้ ก็เห็นว่าแนวนโยบายได้เขียนไว้ชนิด
ที่เลิกลอยเป็นนิยาย ไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้
และผมได้สังเกตได้ฟังวิทยุตอนที่ท่านนายก
รัฐมนตรีได้แถลงได้ตอบหนังสือพิมพ์ มัก
จะมีเสียงสอแทรกอยู่ตลอดเวลา คือ บ้าน
ของท่านอาจจะเลี้ยงนกเขาชวาไว้ เวลาท่าน
พูดถึงเรื่องจะให้ประชาชนมีรายได้คนละ
๑,๐๐๐ บาทนั้น เสียงนกเขามักจะขันขึ้น
มาว่า โโกหก ๆ แล้วตอนที่ท่านแถลงต่อ
หนังสือพิมพ์ว่า จะให้ประชาชนขึ้นรถเมล์
นั้น นกเขาชวาก็ขันออกมาอีกว่า โโกหก ๆ
เพราะฉะนั้นนโยบายที่เขียนไว้อย่างเลิกลอย
เช่นนี้ ผมกลัวว่าจะทำไม่ได้ ผมก็ชักสัง-
หรณ์ใจเหมือนกันว่า นโยบายที่เขียนไว้
อาจจะเป็นนโยบายนกเขาชวา ที่นี้เมื่อมอง
ถึงนโยบายแล้วก็ ขาดสาระสำคัญอยู่หลาย
ประการด้วยกัน เป็นต้นว่า รัฐบาลชุดนี้
ได้แถลงว่าจะปฏิรูปที่ดิน และการปฏิรูปที่
ดินนี้จะทำกันในโครงการชนบท หรือทำ
จากสภาตำบล ที่นี้เรามองดูภาพทั่ว ประเทศ
แล้ว สภาตำบลของเรานั้นตั้งกระจายกระจาย
อยู่ทั่วประเทศ จริงแต่ว่าตำบลบางแห่งก็
เป็นตำบลเล็ก ๆ แต่ว่ามีพื้นดินกว้างใหญ่
ไพศาลเหลือเกิน บางตำบลก็เป็นตำบล
ใหญ่ แต่มีพื้นดินแคบนิดเดียว เพราะ
ฉะนั้น การปฏิรูป ที่ดินนี้ผมเกรงว่าจะไม่ได้

ผล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีบาง
ท่านนั้น ผมก็ทราบว่ามี ความร่ำรวยมาก
เหลือเกิน มีที่ดินเป็นพันเป็นหมื่นไร่
เพราะฉะนั้นการ ปฏิรูปที่ดินนี้ ผมกลัวว่าจะ
ไม่ได้ผล รัฐบาลชุดนี้จะยืนยันได้หรือไม่ว่า
การปฏิรูปที่ดินนั้นจะจัดทำในคณะรัฐมนตรี
ก่อน คือเอาที่ดินของคณะรัฐมนตรีทุกคน
ที่มีมาก ๆ เกินโควตาเอามาจัดสรรให้ราษฎร
ได้อยู่ก่อนจะได้หรือไม่

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ) :
ผมไม่อยากจะพูดถึง นายทุนซึ่งเป็นผู้กอบที่
ดินไว้ทั่วประเทศ อยากจะพูดถึงคณะรัฐ-
มนตรีชุดนี้ ผู้ใดมีที่ดินมาก ๆ นั้นขอให้เอา
มาจัดสรรเพื่อเป็นตัวอย่างเป็นเยี่ยงอย่างให้
ประชาชนได้ปฏิรูปที่ดินตามรัฐบาลชุดนี้จะ
ได้หรือไม่ ท่านนายกรัฐมนตรีจะรับปาก
คำนี้ได้หรือไม่ ถ้ารับปากคำนี้ได้ ผมก็
เชื่อว่าบางทีก็อาจจะผ่านสภาไปได้ อันนั้น
อันหนึ่ง และอันที่สอง รัฐบาลได้แถลง
นโยบายบอกว่า จะกระจายเงินให้ไปทั่ว
ประเทศเป็นเงินประมาณ ๒,๕๐๐ ล้าน
บาท เพื่อเอาไปตามสภาตำบล อันนี้สภาพ
การณ์ในภาคอีสานแล้วผมเห็นอยู่ตลอดเวลา
ว่า เงินถ้าหากไปในรูปนั้นแล้วไม่ได้ผล
เพราะว่าเคยทำกันมาแล้ว บางทีงบประมาณ
ถึง ๗ แสน ๘ แสนบาท เอาไปทำฝาย

น้ำนั้น ทำไปปิบ น้ำยังไม่ได้ล้นเลยพังเสีย
แล้วก็มี ขาดหลักวิชาการต่าง ๆ มีเยอะเยอะ
ครับ การที่จะพัฒนาทางด้านภาคอีสานอย่าง
แท้จริงนั้นจะต้องเป็น โครงการ ใหญ่ไม่ใช่
ว่าโครงการย่อย ๆ เหมือนอย่างทุกวันนี้
ต้องเป็นโครงการใหญ่ เป็นการวางแผน
ครั้งเดียวให้สำเร็จคือ วางแผน ไว้เป็นแผน
ต่อเนื่อง สมมุติว่าจะให้น้ำไหล กลุ่มทั่วภาค
อีสานได้จะต้องเป็นแผนใหญ่มาก ไม่ใช่ว่า
จะเอาเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปแจกจ่าย
ไปตามสภาพตำบล แล้วจะมีอะไรเกิดขึ้นดี ๆ
ตามความฝันของท่านนายกรัฐมนตรี ผม
เห็นว่าเป็นไปไม่ได้ จะเป็นเบี้ยหัวแตก
และอีกประการต่อไปก็คือเรื่องเกี่ยวกับผูก
ขาดตัดตอนเรื่องนี้สำคัญมาก ประชาชน
ชาวไทยทั่วประเทศเดี๋ยวนี้ได้รับความเดือด
ร้อนมาก เพราะระบบผูกขาดตัดตอนทั้ง
ทางตรงและทางอ้อม และโดยเฉพาะอย่าง
ยิ่ง ท่านรัฐมนตรีบางท่านนี้อาจจะขาดคุณ
สมบัติตามมาตรา ๑๐๓ ก็ได้ครับ เดียวนี้
คุณสมบัติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๐๓
(๑) (๒) (๓) เพราะว่าท่านมีสัมปทาน
มีการผูกขาดตัดตอนทั้งทางตรงและทางอ้อม
ก็อาจจะเป็นได้ เพราะฉะนั้นระบบของ
ประเทศชาติของเราทุกวันนี้ ประชาชนถูก
ปลุกใหญ่กินปลาเล็ก ประชาชนต้องเดือด
ร้อนอยู่ตลอดเวลา การสัมปทานต่าง ๆ ได้
เกิดขึ้นทั่วประเทศแล้ว สัมปทานก็คือนาย

ทุนเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ ผมยกตัวอย่าง
ให้ท่านประธานได้เห็นง่าย ๆ จังหวัดชัยภูมิ
ของผมขณะนี้ ป่าไม้ทั้งหมดเป็นป่าไม้
สัมปทาน ปิดป้ายที่หน้าป่าว่า ผู้ใดทำลาย
ป่าคือผู้ทำลายชาติ แต่ในขณะเดียวกันพวก
ต่างชาติที่กำลังทำลายป่าอยู่ขณะนี้คือเทวดา
ของชาติ ไม่ได้ถูกขนออกมาขายทั้งภายใน
ประเทศและส่งออกต่างประเทศ ประ-
ชาชนเดือดร้อนมากเหลือเกิน จะเอาไม้มา
สร้างบ้านสร้างเรือนก็ ไม่สามารถที่จะทำได้
ระบบผูกขาดตัดตอนต่อไปอีกก็เกี่ยวกับการ
เดินรถเหมืองแร่ มีสัมปทาน และนอกจาก
นี้ก็มี การ ระบบผูกขาดตัดตอนทั้ง ทางตรง
และทางอ้อม จนประชาชนเห็นว่ารัฐบาลที่
ผ่านมาก็ดีและเดี๋ยวนี้ก็ดี ประชาชนก็ยัง
มองภาพพจน์เหล่านั้นต่อไปว่า ถ้าหากรัฐ-
บาลชุดนายทุนอย่างนั้นขึ้นมาแล้ว เขาเชื่อว่า
การผูกขาดตัดตอนจะต้องมีอยู่ต่อไป และชี
ชัดให้เห็นว่านโยบายของรัฐบาลของหม่อม
ราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช นั้น ไม่ได้เขียน
บอกว่าจะยกเลิกระบบสัมปทาน ไม่ได้มีเลย
เพียงแต่ว่าจะตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นมาและมาควบคุม
ดูแลระบบสัมปทานต่าง ๆ ให้ไม่มีการคก
การโกง กันมากนัก เป็นการตั้งเงินเดือน
เพื่อมาควบคุมดูแลงาน ตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นมา
กินเงินเดือนเพิ่มขึ้นไปอีก แล้วประชาชน
ก็ต้องเดือดร้อนต่อไปอีก เดียวนี้ป่าไม้ของ
ประเทศไทยนั้นได้ถูกตัดฟันจนหมดเกลี้ยง

แล้ว บ้าไม้ของประเทศไทยเรานั้นกำลัง
 เล็กลง ๆ แต่ขณะเดียวกันกรรมป่าไม้กำลัง
 โตขึ้น ๆ มึงบประมาณเพิ่มขึ้น ๆ ทุกปีอย่างนี้
 ละครับ รัฐบาลชุดนี้ไม่ได้เขียนไว้เลยใน
 ระบบเรื่องการผูกขาดตัดตอน จะแก้อย่างไร
 ก็เพียงแต่ว่าจะตั้งเจ้าหน้าที่ขึ้นมาเท่านั้นเอง
 อันนั้นผมเชื่อว่าทำไม่ได้ และประชาชนจะ
 ไม่ได้รับความสุขเป็นอันขาด และอีกประ-
 การ หนึ่ง ขณะนี้ ประชาชนคนไทย ก็กำลัง
 เดือดร้อน เพราะว่าถูกแย่งอาชีพ และใน
 ขณะเดียวกันรัฐบาลชุดนี้ยังแถลงออกมาว่า
 จะพยายามชักจูงให้ชาวต่างประเทศมาลงทุน
 ภายในประเทศ เป็นการชักประชาชนต่าง
 ประเทศเข้ามาเพื่อ จะแย่งอาชีพคนไทยต่อไปอีก
 เทียบนี้ประชาชนคนไทยต้องกุม
 กำเนิดกันแล้ว ใครมีลูกมากจะยากนาน
 ว่ากันอย่างนั้น แต่ขณะเดียวกันรัฐบาลชุด
 นี้จะ ดึงเอา ชาวต่างประเทศเข้ามาลงทุนใน
 ประเทศ และยังไม่ได้แถลงต่อไปเลยว่า
 ใครทำคนเข้าเมืองก๊ตติ จะตัดหรือไม่ตัดก็ไม่
 บอก คงจะปล่อยให้เพิ่มเข้า ๆ เทียบประ-
 ชาชนคนไทยก็ไม่มีที่อยู่ เทียบนี้เมืองไทย
 ไม่ใช่เมืองไทยเสียแล้ว ท่านลองไปดูครับ
 ในกรุงเทพนี้เป็นเมืองอะไร ไปก็ไม่รู้ อุดรฯ
 ขอนแก่น ชัยภูมิ แล้วทุกหนทุกแห่งก็เป็น
 แบบนี้ แล้วรัฐบาลชุดนี้ไม่มีหลักประกัน
 ใดที่จะดำเนินการต่อไป แล้วอีกประการ
 หนึ่ง เทียบนี้ประชาชนคนไทยนั้นรู้สึกว่

เขาน้อยเนื้อต่ำใจเหลือเกิน คือกฎหมาย
 สงวนอาชีพให้แก่คนไทยนั้นก็คือ ตัดผม
 ผาด่าน และถีบสามล้อ เราจะกลับได้ใหม่
 ใหม่ครับ เขียนกฎหมายเสียใหม่มาให้คน
 ไทยเรานี้มีอาชีพดี ๆ อาชีพทั้งธนาคารนี้
 สงวนไว้ให้คนไทยเสียเถอะ อาชีพสัมปทาน
 โรงเหล้านี้เขียนไว้ให้คนไทยได้ทำ อาชีพ
 ต่าง ๆ ที่ดี ๆ หน้อยเอาไว้ให้คนไทยทำ
 แล้วเอาอาชีพถีบสามล้อ อาชีพต่าง ๆ นั้น
 ไปให้ใครจะทำก็ได้ จะได้หรือไม่ นอกจาก
 นั้นแล้ว ท่านทั้งหลายผู้มีเกียรติในขณะนั้น
 ท่านก็ทราบดีว่าสังคมไทยเรานั้นยังมีอีกพวก
 หนึ่งซึ่งถูกชาวโลกลืมไปแล้ว คือพวกที่อยู่ใน
 ในคุก พวกที่อยู่ในคุกขณะนี้กำลังรอรอย่ว่า
 ท่านนายกรัฐมนตรีจะเซ็นชื่อให้เมื่อไรหนอ
 จะได้ออกจากคุกเสียที มีอยู่เยอะแยะครับ
 ทั้งโดนมาตรา ๑๗ เข้าไป แล้วก็นักโทษ
 ทางการเมืองกำลังรอรอยอยู่ในคุก ว่ารัฐบาล
 ชุดนี้จะให้ความเป็นธรรมแก่ไหนเพียงไร
 มีทั้งนักโทษที่เกณฑ์ทหารไปก็มี และนัก
 โทษอื่นๆ ก็มีเยอะแยะครับ แล้วทางรัฐบาล
 นี้จะทำการแก้ไขวิธีใดหรือไม่ แล้วประการ
 สุดท้าย ผมก็อยากเรียนถามรัฐบาลชุดนี้ว่า
 ทรัพย์สินของพระราชที่ทางรัฐบาลก่อน ๆ ได้
 อายัดไว้เป็นจำนวนพันล้านบาท รัฐบาล
 ชุดนี้มี โครงการที่จะยึดถือ ทรัพย์สินเหล่านั้น
 หรือไม่หรือเปล่า รัฐบาลนี้มีใจกล้าพอที่จะ
 ทำอย่างนั้นหรือไม่ แล้วอีกประการหนึ่ง

เงินทองที่พระราชทั้งหลาย ได้ขึ้นไปจากพื้นแผ่นดินไทยไปอยู่ต่างประเทศนั้น รัฐบาลชุดนี้จะหาทางเอาคืนมาได้หรือไม่ แล้วนอกจากนั้นแล้ว สมุนทรราช ที่กำลังมีอำนาจอยู่ในเมืองไทยนี้บางคนก็มี รัฐบาลนี้จะจัดการอย่างไร รัฐบาลนี้จะยืนยันได้หรือไม่ ว่าไม่มีสมุนทรราช ผมเชื่อว่ามี เมื่อเครื่องบินมาลงจอดที่ดอนเมืองครับ ก็มีคนๆ หนึ่ง ขับรถไปรับถนอม กิตติขจรออกมา แล้วหนังสือพิมพ์ก็เกยตีข่าวว่าเป็นสมุนทรราช อย่างนี้รัฐบาลชุดนี้จะเอาผิดหรือไม่ แล้วถ้าหากว่ารัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลขึ้นมาแล้ว ประชาชนจะเชื่อแน่ว่าได้หรือไม่ว่า ๓ ทหารราชจะกลับมา ขอให้รัฐบาลนี้จงกรุณาได้ยืนยันครับ ผมขอซักถามแค่นี้ก่อน

นายสอาด ปิยวรรณ (ลำปาง) :
ท่านประธานที่เคารพและ สมาชิกผู้มีเกียรติทุกคน กระผม สอาด ปิยวรรณ ส.ส. จังหวัดลำปาง สังกัดพรรคแรงงานขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างมาก ที่กระผมได้ยกมือมา ๒ รัฐบาลแล้ว เพิ่งได้พบรัฐบาลนี้ ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง ก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนให้ท่านประธานทราบว่ากระผมเป็น ส.ส. รุ่นน้องและชื่อสอาดด้วย ตั้งใจอยากจะทำทุกสิ่งทุกอย่างในสภาของเราให้มันสะอาด แต่ว่าพอเข้ามาถึงสภาแล้ว กระผมรู้สึกผิดหวัง เพราะเห็นสภาอันมีเกียรติอย่างนี้ ควรจะมีเกียรติอันสูงส่งและ

เป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ แต่พอเข้ามานั่งประชุมแล้ว รู้สึกว่าสิ่งที่กระผมคิดนั้นผิดหวัง ผิดหวังอย่างไรครับ ขอโทษก่อนอื่นที่กระผมจะกล่าวต่อไป กระผมขอกราบเรียนให้ทราบว่า กระผม สอาด ปิยวรรณพรรคแรงงานนี้มีนโยบายที่จะเป็นกลาง คือถ้าหากว่ารัฐบาลทำดีก็จะสนับสนุน ถ้าหากว่ารัฐบาลทำไม่ดีก็จะคัดค้าน ถ้าหากฝ่ายค้านทำดีก็จะสนับสนุน ถ้าฝ่ายค้านทำไม่ดีก็จะขอคัดค้าน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดจุดด่างหรือศูนย์ด่างขึ้นในสภานิติบัญญัติของเรา เพราะว่าพรรคแรงงานของเราที่มีนโยบายเป็นรูปสามเหลี่ยม คือฝ่ายการเมืองจะต้องมีรัฐบาล ฝ่ายค้าน และฝ่ายเป็นกลาง ฉะนั้นการที่กระผมจะพูดต่อไปนี้ กระผมขอพูดอย่างเป็นกลาง กระผมได้ฟัง วาสนา นายกรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลแล้ว รู้สึกว่าเป็นนโยบายที่ดี และถ้าหากว่ารัฐบาลทำได้จริงจังแล้ว จะเป็นประโยชน์ต่อชาติ ศาสนา และองค์พระมหากษัตริย์เราเป็นอย่างยิ่ง และโดยเฉพาะประชาชนคนไทยเรา ๔๐ ล้านคน ซึ่งกำลังทุกข์ยากอยู่ในพรรคของกระผมขอโทษ ชื่อว่าพรรคแรงงาน ฉะนั้นรัฐบาลท่านพยายามจะส่งเสริมค่าแรงงานให้มันสูงส่งและให้คุ้มค่างับแรงงานที่ประชาชนคนไทยได้ลงไปแล้ว กระผมเห็นว่าเป็นนโยบายที่ดียกตัวอย่างง่าย ๆ

รัฐบาลได้พูดไปว่า ค่าแรงงานจะต้องมีรายได้เดือนหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท เป็น การที่ดีมาก ความเห็นของคณะกรรมการจะ มากกว่านี้ แต่ว่าไม่เป็นไรขนาด ๑,๐๐๐ บาทก็พอใช้ได้ ประการที่สอง คณะกรรมการยัง พยายามไปว่า ตามที่รัฐบาลบอกว่าจะมีการ ประกันราคาพืชผลนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก เพราะว่าประชาชนคนไทยเราเดี๋ยวนี้ส่วนมากเป็น เกษตรกร ใช้แรงงานในการปลูกพืชผล ถ้าหากว่ารัฐบาลได้ประกันราคาอันแน่นอน และมั่นคง และมีตลาดให้แล้วก็เป็นสิ่งที่ ดีอย่างยิ่ง ประการที่สาม รัฐบาลท่านยัง บอกต่อไปว่า ในปีหนึ่งๆ จะต้องมีการ ก่อสร้างอาคารสงเคราะห์ขึ้นจำนวน ๒ หมื่น หลัง อันนี้ถ้าสร้างจริงก็จะเป็นสิ่งที่ ดี ก็น่าจริง ๆ ด้วย ประชาชนจะได้มีที่อยู่อาศัย และคนงานก็ได้มีงานทำ ประการที่สี่ รัฐบาลยังบอกต่อไปว่าจะให้มีการศึกษาฟรี ถ้าฟรีจริงๆ แล้วมันจะดีมาก แต่ว่าก็ยัง เป็นห่วงว่า จะจริงหรือไม่จะครบ ประการ ที่ห้า รัฐบาลท่านยังบอกว่าจะต้องมีการ รักษาโรคภัยไข้เจ็บฟรี อันนี้เป็นสิ่งที่ดียิ่ง เป็นอย่างยิ่ง ท้ายสุดท่านยังบอกว่าจะมีเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท เพื่อไปสร้างสรรคหรือ พัฒนา และมอบเงินจำนวนนี้ให้สภากาชาด ไป แต่พออ่านถึงจุดตรงนั้นแล้ว กรรมการก็ ยังรู้สึกว่ ตามที่ท่านทางรัฐบาลได้แถลงไป ก่อนหน้านั้นว่าเป็นที่ทราบกันอยู่ว่า ชาวไร่

ชาวนาของเราส่วนใหญ่กำลังทุกข์ยากด้วย เหตุที่การเพาะปลูกได้ผลน้อย เพราะชาติน้ำ บ้าง เพราะน้ำท่วมบ้าง ศัตรูพืชก็รังควาญ มาก ยิ่งหนี้สินด้วยแล้วส่วนมากก็มีหนี้สิน ล้นพ้นตัวทีเดียว แผนปฏิบัติการรับด่วน ของรัฐบาลนี้จึงอยู่ที่ช่วยให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ทันที เพื่อจะได้บรรเทาความทุกข์ยากของ ชาวไร่ชาวนาอย่างฉับพลัน กล่าวคือจะจัด สรรเงินงบประมาณให้สภากาชาด ใช้จ้าง แรงงานในท้องถิ่น ชุติคุณ ทำฝายเก็บน้ำ เป็นต้น ทั้งนี้โดยกำหนดหมายไว้ว่า บริเวณ ซึ่ง กำลังเดือดร้อนเพราะ ถูกภัยธรรมชาติ เช่น ในเขตอีสาน ภาคใต้และที่ราบภาค กลาง จะเป็นเขตที่ได้รับความช่วยเหลือ บรรเทาทุกข์เป็นพิเศษ ปริมาณเงินที่รัฐ จะจัดสรรให้เพื่อการนี้จะไม่ค่อยน้อยไปกว่า ๒,๕๐๐ ล้านบาทและจะจัดสรรให้ใช้ในช่วงเวลาก่อนที่จะถึงฤดูกาลทำไร่ทำนา ซึ่งเป็นระยะเวลาที่ชาวไร่ชาวนากำลังว่างงาน การจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อการนี้จะกระทำโดยส่วนหนึ่ง จะตัดรายการรายจ่ายที่ เห็นว่าไม่รีบด่วนพอจะรอไว้ก่อนได้ หรือ มีความจำเป็นน้อย ออกจากงบประมาณราย จ่ายประจำปี ๒๕๑๘ พออ่านตรงนั้นขึ้นมา กรรมการรู้สึกสนใจว่า ตามที่ ขบวนการ นายกรัฐมนตรีบอกว่าเงินจำนวนนี้ ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้ จะต้องรับผิดชอบเฉพาะภาคอีสาน ภาคใต้ และภาคกลาง ทำไมละครับ ขบวนการ

ภาคเหนือนี้ขาดหายไป กระผมเป็นนายกสมาคมชาวเหนือและเป็น ส.ส. จังหวัดลำปาง โดยเฉพาะจังหวัดลำปางเป็นศูนย์กลางของภาคเหนือ ถ้าหากท่านไม่พัฒนาภาคเหนือแล้ว ท่านจะจัดไว้ให้ใครพัฒนาครับ ท้ายที่สุดนี้กระผมอยากจะขอฝากทางรัฐบาลไว้ว่า เงินงบประมาณจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนี้จะจัดสรรแบ่งให้ทางภาคเหนือหรือไม่ นี่ข้อหนึ่งนะครับ ยิ่งๆครับ กระผมยังมีเวลาอีก ขอโทษข้อที่สอง กระผมอยากจะขอฝากทางรัฐบาลไว้ว่า ทุกวันนี้ท่านทราบไหมว่าคนไทยเราส่วนมาก ได้รับความทุกข์ยากและหาที่พึ่งเกือบไม่ได้ โดยเฉพาะเศรษฐกิจส่วนมากตกอยู่ในมือคนต่างชาติและทุกคนคงจะทราบว่าในประเทศไทยเรามีคนอยู่อาศัยอยู่ ๒-๓ เผ่าด้วยกัน เผ่าหนึ่ง คือชาวเขมร ๒. ชาวเขา ๓. ชาวไทย และคนทั้ง ๓ เผ่านี้ทุกคนย่อมทราบว่าชาวเขมรอาศัยอยู่สบายหากินบนหัวคน ไทยทุกอย่างอภิสิทธิ์ คนไทยทุกอย่าง และหากินอยู่ในเมืองอยู่สุขสบายมาก อีกเผ่าหนึ่งคือชาวเขามีสิทธิทุกอย่างจะตัดไม้ จะทำบ้าน ภาษีก็ไม่ต้องเสีย และเกิดลูกขึ้นมาเรื่อย ๆ อีกเผ่าหนึ่งคือชาวไทยเรา หากินระหว่างชาวเมืองกับภูเขา คนไทยเรานี้อาชีพจริงๆ โดยเฉพาะหากิน โดยมากก็เป็นข้าราชการ เป็นลูกจ้าง เป็นชาวไร่ชาวนา ฉะนั้น

กระผมสอาก บิยวรรณ ส.ส. ลำปาง ขอฝากรัฐบาลไว้ว่า ถ้าหากรัฐบาลจะได้กรุณาช่วยเหลือให้ชาวไทยของเรานี้ได้ร่ำรวย ได้หัวตั้งบ้างมีเกียรติยศศักดิ์ศรีที่เกิดมาเป็นคนไทยแล้ว อยากจะขอฝากนโยบายง่าย ๆ ดังนี้ คือ อยากจะขอให้ทางรัฐบาลได้กรุณาส่งเสริมกิจการสหกรณ์ขึ้นมา ๓ ประเภท

ประเภทแรก สหกรณ์ซื้อพืชผลหรือซื้อเนื้อสัตว์อะไรต่าง ๆ จากชาวไร่ชาวนาโดยตรงและให้ไปขายประชาชน เหลือจากประชาชนเท่าไรแล้วให้สหกรณ์นั้นดำเนินการขายไปต่างประเทศต่อไป

ประเภทที่ ๒ อยากจะขอให้ส่งเสริมสหกรณ์ซื้อสินค้าจากต่างประเทศ หรือจากโรงงานในประเทศไทยเพื่อขาย ตรงประชาชน

ประเภทที่ ๓ อยากจะขอให้ส่งเสริมกิจการสหกรณ์เงินกู้ระยะยาว ๕ ปี ๑๐ ปี ๑๕ ปี และดอกเบี้ยถูก ๆ เพื่อเป็นการช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาซึ่งเป็นคนไทยโดยตรง

ประการต่อไป กระผมจะขอฝากทางรัฐบาลไว้ว่า กระผมได้อ่านทางนโยบายต่าง ๆ มาแล้วก็ยังขาดอยู่ว่า รัฐบาลนี้มีนโยบายอย่างไรที่จะช่วยคนที่ทำงานแต่ถูกกลั่นแกล้งหรือไล่ออกจากงาน เป็นคนว่างงาน และคนที่เลิกการทำงานไม่ได้ และคนที่มียายุ ๖๐ ปีขึ้นไป กระผมได้อ่านดูแล้ว

ยังไม่เห็นรัฐบาลนี้มีโครงการแน่นอนอย่าง
นี้ ฉะนั้นถ้าหากจะเป็นไปได้ก็อยากจะขอ
ฝากทางรัฐบาลได้กรุณามีสวัสดิการแก่
บุคคลซึ่งว่างงาน คนพิการและคนซึ่งมีอายุ
๖๐ ปีขึ้นไป โดยจะมีการส่งเสริมมีการ
ประกันสังคมหรืออย่างอื่นใดก็ได้แล้วแต่ ขอ
ฝากรัฐบาลไว้ด้วย และท้ายสุดนี้ครับ กระ
ผมรู้สึกว่าคุณนอกจากท่านนักการเมืองผู้มีเกียรติ
ซึ่งนั่งอยู่ในสภานี้แล้ว ก็ยังมีนักการเมือง
บางคนที่ยพยายามสร้างสถานการณ์ทำให้
ประชาชนคนไทยเราเสื่อมศรัทธาในระบอบ
การปกครองประชาธิปไตย ยกตัวอย่างง่ายๆ
ที่จังหวัดลำปาง ๔-๕ วันมานี้ มีผู้จัดการ
แผนกสินเชื่อ พูดย่อย ๆ คือพวกนายทุน
พยายามใช้อำนาจในการที่จะทำลายประชา
ธิปไตยและทำลายนักการเมือง ซึ่งมีเจตนาดี
ต่อชาติบ้านเมือง คือเรื่องมันมีอย่างนี้ว่ามี
ผู้จัดการธนาคารเกษตรสินเชื่อแห่งหนึ่งที่
จังหวัดลำปาง ใช้อำนาจเชิญพวกสมาชิก
ซึ่งเป็นชาวไร่ ชาวนา บอกว่าให้มาประชุม
ใหญ่ที่นี้ ก็จำนวนทั้งหมดนี้ประมาณอยู่
๘,๐๐๐-๙,๐๐๐ คน เพราะรู้ว่าอย่างนี้
ไม่มาก็ไม่ได้กลัวครับ เพราะกลัวนายทุนนี้
จะปรับเงินหรือจะเรียกเงินคืน ก็จำเป็นต้อง
มา พอเวลามาจริง ๆ ครับ กระผม
ขอฝากไว้ด้วยว่า เหตุการณ์กลับตาลปัตร
พอมาแล้วให้ชาวไร่ ชาวนา ซึ่งเป็นคนไทย
เหล่านั้นตากแดดตั้งแต่ ๘ โมงครึ่งถึง ๑๒

โมงครึ่ง น้ำก็ไม่ได้กิน ข้าวก็ไม่ได้กิน ค่า
เบี้ยเลี้ยงก็ไม่ให้ เสร็จแล้วทำอะไรครับ
เชิญพวกชาวไร่ ชาวนามานั่งตากแดด
๕-๖ ชั่วโมง แล้วมีหน้าซ้ำครับ ไม่ได้
พูดเรื่องกิจการของเงินเชื่อ แต่กลับตรงกัน
ข้าม ได้ให้นักการเมืองบางคนจากกรุงเทพฯ
ไปตำพวกนักการเมืองสำคัญ ๆ ในประเทศ
และค่าผู้แทนทางภาคเหนือด้วย อันนี้กระ
ผมอยากจะขอฝากทางสภานี้ ถ้าจะเป็นพรรค
ไหนส่งเสริมหรือพรรคไหนจะเป็นการรู้
เห็นด้วย กระผม สอาด ปิยะวรรณ อยาก
จะขอร้องเพื่อต้องการอยากให้สถาบันและ
การปกครองระบอบประชาธิปไตยเราให้
มันอยู่ยืนนาน และนอกจากนี้ยังไม่พอ ขอ
โทษครับ กระผมเกือบจะจบอยู่แล้ว พอ
พูดไปเสร็จแล้วนะครับ พอค่าเสร็จเรียบร้อยแล้ว
แล้วยังไม่พอ และยังบังคับบอกให้ชาวนา
เหล่านั้นเซ็นชื่อ เซ็นอย่างไรครับ บอกว่า
เมื่อเดี๋ยวนี้สภาผู้แทนราษฎรไม่ดี ส.ส. ไม่ดี
ควรจะล้มรัฐบาล พวกชาวไร่ชาวนาเหล่านี
นั้นไม่รู้ก็เลยเซ็นมา เซ็นมาด้วยความจำใจ
เพราะเป็นลูกหนี้เขา นอกจากนั้นแล้วยังไม่
พอ ท่านประธานครับ เกือบจบแล้ว ยัง
เรียกรเงินจากชาวไร่ ชาวนา คนละ ๕
บาท ๓ บาท ๔ บาท ได้เงินมา ๒-๓
หมื่นบาท เพื่อให้คนที่ไปดำนันครับ เป็น
ค่ารถค่ารา เป็นค่าโทรเลข เพื่อจะมาล้ม
ล้างรัฐบาล สิ่งเหล่านี้กระผมอยากจะขอฝาก

กระผมเป็นน้องใหม่ กระผมชื่อ ลอคา
บียวรรณ อยากจะให้ทุกสิ่งทุกอย่างมัน
สะอาด สุดท้ายนี้กระผมขอขอบคุณท่าน
ประธาน และต้องขออภัยท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติทุกท่าน ถ้าหากกระผมพูดสิ่งใดที่มัน
ไม่ถูกต้องหรือไม่พอใจบางท่านแล้ว ขอ
ได้โปรดกรุณา ทั้งนี้เพื่อเราทั้งหลายจะได้
มาสร้างประชาธิปไตย สร้างความสามัคคี
และล้างสิ่งสกปรกทั้งหลายในสภาเรานี้ออก
ไป เพื่อจะได้มาซึ่งประชาธิปไตยอันขาว
สะอาด ขอขอบคุณมากครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชร-
บูรณ์) : เรียนท่านประธานที่เคารพ ผม
บุญจะ เกสรทอง ส.ส. เพชรบูรณ์ สังกัด
พรรคเกษตรสังคม ผมขอขอบคุณท่าน
ประธานเป็นอย่างมากที่ได้ให้ผมได้มีโอกาส
ได้มาอภิปรายซักถามนโยบายของรัฐบาล
หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ในวันนี้
ก่อนอื่นผมอยากจะขอกราบเรียนว่า ตาม
นโยบายของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
ที่ท่านได้แถลงต่อสภาในวันนี้ ผมเองเกิด
ความไม่แน่ใจ ในการที่ท่านแถลงนโยบาย
ในวันนี้ ความจริงแล้วผมมีความศรัทธา
ในตัวท่านนายกรัฐมนตรี เป็น อย่าง มากใน
ครั้งแรก แต่ตั้งแต่ที่ผมเหยียบย่างก้าวเข้า
มาในสภานี้ และเห็นพฤติกรรมของท่าน
ในการดำเนินการในการอธิบายต่างๆ ความ
ศรัทธานั้นลดหย่อนลงไป เพราะว่าท่าน

ดำเนินการเมืองเพื่อตัวของท่านเอง แต่ปาก
ของท่านท่านบอกว่าท่านจะทำเพื่อประเทศ-
ชาติทุกอย่าง เพราะฉะนั้นการที่ท่านได้จัด
รัฐบาลครั้งนี้ ก็เนื่อง จาก ความ สามารถ ของ
ท่านที่ท่านจะสามารถหาวิธี การ ที่จะล้มล้าง
พรรคประชาธิปัตย์ และ พรรคเกษตร สังคม
เพื่อท่านจะได้มีโอกาสเป็นนายกรัฐมนตรี
ตามที่ท่านเคยได้พูดไว้ว่าท่านอยากเป็นนา-
ยกกรัฐมนตรีของประเทศไทย สำหรับคณะ-
รัฐบาลของท่านนั้น ผมเองก็ไม่อยากจะกล่าว
คำหั้นเพราะบุคคลเรานั้นถึงแม้จะก้าวเข้ามา
จากการเป็นผู้แทนราษฎร หรือ ไม่เป็นผู้แทน
ราษฎรก็ตาม แต่เชื่อว่าเมื่อเข้ามาแล้วทุก
ท่านก็คงจะมีความสามารถบริหารประเทศ-
ชาติไปได้เป็นอย่างดีแน่นอน ถ้าหากหัวหน้า
ของรัฐบาลนั้นได้สามารถปฏิบัติหน้าที่หรือ
ควบคุมคณะรัฐมนตรีของท่านได้ เพราะ
ฉะนั้นนโยบายของท่านที่แถลงในวันนี้
ผมก็จะตั้งเป้าหมายที่จะอภิปรายในวันนี้เป็น
๒ ประเด็น ในประเด็นแรกความเหมาะสม
ของนโยบายที่ท่านแถลงในวันนี้ ในความ
เหมาะสมของนโยบายของท่าน ผมถือว่า
นโยบายนี้ยังไม่มี ความเหมาะสม เพราะเป็น
นโยบายที่ท่านมีความเลือนลอย ไม่มีความ
แน่นอน และ ไม่สามารถที่จะปฏิบัติได้
เพราะฉะนั้น นโยบาย ของ ท่าน ตาม ความ
เหมาะสมที่ผมคิดว่าท่านไม่สามารถที่จะกระ
ทำได้ ในประการแรกท่านบอกว่าท่านจะจัด

ให้ประชาชนทุกคนที่บรรลุนิติภาวะมีรายได้ ไม่ต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาท โดยที่ท่านก็ไม่ได้บอกถึงวิธีการว่าท่านจะดำเนินการเช่นไร ผมทราบที่ท่านไม่ได้เอาเงินไปแจกจ่ายให้ได้ ๑,๐๐๐ บาทต่อคน แต่สำหรับประชาชนผู้ยากจนนั้น ถึงแม้ว่าจะได้รับ ๑,๐๐๐ บาท แต่ทวนมาถึงข้าราชการซึ่งรับราชการอยู่ขณะนี้ ส่วนใหญ่ยังมีอีกที่มีเงินเดือนไม่ถึง ๑,๐๐๐ บาท ท่านจะทำประการใด ผมคิดว่าท่าน ก็จะต้องจัดสรรให้มีรายได้ เท่ากับประชาชนคนยากจนที่ท่านจะมีเป้าหมายตามที่ท่านได้ชี้แจงว่าให้มีเป้าหมายได้คนละ ๑,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นท่านจะต้องการเงินงบประมาณไม่น้อยในการที่จะมาเพิ่มภาระในค่ารายได้ให้แก่ข้าราชการผู้น้อย ซึ่งมีรายได้ขั้นต่ำถึง ๗๕๐ บาท เพราะฉะนั้นผมว่าอันนี้ สิ่งนี้ที่ท่านไม่สามารถที่จะทำได้อย่างแน่นอน เพราะงบประมาณที่ท่านจะต้องเพิ่มในปีหนึ่ง ๆ นั้นก็ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ ล้านบาท และทุกปีไปท่านจะต้องเพิ่ม รายได้ให้แก่ ข้าราชการ เหล่านี้ แต่ท่านได้ชี้แจงว่าท่านจะเพิ่มการสวัสดิการให้แก่ข้าราชการเป็นการทดแทน แต่ในนโยบายท่าน ระบุไว้ว่า จะต้องให้มีรายได้ เดือนละ ๑,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในนโยบายความเหมาะสมของนโยบายของท่านนั้นมันจะเป็นไปไม่ได้อย่างแน่นอน เพราะภาระของรัฐบาลที่ท่าน จะต้องจัดสรร

เงินมาให้แก่เพิ่มรายได้ในส่วนนี้ ซึ่งมีได้ กำนึงถึงนอกเหนือไปจากรายได้ของประชากรผู้บรรลุนิติภาวะที่จะต้องให้ได้ ๑,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าในการที่ท่านแถลงนโยบายมาในวันนี้ ผมมั่นใจเหลือเกินว่ารัฐบาลของ ฯพณฯ หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์นั้น ไม่สามารถปฏิบัติได้อย่างแน่นอน และไม่มี ความเหมาะสม และในประเด็นที่สอง ความสามารถที่จะบริหารให้สำเร็จตามเป้าหมายได้หรือไม่ อันนี้ผมคิดว่าท่านไม่สามารถจะบริหารได้ให้สำเร็จตามนโยบายของท่านได้อย่างแน่นอน เพราะว่าในคำมั่นประกันผลิตผลซึ่งท่านได้ชี้แจงได้แถลงนโยบายว่าท่านจะมีการประกันผลิตผลให้แก่เกษตรกร แต่ท่านไม่ได้เน้นหนักลงไป หรือไม่ได้ชี้ให้ชัดว่าท่านจะประกันโดยวิธีไหน จำนวนเท่าไร เพราะฉะนั้นผมเชื่อเหลือเกินว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านคงทราบแล้วว่า ภาวะของเกษตรกรชาวไร่ชาวนาซึ่งเป็นอยู่ขณะนี้ได้รับความกระทบกระเทือนอย่างมากในปัญหาการขายผลิตผลของเขา อย่างยกตัวอย่าง ข้าวเหนียวหนึ่งตันนี้ราคาเพียง ๑,๗๐๐-๑,๘๐๐ บาทเท่านั้น โดยเฉพาะจังหวัดเพชรบูรณ์ซึ่งผมเดินทางไปและกลับมาเมื่อวานนี้ก็เหลือเกวียนละ ๑,๗๐๐ บาทเท่านั้น แต่ท่านบอกว่าท่านจะประกันราคา ท่านก็ไม่ได้บอกว่าท่านจะประกันเท่าใด โดยให้

หน่วยงานไหนประกันราคา และไม่ได้เน้น
หนักว่าการประกันราคาโดยวิธีการที่ท่านจะ
ทำนั้น ท่านจะให้สหกรณ์หรือจะให้กลุ่ม
เกษตรกรหรือองค์การตลาดดำเนินการโดย
วิธีที่ให้ประชาชนได้มั่นใจ ชาวนาได้มั่นใจ
ว่าในอนาคตอันใกล้ ซึ่งจะมีรัฐบาลโดย
การนำของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์นี้ จะแก้
ปัญหาและภาวะความเดือดร้อนที่ชาว นา
ประสบอยู่ขณะนี้ได้ โดยจะประกันราคา
และบอกความแน่นอน ของการกระทำของ
ท่าน เพราะฉะนั้นผมจึงถือว่าท่านไม่
สามารถปฏิบัติได้แน่ เป็นเพียงแต่ท่าน
เขียนนโยบายมาอย่างสวยหรู และท่าน
อภิปรายเมื่อเข้าโตตอบหัวหน้าพรรคประ-
ชาธิปัตย์นั้น ก็เป็นการอภิปรายในลักษณะ
ท่านหาเสียงแก่ราษฎรให้แก่พรรคกิจสังคม
เท่านั้น เพราะฉะนั้นผมจึงถือว่า นโยบาย
ของท่านนั้นไม่แน่นอน ในวันที่แถลง
นโยบายของพรรคประชาธิปไตยนั้น ท่านก็
ได้เคยโจมตีว่านโยบายของพรรคประชาธิปไตย
ไม่มีความแน่นอนว่าไม่สามารถจะทำ
ได้ ไม่ได้ชี้ชัดลงไป แต่ผลที่สุดนโยบาย
ของท่านก็ไม่ได้ชี้ชัดลงไป ตลอดจนกระทั่ง
วิธีการในด้านการเกษตรนั้น ท่านก็ไม่ได้
เน้นหนักว่าท่านจะดำเนินการโดยวิธีการใด
โดยเฉพาะวิธีการสหกรณ์นั้น ท่านก็ไม่ได้
ชี้ชัดลงไปว่า ท่านจะดำเนินการประกัน
ราคาโดยให้สหกรณ์เป็นผู้ประกันราคาหรือ

คลังสินค้าอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผม
ก็คิดว่า ถ้าหากว่าท่านจะสามารถชี้ชัดลงไป
แล้วให้ได้ทราบชัดเจนว่า การที่ท่านได้
แถลงนโยบายมาวันนี้ ท่านสามารถที่จะ
ปฏิบัติได้ในระยะ ๖ เดือน ๓ เดือน ถึงแม้
ท่านสามารถจะกระทำให้ความมั่นใจได้
และอีกประการหนึ่งตามนโยบายของท่านว่า
จะมีการผันเงินไปยังธนาคารพาณิชย์เพื่อ
ช่วยเหลือเกษตรกร ผมคิดว่าในนโยบาย
ข้อนี้ ผมมั่นใจเหลือเกินว่า ท่านทำไม่ได้
อย่างแน่นอน เพราะว่าท่านผันเงินไปให้
ธนาคารพาณิชย์ แล้วท่านจะให้ธนาคาร
พาณิชย์เหล่านั้นไปช่วยเหลือเกษตรกรชาว
ไร่ชาวนา ท่านอย่าลืมว่าธนาคารพาณิชย์
ทุกธนาคารนั้นก่อนที่จะชาวไร่หรือบุคคลหนึ่ง
บุคคลใดจะมากู้เงินยืมจากธนาคารนั้น จะ
ต้องนำหลักทรัพย์ นำที่ดินมาจำนองแก่
ธนาคาร จึงจะได้รับเงินจำนวนนั้นไป
แต่ท่านอย่าลืมว่าเกษตรกรของประเทศชาติ
นั้น ซึ่งมีจำนวนถึง ๘๕ เปอร์เซ็นต์ดังที่
ได้มีสมาชิกได้ชี้แจงแล้วว่า ไม่มีกรรมสิทธิ์
ที่ดินของตนเองอาจจะเอาเงินถึงปีละ
๔,๐๐๐ ล้านบาทไปให้แก่ธนาคารพาณิชย์
เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรแล้ว ผมก็คิดว่า
เกษตรกรจะไม่สามารถใช้เงินจำนวนนี้ได้
อย่างแน่นอน ยกตัวอย่างอย่างเห็นได้
อย่างชัดเจน มีธนาคารเพื่อการเกษตรและ
สหกรณ์เวลานี้ แม้แต่เกษตรกรซึ่งเป็น

ชาวไร่ชาวนา บางคนยังไม่สามารถกู้เงิน หรือยืมเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ได้ เพราะไม่มีที่ดิน ไม่มีหลักทรัพย์ เพราะฉะนั้นท่านก็ไม่ได้บอกว่า ท่านจะแก้ปัญหาอย่างไรในการที่ท่านจะผันเงินไปเช่นนี้ เพราะฉะนั้นถ้าหากท่านผันเงินไปให้แก่ธนาคารพาณิชย์ ผมก็คิดว่าเงินจำนวนนั้นก็จะนอนอยู่ที่ธนาคารเท่านั้น และอย่าลืมว่าการที่เกษตรกรนั้นจะไปเอาเงินจากธนาคารพาณิชย์ ตามที่ท่านจะช่วยเหลือโดยวิธีการผันเงินของท่านแล้ว ผมก็คิดว่าธนาคารก็ไม่ได้ให้เปล่า คอกเบี้ยธนาคารพาณิชย์ก็ไม่ใช่ถูก และคอกเบี้ยธนาคารนั้นเดินเป็นเข็ม นาฬิกาอยู่ตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าการที่ท่านเขียนนโยบายมาจะผันเงิน ช่วยเกษตรกร ชาวไร่ชาวนาเพื่อที่จะช่วยในปัญหานี้ ผมคิดว่าจะบรรลุถึงเป้าหมายและให้เป็นผลสำเร็จหาได้ไม่ เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่านโยบายของท่านนี้เป็นนโยบายดังที่คุณทองดี ส.ส. เชียงใหม่ได้กล่าวแล้วว่าเป็นนโยบายอันเพ้อฝัน และอีกประการหนึ่งผมก็อยากจะขอกราบเรียนต่อไปว่าตามที่ท่านได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะนำเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทเพื่อให้แก่สภาตำบลไปจัดสรรแล้ว ก็ใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นและ ก็เพื่อช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาที่ว่างงาน ท่านแน่ใจแล้วหรือว่าเงินจำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น ท่าน

จัดสรรไปแล้วจะถึงเป้าหมายถึงไปยังราษฎร เพราะว่ากลไกของรัฐบาลซึ่งผ่าน ๆ มาที่ท่านได้ศึกษาแน่แล้วหรือว่าวิธีการของสภาตำบลนั้นได้ดำเนินการกันอย่างไร สภาตำบลนั้นส่วนใหญ่สำเร็จอยู่ที่นายอำเภอและปลัดอำเภอ เจ้าหน้าที่ราชการเท่านั้น เฉพาะสมาชิกสภาตำบล กำนันผู้ใหญ่บ้าน กำนันซึ่งเป็นประธานโดยตำแหน่งหรือผู้ใหญ่บ้าน หรือสมาชิกสภาตำบลนั้น ไม่ได้มีบทบาทในการดำเนินงานของสภาตำบลเลย แต่ท่านบอกว่าภายใน ๖ เดือนท่านจะจัดเงินจำนวนถึง ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปให้สภาตำบล แต่ท่านได้คำนึงถึงในการที่เงินจำนวนนั้นจะไปถึงมือประชาชนหรือไม่ เพราะฉะนั้นผมจึงถือว่านโยบายของท่านนั้นไม่สามารถที่จะบริหารให้เป็นไปตามที่ท่านได้แถลงไว้ และอีกประการหนึ่งผมก็คิดว่าในนโยบายนี้ท่านไม่ได้เน้นหนักถึงวิธีการสหกรณ์ ซึ่งแม้แต่กฎหมายรัฐธรรมนูญก็ยังได้บัญญัติไว้ว่ารัฐจะพึงส่งเสริมงานสหกรณ์ แต่รัฐบาลนี้ก็ไ้มองข้ามไปในความสำคัญของการสหกรณ์และท่านก็ได้ชี้แจงว่าตอนนั้นเจ้าหน้าที่...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๒ นาทีแล้วครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ก็ได้ดำเนินการทำอยู่แล้ว แต่ทำไมท่านไม่เขียนเป็นนโยบายเน้นหนักลง

ไปว่าท่านจะแก้โดยวิธีการสหกรณ์ ตามความเห็นส่วนตัวผมแล้ว ประเทศไทยเรานั้นไม่มีวิธีใดที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจของเศรษฐกิจได้ดีกว่าวิธีการสหกรณ์ เพราะฉะนั้นผมจึงถือว่านโยบายของท่านรัฐบาลของท่านนายก ฯ หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ในครั้งนี้ไม่สามารถปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จได้ ผมก็ขอกราบเรียนท่านประธานไว้ ณ โอกาสนี้ว่า ผมเองเห็นนโยบายของท่านแล้วก็ยากที่จะให้การสนับสนุนหรือรับรองนโยบายของท่านรัฐบาลนี้ได้ เพราะฉะนั้นการที่ท่านมาแถลงนโยบาย ก็ไม่ได้มีความดีเด่นกว่านโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมาแต่ประการใด แล้วการที่ท่านได้แจ้งมาในปัญหาต่าง ๆ นั้นก็เป็นการบรรยายเพื่อจะให้บรรดาสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้เคลิบเคลิ้มเห็นคล้อยไปกับท่านเพื่อรับรองท่านในวันนี้ แต่ข้อเท็จจริงแล้วผมก็คิดว่าท่านหาที่ได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของท่านได้อย่างแน่นอน ขอขอบคุณครับ

นายประเสริฐ เลิศยะโส (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกที่รักทุกท่าน ข้าพเจ้านายประเสริฐ เลิศยะโส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย มีความปรารถนาอย่างยิ่งที่จะมีรัฐบาลโดยเร่งด่วนเหมือน

กับประชาชนทั่วประเทศ ข้าพเจ้ารู้สึกชื่นชมและยินดีแทนประชาชนชาวไทยทั้งมวลเมื่อได้ฟังคำแถลงนโยบายของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรี แต่เมื่อพิจารณาให้เห็นแก่นแท้แล้วจะพบว่านโยบายทั้งหมดที่แถลงมานั้นเป็นเพียงน้ำตาลที่เคลือบหลอกให้หวานเพียงปลายลิ้นเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงขอกราบเรียนให้ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องได้แถลงข้อเท็จจริงในประเด็นต่อไปนี้คือ

ข้อ ๑ เป้าหมายทางสังคมที่กล่าวล่อช่องว่างระหว่างคนมีกับคนจน โดยการปรับปรุงการเก็บภาษีทางตรงนั้นนับว่าเป็นวิธีการที่กดขี่ขูดรีดประชาชน ท่านคงจะทราบแล้วว่าวิธีการที่จะนำเงินมาลดช่องว่างระหว่างคนรวยกับคนจนนั้นมีวิธีการอื่น ๆ มากมาย ท่านจะมองเห็นอยู่แล้วว่า ทรัพยากรของชาติทั่วประเทศไม่ว่าจะเป็นป่าไม้ แร่ธาตุน้ำมันและตัวการสำคัญที่เรียกว่า “เสือนอนกิน” หรือผู้ผูกขาดระบบการขูดรีด กักตุนสินค้าคือ ธนาคารพาณิชย์นั้นเป็นสิ่งที่รัฐควรจะต้องมองก่อน ส่วนวิธีการเก็บภาษีทางตรงหรือทางอ้อมนั้นเป็นวิธีการสุดท้ายที่เขาเลิกใช้แล้ว และเป็นวิธีการที่คนหมดปัญญาที่ไม่มีทางที่จะแก้ไขประเทศชาติ ท่านทราบหรือไม่ว่า การเก็บภาษีนั้นเป็นการกดขี่ขูดรีดประชาชน เดียวนี้ประชาชนอดอยากยากจนจนทั่วประเทศ แล้วท่านยังจะถอน-

ชนท่านท่านยังจะชู้ตอีกหรือครับ ผมจึง
ขอเรียนถามสั้น ๆ ในประเด็นนี้ว่า ท่าน
มีโครงการที่จะโอนธนาคารพาณิชย์ กิจการ
น้ำมัน การค้าข้าว แร่ธาตุ ป่าไม้หรือไม่
ถ้าจะทำโดยวิธีใดและใช้ระยะเวลาเท่าใด

ข้อ ๒ การสร้างระบบการศึกษาให้
เป็นธรรมนั้น ท่านบอกว่าให้โอกาสสม่า
เสมอในด้านการศึกษาและความสามารถของ
แต่ละบุคคล ก็เป็นนโยบายเก่า ๆ ที่รัฐบาล
ก่อน ๆ เคยทำมาแล้ว หมายถึงว่าการศึกษานั้น
เป็นการศึกษาที่สั่งตรงมาจากต่างประ-
เทศ โดยเฉพาะประเทศที่เป็นนายทุนจักร
วรรคนิยม เพราะฉะนั้นการศึกษาจึงไม่ได้
รับใช้มวลชนและประชาชน โดยทั่วไป
จากข้อมูลจะพบว่ามีคน ๒ เปอร์เซ็นต์เท่าที่
สามารถเรียนจนถึงชั้นมหาวิทยาลัยและก็ไม่
สามารถที่จะไปรับใช้มวลชนได้ อีกข้อหนึ่ง
การศึกษากังกล่าวนั้น เป็นการสอนให้คน
เห็นแก่เงินเห็นแก่เกียรติยศ เห็นแก่อำนาจ
หลงใหลมัวเมาในสิ่งที่กลุ่มนายทุนนิยมเขา
ทำงานประชาชนส่วนมากนั้นต้องทุกข์ทรมาน
และไม่สามารถที่จะเติบโตเองให้มีการเล่า
เรียนสูงได้ เพราะต้องทำมาหากินเพื่อเลี้ยง
ชีพตนเอง การศึกษากังกล่าวยังสอนให้คน
บูชาวัตถุมากกว่าทางจิตใจทำให้จิตใจเสื่อม-
โทรมลงตามลำดับ นอกจากนั้นการศึกษา
กังกล่าวนั้นยังเป็นการ สร้าง สิ่งที่ผิดหวัง

ให้แก่ประชาชนท่านจะเห็นว่าทั่วทั้งประเทศ
ไทยขณะนี้มีการผลิตนักเรียน นิสิต นักศึกษา
ออกมาทั่วประเทศ วิทยาลัยครู ผลิตทั้ง
กลางวัน กลางคืน ตอนเช้า ตอนเย็น แล้ว
นอนสอบที่บ้าน แต่เมื่อจบแล้วไม่มีงานทำ
ต้องแย่งกัน ท่านเคยสำรวจใหม่ว่านักศึกษา
ตามมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทุกแผนกที่จบมาแต่
ละปีมีกี่หมื่นคน แล้วเขาหายไปไหนหมด
เขามีกงานทำหรือไม่ ท่านนายกรัฐมนตรีเคย
เตรียมงานอันนี้หรือไม่ มีแต่จะขยายการ
ศึกษาขยายมหาวิทยาลัย แต่ไม่เคยเตรียมที่
จะรับบุคคลเหล่านั้นเลย อีกข้อหนึ่งที่บอกว่า
การจัดหาทุน สำหรับ นักเรียน ที่ขาดแคลน
แต่เรียนดีนั้น แสดงว่าท่านมองเห็นว่าคน
ออกอยากยากจนนั้นคงจะเป็นเวรเป็นกรรมที่
เกิดมา แต่ที่จริงแล้วเป็นผลของการกระทำ
ของคนเพียงกลุ่มหนึ่งเท่านั้นที่ทำให้ประ-
ชาชนต้องออกอยากยากแค้น เนื่องจากระบบ
ผูกขาดทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นด้านเงิน
เศรษฐกิจและการศึกษา

อีกข้อหนึ่งที่บอกว่าผู้จบการศึกษาแต่
ละระดับมีวิชาชีพทำมาหากินเลี้ยงตัวเองได้
ตามอัตราภาพ แสดงว่ารัฐบาลไม่รับผิดชอบ
ต่อคนที่จบการศึกษาในทุกระดับ ทำให้คน
ว่างงานทั่วไป แม้แต่มหาวิทยาลัยรามคำแหง
เองที่ถึงขนาดนี้ ปีนี้ก็จะเป็นจำนวนมาก
ท่านเคยคิดใหม่ว่าจะให้เขาไปอยู่ที่ไหน ผม
จึงขอเรียนถามในประเด็นนี้ว่า ท่านจะแก้ไข

ข้อ ๖ แม้ว่าท่าน นายกรัฐมนตรี จะตอบคำถามไปหลายครั้งแล้ว แต่ปรากฏว่ามีบางเรื่องยังไม่กระจ่างแจ้ง กระผมจึงขอเรียนถามอย่างนี้คือ ๑. ท่านจะจัดการกับกลุ่มนายทุน ที่บุก รุกที่ดิน ป่าสงวนและที่สาธารณะหรือทำเลทั่วประเทศ โดยวิธีใด อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในจังหวัดของข้าพเจ้าคือจังหวัดบุรีรัมย์ขณะนี้ กำลังเดือดร้อน เมื่อเดือนที่แล้วก็มาร้องเรียนที่กระทรวงมหาดไทยก็ยังไม่ได้ผล และท่านทราบหรือไม่ว่า ป่าสงวน ทั่วประเทศมีกี่ตารางกิโลเมตร ทำเลทั่วประเทศมีกี่ตารางกิโลเมตร มีใครไปเข้าครอบครองบ้าง ๒ ท่านจะจัดการเรื่องความมอดอยากฝนแล้งสินค้าแพงและโจรผู้ร้ายชุกชุม ซึ่งอยู่ใกล้ตัวประชาชนมากกว่านี้อย่างไร

ข้อ ๗ ท่านจะปฏิบัติการอย่างไร ถ้ามีกลุ่มประชาชนเดิน ขบวนมาเรียกร้องขอความเป็นธรรม จากการทุจริต กดขี่ของ กลุ่มนายทุนชนชั้นศักดินา

ข้อ ๘ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อบุคคลเชื้อชาติอื่นที่เกิดหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย

ข้อ ๙ ที่ท่านจะนำเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาทไปจ่ายยังตำบลต่าง ๆ นั้น เป็นการเอาสตางค์คาไปซื้อขนมยายโดยการเก็บและทุจริตภาษี ท่านทราบหรือไม่ว่าเงินเหล่านี้ท่านสามารถจะเอามาจากที่อื่นได้ ทั้งที่

ข้าพเจ้าได้กล่าวไปแล้ว และท่านจะจัดการเรื่องนี้อย่างใดโดยที่ไม่ต้องเก็บมาจากภาษีของปู้ยาตายและราษฎรทั่วไป

ข้อ ๑๐ ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรในการ รวมกลุ่ม ของ กรรมกร เพื่อ ต่อรองความเป็นธรรมกับกลุ่มนายทุนขูดรีดปัจจุบัน

ข้อ ๑๑ ท่านจะ จัดการ อย่างไร ในเรื่องต่อไปนี้ ๑. การปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรเพื่อชาวไร่ชาวนา ๒. การปฏิรูปการศึกษาเพื่อรับใช้มวลชน ๓. การเก็บภาษีมรดก

ข้อ ๑๒ ท่านจะ ประกันสวัสดิภาพขอโทษ ท่านจะประกันสวัสดิการของข้าราชการ ชั้นผู้น้อย และ ประชาชนจาก ส่วนใหญ่ที่เสียให้รัฐไปอย่างไรบ้างจากนโยบายทั้งหมดท่านจะเห็นว่าที่ท่าน นายกรัฐมนตรีกล่าวมานั้นจะขัดกันเอง แม้ว่าท่าน จะพยายามใช้คำว่าสังคมนิยมก็ตาม แต่มองดูแล้ว ไม่สามารถที่จะ ไป ถึง สังคม นิยม ได้ สังคมนิยมนั้นไม่ใช่สิ่งที่พูด ไม่ใช่สิ่งที่เพ้อฝัน แต่มันเป็นความจริง เราเอาความจริงมาทำเอาความจริงมาพูด การที่ท่านจะให้ขึ้นรถเมล์ฟรี จะให้ค่าพยาบาลฟรีนั้นท่านควร จะหาเงินมาจากทางอื่น โดยจัดเศรษฐกิจแบบใหม่ที่เรียกว่าแบบสังคมนิยมไม่ใช่การขูดรีดโดยการเก็บภาษี ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้า นายประเสริฐ

เลิศยะโส พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย
ขอยื่นหยักและยื่นยัน ต่อสู้เพื่อ ปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ที่อดอยาก
ยากแค้นทั่วประเทศ และขจัดกลุ่มบุคคล
ส่วนน้อยที่เอารัดเอาเปรียบกดขี่ขูดรีดประ-
ชาชนให้สูญพันธุ์ไปทั้งในและนอก รัฐสภา
แม้ว่าพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยจะ
เร่งเร้าและอยากมีรัฐบาลอย่างเร่งด่วนก็ตาม
แต่เราจะไม่ยอมปล่อยให้รัฐบาลที่ฉกฉวย
เอาผลประโยชน์ของประชาชน ไปเช่นว่า
ประชาชนเป็นอันขาด แม้แต่ยุบสภาก็ต้อง
ยอม จึงขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐ-
มนตรีที่เกี่ยวข้องโปรดตอบปัญหาให้กระจ่าง
แจ้งแก่บรรดาสมาชิกผู้มีเกียรติและประชาชน
ชาวไทยทั่วประเทศ

นอกจากนี้เรื่องฐานทัพ ขอให้ท่าน
นายกรัฐมนตรีกรุณาตอบให้ชัดแจ้งด้วยว่า
ในเวลา ๑ ปีนี้ถ้าท่านจะลดมาอีกใน ๖
เดือนจะทำให้หรือไม่ แม้ว่ามีเหตุการณ์
ใดก็ตามที่จะทำให้สภา อัน ทรงเกียรตินี้ไม่
ไว้วางใจ ก็จงระลึกเถิดว่าเกิดจากผลของ
พฤติกรรมจากคณะรัฐบาลของท่าน และ
แนวนโยบายในความผันอน์เลื่อนลอย ของ
ท่าน หากได้เป็นเพราะสมาชิกในสภาผู้แทน
ราษฎรอันทรงเกียรตินี้ไม่ ขอกราบขอบ
พระคุณครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพ
มหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

สมัคร สุนทรเวช พรรคประชาธิปัตย์
กรุงเทพมหานคร ท่านประธานครับ
กระผมอยากเรียนท่านประธานว่าวันนี้เราจะ
พูดความจริงกันไหม ถ้าเราจะพูดความจริง
กันแล้วกระผม อยากเรียนท่าน ประธานว่า
อยากให้ท่านนายกรัฐมนตรีคนใหม่นี้ได้ออก
ทนฟังความจริงซึ่ง กระผมจะพูด ให้ฟัง ท่าน
ประธานครับ ความจริงข้อหนึ่งนั่นคือท่าน
นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันกับท่านรองนายก
รัฐมนตรีได้กัมหน้ำเสียเสลดที่ท่าน ขากไว้
เมื่อวันก่อนไปเรียบร้อยแล้ว.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี
คุณสมัคร ไม่เอา อย่างนี้ไม่เอา พูดให้
อย่ามีเสียคดี ใช้ถ้อยคำสุภาพหน่อย

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพ
มหานคร) : ที่กระผมพูดอย่างนี้ ท่าน
ประธานครับ กระผมมีความจำเป็น แต่
ว่าด้วยความเคารพท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณา
นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพ
มหานคร) : ท่านประธานครับ กระผม
อยากเรียนอย่างนี้ครับว่า นโยบายที่ท่าน
นายกรัฐมนตรีได้แถลงมาตั้งแต่เข้านั้น
กระผมได้นั่งทน ฟังท่าน ใช้วาจาการแถลง
ของท่าน ในแบบโต้วาทีให้ประชาชนทั้ง
ประเทศได้ฟัง แล้วกระผมก็เชื่อว่ามีประ-
ชาชนจำนวนไม่น้อย ที่เห็น คล้อย ไปตาม
การที่ท่านพูดไว้เมื่อเข้านี้ กระผมอยาก

เรียนครับว่า นโยบายเขียนมาเถิดครับ นโยบายเขียนมาแล้วจะทำได้หรือไม่ นั่นเพื่อนสมาชิกทั้งหมดในสภาได้คิดแล้ว หลายท่านได้พูดแล้ว แต่กระผมมองเห็นว่านโยบายที่เขียนมานั้นยังไม่สำคัญเท่าตัวบุคคลที่จะปฏิบัติตามนโยบายนั้น กระผมขอเรียนท่านประธานครับว่า กระผมจะไม่พูดถึงรายละเอียดในนโยบาย แต่กระผมมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนท่านประธานว่า กระผมขออ้างข้อบังคับข้อ ๑๑๕ วรรคสุดท้าย ซึ่งเปิดโอกาสให้สมาชิกได้พูดถึงตัวบุคคล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณก็ต้องอ้างข้อ ๔๘ เหมือนกันนะครับ ไม่ใช่ข้อ ๑๑๕ วรรคสามอะไรหรอก ข้อ ๔๘ ก็สำคัญ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : คือถ้ากระผมพูดถึงโดยไม่ได้เสียสละเลย กระผมเอาความจริงมาพูดถึงพฤติกรรมว่า ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้นจริงแล้ว กระผมมีสิทธิที่จะพูดถึงโดยไม่ไว้วางใจคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ อันนี้ถูกไหมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต้องเกี่ยวกับนโยบายก็แล้วกันนะครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : เกี่ยวกับตัวบุคคลครับ เกี่ยวกับตัวบุคคลด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รวมถึงนโยบายด้วย อย่าเอาเรื่องส่วนตัวเขามาพูดนี่เลย

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ใช่เรื่องส่วนตัวครับความสามารถในการจะบริหาร กระผมอยากเรียนอย่างนี้ครับว่า กระผมอยากเริ่มต้นเสียเลย รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงหนึ่ง ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีที่กระผมเคยเคารพ ได้เลือกเอาเข้ามาใน ท่านประธานก็ทราบดีกว่าใครทั้งหมด ในห้องประชุมว่ามีพฤติกรรมอย่างไรที่อยู่ในจังหวัดของท่าน ท่านเป็นเจ้าของบ่อนใหญ่ เป็นเจ้าของบ่อนการพนันซึ่งคนรู้ทั่วจังหวัด ท่านทำมาหากินอยู่กับท่านอธิบดีกรมตำรวจเป็นผู้วิ่งเต้นทะเลี่ยินอาวูบเป็นใบพัดเป็นบ้างก็ใบละ ๕๐๐ บาท ใบละ ๑,๐๐๐ บาท ท่านก็เคยทำมา โกวทำคนเข้าเมือง เรื่องนี้ท่านประธานเองก็ทราบดีเท่า ๆ กับประชาชนในจังหวัดนั้น คนที่มีความประพฤติอย่างนี้ครับ ท่านประธานครับในสมัยที่มีการปฏิวัติในเมืองไทย คนสำคัญคนหนึ่งในการปฏิวัติ พันเอก ณรงค์ กิตติขจร มีห้องบัญชาการอยู่ที่คณะปฏิวัติ รัฐมนตรีคนหนึ่งของท่านนายกรัฐมนตรีคนนี้ได้เข้าไปพัวพันอยู่ด้วย มีการใช้อำนาจกลั่นแกล้งโดยการให้พันเอก ณรงค์ ออกใบหมายค้น เชื้อชื่อเอาไว้มาก่อนแล้วท่านเอาไปกรอกรายชื่อบุคคลที่ท่านเกลียดชัง หรือบุคคลที่เป็นคู่ต่อสู้ในกิจการ โรงเลื่อยไปสั่งปิดโรงเลื่อยเขา คั่น โรงเลื่อยเขาเอาเงินชดเชย คนอย่างนี้ท่าน นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันนี้เลือกเอามาเป็น รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านประธานครับ

คน ถัด ไปที่ กระผม เป็น ห่วง และ วิตก แทน
ประชาชนคนไทยทั้งประเทศ ท่านนายกรัฐมนตรี ไปเลือกเอา นักเลง การพนัน ตัว
ฉกาจ เข้ามา เป็น รัฐมนตรี ช่วยว่าการ กระทรวง
มหาดไทย เรื่องนี้ ถ้าหากว่า ท่าน ประธาน มี เวลา
กระผม ขอเรียน ยืนยัน กระผม มี เวลา เพียง
วัน นี้นี้วันเดียว เพราะเหตุว่า ท่าน นายกรัฐมนตรี ท่าน ใช้ วิธีการ ประกาศ ชื่อ รัฐมนตรี
ของท่าน เพียง วันที่ ๑๘ แล้ว แถลงนโยบาย
วันที่ ๑๘ เพื่ออะไรครับ เพื่อ ไม่เปิด โอกาส
ให้ คน อย่าง กระผม ได้ ไป สอดเสาะ หา ข้อ
บกพร่อง ของ รัฐมนตรี ต่าง ๆ ของ ท่าน มา
เล่า ให้ เพื่อน สมาชิก มาเล่า ให้ ประชาชน ทั้ง
ประเทศ ฟังว่า ประเทศ ของ เขา กำลัง จะ ตก อยู่
ใน อันตราย ที่มี นายกรัฐมนตรี เลือกเอา คน
กลุ่ม คน สุ่มสี่ สุ่มห้า อย่างเช่น รัฐมนตรี ช่วยว่า
การ กระทรวง มหาดไทย เข้ามา ดำรง ตำแหน่ง
อันตราย ครับ นักเลง การพนัน ขนาดหนัก
เล่น การพนัน หารู้งามค่า คนรู้ทั่วไปหมด
ที่สโมสร สหมิตร นับตั้งแต่ การ โรงงาน กระทั่ง
คนคุมบาร์ จะ บอก ได้ ทันที ว่า ท่าน เป็น นักเลง
การพนัน รายขนาด ไหน ที่บ้าน ท่านเอง ที่
พระโขนง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
สมัครครับ ผม ขอ ดี กว่า ครับ เรื่อง ส่วนตัว
ไม่ได้ เกี่ยว กับ นโยบาย ไม่ได้ เกี่ยว กับ อะไร
เลย

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพ
มหานคร) : ถ้าให้ คน อย่างนี้ มา ปกครอง

เมืองไทย กระผม ว่า เป็น อันตราย ะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผม ก็
ไม่ได้ว่า เล่น การพนัน ดี แต่ก็ ไม่ได้ เสีย
เสมอไป

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพ
มหานคร) : ไม่ได้ เสีย ะครับ เป็นการ คัด
นะ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่
มัน ก็ ไม่ได้ ดี เสมอไป แต่ก็ ไม่ได้ เสีย เสมอไป

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพ
มหานคร) : ท่าน ประธาน คิด ว่า มัน ไม่มี
ความ สำคัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้
ใช้เวลา ให้ เป็น ประโยชน์ หน่อย ดี ะครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพ
มหานคร) : ท่าน ประธาน ครับ คน อย่างนี้
ท่าน นายกรัฐมนตรี ท่าน เลือก เอา มา เป็น รัฐ-
มนตรี ช่วยว่าการ กระทรวง มหาดไทย กระผม
ไม่ จำ เป็น ต้อง เหยียด ชื่อ ท่าน กระผม เชื่อ ว่า ท่าน
สมาชิก ทั้งสภา แล้วก็ ประชาชน ที่ อยู่ ที่ บ้าน
จะ รู้ ดี ครับ ว่า การ เลือก รัฐมนตรี สุ่มสี่ สุ่มห้า
ขนาด ไหน รัฐมนตรี ว่า การ กระทรวง ศึกษา
ธิการ ที่ เชียงใหม่ นั้น รู้ กัน ทั่ว จังหวัด ใน
มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ นั้น เขา รู้ ว่า คน ๆ นี้
ทุจริต แก่ ไหน ยังมี เรื่อง กา อยู่ ใน สำนัก
นายกรัฐมนตรี คน อย่างนี้ ทุจริต ต่อ บ้านเมือง
อย่างนี้ ถูก เต็ก จับ ได้ ออก มา อย่างนี้ เอา
มา เป็น รัฐมนตรี ว่า การ กระทรวง ศึกษา ฯ
อย่างนี้ หรือ ะครับ กระทรวง ศึกษา ฯ เมือง

ไทยจะไปรอด ท่านประธานครับกระผมจำเป็น ต้องพูด อย่างนี้ ต้องพูดเรื่องอย่างนี้ เพราะว่าเป็น ความ สำคัญยิ่ง ใหญ่ ที่สุด ใน บ้านเมือง กระผม ไม่ได้พูดเพราะ ความ กั๊ก แค่น้ำรัฐบาล ของ กระผม ไม่มี โอกาสมา บริหารบ้านเมืองเพราะเขากว่า ไปแต่กระผม พูดด้วย ความจริง ที่ว่า ต่อไปนี้บ้านเมืองจะ ต้องตกไปอยู่ในการบริหารของคนกลุ่มหนึ่ง เป็นคนกลุ่มซึ่งไม่มี ความสะอาด ใน อดีตจะ เข้ามาบริหาร บ้านเมือง คนอย่างนี้ทำ อย่างไรได้ครับ ท่านประธาน คนอย่าง กระผม กระผมจำเป็นต้องเอามาบอก เอา มาพูด แม้แต่กระทั่งตัวท่านนายกรัฐมนตรี เอง กระผมเองบอกตรง ๆ ว่ากระผมไม่สบายใจ กระผมรู้จักท่านมาตั้งแต่ประมาณ ๒๐ ปีเศษ ท่านเองเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาท วิชาการเกี่ยวกับความรู้ทางการเมือง ให้กระผม เวลาที่ท่านสอนการเมืองกระผม นั้น ท่านบอกว่าคนอย่างท่านนั้นเป็นคน เสียไปแล้ว ไม่มี โอกาสจะทำประโยชน์ ให้ บ้านเมืองแล้ว ท่านขอฝากบ้านเมืองไว้กับ คนอย่างกระผม ท่านประธานครับ ไม่ช้า ไม่นานท่านกับกระผมโคจรเข้ามาเจอกันใน วงการเมือง ได้มาเป็นคู่ต่อสู้กันในวงการ เมือง กระผมเองนั้นเรียนแล้วว่ารู้จักท่าน มา ๒๐ ปี แต่กระผมไม่เคยเข้าใจ ท่าน กระผมรู้ถึงความรู้สึกนึกคิด รู้ถึงสติปัญญา อันยอดเยี่ยมของท่าน แต่กระผมรู้ครับ รู้ อีกอย่างหนึ่งด้วยว่าสติปัญญาอันไม่คงที่คงวา

ของท่าน นั้น เป็น อันตราย อย่างยิ่ง สำหรับ ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี คน ซึ่งมีความคิด วิปริตเปลี่ยนแปลงรวดเร็วทันใจ ท่าน อยู่กับคนของท่านได้ทีหนังสือพิมพ์สยามรัฐ แต่ท่านจะอยู่กับคณะรัฐมนตรีของท่านไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่คุณ สมักร คุณสมักร ก็คิดเอาเองก็แล้ว กันว่า คุณนะพูดเสียดื้อหรือเปล่า

นายสมักร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : กระผมคิดว่ากระผมพูดความจริงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าดีกว่า ความจริงมันไม่ได้เป็นประโยชน์กับ นโยบายอะไรนี้ครับ

นายสมักร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ถ้าท่านประธานประท้วง ผม ก็ขอสรุปตรงนี้ครับ ผมจะขอสรุปตรงนี้ว่า ผมไม่ไว้วางใจรัฐบาลชุดนี้เพราะตัวบุคคล ตั้งแต่นายกรัฐมนตรีมาจนกระทั่งรัฐมนตรี เกือบทั้งคณะนั้นมีพฤติกรรมที่ไม่น่าไว้วางใจ และผมเป็นห่วงบ้านเมืองอย่างยิ่ง ขอ ขอบพระคุณครับ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พีร์ บุนนาค ส.ส. สุพรรณบุรี กระผมคิดว่าในการที่จะ อภิปรายในครั้งนี้นั้น กระผมอยากจะชัก กันถึงเรื่องนโยบายมากกว่าเพราะว่าเรามาตั้ง

รัฐบาลกัน ๒ ครั้งนี้ ก็ไม่พื่อนามสกุลปราโมช ครอบประชาชนเวลานี้เขากำลังคอยว่า เขา ต้องการจะมีรัฐบาลโดยรวดเร็วที่สุดที่จะเร็ว ใต้ กระผมคิดว่า การประกาศนโยบายของ รัฐบาลนั้นเป็นสัญญาประชาคมครับ เราพูด กันในสภานี้ ณ ที่นี้ กระผมคิดว่าท่าน บรรดา ส.ส. ที่อภิปรายนั้น จะรุนแรงบ้าง หรือว่าขนาดเบา ๆ ธรรมดาก็ตาม กระผม คิดว่าอย่างน้อยก็เป็น กระจุกเงาที่จะ ให้รัฐ บาลได้ส่งต่อไปสำหรับระบอบประชาธิปไตย กระผมจึงอยากจะกราบเรียน ท่าน นายกรัฐมนตรีหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ซึ่ง กระผมได้ไว้วางใจเลือกท่านมาครับ ว่าท่าน จงใจเย็นครับ ความใจเย็นเท่านั้นท่านจะ ชนะไปทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านผู้มีเกียรติที่รัก เคารพทั้งหลาย กระผมก่อนที่จะดำเนินการ เรียนซักถามถึงนโยบายนั้น กระผมอยาก จะบอกเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติที่นั่งร่วมประ ชุมกันในสภานี้ว่า เรานะครับ มาตรา ๑๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทยอยู่ในมือของเราครับ รัฐมนตรีคนใด หรือทั้งคณะนั้น ถ้ากระทำตนไม่ถูกต้อง ไม่ดี ไม่งาม กระผมก็คิดว่าบรรดา ส.ส. ที่มา จากประชาชนนั้นย่อมจะไม่หันหลังให้ประ ชาชนอย่างเด็ดขาด กาลเวลาเป็นเครื่อง พิสูจน์ เราจะปล่อยสักพักได้ไหมครับ ดู รัฐบาลชุดปัจจุบันนี้ว่าเขาจะบริหารบ้านเมือง เพียงใดแค่ไหน ที่จะเกิดทั้งผลดีผลร้ายกับ

ประชาชนเราต้องการมีรัฐบาล โดยรวดเร็ว ที่สุดที่จะเร็วได้กระผมก็ขอกราบเรียนว่าให้ ใจเวลาสักเล็กน้อยเถอะครับ คาบเรามีอยู่ ในมือ กระผมคิดว่าเราใช้ได้ มาตรา ๑๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑ ใน ๕ ของจำนวน สมาชิกทั้งหมดย่อมเข้าชื่อกันเปิดอภิปราย ไม่ไว้วางใจรัฐบาล ได้ทั้ง คณะ หรือแต่ละ บุคคล เพราะฉะนั้นกระผมถึงอยากจะฝาก ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย เพื่อนร่วมสถาบัน ทั้งหลาย กระผมได้กราบเรียนท่านเมื่อเช้านี้ แล้วว่าเราจงละทิ้งเถอะครับ ความดีหรือ ไม่ดีนั้นมันต่างความคิดเห็นครับ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ผม ขอประท้วงครับ

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธาน นี่วาระของกระผม นะครับ กระผมขอประทานกรุณาครับ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ผมขอประท้วงครับ

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) : กระผมขอประทานความกรุณา วาระของ นายพีร์ บุณนาค ส.ส. สุพรรณบุรีครับ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : อภิปรายสนับสนุนไม่ได้ครับ อันนี้เป็นการ อภิปรายสนับสนุน

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) : อันนี้ไม่ได้อภิปรายสนับสนุน กระผมพูด

กลางๆ ถ้ากระผมสนับสนุน ใครจะทำไม
นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) :
ผมขอประท้วงครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ-
พี่ เรื่องก็คือว่า เรื่องจะสนับสนุนนั้นนะ
ครับ มันเป็นเรื่องหน้าที่ของรัฐบาลเขา คุณ
อาจจะซักถาม จะอภิปรายในเรื่องนโยบาย
อย่างไรก็ว่าไป

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ก่อนนี้กระผมพูดในมาตรา ๑๕๔ ท่านที่นั่ง
ฟังอยู่เราต่างฝ่ายเราก็อยู่ในสภาด้วยกัน นะ
ครับ แต่เมื่อจะมาถึงคำว่ากระผม กล่าว
สนับสนุน กระผมก็บอกว่า กระผมจะสนับสนุน
กระผมจะพูดอย่างนี้ เพราะว่ามา
แทรกแซงในขณะที่กระผมอภิปราย กระผม
คิดว่าเป็นการไม่ถูกมารยาท ต่อไปนี้กระผม
จะพูดเรื่อง ก่อนที่จะพูดนโยบายนั้นกระผม
คิดว่าท่านผู้ ที่กล่าว ไปและนั่งลง ไปเมื่อ
ตลอดจน คุณวีระ มุสิกพงศ์ ก็ตาม หรือ
ท่าน ส.ส. บุญเกิด หิรัญคำ ก็ตาม มันเป็น
สิทธิของท่านจะพูดได้ เราจะไปห้ามสิทธิ
ไม่ได้ครับตามรัฐธรรมนูญ กระผมว่าเป็น
ผลดีด้วยซ้ำไป เป็นกระจกเงาที่จะให้รัฐ-
บาลที่เป็นประชาธิปไตยนั้น ได้คอยส่องอยู่
จะได้ไม่กระทำผิดหรือบรรดาผู้ร่วมรัฐบาล
นั้น จะได้รู้ไว้ว่าปัจจุบันนี้ได้มีคนกลุ่มหนึ่ง
ในสภานี้เขาตั้งข้อรังเกียจไว้ กระผมไม่เห็น
จะมีอะไรเสียหาย รับ ฟัง ซิครับเราเป็น

ประชาธิปไตย ต่อไปนี้กระผมอยากจะเรียน
ว่า เพื่อที่จะไม่ให้เป็นการกระทบกระเทือน
กันมากนัก กระผมก็อยากจะขอให้ท่าน ทั้ง
หลายได้โปรดเถอะครับ หากความเข้าใจอันดี
งามซึ่งกันและกัน เพราะว่าต่างคนต่างความ
คิดมันจะคิดเห็นซ้อน ซอกซ้อนกันไปหมด
ถ้าหากว่าคิดตาม กัน ไปหมดมันก็ ไม่เป็น
ประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า
อย่างเสียงนกเขาที่คุณบุญเกิด หิรัญคำ ท่าน
ฟังไปเมื่อ ก็ เป็นการโกหกๆ แต่ที่บาง
คนเขาทำเขาฟังนกเขาเขามั่นมั่นอย่างนี้ครับ
กลัวอะไรกับทุกข์ๆ เพราะฉะนั้นกระผม
คิดว่าหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช หัว
หน้าหรือนายกรัฐมนตรี ควรจะแสดงออกให้
รู้ได้แล้วครับว่า ต่อไปนี้เราอย่าไปกลัว
อะไรกับทุกข์ เพราะท่านรับหนัก ท่านเป็น
หัวหน้าท่านย่อมรับทุกข์แทนประชาชนหรือ
แทนประชาชนทั้งชาติ ส่วนใครจะว่าอย่างไร
นั้นจงฟังนกเขาเถอะครับว่า กลัวอะไรกับ
ทุกข์ๆ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) :
ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงครับ อย่า
ให้สมาชิกใหม่สอนสมาชิกเก่าเลย

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ท่านประธานที่เคารพ วาระระเบียบของ
กระผม วาระของกระผม

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) :
ผมขอประท้วง

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ใช่ ท่านประท้วง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
อภิปรายซักถามนโยบาย

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
กระผมอภิปราย กระผมจะพูดอยู่แล้วครับ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) :
อภิปรายสนับสนุนไม่ได้ ให้อภิปรายคัด-
ค้านสิครับ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ท่านจะมาบังคับกระผม กระผมจะพูดกลางๆ
ใครจะทำไมกระผม จะมาบังคับให้กระผม
ค้านมันเรื่องอะไรกัน สิทธิของกระผม

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) :
ท่านประธาน ผมขออนุญาตอ่านข้อบังคับ
ให้ฟัง

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ไม่ได้ครับ เป็นวาระของกระผม ท่านอนุ-
ญาติไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ ต่อไปนี้
กระผมจะเข้าตามระเบียบวาระครับ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) :
อภิปรายสนับสนุนไม่ได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ละครับ นี่เข้าแล้วครับ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
กระผมจะซักถามนโยบาย เรื่อง ค่าครองชีพ
กระผมหันเข้าประเด็นแล้วครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) :
อภิปรายสนับสนุนไม่ได้ ผมขอประท้วง

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ถ้าท่านยังปล่อยให้ออกวนอยู่ กระผมจะคุ-
ฤทธิเขาสักพักหนึ่ง

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) :
ไม่ใช่ก่อกวนครับ ให้ทำกันดูกระเบียด

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ท่านประธาน ท่านทำไมไม่ให้เขานั่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
นะ คุณพีร์พูดไปๆ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ให้กระผมพูดก็ให้เขานั่งสิครับ

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) :
ท่านทำให้ถูกถึงจะนั่ง

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ถูกหรือไม่ถูก สภาเป็นผู้ชี้ขาด ท่านโปรด
ใช้วิจารณญาณ ท่านประธานอย่าปล่อยอย่าง
นี้นะครับ กระผมจะถามเรื่องปัญหาค่าครอง
ชีพ อันนี้เป็นเรื่องท้องของประชาชน
กระผมมีความข้องใจอยู่ว่าปัจจุบันนี้ดัชนีค่า
ครองชีพนั้น รัฐบาลได้ทราบหรือไม่เพียง
ใดแค่ไหน กระผมฟังแถลงนโยบายตั้งแต่
เข้า กระผมไม่โอ้อ้อใจที่จะฟังท่าน กระผมมี
ความรู้สึกอยู่อันหนึ่งว่า ค่าครองชีพใน
ปัจจุบันนี้ผู้มีเงินน้อยมีรายได้น้อย ท่าน
บอกว่าท่านตั้งใจหมายไว้ว่าควรจะทำกว่า
๑,๐๐๐ บาทนั้น กระผมก็คิดว่ามันเป็น

ความปรารถนาดีหรือความตั้งใจดี แต่ว่าเป้าหมายนั้นอาจจะเป็นหอกที่กลับมาทิ่มแทงท่านได้ กระผมก็คิดว่าอยากจะให้ท่านหาข้อนี้และคำครองชีพให้ละเอียดถี่ถ้วนกว่านี้ กระผมคิดว่าความเข้าใจผิดนั้นมันอาจจะเกิดขึ้นได้ การครองชีพในปัจจุบันนี้นับตั้งแต่ข้าราชการผู้น้อยลงไป กระผมพูดนี้หมายความว่าตั้งแต่ชั้นโทลงมานะครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมอยากจะกราบเรียนต่อรัฐบาลนี้ว่า คำครองชีพทุกวันนี้มีแต่สูงขึ้นๆ แต่ว่ารายได้และความเป็นอยู่ของประชาชนไม่พอ รัฐมนตรีคลังก็ได้แถลงมาเมื่อตะกี้นี้ กระผมจึงอยากจะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานนี้ว่า ข้าราชการตั้งแต่ชั้นโทลงมาหรือหลุดไปถึงจัตวานั้น ท่านมีวิธีการอย่างไร ท่านบอกว่าท่านจะหาทางช่วยในเรื่องสวัสดิการ กระผมคิดว่าอันนี้เป็นงานที่ชอบ แต่ว่ากระผมยังคิดว่าขั้นตอนมันดีหรือครับ ท่านจะช่วยเฉพาะข้าราชการเท่านั้นหรือ ความผิดของรัฐบาลเท่าที่ผ่านๆ มานี้ กระผมอยากจะให้ท่านนายกฯ ได้โปรดรับทราบไว้ด้วยว่าดำเนินการผิดพลาด พอจะขึ้นเงินเดือนข้าราชการที่หนึ่งนั้น ยังไม่ทันขึ้นเลยครับ เงินยังไม่รับเข้ากระเบ้าเลยครับ แต่ว่าปรากฏการณ์ว่าท่านนี้ได้ประกาศไปเสียก่อน พอพอคำแม่คำรู้ว่าเงินเดือนจะขึ้นนั้น ขึ้นราคาของก่อนแล้ว กว่าพวกข้าราชการผู้

น้อยจะตกเบิก ท่านประธานที่เคารพ ราคาของกลับแพงไปกว่าเงินเดือนที่รัฐบาลขึ้นให้อีก แล้วผลสะท้อนอันนี้ข้าราชการยังมีรัฐบาลอุมชยังมีเงินเดือนกิน แต่ผลสะท้อนมันไปตกอยู่กับใครครับ ตกอยู่กับประชาชนคนยากคนจนที่ไม่ได้มีรัฐบาลเลี้ยงครับ ต้องพลอยเดือดร้อนในเรื่องคำครองชีพไปด้วย เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าคำว่า "เพิ่มช่วยเหลือ" นั้นออกมาในรูปสวัสดิการ กระผมอยากจะฟังท่านนายกฯ ว่าท่านจะให้สวัสดิการในลักษณะใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจัยสี่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรคที่อยู่อาศัย ท่านมีวิธีการจะปรับปรุงอย่างไร อันนี้เป็นเรื่อง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๒ นาทีแล้วครับ

นายพริ้ง บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เวลากระผมตั้งไว้เหลืออีก ๗ นาทีครับ ท่านประธาน กระผมเหลืออีก ๗ นาที กระผมอยากจะกราบเรียนว่าท่านนายกฯ จะได้ชี้แจงให้ทราบละเอียดจะได้ไหมครับว่าปัจจัยสี่ ท่านมีวิธีการหรือวิธีที่จะหาทางออกอย่างไร อันนี้กระผมจะพักในเรื่องคำครองชีพไว้ เพราะว่าระดับรัฐมนตรีเงินเดือน ๔ - ๕ หมื่น ระดับผู้แทนปัจจุบันก็หมื่นกว่า และก็ระดับรัฐมนตรีช่วยๆ กระผมก็ว่าเป็นหมื่นๆ เหมือนกัน แต่ท่านรู้ไหมครับ อธิบดีท่านผู้ใหญ่เหล่านี้ บางที

บุญมาวาสนาส่งอาจ จะกิน ข้าวสาร ฟรี ก็ ได้ แต่ประชาชนตาต้าๆ เอาข้าวสาร ที่ไหน ครับ ต้องไปซื้อกันกินทีละลิตร นี่เป็น ปัญหาที่ท่านจะต้องปรับปรุง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อที่จะให้การครองชีพดีขึ้น แล้ว จะได้เกิดผลดีกับชาติบ้านเมือง โจรผู้ร้ายจะได้ไม่ชุกชุม ภาระของถนนนี้ ท่าน ประธานที่เคารพ จะเป็นรัฐมนตรี จะเป็น เศรษฐีมหาเศรษฐี กับยากจนใจ ภาระ- เพาะเท่ากันนะครับ นี่ละครับกระผมฝาก แง่คิดไว้ ประการต่อไปที่กระผมอยากจะ ต้องการชักนั้นก็เกี่ยวกับกลีกรชาวนาชาวไร่ อันนี้เป็นเรื่องสำคัญ และเป็นนโยบายที่เร่งด่วนซึ่งรัฐจะต้องจัดแจงโดยเร็วที่สุดที่จะ เร็วได้ ปัญหาปัจจุบันนี้กลีกรชาวนาชาว- ไร่นั้นท่านรู้หรือไม่ว่ากำลังได้รับความทุกข์ อย่างหนัก หนี้สินล้นพ้นตัว ข้าวขึ้นมา นวดยังไม่ทันชนเข้ายังเลยนะครับ เจ้าหนี้ แห่กันมาเป็นแถวแล้ว มาช่วยนวดให้เอา หักออกทั้งกันไป อย่างนี้กระผมอยากจะฝาก ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ในฐานะนายกรัฐมนตรี พยายามให้ได้นะครับ ออกไปทำให้รู้ว่าชีวิต ของชาวนาชาวไร่นั้นมีความลำบากอย่างไร เงินค่าพรีเมียมซึ่งเก็บไปจากหัวชาวนาหรือ ที่เรียกว่าค่าต่งนั้น เพียงระยะนี้ ๕ ปีนี้ กระผมคิดว่าระยะ ๔ ปีนั้นได้ประมาณ ๑,๐๐๐ กว่าล้าน แต่ในปีที่แล้วในปี ๒๕๑๗ ท่านรู้หรือไม่ว่าเราส่งข้าวไป

๑,๐๖๐,๐๐๐ ตัน ขายเพียงเงิน ไทยได้ ๘,๐๐๐ กว่าล้าน ค่าพรีเมียมหรือค่าต่ง นั้นเก็บไปเสีย ๓,๒๘๘,๐๖ ล้าน นี่ละครับ ปีที่แล้วทำไมค่าพรีเมียมจึงขึ้น ไปได้มาก อันนั้นมันเป็นเงินจากหยาดเหงื่อชาวนา กระ- ผมจึงมีความรู้สึกอยู่ว่า ท่านได้มีการที่จะ แก้ไขปรับปรุงในเรื่องเกี่ยวกับ ชีวิตความ เป็นอยู่ของกลีกรชาวนาชาว ไร่ ไปอย่างไร กระผมจะยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างเครื่องมือ ทำกินของชาวนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เอา ง่าย ๆ นะครับ เครื่องขนาด ๔ แรงม้านี้ ครับ เป็นเครื่องย่นมาร์ เครื่องมีตลับขี้ที่ ซื้อจากญี่ปุ่น คุณค่าการที่เราเวลานี้เสียเปรียบ อยู่แล้ว กระผมอยากจะเรียนว่า เมื่อ ๔ ปี ก่อนนั้น ราคาเพียง ๗,๐๐๐ กว่าบาท ขึ้นมาพอปีต่อไปพอชาวนาใช้เป็นอเนก ประสงค์ ใช้สำหรับคนยากคนจนที่ไม่ สามารถจะมีเงินซื้อรถแทรกเตอร์ได้ ท่าน ประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมค เวลาแล้วครับ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ขออีก ๑ นาทีครับ ขึ้นมาเป็นหมื่นสอง เป็นหมื่นห้า เป็นหมื่นเจ็ด เป็นสองหมื่น กว่า นี่แหละครับ อะไรที่ชาวนา คนยาก คนจนจะได้ฟัง รัฐมีวิธีการใดครับ ที่จะ ช่วยแบ่งเบาภาระ ในจำนวนเครื่องมือ เครื่องใช้ของกลีกรชาวนา ชาวไร่ บัณฑิต

พระอาทิตย์ปัจจุบันนี้ครับ ตราพระอาทิตย์
ราคา ๒๕๐ บาท ต่อ ๕๐ กิโลกรัม ถ้า
สหกรณ์ซื้อไปขายเชื่อ เอากำไรเสียอีก
๓๐ บาท แล้วบอกว่าช่วยชาวนาหล่อกำไรไป
๓๐ บาท เป็น ๓๒๐ บาท มันยังมีเรื่อง
อีกเยอะครับ ที่เกี่ยวจะพูดเรื่องชาวไร่ ชาว
นา กระผมจึงอยากจะบอกให้ท่านประธาน
ได้ไปรับทราบไว้ รัฐบาลนี้ควรจะรับ
ทราบไว้ การปฏิรูปที่ดินกสิ การปฏิรูปเพื่อ
คนยากคนจน หรือว่าปฏิรูปเพื่อคนมีสตางค์
อันนี้กระผมจะฝากไว้เป็นแง่คิดครับ สิ่ง
ที่กระผมจะขอยืนยัน และแน่วแน่ที่สุคนธ์ ระบบ
สหกรณ์ของเรายังใช้ไม่ได้ ยกตัวอย่าง
ง่าย ๆ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมค
เวลาแล้วครับ ๆ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
หมคเวลา ขออีก ๑ นาทีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอ
หลายหนึ่งแล้วครับ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ขออีก ๑ นาที กระผมจะยกตัวอย่างพูด
แล้วต้องมีเหตุผล สมาชิกสหกรณ์คนหนึ่ง
กระผมระบุชื่อเลยครับ นายวิไล ศรีสุวรรณ
นี้เขามาบอกกับกระผมผมว่า สหกรณ์นี้จะ
ช่วยชาวนา โดยรัฐบาลจะช่วยในเรื่องการ
ประกันราคาข้าว ตั้งราคาข้าวไว้ ๒,๕๐๐
บาทต่อ ๑ เกวียน พอไปขายเข้า สหกรณ์

บอกว่าอย่างไรครับ บอกว่าต้องซื้อตาม
ราคาที่พ่อค้าเขาซื้อกัน เพราะว่าถ้าจะซื้อ
ให้ตามราคารัฐบาลเขาจะเกลียดหน้าเอา พูด
อย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอ
แล้ว ๆ

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ผมอยากจะพูดให้มากกว่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โอกาส
หลัง

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ขอขอบคุณครับ

นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา
(อุตรดิตถ์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา ผู้
ซึ่งกำลังจะคิดตั้งพรรคใหม่ ให้ชื่อว่า "พรรค
สยามใหม่" ในวันชาวเสียงนายกรัฐมนตร
ในวันนั้น การที่กระผม นายเปรม มาลากุล
ณ อยุธยา ส.ส. จังหวัดอุตรดิตถ์ ที่ได้
เสนออาจารย์หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
เป็นนายกรัฐมนตรีในวันนั้น แต่หาใช่ว่า
จะเป็นข้อผูกพัน ที่จะรับรอง คณะรัฐบาลชุด
นี้ไม่ เนื่องจากว่าเรายังไม่ได้เห็นนโยบาย
ของรัฐบาลชุดนี้ หลังจากที่พวกกระผม ๓
คน ได้อ่านและได้ปรึกษาหารือกันและได้
ตรวจนโยบายของรัฐบาลชุดนี้แล้ว ได้ลง
มติเมื่อคืนนี้ว่า ถ้าหากว่านโยบายที่ท่าน
เขียนถึง ๑๘ หน้าทีนั้น เป็นการเขียน

เหมือนกับนิยาย ซึ่งมีเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายในที่นี้แล้วนั้น กระผมรู้สึกเสียใจเป็นอันมากว่า เป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจที่ทางรัฐบาลชุดนี้ได้แถลงว่ากล่าวโดยย่อทั้ง ๓ ข้อ คือ เป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาลชุดนี้สรุปได้เป็น ๓ ประการ คือต่อต้านและขจัดความยากจนนั้น กระผมอยากจะใคร่เรียนถาม วพบ. นายกรัฐมนตรีว่า วพบ. และคณะรัฐบาลชุดนั้น มีนโยบายอย่างไร และจะต่อต้านความยากจนอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ประชาชนชาวไทย ๔๐ ล้านคน ประชาชนชาวไทยที่ยากจนมีถึง ๓๐ กว่าล้านคนที่อยู่ในชนบท และเป็นสิ่งที่น่าเสียใจอย่างมากที่นโยบายปรับปรุงทางด้านชนบทที่ท่านได้เขียนไว้ในที่นี้ว่า ยังมีเพื่อนสมาชิกในภาคเหนือ คือ คุณสอาด ปิยวรรณ ได้กล่าวไว้แล้วว่า ท่านจะปรับปรุงและช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาในภาคอีสาน ภาคใต้ และภาคกลางที่ได้รับภัยทางธรรมชาติ แต่ท่านไม่ได้ระบุไว้เลยว่าท่านจะช่วยช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาในภาคเหนืออันอย่างไร กระผมนายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา ส.ส. จังหวัดอุดรธานี นับว่าเป็นจังหวัดทางภาคเหนือจังหวัดหนึ่ง ซึ่งกระผมรู้สึกเสียใจเป็นอย่างมากกว่ารัฐบาลชุดนั้น ไม่ได้บังคับว่าจะช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาทั้งประเทศ กระผมจึงใคร่ขอกราบเรียนถาม วพบ.

นายกรัฐมนตรีว่า การที่คณะรัฐบาลชุดนี้ได้บังคับนโยบายอย่างนี้ออกมานั้น เป็นการแบ่งแยกการช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาเฉพาะภาคอีสาน ภาคใต้ และภาคกลางหรืออย่างไร ซึ่งหลังจากเมื่อต้นปีนี้ตอนระหว่างระยะเก็บเกี่ยวชาวไร่ชาวนาในจังหวัดของกระผม คือจังหวัดอุดรธานี ได้รับภัยทางธรรมชาติ ทำให้ข้าวมีราคาตกต่ำเป็นจำนวนมาก ก็เป็นภาคเหนือที่ได้รับภัยธรรมชาติ ชาวนาในจังหวัดของกระผมได้รับความเดือดร้อนจากราคาข้าวจาก ๒,๕๐๐ บาท ปัจจุบันนี้เหลือราคาข้าวเพียง ๑,๘๐๐ บาท ๑,๔๐๐ บาท ถูกนายทุนเจ้าของโรงสีและคนกลางบังคับซื้อข้าวในราคาที่ตก ซึ่งชาวนาในจังหวัดอุดรธานีนั้น ได้รับความขมขื่นยากแค้นถูกนายทุนบอกว่าข้าวถูกฝนบ้าง ข้าวกรอบบ้าง เปอร์เซ็นต์บ้าง ข้าวนี้เมื่อถูกฝนแล้วข้าวก็ต้องกรอบ เปอร์เซ็นต์ข้าวก็ตกต่ำ ซึ่งเป็นปัญหาอยู่ ปัจจุบันนี้ หลังจากวันที่ ๒๖ มกราคม แล้ว กระผมได้กลับไปเยี่ยมประชาชน และชาวไร่ชาวนาในจังหวัดของกระผม ได้เห็น ขบวนการเรียกร้องเรียนต่อกระผมว่าถูกนายทุนเจ้าของโรงสีบังคับซื้อข้าวในราคาที่ตก แต่เนื่องจากมีความจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องขายข้าวนี้ เพราะได้เอาเงินเขามาใช้ก่อน และอีกประการหนึ่งเป็นระยะที่เปิดการศึกษา ลูกของชาวไร่ชาวนาจะต้องทำการสอบ ข้อสมุติดินสอ และเป็นฤดูกาลหลังจากเก็บเกี่ยวแล้ว ก็จะต้องออกไปเที่ยว

ครุและพักผ่อน และซื้อพันธุ์พืชไว้เพื่อมา
ทำประโยชน์สำหรับเลี้ยงชีพ ด้วยเหตุนี้
กระผมอยากจะใคร่ขอกราบเรียนถาม ขวณฯ
ว่า ถ้าหาก ขวณฯ ได้ยินยันและตอบข้อ
ข้องใจในข้อนี้ว่านโยบายของท่านที่เขียนไว้
นั้นเป็นนโยบายที่หลอกพุงง่าย ๆ ว่าอาจ
จะเป็นนโยบายที่เพ้อฝันมากเกินไป เพราะ
ขวณฯ ก็ยอมรับแล้วว่า ขวณฯ เป็นคน
ชอบฝัน แต่ความฝันที่ท่านฝันและเขียนไว้
นั้น กระผมได้ตรวจดูแล้วรู้สึกว่ามันเป็น
ความฝันที่เป็นไปไม่ได้ ถ้าหาก ขวณฯ
นายกรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีท่านใดตอบข้อ
ข้องใจในข้อนี้ให้กระผม และประชาชน
จังหวัดของกระผมได้ทราบโดยละเอียดแล้ว
กระผมจะรู้สึกขอบพระคุณมาก และอีก
ประการหนึ่งนโยบายอีกข้อหนึ่งที่ว่า จะชุก
คลองส่งน้ำ ท่านประธานที่เคารพ ประ
ชาชน ใน จังหวัด ของ กระผม ปัจจุบันนี้ นั้น
เหตุการณ์อันนี้เกิดขึ้นมาตั้งแต่ ๓-๔ ปีแล้ว
ได้ถูกเจ้าหน้าที่กรมชลประทาน ชุก คลองส่งน้ำ
และเอากระดาดไปให้เซ็น โดยที่เรียกว่า
จะหาเอาเงินชดเชยมาให้ชาวไร่ ชาวนาที่
หลัง แต่ปรากฏว่าเหตุการณ์หาเป็นเช่นนั้น
ไม่ ปัจจุบันนี้ประชาชนในอำเภอลับแล
ในอำเภอเมือง ยังไม่ได้รับเงินชดเชยอัน
นั้นเลย เนื่องจากได้มีการทุจริตเกิดขึ้นใน
กรมชลประทาน ถ้าหากคณะรัฐบาลชุดนี้
ได้รับการ ไว้วางใจจากเพื่อนสมาชิกผู้ทรง

เกียรติในวันนี้ คณะรัฐมนตรี ชุดนี้มี
นโยบายที่จะกำจัด และมีนโยบายในการที่
จะแถลงทาง คำน กรม ชล ประ ทาน ที่ จะ ชุก
คลองส่งน้ำนั้น เพื่อที่จะชดเชยสำหรับ
ที่จะเอาคลองผ่านที่ดินที่นาของชาวไร่ ชาว
นาเพียงไร ถ้าหากว่ากระผมได้รับทราบมา
จากประชาชนในจังหวัดของกระผมว่า ถ้า
หากรัฐบาลจะชุกคลองส่งน้ำให้โดยไม่ยอม
ชดเชยค่าที่ให้เสมอภาคกัน ประชาชนใน
จังหวัดของกระผมก็พร้อมที่จะยกให้ แต่
ปรากฏเหตุการณ์ที่ผ่านมาค้นหาเป็นเช่นนั้น
ไม่ ท่านประธานที่เคารพ เพราะปรากฏว่า
มีเจ้าหน้าที่กรมชลประทานเรียกว่าโครงการ
น้ำฤๅษณ์นั้น ได้เก็บเงินส่วนหนึ่งเอาไว้และ
หลอกลวง ประชาชนใน จังหวัด ของ กระผม
โดยให้เซ็นชื่อในแบบฟอร์ม บางส่วนก็ได้อ
รับ บางอำเภอก็ไม่ได้รับ ด้วยเหตุนี้กระ
ผมจึงใคร่ ขอกราบเรียนถาม คณะรัฐบาลชุด
นี้ที่จะขึ้นไปบริหาร ราชการ แผ่นดินนี้ว่ามี
โครงการที่จะทำอย่างไร กระผมไม่อยากจะ
เห็นในการสร้างอ่างเก็บน้ำขึ้นมา เพื่อเปิด
โอกาสให้พ่อค้า นายทุนหากำไรจากคณะ
รัฐบาล อีกประการหนึ่ง ท่านประธานที่
เคารพ ในการที่คณะรัฐบาลชุดนี้ได้เขียน
นโยบายไว้ว่าจะเอาเงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท
ส่งไปให้แก่สภาตำบลนั้น กระผมยังไม่ได้
เห็นเลยว่าในที่นั้น ขวณฯ ก็ได้ตอบข้อซัก
ถามเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติไปแล้ว แต่ก็

ยังไม่หายข้องใจของกระผมว่าใน ๒,๕๐๐ ล้านบาทนั้น จะไปสู่สภาพไหน จะส่งไปแบบใด จะผันเงินจากสถาบันการเงินไปสู่การเกษตรและชาวนาในสภาพไหน กำนันและผู้ใหญ่บ้านทั่วประเทศ ในปัจจุบันนี้มีถึง ๕๐๐ กว่าอำเภอ นั้นมีเงินเดือนกินเพียง ๓๐๐-๔๕๐ บาทนั้น พยายามที่จะทำหน้าที่เพื่อรับใช้ประเทศชาติ แต่ในขณะเดียวกันนั้น กำนันและผู้ใหญ่บ้านก็ต้องชวนขายหารายได้เพื่อเลี้ยงครอบครัว บางกำนัน ก็ถือโอกาสอันนี้ ในฐานะที่รู้จักข้าราชการชั้นปกครอง พยายามที่จะสร้างอิทธิพลขึ้นมา กระผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่าเพื่อนสมาชิกที่มาจากหลายจังหวัดทั่วประเทศ ก็คงจะทราบดีแล้วว่า ในจังหวัดแต่ละจังหวัดนั้น มีกำนันผู้ทรงอิทธิพลค่าของเดือน สร้างอิทธิพลหลายด้านในทางด้านผิดกฎหมาย ด้วยเหตุนี้กระผมจึงใคร่ขอกราบเรียนถาม วพบ. นายกรัฐมนตรีว่า ในโครงการเช่นนี้ นั้น คณะรัฐบาลชุดนี้มีนโยบายอย่างไรที่จะไปปรับปรุงแก้ไข และอีกประการหนึ่ง กระผมมองไม่เห็นเลยว่า ถึงแม้จะเป็นเป้าหมายก็ตามที่ วพบ. บอกว่าเป็นเป้าหมาย แต่กระผมก็ขอยอมรับว่าในการที่ วพบ. ได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะทำให้ประชาชนผู้บรรลุนิติภาวะมีรายได้ถึง ๑,๐๐๐ บาทนั้น กระผมมองไม่เห็นเลย และไม่มีทางที่จะเป็นไปได้ กระผมใคร่ขอกราบ

เรียนถาม วพบ. นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐบาลของท่านที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ได้ชี้แจงแสดงเหตุผลว่าท่านจะทำอย่างไร วพบ. นายกรัฐมนตรีเองก็เคยได้ตอบข้อซักถาม คณะรัฐบาลชุดเก่า คือคณะรัฐบาลชุดพรรคประชาธิปัตย์ และเกษตร สังคมว่า นโยบายของพรรคประชาธิปัตย์และเกษตรสังคมนั้นได้เขียนไว้ไม่ละเอียด ไม่มีตัวเลขชัดเจน แต่ วพบ. ลองพิจารณาคุณนโยบายของ วพบ. ว่าตัวเลขชี้แจงอย่างไร มองดูเหมือนกับว่าเขียนไว้ตลอดจนกระทั่งอารัมภบทก็ถึง ๒ หน้า ด้วยเหตุนี้ กระผมจึงใคร่ขอกราบเรียน วพบ. และคณะรัฐบาลของ วพบ. ได้โปรดชี้แจงให้เพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติและประชาชนทั่วประเทศได้โปรดเข้าใจว่านโยบายของท่านที่ได้เขียนมานั้นเป็นนโยบายที่เพื่อฝันจริงเหมือนอย่างเพื่อนสมาชิกทั้งหลายได้ชักอภิปรายไปแล้ว หรือท่านมีโครงการที่จะทำได้อย่างไร กระผมขอขอบคุณครับ

นายบุญชู โรจนเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอบพระคุณอย่างยิ่งที่ท่านสมาชิกได้หยิบยกปัญหาเกี่ยวกับทุกข์ยากและปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการบริหาร ซึ่งทำให้สภาวะของบ้านเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเศรษฐกิจตกอยู่ในลักษณะซึ่งล้าหลังน่าเป็นห่วงและความล้าหลังนั้น ก็เป็นการล้าหลังที่

กระจายออกอยู่ทั่วประเทศในชนบท ท่านให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ ตรงและยืนยันความคิดเห็นของเราด้วย และความคิดเห็นต่าง ๆ ที่ท่านได้ช่วยแนะช่วยชี้เพิ่มเติมขึ้น ก็เป็นสิ่งที่ทำให้เราเข้าใจมากยิ่งขึ้นว่า ปัญหาที่จะต้องแก้ในขณะนั้นจะสำเร็จได้ก็ด้วย ๒ ประการที่จะต้องทำ นั่นก็คือว่าเราจะต้องมีเงินพอที่จะทำ หลายท่านได้พูดถึงว่าแนวนโยบายและวิธีการ แกไขของเรานั้นเป็นเรื่องเพ้อ เป็นเรื่องทำไม่ได้ ก็เพราะว่าท่านเห็นว่าเราไม่มีเงิน เรื่องเงินนั้นกระผมขอเรียนว่า ในอดีตนั้นเราทำงบประมาณโดยไม่ได้คิดเลยว่าสิ่งที่เราต้องทำ และเป็นทุกขียากที่เราต้องแก้ นั้น เราจะต้องตั้งงบประมาณให้ก่อนให้เร็วให้มาก ทำให้ได้ครบถ้วนต้องยกเว้นการกระทำต่าง ๆ ซึ่งได้จำเป็น ไม่ได้เกี่ยวกับการแก้ไขทุกขียาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางด้านสวัสดิการ ซึ่งกระผมถือว่าเป็นความรับผิดชอบของรัฐ เงินทองที่เราหาได้นั้นเราจะต้องทุ่มไปให้ทางด้านสวัสดิการเป็นส่วนใหญ่ สวัสดิการในที่นี้หมายถึงทางด้านเกี่ยวกับความเป็นอยู่ การทำกินด้วย เพราะเหตุที่ว่าในงบประมาณที่ผ่านมาส่วนที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการมันเล็กน้อย พอกระผมจะเพิ่มให้มันมากขึ้นท่านก็เป็นห่วง ไม่ต้องห่วงหรอกครับ เพราะกระผมจะต้องตัดรายจ่ายทุกประการที่ไม่จำเป็นและที่ไม่เป็นผลในการแก้ความ

ทุกขียากของประชาชน งบประมาณถึง ๔ หมื่น ๘ พันล้านบาท แล้วอาจจะขึ้นไปถึง ๕ หมื่นล้านบาท ท่านก็อดเถียงครับ ถ้าเราแบ่งเพิ่มขึ้นไปอีกสัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ทางด้านสวัสดิการอย่างอื่นออกให้หมดคนนั้นะ ท่านไม่เชื่อหรือครับว่าสวัสดิการหรือการปรับปรุงแก้ไขความเป็นอยู่รวมทั้งภาวะในการที่ทำการนั้นจะทำได้อย่างที่พูดขอให้เชื่อเถิดครับว่า การกระทำในลักษณะซึ่งจะใช้รายได้ของแผ่นดินเป็นสำคัญแจกจ่าย ไป ในจุดที่จำเป็น มากที่สุด โดยพยายามที่จะเก็บภาษีให้มัน ได้มาก กระผมได้ยินมาเยอะเถียงกันว่าเรารู้ว่าภาษีนี้นั้นรั่วไหลเยอะ เราจะปรับปรุงวิธีการจัดเก็บให้มันรั่วไหลน้อย ก็ได้เขียนไว้แล้วแล้วก็จะพุ่งภาษีนี้ไปในทางตรง เพราะว่า เป็นภาษีที่จะเป็นภาระของคนจนน้อย และนอกจากการที่จะจัดให้มีเงินทอง โดยไม่ทำให้ภาวะของเงินเป็นไปในลักษณะที่เพื่อทำให้ข้าวของแพงเป็นที่เดือดร้อน อย่างที่กระผมว่ามานี้ กระผมก็ได้บอกเป็นสัญญาไว้ว่า เราจะต้องจัดให้ภาวะเงินเฟ้อมันเป็นไปในทางซึ่งเพิ่มเร็วขึ้นไม่ได้ จะต้องค่อย ๆ ไป ในขณะที่เราหาทางเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน เมื่อรายได้ของประชาชนเพิ่มขึ้นมีอำนาจซื้อสูงขึ้น ธุรกิจงานการต่าง ๆ ขยายตัวดีขึ้น ภาษีของรัฐบาลก็ย่อมขึ้นไปตามตัว ถ้าเราจัดเก็บได้ถูกจัดเก็บได้ครบถ้วน ฉะนั้นทางด้านเงินนี้ครับ กรุณาอย่า

ได้เป็นห่วง เพราะว่าจะทำในลักษณะซึ่งไม่ให้เดือดร้อน จัดสรรงบประมาณไปในทางที่ไม่ให้เกิดการใช้เงินเป็นทางที่ทำให้เกิดเงินเพื่อ ส่วนอีกด้านหนึ่งที่เป็นเรื่องสำคัญที่จะทำงานการทั้งหมดนั้นมันสำเร็จลงไปได้ นั่นก็คือวิธีการบริหารงานที่จะต้องแก้ไขใหม่ การบริหารที่ผ่านมาแล้วนั้น นอกจากปัญหาในเรื่องที่เกี่ยวกับการประสานงานไม่ดี ยังเกี่ยวกับการที่รวบเอางานต่าง ๆ มาทำอยู่ในส่วนกลางครับ ทำให้งานการที่เกี่ยวกับการพัฒนาทั้งหลายนั้นมันไม่ได้สำเร็จเสร็จลงไปได้ตรงตามความมุ่งหมายตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น เราใช้เงินพัฒนาบ้านเมืองมาเป็นหมื่น ๆ ล้านแล้ว สภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้านยังเป็นอยู่อย่างที่เราเห็นกันตอนไปหาเสียงนี้แหละครับ เพราะว่าเรื่องการบริหารงานของเราเก็บเข้ามามีที่ส่วนกลางเราจึงแก้ แล้วแก้ด้วยวิธีการจะกระจายอำนาจต่าง ๆ ในการปกครองนี้ไปสู่ท้องถิ่นโดยอาศัยจุดปกครองที่ย่อยที่สุด คือสภาตำบล ซึ่งความจริงเขาได้จัดตั้งมาแล้วนาน แต่ว่าไม่ได้ใช้ให้เป็นประโยชน์ ขั้นตอนในการแก้ไขปัญหาก็ได้เขียนเอาไว้ว่าจะกระจายออกไปอย่างไร จะต้องแก้ระเบียบแบบแผนกฎหมายอย่างไรก็เขียนไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องเกี่ยวกับอำนาจของสภาตำบลซึ่งจะต้องมีต่อไป ก็จะต้องมีการ กำหนด โดย วิธีการ ที่จะช่วยให้

ประสิทธิภาพในการบริหารในสภาตำบลนี้เกิดขึ้น สภาตำบลนี้จะมีปลัดตำบล จะไปเป็นการสร้างงานให้คนระดับมหาวิทยาลัยนี้ทำได้ทันที ๕,๐๐๐ กว่าตำแหน่งนักเรียนมหาวิทยาลัยนี้พร้อมเหลือเกิน ที่จะออกไปทำงานเพื่อประเทศชาติเพื่อปรับปรุงบ้านเมือง ทำจากมหาวิทยาลัยลงมาชั้นวิทยาลัยก็มีอีกหลายแขนง ซึ่งสามารถจะทำได้ เราได้เตรียมไว้ที่จะให้สภาตำบลนี้มีประสิทธิภาพในการทำงาน ฉะนั้นขอได้โปรดเข้าใจเถิดครับว่า สิ่งที่กำหนดหมายไว้ในการแก้ปัญหาของบ้านเมืองในขณะนี้ เราได้กำหนดหมายไว้โดยรู้ที่เดียวว่าอะไรเป็นเหตุและ ก็แก้ไปสู่ ๒ จุดนี้ ซึ่งท่านก็บอกมาว่าเป็นความจริงทุกประการ ว่าระบบการบริหารใช้ไม่ได้ในท้องถิ่น มีคนส่วนกลางนี้ไปยั้งยั้งไปทำให้มันเสีย เราก็จะทำให้อย่างนี้แล้ว กระผมมีเรื่องที่จะสรุปเพียงเท่านั้นละครับ ได้โปรดเข้าใจครับว่าเป็นสิ่งซึ่งเราคิดว่าจะทำโดยไม่ได้ฝัน ทำได้จริง ๆ ครับ ขอบพระคุณครับ

นายตรงค์ สิงห์ โตทอง(ชลบุรี):
ท่านประธานที่เคารพและเพื่อน สมาชิกพรรค
ตรงค์ สิงห์ โตทอง สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคสันติชน เป็น
รองหัวหน้าพรรค รอดูเสียจนจะต้องกินยาน้ำ
บ้วนปากแล้วกลับไป จะต้องโทษประธาน

แล้ว คราวก่อนไม่ได้พูดทีหนึ่ง คราวนี้อีก
ครั้งหนึ่ง ฉะนั้นนโยบายที่รัฐบาลได้แถลง
มานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องน้ำศาลที่ขาด
ตลาดเป็นบทบาทอย่างยิ่ง ฉะนั้นเราจะเห็น
ว่าน้ำศาลที่ขาดตลาดนั้นเป็นเพราะอะไร ทั้ง
ที่โรงงานกำลังผลิตกันอยู่เวลานี้ แต่แล้ว
ก็ขาด นี่คือเหตุผล ฉะนั้นนโยบายของ
รัฐบาลก็อยากจะชี้แจงและให้รัฐบาล รับ
นโยบาย เพราะพรรคสันติชนนั้นเมื่อพูด
ไปแล้ว นโยบาย รัฐบาล เข้าตามเป้าหมาย
ทุกคนก็จะรับรองตามนโยบาย ฉะนั้นเรื่อง
น้ำศาลนี้มีข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ
ทางรัฐบาลได้เก็บฟรีเหมียมน้ำศาลไปสำหรับ
ปี ๒๕๑๗-๒๕๑๘ เรามีอ้อยถึง ๑๔
ล้านตัน ในการคำนวณได้น้ำศาล ๑๐ ล้าน
กระสอบหรือ ๑๐ แสนตัน ฉะนั้นจะเห็นว่า
ทางรัฐบาลเก่าได้มีนโยบายที่จะเอาน้ำศาลนี้
ส่งไปขายต่างประเทศถึง ๕ ล้านกระสอบ ๕
แสนตัน น้ำศาลทรายขาว ๕ ล้านกระสอบ
หรือ ๕ แสนตัน เหตุไฉนน้ำศาลจึงขาด
ตลาดเพราะน้ำศาลในประเทศไทยเราจะกิน
ได้ประมาณ ๓ ล้าน ๖ แสนกระสอบหรือ
๓ แสน ๖ หมื่นตัน ฉะนั้นเรารีเสิร์ฟ
(reserve) ถึง ๑ ล้าน ๔ แสนกระสอบ
แล้ว ได้กำหนดกฎเกณฑ์ในปีนี้ แต่ใน
ขณะเดียวกันน้ำศาลที่ผลิตออกมาแล้ว กลับ
ไม่มีน้ำศาลจะขายเข้าสู่ท้องตลาด เรื่องนี้
เป็นเรื่องที่ทาง กระทรวง อุตสาหกรรม ก็น่า

กระทรวงพาณิชย์ก็ดี ผมเห็นว่าขั้นตอนใน
การทำงานนั้นอาจจะมีเบื้องหลังทำให้น้ำศาล
ขาดตลาดได้และมีการลักลอบ กันอย่างกว้าง
ขวางและผลงานที่ทำมานั้นด้วยความรู้สึกรู้สึกใน
ฐานะที่ตนเองเป็นเกษตรกร ได้รับการแต่งตั้ง
เข้ามาเป็น ส.ส. ขณะนี้ก็ได้อ่านเห็นว่าน้ำศาล
ไม่น่าที่จะขาดตลาด และมีการลักลอบกัน
อย่างกว้างขวาง รัฐบาลก็ยังไม่ได้พูดไป
เลย หรือว่าแถลงนโยบายเลยว่าจะ มีการ
ควบคุมให้แน่นอน และยังมีกรณีที่ได้อ
ฟรีเหมียมน้ำศาลนี้ สำหรับปี ๕ ล้าน
กระสอบนี้ โรงงาน ได้เพียงกระสอบละ
๑,๐๕๐ บาท เราได้ควบคุมราคาใน
ประเทศเรา ๔๐๐ บาท เป็น ๑,๔๕๐ บาท
เสียค่าภาษีแล้วเหลือราว ๆ ๑,๔๐๐ บาท
หารครึ่ง ราคา น้ำศาลจะได้กระสอบละ
๗๐๐ บาท ให้ราคาชาวไร่อ้อย ๓๐๐
บาท แต่ราคา ๑,๐๕๐ บาทนั้นจะเห็นว่า
น้ำศาลต่างประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้นถึง
๓๐๐-๖๐๐ กว่าปอนด์ เป็นราคาน้ำศาล
กระสอบละ ๓,๐๐๐ กว่าบาท แต่เราไป
ส่งน้ำศาลดิบขายรับตัวนอกไป โดยการ
ทำงานของกระทรวงพาณิชย์ก็ดี กระทรวง
อุตสาหกรรมก็ดี เป็นการชี้ชัดให้ว่าทำงาน
ล่าช้ามาก ในขั้นตอนการทำงานนั้นในขณะ
เมื่อไม่มีราคา เวลานี้ น้ำศาลตกราคาลงมา
เหลือเพียง ๒๖๕ ปอนด์ กระสอบหนึ่ง
เพียงพันกว่าบาทเท่านั้นเอง ตอนนั้นขึ้นไป

๓,๐๐๐ กว่าบาท ถ้าเราส่งน้ำตาลนี้ออกไปนอกประเทศได้จะทำ ดุลย์ การ คำ ให้เรา ได้หลายพันล้าน แล้วรัฐบาลจะได้เก็บเงินเข้ามาช่วยเหลือเกษตรกรชาวไร่อ้อยอีกหลายพันล้านบาท นี่เป็นหลักของเรื่องน้ำตาล ฉะนั้นผมก็ขอให้รัฐบาลได้เอาหลักการบางสิ่งบางอย่างที่เราจะนำเงิน กลับสู่เกษตรกรชาวไร่อ้อยและมติ ค.ร.ม. ได้ลงมติไว้ว่า เงินค่าพรีเมียมน้ำตาลนั้นจะมาช่วยเหลือชาวไร่อ้อย แต่ในขณะเดียวกันนั้นว่าจะได้เงิน จนบ้านนี้ชาวไร่อ้อยก็ยังไม่ได้รับเงินการช่วยเหลือทั้งที่เกิดโรคระบาดขึ้น นี่คือชีวิตของเกษตรกรชาวไร่อ้อย ฉะนั้นรัฐบาลเมื่อเข้าไปบริหารงานจะผ่านสภาหรือไม่นั้น ขอให้เอาหลักนี้รับเร่งด่วน เพื่อส่งน้ำตาลนี้ออกไปขายต่างประเทศเอาเงินตราต่างประเทศเข้ามาและจะได้ให้แก่ชาวไร่อ้อย เวลาที่โรงงานทำการหีบอ้อยอยู่จะไม่มีเงินให้แก่ชาวไร่อ้อยแล้วคิดราคาอ้อยกัน เพราะว่าเราชากรัฐบาลในการรับผิดชอบไม่มีใครรับผิดชอบในค่านี้นะ ในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นเราว่างเว้นรัฐบาลนี้เป็นภัยอย่างมหันต์ เพราะน้ำตาลเวลานี้เป็นสินค้าหลักที่จะนำเงินต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทยเราเป็นเงิน ไม่ต่ำกว่าข้าว ฉะนั้นมีบทบาทมากในเรื่องน้ำตาล เป็นที่ยอมรับกันอยู่แล้วว่า ต่างประเทศกำลังขาดน้ำตาล ฉะนั้นถ้าไม่รีบเร่งด่วนในเรื่อง

น้ำตาลแล้ว ผลประโยชน์ที่จะได้รับมาสู่ชาวไร่อ้อยเกษตรกรก็ยากมาก ฉะนั้นอาชีพหลักของเกษตรกรนั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราจะปรากฏออกมาว่า เรื่องสำคัญของเกษตรกร คือเรื่องน้ำเป็นปัจจัยใหญ่ที่รัฐบาลควรรีบด่วนเราเห็นว่าต่างประเทศเขายังทดน้ำขึ้นภูเขาได้ เรามี ห้วย หนอง คลอง บึง แม่น้ำอีกเยอะแยะ ฉะนั้นรัฐบาลควรจะต้องคิดว่าภาคอีสาน หรือ ทุกภาคเราจะปฏิรูปปฏิวัติการทำให้มีน้ำขึ้นมานั้น ผมก็เชื่อว่า ไม่เหลือความสามารถของรัฐบาลนี้ และอาชีพการเกษตรนั้น ทุกอย่างต้องอาศัยน้ำเป็นหลัก การลงบ่อน้ำบาดาลก็ไม่เกิดประโยชน์ เราชาวเกษตรกรทั้งหลายต้องอาศัยเทวดาช่วย ฉะนั้นพี่น้องภาคอีสานก็จะเป็นภาคกลางก็ดี ทุกคนต้องการน้ำจะเป็นชาวนาชาวไร่ ฉะนั้นชาวนาก็ได้ฟุบไปแล้ว อันนี้ผมก็พูดเรื่องชาวไร่ โดยเฉพาะชาวไร่อ้อย ไร่มันล้มปะหลัง เพราะขั้นตอนการอนุญาตตั้งโรงงานก็ดี ไม่ได้รับอนุญาตก็ตั้งกันได้เวลานี้ทางผมเองได้ทำหนังสือให้เร่งรีบโรงงานไว้ ๒ โรง โดยรัฐบาลเก่า ไม่ให้มีการเปิด แต่แล้วก็เปิดขึ้นมาอีก โดยที่เจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกฎหมาย ทั้งที่มตินี้เป็นมติของ ค.ร.ม. นี้เราพูดถึงว่า ค.ร.ม. รุ่นเก่าของสัญญา ธรรมศักดิ์ ฉะนั้นผมก็เชื่อว่า รัฐบาลนี้คงจะรักษากฎหมายให้เป็นกฎหมาย เวลานี้ปรากฏว่า โรงงาน

น้ำตาลผลิตวัตถุดิบได้สิ้นเหลืออยู่แล้ว และมีอนุญาตโรงงานอยู่ในมืออีกหลายโรง โดยที่เราไม่ต้องเสียค่าลิขสิทธิ์การค้ำ คือส่งเครื่องจักรเข้ามา ก็พอที่จะดำเนินการต่อไปได้ เพราะวัตถุดิบของเรายังพอเพียง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่รัฐบาลควรรีบด่วนคือออกไป ถ้าเป็นรัฐบาลแล้วควรจะไปดู และการค้าอีกอย่างหนึ่ง ที่ไปดูนั้นหมายความว่าไปพิจารณาผลผลิตกับโรงงานให้พอกัน ไม่ใช่เราปล่อยให้โรงงานเกิดขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีการคอร์รัปชันกันอย่างนั้น นี่แหละครับเรื่องของกระทรวงอุตสาหกรรมก็ดี และงานก็ซ้อนงานภาษีก็เก็บจากชาวไร่อ้อย โดยภาษีซ้อนภาษีงานซ้อนงาน หมายความว่ากระทรวงอุตสาหกรรมก็มีเกษตร กระทรวงเกษตรก็มีเกษตร เลยแย้งกันทำไม่รู้อะไรจะทำอะไร ชาวไร่อ้อยไม่รู้จะไปร้องเรียกจากกระทรวงไหน นี่คือแผนงานซ้อนงาน ควรจะยกกระทรวง อุตสาหกรรมลดไปอยู่กระทรวงเกษตรเสียเพื่อให้งานเป็นด้านเดียว อย่าให้ซ้อนกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงศรีครับ ๑๒ นาทีแล้วครับ ๑๒ นาทีแล้ว เหลืออีก ๓ นาที

นายตรัง สิ้นหัตถ์ทอง (ชลบุรี) : ๑๒ นาทีแล้วหรือครับ พุดไปกัน ๑๒

นาทีแล้วครับ ยังมันล่าช้าอีก ยังเปิดอีก ผมนี้ก็จะพูดเรื่องน้ำตาล เอาละครับ เรื่องมันล่าช้าเหมือนกัน มีการปลอมแปลงปน รัฐบาลนี้เข้าใจไหมว่าเวลานี้บริษัทฝรั่งเข้ามาตั้งโรงงานในเมืองไทย และผลผลิตนี้ควรจะสนับสนุนคนไทยหรือไม่ โรงงานฝรั่งมีการปลอมแปลงปนได้ แต่โรงงานคนไทยปลอมแปลงปนไม่ได้ โดยมีการมาตรฐานพิจารณา นี่เป็นเรื่องข้อเท็จจริงครับ ผมมีหลักฐานและอีกอันหนึ่ง รัฐบาลก็ไม่ได้แถลงนโยบายในเรื่องส่งเสริมอาชีพการเกษตร แล้วโรงงานอุตสาหกรรมก็เหมือนกัน น่าที่จะพิจารณาว่าโรงงานอุตสาหกรรมที่ทำขึ้นในประเทศไทยเรา คือทำได้เองควรจะพิจารณาหรือไม่ ควรจะช่วยเหลือกันส่งเสริมผู้ที่มีความคิด ผู้ที่มีความอ่าน มีความริเริ่มที่ถูกต้องและทำขึ้นมาในเมืองไทยเอง ก็ไม่ต้องรื้อไหลไปซื้อของต่างประเทศเข้ามา รัฐบาลก็ไม่ได้แถลงนโยบายไว้ในนั้น และการค้าต่างประเทศก็รู้สึกว่าย่ำแย่ครับ ช้าไป ในการที่จะขายวัตถุดิบออกไป ถ้ารัฐบาลนี้มีทางปฏิบัติให้รวดเร็วเข้า วัตถุดิบที่ขายออกไปให้รวดเร็ว เข้าทันต่อเหตุการณ์ทันต่อราคา กระทรวงพาณิชย์ก็ดี รัฐบาลนี้จะหยิบยกขึ้นมาหมดหรือยังครับ มองหน้าผมอยู่ได้ แหม พูดคนเดียวไปเลย ให้พูดคนเดียวหรือครับ

ผมไม่ว่าท่านหรือครับ ผมไม่กล่าวถึงท่าน
นะครับ ขอพูดอีกหน่อย ไม่ได้หรือครับ
รอมานาน แหม พูดได้นึกเดียวหมดแล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: คน
จะพูดอีกเยอะ ขอโทษครับ

นายตรงค์ สิงห์โตทอง (ชลบุรี):
ครับ ขอพูดเรื่องเบ็ดอีกหน่อยนะครับ สัตว์
ปีกนี้ก็เป็นเรื่องเกษตรเหมือนกันครับ ทำไม
ใช้ถึงแพง มีหนังสือพิมพ์บอกว่าไข่แพง
ใช้ลูกมันเพราะอะไรนะครับ เรื่องเบ็ดนี้มูล
เบ็ดมันก็เป็นปุ๋ยนะครับ ฉะนั้นประเทศไทย
เวลานี้ ต้องซื้อปุ๋ยต่าง ประเทศ มาใช้เยอะมาก ๆ
นักวิชาการของเราก็มากมาย น่าจะไปส่งเสริม
ให้ชาวเกษตรกรทั้งหลาย ได้รู้จักเลี้ยงสัตว์ใช้
มูลสัตว์เข้ามาเป็นปุ๋ย.....

นายเจริญ หนูสง (พัทลุง):
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายเจริญ หนูสงครับ สังกัดพรรคประชาธิ
ปัตย์ไทย.....

นายตรงค์ สิงห์โตทอง (ชลบุรี):
เอาละครับ กระผมเคารพที่ประชุม ขอขอบคุณ
ครับ

นายเจริญ หนูสง (พัทลุง): ผม
นายเจริญ หนูสง สังกัดพรรคประชาธิปัตย์
มาในนามจังหวัดพัทลุง มีประชากรที่ได้รับ
ความเดือดร้อนอย่างมาก แล้วก็ได้รับนโยบาย
ทั้งสองรัฐบาล ดูแล้วในเหตุการณ์ข้อ

รัฐบาลแต่ละรัฐบาลรู้สึกว่าเป็นการกวน
ประสาทประชาชนทั้งประเทศ แล้วไม่ทราบ
ว่าจะเอา รัฐบาล หม่อมฟ้าหรือหม่อมน้องกัน
แน่ ถ้าไม่มีแล้วยุบสภา ให้ผมเป็นก็ได้
ผม นายเจริญ หนูสง เห็นนโยบายฝ่ายโน้น
สนับสนุนไปอย่างหนึ่ง เห็นนโยบายฝ่ายนี้
สนับสนุนไปอย่างหนึ่ง ผมลงความเห็นว่ามี
มันเลือนลอยเหมือน ๆ กัน ทั้งสองรัฐบาล
ถ้าหารัฐบาลอีกให้แน่นอน ผมยินดีที่จะให้
สภานี้อยู่ต่อไป แต่ถ้าเหมือนรัฐบาลที่อยู่มา
แล้วทั้งสองรัฐบาลนโยบายเช่นกัน ผมไม่
ลงความเห็นว่าจะช่วยเหลือในชาติได้ ผม
นึกว่ารัฐบาลที่จะมีขึ้นนั้นผมจะรับรอง แต่ให้
มันจริง กลัวจะไม่จริงเท่านั้น ผมก็ไม่กล้า
จะรับรอง เอาละครับสมาชิกที่มีเกียรติหลาย
ท่านกำลังจะพูดอภิปรายกันอย่างมาก ผมก็
ใจกว้าง พอที่จะเห็น ประธาน ใจกว้าง และ
สมาชิก ใจกว้างแล้ว ก็รู้สึกว่าจะเปิดให้ผม
พูด ไปให้นานสักหน่อย พอให้ถึงเนื้อเรื่อง
ตอนนั้นผมไม่ถึงเนื้อเรื่องดีครับ ผมนึกว่าคน
บักซ์ไต่อย่าง จังหวัดพัทลุงได้รับความเดือด
ร้อนมากยกตัวอย่างว่าเรื่องฆ่า เรื่องฆ่ากัน
ตาย แล้วเรื่องติดคุก แล้วเรื่องที่ว่าคอยาก
แล้วเรื่องทุก ๆ อย่างอยู่ในจังหวัดพัทลุงรู้สึก
ว่าหนักมาก ไม่ทราบว่ารัฐบาลนี้จะแก้ไข
อย่างไร ให้ช่วยชี้แจงว่าเฉพาะจังหวัดพัทลุง
ถึงแดง แล้วก็ที่เขาฆ่ากันเยอะแยะตอนนั้นจะ
เอากันวิธีใด ที่รัฐบาลจะช่วยเหลือจังหวัด

พัทลุง แล้วผมจะรับรองรัฐบาลของท่าน
เอาละครับ เห็นเขายกมือให้เยอะเยอะผมก็
ยินยอมเพื่อใจกว้าง สวัสดีครับ ท่าน
ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกที่เคารพ

นายสันต์ เทพมณี (ลำพูน):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสันต์
เทพมณี ส.ส. จังหวัดลำพูน พรรคเกษตร
สังคม กระผมได้ฟังท่านหัวหน้ารัฐบาลคือ
หม่อมราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช ได้แถลง
นโยบาย ฟังการมของท่านเกือบจะลุ่มหลง
และเกือบจะหลงใจแต่มาฟังเพื่อนสมาชิกได้
อภิปรายกันอย่างมากมายทำให้ทราบว่าภารกิจ
รัฐบาลในคราวนี้เบื้องหน้าเบื้องหลังของคณะ
รัฐมนตรีแต่ละท่านนั้นทำให้กระผมสงสัยและ
ไม่ไว้วางใจว่ารัฐบาลภายใต้การนำของหม่อม-
ราชวงศ์ คึกฤทธิ์ ปราโมช นี้จะไปได้ตลอด
รอดฝั่งหรือไม่ โดยเฉพาะนโยบายซึ่งท่าน
ได้แถลงมานั้น กระผมก็ฟังจากเพื่อนสมาชิก
นโยบายของท่านหลายข้อหลายประการเพื่อน
สมาชิกก็ได้ซักถาม ท่านก็ตอบตรงคำถาม
บ้างไม่ตรงคำถามบ้าง ทำให้กระผมยังข้องใจ
ด้วยเหตุหลายประการ โดยเฉพาะกระผมอยาก
จะถามท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาด-
ไทย และท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
ยุติธรรม ท่านทราบหรือไม่ว่าความเดือด-
ร้อนของประชาชนในปัจจุบันนี้เกี่ยวกับการ
อาชญากรรม โดยเฉพาะในบ้านนอกท่าน
จะทราบว่าเวลานี้การ สืบสวน การ สอบสวน

อยู่ที่บุคคลเดียวคือตำรวจถ้าจำไม่ผิด ท่าน
รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยและท่าน
รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรมเป็นผู้เสนอ
เรื่องกฎหมายนี้เข้ามาในสภาयคที่แล้ว กราว
ห็นอยากจะขอรับรองท่านว่า หากว่ารัฐบาลนี้ได้
ผ่านการรับรองไปแล้ว ขอท่าน ได้โปรด
เสนอกฎหมายเรื่องการสืบสวนและสอบสวน
จับกุมผู้กระทำผิดนั้น ท่านจะให้ตำรวจ
สอบสวนหรืออำเภอสอบสวนกันแน่ หรือ
ว่าจะตั้งกรมสอบสวนใหม่ ขอได้โปรดแถลง
ชี้แจงข้อนี้ เพราะว่าการสืบสวนและ
สอบสวนจับกุมในบุคคลคนเดียวนั้นย่อมไม่
เกิดความเป็นธรรมแก่สังคม อันนี้จึงขอฝาก
ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเจ้า
ของเรื่องด้วย ท่านประธานที่เคารพ โดยเฉพาะ
กระผมเองยังสงสัย ในระบบการศึกษา
ซึ่งขณะนี้กระผมทราบว่าทางกระทรวงศึกษา
ธิการได้เปลี่ยนระเบียบวิธีการศึกษาแผนใหม่
คือยุบแผนกศิลป์และแผนกวิทยาศาสตร์เป็น
แบบเครดิตร ซึ่งทางกระทรวงศึกษาธิการได้
ประกาศมานาน กระผมทราบว่าเวลานี้
ทางโรงเรียน ราษฎร์ และโรงเรียน รัฐบาลยังไม่
รู้หลักเกณฑ์และนโยบายของรัฐบาลอย่าง
แท้จริงว่าจะทำประการใด กระผมเป็นห่วง
การศึกษาของชาติ ยิ่งกว่านั้นท่านมีนโยบาย
จะแก้ไขความว่างงานของประชาชนได้อย่างไร
โดยเฉพาะเวลานี้ทราบว่าครู ซึ่งจบ ป.กศ.

สูงเป็นจำนวนมาก ท่านผลิตทั้งแผนกกลาง
วันและแผนกกลางคืนทำให้ล้น วางงานท่าน
มีนโยบายจะแก้ไขในค้ำนี้อย่างไร โดย
เฉพาะในค้ำนี้เกี่ยวกับช่องว่างระหว่างคนจน
กับคนมี ท่านก็ บอกว่าจะ พยายามแก้ไข ให้ดี
ที่สุด จะให้เกิดความเป็นธรรม ความเป็น
ธรรมนั้นเกิดอย่างไรบ้าง โดยเฉพาะท่าน
บอกว่าจะเก็บภาษีโดยตรง อันนี้แหละแสดง
ให้เห็นว่ารัฐบาลชุดนี้มีนโยบายที่จะขึ้นภาษี
แก่ประชาชนอย่างแน่นอน ซึ่งการขึ้นภาษี
นี้เป็น การเดือดร้อนแก่ ประชาชน อย่าง
แน่นอน ฉะนั้นขอร้องให้รัฐบาล ไม่ขึ้นภาษี
โดยจะเก็บภาษีที่รวบไหลให้ได้รับยกเว้นขึ้นจะได้
หรือไม่ อย่างไรท่านประธานที่เคารพ โดย
เฉพาะ ใน ค้ำนี้ เศรษฐกิจท่าน บอกว่าจะยก
มาตรฐานค่าครองชีพของประชาชนให้สูงขึ้น
และให้ความเป็นธรรมแก่สังคม โดยเฉพาะ
ให้ประชาชนทุกคนที่บรรลุนิติภาวะมีรายได้
ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไปนั้น กระผมเอง
ก็คิดว่าเหมือนกับเพื่อนสมาชิกทั้งหลาย เป็น
ความเพ้อฝัน เป็นความที่ไม่เป็นความจริง
ไม่อาจสมารถจะทำได้ จะทำได้แต่ถ้าพูด
เพราะว่าเป็นเงินจำนวนมาก วิธีการละเอียดย
อย่างไรท่านก็ไม่ชี้แจงให้สภาทราบ ฉะนั้น
จึงไม่สามารถทราบได้ว่าท่านจะทำสำเร็จหรือไม่
ไม่เกี่ยวกับในค้ำนี้การรักษายาบาล ท่านก็
บอกอีกว่า โดยเฉพาะจะรักษายาบาลคน

ยากจนฟรีให้ทั่วถึง ท่านประธานที่เคารพ
โรงพยาบาลส่วนกลางคนไข้ก็มาก โรงพยาบาล
ส่วนภูธรก็มีคนไข้มาก ถ้าเกิดให้มีการ
รักษาฟรีขึ้นอีก ท่านประธานที่เคารพ ท่าน
จะเอาหมอที่ไหนมารักษาพยาบาลได้ ฉะนั้น
ท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงไม่เห็นด้วย
กับนโยบายของรัฐบาลในค้ำนี้เกี่ยวกับรักษา
พยาบาล ท่านประธานที่เคารพ โดยเฉพาะ
ในค้ำนี้เกี่ยวกับภาษีอากร ปรากฏว่ารัฐบาล
นี้ก็มีนโยบายที่จะเก็บภาษีให้เพิ่มขึ้น แต่จะ
เกิดความเป็นธรรมแก่สังคมหรือไม่นั้นไม่
ทราบท่านประธานที่เคารพ โดยเฉพาะใน
ค้ำนี้ฝ่ายบริหาร เวลานี้ย่อมเป็นที่ทราบว่า
ข้าราชการส่วนมากที่ทำงาน ทำงานไม่เต็ม-
เม็ดเต็มหน่วย ท่านปล่อยให้เกิดช่องว่าง
ระหว่างข้าราชการกับประชาชนขึ้น สังเกต
ง่าย ๆ การที่ประชาชน ไปติดต่อกับส่วน
ราชการ นั้น มักไม่ได้รับความ สะดวก สบาย
ยกตัวอย่างมีเพื่อนของกระผมคนหนึ่งไปเสีย
ภาษีที่กรมสรรพากร แต่เจ้าหน้าที่สรรพากร
บอกว่ายังไม่วางที่จะเก็บภาษี ต้องรอมา
อาทิตย์หน้า นึกกันอย่างนี้ ท่านจะแก้ไข
อย่างไรโดยเฉพาะ การเก็บภาษีนี้ ท่านจะมี
วิธีการ อย่างไร ถึง จะไม่ให้การเก็บภาษีรว
ไหลต่อไปกระผมขอถามเพียง ท่านครับ

นายวิรัช กุมุทมาศ(ขอนแก่น) :
ขอบคุณท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติตลอดจนรัฐบาลและท่านผู้ฟังที่เคารพที่อยู่ทางบ้านด้วย สำหรับกระผม นายวิรัช กุมุทมาศ แห่งพรรคพลังใหม่ ส.ส. ขอนแก่น กระผมคงจะไม่วิพากษ์วิจารณ์ ฯลฯ นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีอย่างรุนแรง เพราะว่ากระผมเองก็มีความรู้สึกมักคุ้นท่านเป็นพิเศษ เคารพท่านมาเป็นเวลานาน และนอกจากนั้นก็ทราบว่าท่านรู้สึกขี้โรคอยู่ด้วย แม้แต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ระหว่างที่มีการเรียกร้องรัฐธรรมนูญนั้น ท่านก็รู้สึกจะป่วยอยู่โรงพยาบาล ขณะนั้นท่านก็เจอปัญหาหนัก เพราะว่าพวกเราไปชักฟอกท่านมาตั้งแต่เช้า และท่านก็ทำงานฟอร์มคณะรัฐบาลและฟอร์มนโยบายมาตลอด ทำให้ท่านเหน็ดเหนื่อย และกระผมรู้สึกเป็นห่วงใย ท่านเป็นพิเศษ เพราะว่าท่านจะพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวของท่านเองหลายประการ เมื่อเช้าท่านก็ได้ตอบคำชักจูงของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติหลายข้อ เช่นท่านบอกว่าการส่งเสริมสินค้าออก ท่านก็จะรวบรวมเข้ามาอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีแล้วก็การปราบคอร์รัปชัน ท่านก็จะรวบรวมยังสำนักนายกรัฐมนตรี กระผมก็รู้สึกเป็นห่วงใยท่านเป็นพิเศษว่าท่านจะเจ็บป่วยอีก ก็อยากจะกล่าวว่า อะไรที่พอจะออกให้กระทรวงอื่นเขาทำ ได้ก็ควร จะกระจายออกไป เพราะว่าถ้าหากว่าเข้มารวมในที่เดียวกันแล้วมันอาจจะเป็นปัญหาขึ้นมาได้

ในภายหลังสำหรับนโยบาย เพราะว่าพรรคพลังใหม่มีมติว่าเราจะพูดส่วนใหญ่วิเคราะห์ในทำนนโยบายของรัฐบาลว่าเป็นอย่างไรบ้าง เท่าที่พูดมาตั้งแต่เข้าร่วมทั้งหัวหน้าพรรคและสมาชิกของพรรค ได้พูดมาแล้ว ได้เข้าถึงปัญหา คือการยกฐานะรายได้ของผู้ที่มีรายได้ต่ำให้เป็นอย่างน้อย ๑,๐๐๐ บาท ทั้งในหัวเมืองและทั้งในชนบท พรรคของเราได้พูดอยู่ตลอดเวลาว่า จะเป็นการสร้างปัญหา เพราะว่าการที่แม้ว่าจะไม่เอาเงินให้โดยตรงก็ตามสวัสดิการต่าง ๆ ที่ให้ในตอนนั้นก็ตาม จำเป็นจะต้องใช้จ่ายเงินทองเป็นอย่างยิ่ง การสร้างปัญหาเหล่านี้หรือการหยิบยื่นสิ่งต่าง ๆ เป็นต้นว่าการให้ขึ้นรถเมล์ฟรีบ้างในหัวเมือง และการให้บริการรักษาพยาบาลฟรีบ้าง ส่วนมากก็อยู่ในหัวเมือง จะก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำต่ำสูงระหว่างบุคคลซึ่งอยู่ในชนบท บุคคลซึ่งอยู่ในเมือง กระผมมองนโยบายนี้ด้วยความประหลาดใจว่า ทำไมถึงแยกนายเมืองออกจากนายเถื่อน ทำไมถึงแยกเมืองออกจากชนบท เป็นสิ่งซึ่งไม่น่าจะกระทำ การสร้างสวัสดิการต่าง ๆ นั้นหาใช่ทางแก้ปัญห โดยตรงไม่ กระผมรู้สึกว่าเป็นนโยบายของนักสังคมสงเคราะห์ เป็นนโยบายของคุณหญิงคุณนาย ที่เอาสิ่งของต่างๆ ไปให้เพื่อให้ได้ชื่อเสียงต่าง ๆ ซึ่งได้ทำมาตลอด ไม่เคยได้แก้ปัญหของประเทศไทยได้เลย

ตลอดมา มีแต่สร้างสมปัญหาให้เกิดขึ้น เพราะจะทำให้รู้สึกว่าคุณค่าเหล่านั้นจะต้องมีคนเอามาให้ จะต้องมีคนเอามาแจก การกระทำสิ่งเหล่านี้ เป็น การ ให้สวัสดิการต่าง ๆ โดยไม่ให้เป็นตัวเงินนั้น ก็เปรียบเหมือนการสังคมสงเคราะห์ ซึ่งเราทำได้มา และไม่เคยได้แก้ปัญหาได้ เมื่อพูดถึงการสหกรณ์ ที่เป็นการ แก้ปัญหา ระยะยาวและถาวร ท่านก็หลีกเลี่ยงไป ท่านบอกว่าได้ทำอยู่แล้ว เป็นงานรoutines (routine) เป็นงานปกติ ซึ่งกระผมเชื่อว่าถ้าหากงานปกติที่เราทำอยู่นั้นคง ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหา ซึ่งได้กับบทวิมาตลอคระยะเวลา ๔๒ ปี ซึ่งเรามีประชาธิปไตยได้ มันจะต้องเร่งรัดด้วยรัฐบาล ซึ่งมีความสนใจในกิจการสหกรณ์อย่างแท้จริง กระผมขอเน้นอีกครั้งหนึ่งว่า จำเป็นที่รัฐบาลจะต้องคิดถึงนโยบายที่ถาวรที่มั่นคง ที่จะแก้ปัญหาของชาติระยะยาว ไม่ใช่พูดถึงปัญหาการแก้ระยะสั้นด้วยการให้สวัสดิการเหล่านี้ ท่านพูดถึงอัตรา ๑,๐๐๐ บาท ในชั้นถ้ากระผมเองก็ซาบซึ้งเหมือนกัน และเชื่อว่าท่านผู้ฟังทั้งหลายก็คงจะคิดอย่างเดียวกันนั้น แต่ถ้าหากระยะยาวแล้ว จะก่อให้เกิดปัญหา ซึ่งเราจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องหาทางแก้ยากขึ้นกว่าเดิมอีก ท่านพูดถึงขั้นที่ว่าต้องเป็น ๑,๐๐๐ บาท แต่ท่านไม่ได้พูดถึงขั้นสูงว่าจะเป็นอย่างไหน กระผมแน่ใจเหลือเกิน ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติ ขั้นสูงจะต้องสูงขึ้นยิ่งกว่าเดิมอีก เพราะว่านโยบายทางเศรษฐกิจที่เราพูดมานี้เป็นนโยบายทางเศรษฐกิจของนายทุน เป็นนโยบายเศรษฐกิจของพ่อค้าของนายธนาคาร กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ช่องว่างที่ท่านพูดในปัญหาของสังคมข้อแรกนั้น เป็นเป้าหมายข้อแรกว่าจะพยายามลด ช่องว่างระหว่างคนจนและคนร่ำรวยจะทำได้หรือไม่ ยิ่งจะห่างต่อไปอีกตามลำดับ เพราะว่าในการแก้ปัญหาที่ท่านพูดนั้น ท่านพูดถึงการเพิ่มภาษีทางตรง กระผมยอมรับ พรรคพลังใหม่ทุกคนยอมรับว่าการเพิ่ม ภาษีทางตรงท่านพูดถึงร้อยละ ๑๐ ต่อปี เป็นสิ่งที่ดี แต่ท่านพูดว่าการเพิ่มภาษีทางตรงโดยไม่พูดถึงว่าจะเพิ่ม ชนิดของภาษีหรือไม่ กระผมมีความจำอยู่ชนิดหนึ่งว่า ๖๗ ๖ รัฐมนตรีปัจจุบันนี้ ท่านได้ให้สัมภาษณ์ในหน้าหนังสือพิมพ์ เข้าใจว่าสื่อสารมวลชนทั้งหลายคงจะถูกต้อง ท่านบอกว่าภาษีมรดกจะไปเก็บเขาทำไม จะเป็นธรรมสำหรับเขาหรือ เขาได้พยายามต่อสู้ เขาได้พยายามทำงานหนักมาจนได้ มาดกมา เพราะฉะนั้นถ้าหากเราไปเก็บภาษีมรดกเขา นั้นจะเป็นธรรมสำหรับเขาหรือ นี่แหละครับ คำวาทะของ ๖๗ ๖ นายกรัฐมนตรี ถ้าหากไม่จริง ท่านก็คงจะตอบว่าไม่จริง และกระผมก็จะได้บอก ว่าเฮ้ย กระผม พูดผิดไป กระผมเชื่อว่าคงจะเป็นความจริง ~~ท่านพูด~~

อย่างนั้น ถ้าพูดเช่นนั้นครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เป็นการปกป้องพิทักษ์ผลประโยชน์ของนครารวย ของนายทุนโดยตลอด การที่จะเก็บภาษีทางตรงให้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปีนั้น กระทบใ้ได้อยู่แล้ว ๑๐ เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปีนี้และปีหน้า เพราะว่าเราเก็บภาษีจากข้าราชการ ภาษีรายได้หรือภาษีเงินได้จากข้าราชการ ซึ่งไม่เคยเสียมาก่อน และเพิ่งมาเสียในปีนี้ และในปีหน้ามันจะเพิ่มขึ้น ๑๐ เปอร์เซ็นต์โดยอัตโนมัติ โดยไม่ต้องเพิ่มชนิดของภาษี นี่แหละครับการที่ไม่ต้องเพิ่มชนิดของภาษีนี้แหละครับมันเป็นเรื่องซ่อนเงื่อนอยู่ในตัว จะทำได้ตามนโยบายนี้ แต่ไม่ต้องเพิ่มชนิดของภาษี ท่านไม่ได้พูดถึงภาษีทรัพย์สิน ภาษีมรดก หรือภาษีทางตรงอื่น ๆ ซึ่งจะต้องเก็บมาจากคนรวยเพื่อกระจายรายได้ให้แก่คนจน ท่านไม่ได้พูดถึงการกระจายรายได้จากคนรวยมาสู่คนจนถ้าหากท่านไม่พูดอย่างนั้น ช่องว่างมันยังจะห่างไกลออกไปอีก เพราะฉะนั้น จุดนี้แหละครับเป็นเรื่องซึ่งเงื่อนงำอยู่มาก ท่านพูดอีกประการหนึ่งในนโยบายเกี่ยวกับภาษี ที่จริงท่านเอาไปไว้ในสังคม เบ้าหมายอันแรก ที่จริงควรจะอยู่ในภาษี บอกว่าในระยะ ๒ ปีนี้ท่านจะไม่เก็บภาษีเงินได้ ไม่ขึ้นอย่างเด็ดขาด การเก็บภาษีเงินได้เป็นการเก็บภาษีทางตรง และผู้ที่เสียผลประโยชน์นั้น คือผู้ที่มีภาษี

เงินได้มาก ๆ นายธนาคาร นายทุน พ่อค้า หรือแม้ข้าราชการชั้นสูง ๆ ผู้เสียประโยชน์คือผู้ที่มีเงินได้มาก ท่านจะไม่เก็บภาษีหรือไม่เพิ่ม ขอประทานโทษ ท่านจะไม่เพิ่มภาษีเงินได้ อัตราภาษีเงินได้ แสดงว่านี่แหละครับเป็นนโยบายของนายทุน ไม่ต้องการที่จะให้เพิ่มภาษีสำหรับคนร่ำรวย แล้วจะเอาเงินมาจากไหน ท่านไม่เคยตอบสักครั้งหนึ่งว่า จะเอาเงินมาจากไหน ท่านบอกว่าคงประมาณได้ครับ ๕ หมื่นล้านบาท ๒,๕๐๐ ล้านบาท ท่านบอกว่าสบายหาได้ เพราะว่างบประมาณแผ่นดินของเรา ๔ หมื่น ๘ พันล้านบาท ท่านพูดชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านจะพยายามปรับปรุงวิธีการเก็บภาษี และเร่งรัดอุดหนุนให้ของการเก็บภาษีให้มากยิ่งขึ้น ให้ดียิ่งขึ้น ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่เท่าที่เราเป็นมาในอดีตนั้น นายทุนทั้งหลาย บุคคลที่มั่งมีทั้งหลายได้รวมกันกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการหลีกเลี่ยงภาษีมาโดยตลอด คณะรัฐมนตรีชุดนี้ ซึ่งมั่งมีเงินทองจะกล้าพูดได้ไหมครับว่า เสียภาษีเต็มทีทุกประการให้แก่รัฐ เพื่อที่จะได้กระจายรายได้เหล่านั้นให้ทั่วประเทศ ให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ ถ้าหากว่าท่านตอบได้ว่าท่านได้เสียภาษีเต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นจำนวนเท่าใด กระผมเข้าใจว่าสถานที่คงจะพอใจ และประชาชนผู้ฟังอยู่ทางบ้านก็ คงจะพอใจ

ท่านพยายามพูดถึงเรื่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นการ
ใช้เงินใช้ทองมาตลอด แม้แต่ในเรื่องการ
ศึกษา กระทบขอและหนี้หนึ่งครั้ง ใน
เรื่องการศึกษาท่าน พูด บอกว่าจะ ขยาย การ
ศึกษาภาคบังคับให้เป็น ๗ ปี ภายใน ๔
ปีสำเร็จ แล้วก็การศึกษาหลายท่านก็ได้พูด
แล้ว และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ศึกษาธิการปัจจุบัน ซึ่งเป็นเพื่อนรักเป็น
เพื่อนร่วมห้องของกระผมด้วยซ้ำ แต่คน
ละห้องนอน อยู่ในมหาวิทยาลัยท่านทราบ
ไหมว่า ในภาคอีสานเราขณะนี้มีการมี
ประมาณพันกว่าแห่ง และเป็นอาคารซึ่งอยู่
กลางวัดเกือบครึ่งหนึ่ง และเป็นอาคาร
ซึ่งไม่ใช่เอกเทศถาวร ไม่มีฝา หลังคา
รั้วอีก จำนวนหนึ่งท่านปรับปรุงของเก่า
เท่านั้นเองก็ยังทำไม่ได้อยู่แล้ว แต่ท่านก็
จะขยายการศึกษาภาคบังคับให้สำเร็จภายใน
๔ ปีนี้เป็นปัญหาด้านปริมาณ นอกจากนั้น
ท่านทราบไหมว่า ถ้าหากนักเรียนทั้งหลาย
นักเรียนชั้นประถมศึกษาภาคบังคับต้อง
นั่งเก้าอี้คนละตัว สมมุติว่าคนหนึ่งนั่งตัว
หนึ่ง ไม่ใช่เหมือนในปัจจุบันนี้ ซึ่งเขา
เก้าอี้เรียนนั่งเป็นเก้าอี้ยาว ๆ แล้วก็นั่งบน
พื้น ทางอีสานจะต้องขาดเก้าอี้ ๓ แสนตัว
ให้นักเรียนในปัจจุบันนี้ ส้วมก็ไม่มี กระ
ตักน้ำก็ไม่มี แท่งค้ำน้ำก็ไม่มี ไม่ต้อง
พูดถึงเครื่องเรือนเพราะฉะนั้น สิ่งต่าง ๆ
เหล่านี้แม้แต่ให้อยู่ปัจจุบันที่ทรงตัว ไว้เพื่อ

ให้พอกับการเพิ่มของอัตราประชากรซึ่งมาก
นี้ เรายังทำไม่ได้ และท่านจะขยายการ
ศึกษาภาคบังคับให้เสร็จภายใน ๔ ปี ซึ่ง
ขณะนี้เหลือค่าบล ซึ่งยัง ไม่มีการ ศึกษา ภาค
บังคับถึง ๓,๕๐๐ ตำบล ท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติ ใช้เวลา ๔ ปีก็หมายความว่าปีหนึ่ง
ต้องทำถึง ๘๕๐ ตำบล ในการขยายการ
ศึกษาภาคบังคับ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญอย่าง
ยิ่งที่ผมไม่อยากจะให้พูดลอย ๆ ว่าท่านทำ
นี้ แล้วก็ใช้เงินเท่านั้น แล้วไม่มีแหล่งเงิน
มา นอกจากจะกู้จากต่างประเทศ ท่าน
บอกว่า ไม่ยอมกู้ หรือว่ากู้จากในประเทศ
ด้วยการพิมพ์เบ็งค์ ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหา
เงินเฟ้อ ซึ่งพรรคพลังใหม่ได้พูดตลอด
ตั้งแต่เข้าว่าจะต้องก่อให้เกิดปัญหาเงินเฟ้อ
อย่างเด็ดขาด นี่แหละครับ ท่านก็ยัง
ไม่สามารถชี้แจงแสดงให้พวกเราเข้าใจโดยถ่อง
แท้ได้ ว่าปัญหาเหล่านี้จะเป็นอย่างไรบ้าง
เพราะว่าต้องใช้เงินทุก ๆ ประการ แม้แต่
เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท ซึ่งจะไปให้แก่
สภาตำบลต่าง ๆ ที่จริงรู้สึกว่าคุณคิดนี้ก็
น่าจะนิยมยกย่อง เพราะว่าสภาตำบลซึ่งไม่
เคยมีบทบาทมาก่อน ก็คงจะได้มีบทบาท
ในการที่จะจัดสรรงบประมาณเอง จะต้อง
การฝายน้ำล้นที่ตรงไหนจะได้คิดกันเอง รู้
สึกว่ามันเป็นเรื่องที่น่าสรรเสริญเหมือนกัน
แต่กระผมเป็นห่วงใย อย่างเดียวว่าเคย ทำ
แล้วไม่ได้ผล เพราะว่าเขาขาดเทคโนโลยี

บางประการ เขาชาติที่ปรึกษาบางประการ
เขายังทำไม่ได้ด้วยตัวของเขาเอง และที่
สำคัญที่สุดนะครับ กระผมกลัวนึกเดียว
พรรคกิจสังคมขอภัยที่ ต้องเอ่ย ชื่อ พรรค
พรรคซึ่งเป็นรัฐบาล ปัจจุบันท่าน นายกรัฐ-
มนตรีบอกว่า มีสงฆ์สังฆะใจ มีความ
สังฆะใจกระผมเข้าใจว่า ท่านมีสงฆ์สังฆะ
ใจตามที่ท่านได้รายชื่อรัฐมนตรีเพ็งเข้ามาสู่
ท่าน ท่านก็เลยตกใจสังฆะใจ ต้องมีม้
ขาว ท่านว่าอย่างนั้นนะครับ และกระผม
ก็ไม่ทราบ แต่ว่าสื่อสารมวลชนว่าอย่างนั้น
ท่านคงเห็นรายชื่อ รัฐมนตรี บาง คน คง จะ
เป็นที่น่าหนักใจ ซึ่งรัฐมนตรีเหล่านั้นไม่
เคยพูดเลย เขาพยายามซักพยายามถามให้
พูดว่าเป็นอย่างนั้นจริงไหม รัฐมนตรี
เกษตรและสหกรณ์เคยเป็นอย่างนั้น ๆ จริง
ไหม รัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรม เคย
เป็นอย่างนั้นจริงไหม ท่านรัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงยุติธรรมเคยเป็น อย่าง นั้น
จริงไหม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
ยุติธรรม นี้ แหม กระผมก็เคยรู้จักท่าน
สนิทนะครับ บังเอิญกระผมมาเห็นท่าน
คราวก่อนนี้ที่สถานี คราวก่อนท่านก็มาใส่
ร้ายป้ายสีอะไรทุกสิ่งทุกอย่าง ว่ามีการให้
เงินรับเงินอ้างชื่อคนนั้นคนนั้น แล้วคนนั้น
ก็บอกว่าไม่จริงละครับ ท่านต้องถอนคำพูด
ครับวันนั้น นี่แหละครับ ผู้ที่จะไปควบคุม
กุมความยุติธรรมในกระทรวงยุติธรรม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
วิรัชครับ ๑๒ นาทีแล้วครับ

นายวิรัช กุมทมาศ (ขอนแก่น) :
ครับ กระผมจะจบภายใน ๒ นาที ขอบ
พระคุณครับ ท่านคงจะสังฆะใจ เมื่อ
ท่านได้รับทราบรายชื่อรัฐมนตรีมา ก็เลย
คิดว่าจะมีม้ขาวกระผมก็ สังฆะใจเหมือน
กัน ไม่ใช่ม้ขาวละครับ มันอาจจะมียก
สามขึ้นมาก็ได้ ท่านกำลังคิดถึงเรื่องนี้
ท่านก็เลยอยากจะใช้เงิน ๒,๕๐๐ ล้านบาท
นี้แจกไปที่สภาตำบล เป็นการหาเสียงให้
พรรคกิจสังคม กระผมเชื่อว่าพรรคอื่นซึ่ง
ร่วมเป็น สหพรรค นั้นจะลำบาก ใจ นะครับ
ถ้าหากเราสนับสนุนพรรคกิจสังคมให้ใช้
เงินจำนวนนี้เป็นการหาเสียงให้แก่พรรคกิจ
สังคม ขอบพระคุณอย่างยิ่งครับท่านประ-
ธานครับ

นายสุระ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) :
ท่านประธานที่เคารพ ผม สุระ ชัยวิรัตน์
ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ สังกัดพรรคประชา-
ธรรม ได้นำอ่านคำแถลงนโยบายของหม่อม
ราชวงศ์ถึกฤทธิ์ ปราโมช จบ ๑๘ หน้า
แล้ว แต่ยังมีข้อใจที่อยากจะซักถามบาง
ประการ ผมไม่อยากจะรบกวนเวลาของสภา
นักมากมายนะครับ ปัญหาหนึ่งที่ทางภาค
อีสานของผมในขณะนี้เกี่ยวกับ ปัญหาเรื่อง
โจรผู้ร้าย ปัญหาโจรผู้ร้ายนี้ประชาชนทาง
ภาคอีสานนะครับ ได้รับความเดือดร้อน

ในขณะนี้ มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องขโมยโค กระบือ นะครับ อยากจะทราบเรียนถาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยขอได้ ตอบข้อซักถามของผมนะครับ เกี่ยวกับ เรื่องโจรผู้ร้ายจะมีมาตรการ มีวิธีการ อย่างไรปราบโจรนะครับ และปัญหา เจ้าหน้าที่ในขณะนี้บางคนนะครับ สมรู้ร่วม คึกกับโจรก็มี นี่ละครับคือภัยอันตรายของ ราษฎรจังหวัดชัยภูมิ ตลอดจนทางภาคอีสาน ของผม อันนี้ก็อยากจะขอความกรุณาให้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้ตอบ ผม อันนี้คือข้อข้องใจ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่อง ชาวเกษตรกร ซึ่งเห็นทางรัฐบาลได้แถลง นโยบายมา วาคมโนภาพไว้สวยงามนั้น ผมอยากจะทราบเรียนถาม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงเกษตรฯ ว่าจะมีวิธีการอย่างไร เกี่ยวกับทางภาคอีสานของผมนั้น มีเรื่อง เกี่ยวกับผลิตผลทางปอว่า จะประกันราคา ให้กับชาวเกษตรกรนั้น ได้อย่างไร ในราคา ปอ และในขณะเดียวกันกองมาตรฐาน สินค้าซึ่งสังกัดกระทรวงพาณิชย์นั้น เท่าที่ ผมทราบว่ามีข้าราชการบางคนเอาสินค้า ไปตกลงกับต่างประเทศเขาแล้ว มีการ ปลอมแปลงอย่างปอ เอ. ปอ บี. อย่างนี้ ไปตกลงกับเขาแล้วก็เป็นเอา ปอ ซี. ไป ไปดัดได้ อันนี้ทางกระทรวงพาณิชย์มีมาตรการอย่างไรเกี่ยวกับข้าราชการที่สมรู้ร่วมคิด หุจริตในการครั้งนี้ ซึ่งทำความเสื่อมเสียมา

ให้แก่ประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง อันที่ ๓ ผม อยากจะถามอีกอันหนึ่งว่า ปัญหาเกี่ยวกับ ขอบเขตงานโทษครับ เกี่ยวกับเรื่องที่ว่า รัฐบาลนี้จะส่งเสริมชาวเกษตรกรนั้น จะมี มาตรการอย่างไร เกี่ยวกับเรื่องปุ๋ยกัฏี หรือ ยาปราบศัตรูพืชซึ่งขณะนี้ จังหวัดชัยภูมิได้ รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับหนอนกอ ไม่มี ยาที่จะไปปราบศัตรูพืชให้กับประชาชนเพียงพอ หากว่ารัฐบาลนี้สามารถตอบข้อข้องใจ ที่ผมซักถามมาแล้วนั้น ผมพรรคประชา- ธรรมมีอยู่ ๖ เสียง พร้อมทั้งจะให้ความ สนับสนุนกับรัฐบาล หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช ขอบเขตงานโทษ หม่อมราชวงศ์ กีกฤทธิ ปราโมช นะครับ เมาหมดไป หน้อยครับ ท่านประธานที่เคารพครับ หากว่ารัฐบาลนี้ได้เขียนนโยบายต่าง ๆ มา นั้น ผมว่ามันจะเป็นการเพื่อดีมากไป หากสามารถแก้ไข ปัญหาที่ผมได้ซักถามมา แล้วเพียง ๒ ข้อนั้น ผมก็พร้อมที่จะยกมือ สนับสนุนให้รัฐบาล หม่อมราชวงศ์กีกฤทธิ ปราโมช นี้เป็นรัฐบาลต่อไป ขอขอบพระ- คุณครับ ท่านประธาน สวัสดิ์

นายยุทธพล ศรีมงคล (มหา- สารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระ- ผม นายยุทธพล ศรีมงคล จังหวัดมหา- สารคาม สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ขอขอบ พระคุณ ท่านประธานเป็นอย่างยิ่งกรณีที่

กรุณาให้โอกาสแก่สมาชิกของพรรคประชาธิปไตยได้อภิปรายอย่างถึงอกถึงใจในวันนี้ ก็นับว่าเป็นผลงานอันดีเด่นของท่านประธานที่ขึ้นมากอภิปรายในวันนี้กระผมมีความสบายใจครับ ท่านประธาน ก็มีความสบายใจในฐานะที่เราจะได้มีรัฐบาลเป็นนักบุญคณะรัฐมนตรีในรัฐบาลของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช ก็มี พณฯ บุญชู โรจนเสถียร พณฯ บุญเลิศ หรือ พณฯ บุญคุ้ม แล้วก็ พณฯ อะไรนี่ ขอประทานอภัยด้วยนะครับ ท่านประธานที่เคารพ การที่เราจะพิจารณาถึงนโยบายของรัฐบาลนั้น เราต้องศึกษาให้ถ่องแท้ว่า รัฐบาลนั้นได้ร่างนโยบายมาแจ่มชัดหรือไม่ และ รัฐบาล ได้ร่างนโยบาย มาสามารถที่จะแปลเป็น พฤติกรรม เพื่อให้เกิดผลทางปฏิบัติได้หรือไม่ กระผมได้พยายามศึกษา นโยบายของรัฐบาลที่ได้ส่งมาอย่าง รีบด่วน ก็มีข้อข้องใจก็เนื่องจากความคลุมเครือของนโยบาย เพราะฉะนั้นจะรับได้หรือรับไม่ได้ นั้นยังพูดไม่ได้และรัฐบาลก็อย่าเพิ่งตกใจว่า ที่พรรคประชาธิปไตยได้ลงมติว่าคัดค้านรัฐบาลนั้น อย่าเพิ่งตกใจครับ อย่าเพิ่งหัวใจวาย อาจจะเปลี่ยนใจก็ได้ ถ้าหากรัฐบาลนี้แสดงให้เห็นสมาชิกเป็นที่พอใจอย่างแจ่มชัด ท่านประธานครับ กระผมจะไม่พูดมากเพื่อเป็นการรักษาเวลาของสภาในการปฏิบัติ

นั้นกระผมเห็นว่ามีคามจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง และทางรัฐบาลท่านก็บอกว่า ท่านจะได้กระทำเป็นแห่ง ๆ เป็นตำบลไป ทั้งนี้ในการออกเอกสารสิทธิให้แก่ราษฎรนั้น เช่นการออก น.ส. ๓ กิติ การออกโฉนดกิติ มิเป็นสิ่งที่ท่านพูดถึงครับ ท่านประธานสิ่งนั้นก็คือช่องโหว่ของกฎหมาย ตามหลักกฎหมายท่านว่ากฎหมายไม่ดีนั้นเปิดโอกาสให้เจ้าพนักงานทุจริตคอร์รัปชัน นี่ละครับในการออกเอกสารสิทธิให้แก่ราษฎรนั้น กฎหมายในการออก น.ส. ๓ กิติ เขียนไว้ว่าให้เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานใช้ดุลพินิจเอาเองว่าจะออกให้แก่ประชาชนเมื่อไรก็ได้ นี่ละครับกฎหมายซึ่งเขียนไว้ให้อำนาจเจ้าพนักงานใช้ดุลพินิจนั้น มันเป็นอันตรายต่อประชาชน ต่อการปกครองของประเทศซึ่งเรียกว่าด้อยพัฒนาอย่างยิ่ง จริงอยู่ครับ ข้าราชการส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต แต่เราก็ต้องยอมรับว่าในบรรดาข้าราชการนั้นก็คงจะมีข้าราชการส่วนหนึ่งครับซึ่งเป็นจำนวนไม่มากนักพยายามที่จะใช้ช่องโหว่ของกฎหมายนี้ทำมาหากินรีดไถประชาชน นี่ละครับเป็นความเดือดร้อนอย่างหนึ่ง ก็ขอฝากรัฐบาลโดยตั้งเป็นข้อสังเกตเอาไว้ว่า ถ้าหากรัฐบาลสามารถที่จะกำหนดเวลาในการออกเอกสารสิทธิให้ประชาชนได้นั้น ก็จะสามารถลดละความเดือดร้อน ก็จะเป็นช่องทางที่จะให้ประ

ชาชนนี้ได้รับความยุติธรรมจากทางราชการ เช่นกำหนดว่าเมื่อประชาชนมาติดต่อ ทางราชการควรจะออกให้ภายในเวลา ๓๐ วัน อย่างนี้เป็นต้นถ้าหากว่าทางราชการ ไม่ออกให้ก็ควรจะสืบทลงโทษ โดยกฎหมายว่าให้เอาเจ้าพนักงานติดคุกตามสมควร นี่แหละครับกระผมขอตั้งข้อสังเกตเอาไว้ ที่นี้อีกอย่างหนึ่งครับ ท่านประธานก็คือในเรื่องของเศรษฐกิจ มีท่านสมาชิกหลายท่านได้เรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลกล้าตอบไหมว่า รัฐบาลนี้จะลดราคาน้ำมันลงมา และทางรัฐบาลก็ไม่กล้าตอบ ถ้าหากกระผมเป็นรัฐบาลกระผม กล้าตอบว่าสามารถที่จะลดราคาน้ำมันได้ ทำไมถึงเป็นอย่างนั้นครับ ท่านประธาน กระผมจะบอกท่านนายกรัฐมนตรีเพื่อเป็นการเอาบุญสักนิดหนึ่งว่า ในการไปเจรจาขอซื้อน้ำมันจากต่างประเทศนั้น ผู้ที่ได้รับอำนาจไปเจรจานั้น โดยข้อเท็จจริงแล้วครับ ท่านประธานเองก็เป็นนักการค้า ก็ย่อมจะรู้เรื่องนี้ดีครับ ว่าเขาให้ค่าคอมมิสชั่น (commission) หรือค่านายหน้าครับ เป็นเปอร์เซ็นต์ สมมุติว่ากระผม นายยุทธพล ศรีมงคล ได้รับมอบอำนาจจาก ขบวนการ นายกรัฐมนตรีให้ไปเจรจาซื้อน้ำมันจากกลุ่มประเทศ ซึ่งมีน้ำมันดิบนั้น ให้ค่าคอมมิสชั่นมา ๑ ล้านบาท ในวงเงิน ๑๐ ล้านบาท กระผมก็จะนำเงิน ๑ ล้านบาทนั้นมาคืนให้แก่รัฐบาล โดยกระผมจะไม่เอาเข้าพกเข้าห่อ นี่แหละครับ มัน

อยู่ที่ผู้ที่จะไปเจรจา ตัวแทนของรัฐบาลว่าจะมีความเสียสละหรือไม่ สมมุติว่าได้มา ๑ ล้านบาท เราลดต้นทุน แทนที่ต้นทุนจะเป็น ๑๐ ล้านบาท มันก็จะกลายเป็น ๕ ล้านบาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อต้นทุนมันถูกลง การขายก็ถูกลง กระผมกล้ารับรองครับ ถ้ากระผมเป็นรัฐบาลก็จะทำได้ แต่ที่ท่านก็ไม่กล้ารับรองว่าจะทำได้ ที่นี้ทำไมกระผมถึงยกเอาปัญหาขึ้นมาขึ้นมานี้คือมันเข้าประเด็นอย่างนี้ครับ ท่านประธาน ประเด็นที่ประชาชน ได้รับความเดือดร้อนอย่างยิ่งขณะนี้คือของแพงเราก็ต้องยอมรับครับ ตามข้อเท็จจริงทางเศรษฐกิจว่า ขณะนี้น้ำมันมันแพง ก็เป็นเหตุให้ของมันแพงขึ้น เนื่องจากค่าขนส่งขึ้นราคา ที่นี้นอกจากน้ำมันแล้วครับ ค่ามาตรการทางเศรษฐกิจนะครับ ค่ามาตรการทางเศรษฐกิจนั้นก็คือธนาคาร ตัวแบบนี้ละครับ ทางเศรษฐกิจธนาคารนี้เป็นมาตรการทางเศรษฐกิจอย่างไรครับ ท่านประธาน ท่านประธานนั้นอยู่ในวงการธนาคาร ท่านย่อมรู้ดีนะครับว่าธนาคารนั้นมีส่วนที่จะสนับสนุนให้พ่อค้าคนกลาง กู้ยืมเงินไปซื้อสินค้ามากักตุนเอาไว้ เช่นไปซื้อเหล็ก ซื้อสังกะสี ไปซื้อปูนซีเมนต์มากักตุนเอาไว้ เสร็จแล้วก็ปล่อยให้มันขาดตลาดครับ ท่านประธานระยะหนึ่ง เมื่อประชาชนเกิดความจำเป็น จนตกอยู่ในลักษณะที่ว่าภาวะจำยอม เสร็จ

นั้นก็ปล่อยสินค้านั้นมาขายใน
แต่ละครั้ง ท่านนายธนาคาร
อย่าลืมว่าท่านนั้นเป็นนักบุญ
และนอกจากนั้นะครับ

ธนาคาร ธนาคารนั้นยังทำ
แยกพวกเขาพวกเขา ใน
รัฐบาลที่ได้กรุณาเขียนมาใน
นี้ไม่ต้องการที่จะเห็นพวกเขา
ธนาคารนี้แหละครับ กระผม
อย่างนี้ครับว่าถ้าสมมุติว่า ท่าน
มาขอกู้เงินธนาคาร รู้สึก
นั้นจะให้ความสนใจน้อยแต่
พวกหนึ่ง เป็นพวกพ่อค้า
คนกลาง ธนาคารจะให้ความ
เชื่อกับ เวลาที่ราษฎรก็ได้
ว่า พวกเขาไปกู้สะดวกสบาย
กู้ลำบาก นี่ครับมันทำไมถึง
พวกเรา ที่นี้ธนาคารนี้ ทำไมกระ

ก็มันเป็นอย่างนี้หากมาตร
เบคคุมธนาคาร ระบบธนาคาร
ายในขณะนี้มันเป็นธนาคาร
ธนาคารของกลุ่มชน ไม่ใช่
มหาชน ธนาคารพาณิชย์นะ
จะมีธนาคารชาติ แต่ธนาคาร
เราจะควบคุมธนาคารพาณิชย์

เศรษฐกิจ เมื่อเราไม่สามารถควบคุมธนา-
การได้ครับ บรรดานายธนาคารซึ่งเป็นผู้มี
อิทธิพลก็สามารถใช้อำนาจของนายธนาคาร
จะยักย้ายถ่ายเทเงินตราไปทางไหนก็ได้ ยก
ตัวอย่าง เช่นเกิดการปฏิวัติโดยปวงชนเมื่อ
วันที่ ๑๔ ตุลาคม ก็ปรากฏว่าพระราชประ
ภาสท่านได้รับความเดือดร้อน ต้องไป
นอนอยู่ที่ไทเป ก็มีนายธนาคารคนหนึ่ง
ครับ ถ้ากระผมจำไม่ผิด ก็เป็นรัฐมนตรี
ร่วมคณะของรัฐบาลนี้แหละครับ ของท่าน
หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช นี่แหละ
ขอประทานโทษที่เอ่ยนาม ก็คือคุณบุญชู
โรจนเสถียร นายธนาคารกรุงเทพ ได้ใช้
อำนาจหน้าที่นั้นครับ อนุมัติให้มีการถอน
เงินของจอมพล ประภาส จากธนาคาร
กรุงเทพ ถ้ากระผมจำไม่ผิดประมาณ ๑๗
ล้านบาท ท่านประธานเสร็จแล้วส่งไปให้
พระราช ท่านเงินจำนวนนั้นครับ ต้องพูดครับ
ถ้าเป็นเงินของคนธรรมดากระผมไม่พูด เงิน
๑๗ ล้านบาทนี้ครับ เป็นเงินซึ่งรัฐบาล
ภายใต้การนำของนายสัญญา ธรรมศักดิ์
ท่านกำลังจะอายัด อายัดเพื่อจะสอบสวนดู
ว่าเงินนั้นได้มาโดยสุจริต หรือว่าได้มา
โดยการคดโกงประเทศชาติบ้านเมือง นี่
แหละครับ นายธนาคารก็ไม่ได้ใช้ความ

ให้ถอนเงินจากธนาคารนี้ นะครับ
บาท ส่งไปให้พระราชประสงค์ นี่
ครับ และท่านก็มานั่งเป็นรัฐมนตรีว่า
รวงการคลัง ฯลฯ บุญชู โรจน-
ครุณาอย่าเป็นท่านบุญชู ใจบาป
ท่านประธานที่เคารพ ที่นี้ก็พูดกัน
นะครับ ภาษีมันเป็นอย่างนี้ท่าน
านจะเก็บภาษีทางตรง แต่ท่านไม่
นี้ชัดลงไปว่า ท่านจะแยกประเภท
ะไรบ้าง ภาษีที่ดินอย่างนี้ ท่าน
งไร ท่านจะเก็บเป็นแบบภาษี
รือเปล่าอย่างคนที่มียี่สิบ ๑๐๐
นที่มียี่สิบ ๑,๐๐๐ ไร่ ท่านจะ
งกันหรือไม่ อันนี้ท่านไม่ได้
รับ ให้มันแน่ชัดขึ้นครับ ตอนที่
นโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมา ท่าน
บายของรัฐบาลนั้นเป็นนโยบายที่
ไม่ชัดเจน พอมาถึงนโยบาย
ท่านก็เขียนเอาไว้อย่างนี้ ทำไม
หนักแน่นจนกระทั่งว่า ท่าน
ทางตรง เก็บภาษีอะไรบ้าง
ตก อันนี้กระผมเห็นด้วยอย่าง
อาจารย์ดอกเตอร์วิรัชแห่งจังหวัด
ขอประทานโทษที่เอ่ยนามว่า
การเก็บภาษีมรดก ที่นี้ท่านประ
กในพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งนาย

พร้อมที่จะเสียสละ นะครับ ท่าน ประธาน
พร้อมที่จะเสียสละเพื่อประเทศชาติเพราะ
ฉะนั้นพรรคประชาธิปัตย์ ไม่หวั่นเกรงละ
ครับว่าจะมีการเก็บภาษีมรดก และภาษี
ทรัพย์สิน ตรงกันข้าม พณฯ นายกรัฐมน
ตรีหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ท่านกลัวเสียเกิน
ครับ เพราะว่าท่านเป็นคนได้มรดกมามาก
ท่านเสียไม่เอาหรือมรดก ท่านหาเลี้ยง
โดยตัวเอง นี่ละครับ ท่านประธาน ภาษี
นะครับ เก็บภาษีทางตรงบอกให้ชัดเจนว่า
ท่านจะเก็บภาษีอะไรบ้าง และอีกอย่างหนึ่ง
นั้นภาษีที่เก็บจากบรรดาข้าราชการ ลูกจ้าง
รัฐวิสาหกิจ พนักงานโดยเฉพาอย่างยิ่ง
ก็เก็บจากผู้แทนราษฎรด้วยกัน นี่ครับ ที่
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ ท่านได้กรุณา
ขึ้นเงินเดือนให้เป็นหมื่นห้า กระผมเอง
ไม่ค่อยจะภูมิใจนักที่จะรับเงินเดือนหมื่นห้า
หรือครับ ที่นี้กระผมเสียภาษีเดือนละ
๑,๗๐๐ กว่าบาทนะครับ ท่านประธาน
กระผมไม่ได้ว่า แต่ว่าวิธีการเก็บภาษีนี้มัน
ง่ายเสียเกินไป เอาจ่ายเสียเกินไปครับ กระ
ผมอยากจะเรียนถาม รัฐบาลนี้ว่า รัฐบาลมี
มาตรการใดที่จะไปเก็บภาษีห้าง ร้าน บริษัท
ให้มันได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยครับ ขอถาม
รัฐบาลมีมาตรการใดที่จะไปเก็บ ภาษี ของ ห้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
ยุทธพล ๑๒ นาทีแล้วครับ

นายยุทธพล ศรีมงคล (มหา
สารคาม) : ครับ ขอบพระคุณครับท่าน
ประธานที่เคารพในฐานะที่กระผมเป็นผู้แทน
ราษฎรจังหวัดมหาสารคาม สังกัดพรรคประ-
ชาธิปัตย์ ที่นี้กระผมขอกราบเรียนตามทาง
รัฐบาลเกี่ยวกับนโยบายทางการศึกษา คือ
นโยบายในทางแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนี้
ปัญหาเฉพาะหน้าที่จังหวัดมหาสารคาม นั้น
ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คง
ทราบแล้วว่ามิมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ตั้งอยู่ เทียนใต้ได้เกิดความขัดแย้งจนเป็น
เหตุให้มีการ ปิดมหาวิทยาลัย ไม่มีกำหนด
เกิดความขัดแย้งระหว่างอาจารย์กับนิสิตเท่า
นี้เองครับ และยังไม่มีท่าทีว่าจะเปิดได้
เมื่อไร เพราะฉะนั้นขอความกรุณาทาง
รัฐบาลเถอะครับ ซึ่งกระผมคิดว่ารัฐบาล
นี้อาจจะผ่านไปได้นะครับ ถ้าหากว่าท่าน
ได้ไปบริหารและถึ กรุณา คิด ถึงเรื่องนี้เป็น
เรื่องด่วนของชาว จังหวัดมหาสารคาม เป็น
เรื่องด่วนของนิสิตนักศึกษาที่จะ ต้องรีบ ให้
เปิดการศึกษา เปิดมหาวิทยาลัยศรีนคริน-
ทรวิโรฒ และนอกจากนั้นแล้วนะครับ ปัญหา
ทางการศึกษาก็คือว่าเด็กไม่มีที่เรียน ท่าน
จะแก้ อย่างไร แล้วก็นักที่จบมาแล้วไม่มี
งานทำ ท่านจะแก้ อย่างไรครับ ท่านประธาน
ครับ ขอประทานโทษอีก ๑ นาทีนะครับ

อีกอย่างหนึ่ง ภาษี กระผมขอทวนไปนิด
หนึ่งว่า เวลานี้เรามีภาษีที่เก็บได้ นั่นก็คือ
ภาษีโสมณีครับ ท่านประธาน กระผมใน
ฐานะที่เป็นผู้ที่รู้จัก โสมณี มา มาก คน หนึ่ง
นะครับ ก็อยากจะประทานเสนอรัฐบาลนี้ว่า
สิ่งที่เราควรจะทำ ได้ควร จะเอา ประ โยชน์ก็
ควรจะเอา เหตุไฉนละครับรัฐบาลเราถึง
ไม่ได้รับรองว่าอาย โสมณี มัน ถูก ต้องตาม
กฎหมาย เปิดโอกาสให้เจ้าพนักงาน ให้
ข้าราชการบางประเภททำมาหากิน กับพวกนี้
กระผมขอกราบเรียนว่า เวลานี้มีโสมณีอยู่
ในเมืองไทย ไม่น้อยกว่า ๘ แสน คน ครับ
ท่านประธาน ถ้าเก็บภาษีแล้วจะได้ปีละไม่
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาท นี่แหละครับ
ท่านประธาน กระผมก็ขอกล่าวสรุปอย่างนี้
ว่า รัฐบาลภายใต้การนำของ ฯพณฯ หม่อม
ราชวงศ์คึกฤทธิ์ นั้นมันเป็นอย่างนี้ครับ เรือ
ตีแพตีไม่เข้า ข้าม กลับเอาเรือร่นเข้ามาข้ามซี
ราชการงานเมืองยิ่งมากมี โยเอาคนอับปรีย
มาร่วมงาน ขอประทานโทษครับ ท่าน
ประธาน

นายมานิตย์ พรหมมานนท์ (ศรี-
สะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ขอฝากขอบพระคุณ ท่าน ประธาน และ ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ให้โอกาสกระผมได้มา
อภิปรายแทบจะเป็นลมตาย สำหรับตัว
กระผม นั้น มานิตย์ พรหมมานนท์ ส.ส.
จังหวัดศรีสะเกษในช่วง ๗ นาทีแรกกระผม

ใครจะขอกราบเรียนท่าน ประธาน ที่เคารพ ขอพูดถึงเรื่องส่วนตัวก่อน เท่าที่กระผมได้รับกวนท่านประธานตั้งแต่เมื่อเช้านี้ เป็นพระคุณอย่างสูงยิ่ง กระผมเองได้รับการเลือก ตั้งจากพี่น้องชาว จังหวัดศรีสะเกษ ๘๘๗,๐๐๐ คน มาทำหน้าที่ในสภาอันสูงส่งนี้ กระผมเองถูกคุกคามจากมือที่ ๓ พิมพ์ใบปลิวไปโปรยที่จังหวัด ว่ากระผมขายตัวที่สภาแห่งนี้ กระผมเองไม่เคยได้เข้าการประชุม อยู่ตลอดเวลา กระผมได้ชี้แจงให้พ่อแม่พี่น้องชาว จังหวัดศรีสะเกษ ทั้ง ๘๘๐,๐๐๐ คนเห็นว่า กระผมเองได้ร่วมกับพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งกระผมได้สังกัดอยู่ในพรรคเกษตรสังคมจัดตั้งรัฐบาลยังไม่เรียบร้อย ก็ไม่มีโอกาสจะไปหาท่าน กระผมได้กราบเรียนอย่างนี้ ถ้ากระผมมาอยู่กรุงเทพ ฯ ท่านก็บอกว่า กระผมหนีท่าน ถ้ากระผมกลับไปอยู่บ้าน บางท่านก็ว่ากระผมขายตัว ไม่เข้าสภา มันเป็นเหตุที่ทำให้กระผมได้เดือดร้อน ภริยาสุดที่รักของกระผม โทรเลขบอกว่าไปแก้ตัวด่วน ไม่อย่างนั้นเขาจะเผาอาคาร บ้านเรือน ที่อาศัยอยู่ กระผมถึงได้กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ยิ่งชีวิตของกระผมอย่างเมื่อเช้านี้ บัดนี้กระผมเองจะหวนเข้ามาสู่ใน ราย การ นโยบายของรัฐบาลท่านหม่อม ฯ กระผมมีข้อข้องใจและได้อ่านดูแล้ว มันก็เปรียบเสมือนนโยบายยาหอมที่หอมผ่านไผ่ผ่านมาให้ท่าน

สมาชิกผู้มีเกียรติและประชากรในชาติ ๔๐ ล้านคนได้คม หาข้อมูลอะไรเป็นสิ่งที่แน่นอนได้ไม่ ใน ๕ ข้อที่กระผมจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพให้ได้รับทราบ ซึ่งท่านเองจะให้ราษฎรที่ยากจนโดยสารลดหนี้ฟรี และให้ราษฎรตั้งแต่อายุ ๒๐ ปีบรรลุนิติภาวะมีเงินเดือนตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไปทุกระดับอาชีพ ตลอดจนข้าราชการ จะเอาเงินที่ไหนไปจัดทำบัตรให้เขาโดยสารลดหนี้ ระบบประมาณที่ท่านจะใช้เอามาจากไหนและสิ้นเปลืองเท่าไรท่านไม่ได้บอกไว้ในคำแถลงนโยบายฉบับนี้ และประการที่ ๒ ท่านเองจะให้ผู้มีรายได้ ๑,๐๐๐ บาทนี้ไม่ได้ออกบัตรให้เขา เขาจะไปเสียค่าโดยสารให้แก่รถยนต์ของบริษัทต่าง ๆ ที่วิ่งอยู่ทั่วประเทศไทยเขามีรายได้วันละ ๑ ล้านบาท และจะมาเก็บค่าโดยสารจากผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไป แม้แต่ราชการชั้นเอก ชั้นโท ซึ่งเป็นข้าราชการประจำก็ยังไม่มีย่านจะอยู่ ยังเช่าเขาอยู่ทุกวันนี้ และท่านจะมาเก็บ ค่า โดย สาร จากบุคคลเหล่านี้ และจะไปเพิ่มราคาค่าโดยสารเพื่อไปหักลบกับที่ให้ผู้ยากจนโดยสารฟรีนั้น กระผมเห็นว่าเป็นการที่สร้างคามยุ่งยากให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ตลอดทั้งผู้มีรายได้เดือนละ ๑,๐๐๐ บาทเดือดร้อนเพิ่มขึ้น ที่ประกาศนโยบายออกไปนั้นนี้ เครื่องอุปโภคบริโภคในจำนวน ๑๖ ล้านคน ที่จะมีเงิน

เดือนหนึ่งแต่ ๑,๐๐๐ บาทขึ้นไปนั้น ขึ้น
ราคามาด้วย เปรียบเสมือนท่านได้เลื่อน
ขึ้นเงินเดือนให้แก่ข้าราชการ ทุกกระทรวง
ทบวงกรมนั้นคนละ ๒ ขั้นบ้าง คนละ
ขั้น ๓ ขั้นบ้าง ของก็ได้เลื่อนตัวขึ้นราคา
ตามไปด้วย และมีหน้าข้าราชการก็ยังมาเก็บ
ภาษีจากเขานีก และเงินที่เพิ่มมาให้เงินเดือน
แก่เขานี้ก็คือการให้มาเสียภาษีนั่นเอง และ
สร้างความทุกข์ทรมานให้แก่ข้าราชการ ทุก
กระทรวงทบวงกรมตลอดมา จะให้ข้าราชการ
ผู้น้อยไม่ทุจริตไม่คอร์รัปชันเป็นไปไม่ได้
เพราะความอดอยาก และครอบครัวของ
เขามี ลูกเขายังศึกษาเล่าเรียนอีกไม่รู้กี่ชีวิต
อันนี้กระผมเองก็ใคร่ขอประทานกราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพว่า สำหรับรัฐบาลชุด
นี้กระผมเองเห็นว่า ไม่สามารถที่จะ ดำเนิน
การในกิจธุระอันนี้สำเร็จลงไปได้ และประ
การที่ ๒ การที่ท่านจะตั้งงบประมาณจาก
การสร้างอาคารเรียน ขององค์การ บริหาร
ส่วนจังหวัด คือโรงเรียนประชาบาลทั่ว
ประเทศนั้น ท่านทราบหรือไม่ว่าราษฎรที่
เกิดที่จะอยู่เข้าในเกณฑ์วัยเรียนแต่ละปีนั้น
มีจำนวนกี่ หมื่นคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
จังหวัดศรีสะเกษของกระผมมี มีพลเมือง
อยู่ ๘๘๗,๐๐๐ คนนั้น เด็กที่จะต้องเข้า
สู่วัยเรียนของแต่ละปีนั้น ซึ่งกระผมเอง
เป็นสมาชิกสภาจังหวัดอยู่มาตั้งแต่ ๔ สมัยและ
เป็นคณะกรรมการการคลังอยู่ตลอดมา จะมี

นักเรียนเข้าสู่ในวัยเรียนแต่ละปีนั้นถึงหมื่น
คนและโรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
นี้ก็ได้อาศัยศาลา วัดเป็น ที่ศึกษาเล่าเรียน
งบประมาณที่ให้ไปในจังหวัดศรีสะเกษแต่ละ
ปีนั้น ปีละไม่เกิน ๑๐๐ ล้านบาท ได้
แบ่งมาทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด คือ
ครูโรงเรียนประชาบาลทั่วประเทศ ตลอด
ทั้งการก่อสร้างปีละ ๖๗ ล้านบาทเหลือ
ก็เอาไปพัฒนาส่วนหมู่บ้าน ตำบลต่าง ๆ
คือถนนหนทางก็ ไปด้วย ความยากลำบาก
ราษฎรผลิตผลทางเกษตรได้ผลดีตามฤดูกาล
ที่อำนวยให้ จะขนออกมาสู่ตลาดเมื่อมีราคา
ขึ้นก็นำออกมาไม่ได้ เพราะถนนหนทาง
ไม่อำนวยให้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งใน
ปัญหาเรื่องเกษตรกรรมในจังหวัดศรีสะเกษได้
สร้างอ่างเก็บน้ำไว้ทั้ง ๒ แห่ง แห่งที่ ๑ ก็
คือห้วยตะมายแห่งที่ ๒ ก็คือห้วยคล้า
สำหรับห้วยคล้านั้นได้สร้างคลองส่งน้ำ งบประมาณ
๔ ล้านบาท เมื่อสร้างมาผ่านใน
๑๓ ตำบล เครื่องสูบน้ำไม่มี รถนาไม่มี
และ คลองส่งน้ำทั้งหมดได้ ก่อสร้างด้วย
คอนกรีต ราษฎรได้แสดงปฏิกิริยาขึ้นมาว่า
สร้างแล้วไม่ส่งน้ำให้ เป็นเหตุให้ราษฎรได้
รับความเดือดร้อน สิ่งเหล่านี้ก็ถูกทำลาย
เสียหายไปทั้ง ๓—๔ ล้านบาท แล้วใคร
เป็นผู้รับผิดชอบ อันนี้กระผมเองก็ใคร่ขอ
ประทานกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
ด้วย และประการที่ ๒ การสร้างอ่างเก็บน้ำ

ทุกแห่งในประเทศไทยนั้น สร้างมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ไหนก็ไม่ทราบ สร้างเป็นอนุสาวรีย์ ไม่ได้สร้างไว้เพื่อชาติบ้านเมืองให้ราษฎร ประกอบกิจกรรมในทางเกษตรเลยอันนี้กระผมจะขอความกรุณาให้ท่าน ได้ตระหนักถึงด้วย สำหรับรัฐบาลนี้จะบริหารประเทศอันนี้กระผมเห็นดีด้วยตาม นโยบาย บางประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านหม่อมท่านก็เป็นคนซื่อสัตย์เจตนาดีต่อชาติบ้านเมือง แต่ว่าบริวารของท่านซึ่กระผม ใน ๑๒ กระทรวงนั้นแต่งหน้ากันมาทั้งนั้น วันนี้จะให้กระผมเองเลือกนางงาม ไปให้ พี่น้องชาวจังหวัดศรีสะเกษ ของกระผม ได้กอด ได้หอม นั้นเต็มไปกับการตกแต่ง ก็ผิดหวัง ฉะนั้นเมื่อกระผมเองได้เข้ามาในสภาอันสูงส่งแห่งนี้ เข้ามาด้วยอาการสด ซึ่งเห็นสภาพในสภาแห่งนี้ ไม่เป็น ไป ด้วย ความเร่ร่อน ร้อยทุกข์มันไม่อำนวยให้ตั้งแต่วันเลือกตั้ง ท่านประธานที่เคารพของกระผมยิ่ง ขว้ชีวิตอยู่ในขณะนี้ มันมีการผันแปรด้วยนานาประการมาตลอด ทำให้พรรคการเมืองทั้ง ๒๐ พรรคอลเวง กระผมเองก็ถึงใคร่ขอประทานกราบเรียนท่านประธานที่เคารพยิ่งชีวิตของกระผมด้วย ขอให้ท่านยืนอยู่ในความเที่ยงธรรม อย่าเอนซ้ายและเอนขวา ถ้าหากว่าท่านเที่ยงตรงเสียอย่างเดียวแล้ว สภานี้จะเร่ร่อนไปทุกประการ ไม่ว่าแต่รัฐบาลไหน ๆ จะจัดขึ้นมา กระผมพร้อมที่จะเสีย

สละสนับสนุนให้ ไม่มีการขัดขึ้น เพราะอยากจะ ได้ รัฐบาล ให้ประชาชน ได้ พึ่งพาอาศัย ตัวกระผมเองถึงแม้จะเป็นฝ่ายค้านในสภาแห่งนี้ก็ยินดีที่จะกราบการไว้ตั้งแต่พระบาทถึงพระเศียรของคณะรัฐบาลชุดนี้ให้ได้ทุ่มเทงบประมาณ ไปสู่ พี่น้องชาว จังหวัดศรีสะเกษของกระผม ๘๘๐,๐๐๐ คนที่ออกอยากอยู่ในขณะนี้ ระหว่างนี้การโจรผู้ร้ายเกิดขึ้นนั้นเกิดขึ้นเพราะความอดอยาก ท่านที่เคารพไม่ได้เกิดขึ้นโดยการเกียจคร้าน แต่เจ้าหน้าที่ฝ่าย บ้านเมืองก็ ไม่มีนโยบายอย่างอื่นที่จะแก้ไข ไม่ได้ทำตัวให้เข้าไปถึงประชาชน ไม่ได้พยายามแก้ไขข้อบกพร่องมีอย่างเดียวกันก็จะจับแต่เพียงอาวุธไปประหัตประหาร จับกุมเอามาคุมขังให้แน่นคุกแน่นตาราง ระหว่างนี้ในจังหวัดศรีสะเกษของกระผม เรือนจำแห่งนี้มีปริมาณผู้ต้องขังอยู่ถึง ๑,๒๐๐ คน ส่วนมากจะถูกทำการจับกุมมาส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ที่บุกเบิกแผ้วถางป่าสงวนเพราะไม่มีที่ทำกิน ราษฎรทำนามีที่เป็นเจ้าของก็ได้ เอา ส.ก. ๑ น.ส. ๓ มาจำนองจำนำเพื่อจะเอาเงิน ไปผลิตผลทางการเกษตร เมื่อผลิตผลขึ้นมาได้แล้วคอกเลี้ยงก็เอาขึ้นสูง ข้าวสาร ๑ กระสอบซึ่งเป็นข้าวสารสีกลางนี้ ราษฎรชาวไร่ชาวนามาขอเซ็นออกไปจากร้านค้า เขาคิดกระสอบละ ๘๐๐ บาท มันเป็นเช่นนั้น ไม่สามารถจะหาเงินสดให้เขาได้ เขาก็ต้องเอาข้าว

เปลือกในไร่นาหมก เมื่อเก็บเกี่ยวสิ้นสุด
ลงแล้วข้าวไม่เหลือ ต้องไปเป็นหนี้เขาอีก
ที่ทางที่เอามาจำหน่ายน้ำก็ดอกเบี้ยสูง กู้
๑,๐๐๐ บาท ทำสัญญาไว้ ๑๐,๐๐๐ บาท
กู้ ๒,๐๐๐ บาท ทำไว้ ๒๐,๐๐๐ บาท
พร้อมกับเอา ส.ค. ๑ น.ส. ๓ มาประกัน
ไว้ด้วย ถ้าหากผู้กู้ตายไป ลูกและผู้สืบสกุล
วงศ์ก็ต้องเป็นหนี้ ๒๐,๐๐๐ บาท แต่
ความเป็นจริงแล้วเงินกู้มาเพียง ๑,๐๐๐
บาท ๒,๐๐๐ บาท กลายเป็น ๒-๓ หมื่น
บาทขึ้นมาเช่นนี้ รัฐบาลชุดนี้จะแก้ไขอย่าง
ไร ธรรมดาอยากจะให้ท่านแถลงนโยบาย
นี้ด้วย และประการที่ ๒ ที่ กตป. ราษฎร
มาเรียกร้องเกี่ยวกับเรื่องนายทุนเงินกู้ ชาว
จังหวัดศรีสะเกษได้เสียเนื้อที่ดินไปทั้งหมด
ประมาณ ๓ หมื่นไร่ ซึ่งมาตกเป็นของนาย
ทุนเงินกู้อยู่เพียงไม่กี่คนในจังหวัดศรีสะเกษ
ทาง กตป. ได้จัดทำเนิการในสมัยรัฐบาล
ทหารราช ได้เรียกเอาเอกสารและหลักฐาน
ต่าง ๆ ของผู้ที่มาร้องเรียนดำเนินการ และ
เมื่อส่งเจ้าหน้าที่ กตป. ไปแล้วก็ไปแตก
กับพวกนายทุนเงินกู้เสียรายละเอียด ๒ ล้าน
บาท ก็เลยไม่ดำเนินการให้ราษฎรผู้เดือด
ร้อนตั้งเป็นหมื่น ๆ คนเช่นนี้ ท่านรัฐบาล
ในปัจจุบันนี้จะแก้ไขดำเนินการอย่างไร
หลักฐานเหล่านั้นยังกองอยู่ที่จังหวัด และ
อำเภอไม่สามารถจะดำเนินการใด ๆ ราษฎร
ก็จำเป็นต้องบุกเบิกเข้าไปในเขตป่าสงวน

เพื่อหาที่ทำกิน จะหาว่าราษฎรไปทำลาย
ทรัพยากรของชาติก็หาไม่ เพราะเหตุรัฐบาล
ไม่ให้ความอบอุ่น ฉะนั้นกระผมเองจึงขอ
ใคร่ประทานทราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ของกระผมไว้ ณ ที่นี้ด้วยว่า ขอให้รัฐบาล
นี้ได้นั้นตระหนักถึง อย่าได้คำนึงถึงอิทธิ
พลใด ๆ ในเนื้อที่จังหวัดศรีสะเกษซึ่งเป็น
คงดินแดง มีเนื้อที่อยู่ประมาณ ๕ แสนไร่
ที่ดินทั้งหมดนี้เป็นของนายทุนทั้งสิ้น คนละ
๑,๕๐๐ ไร่ ๒,๐๐๐ ไร่ ราษฎรเข้าไป
ประกอบกิจการอาชีพเช่นการทำไร่ ทำนา
ต้องไปเช่าเขาไร่ละ ๑๐๐ บาทต่อปี มัน
เป็นเช่นนั้น กระผมเองก็ถึงอยากให้รัฐบาล
ที่เคารพของกระผม และก็ไม่พ้นที่กระผม
ต้องให้การรับรองในวันนี้ ถ้าหากว่านโยบาย
ถูกต้องที่จะช่วยเหลือประชากรในชาติ
ด้วยความตั้งใจจริงแล้ว กระผมพร้อมเสมอ
ฉะนั้นขอให้ท่านแถลงว่าจะแก้ไขและ
ดำเนินการอย่างไร สวัสดิ์ศักดิ์

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประ
ธานที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ขอประทานทราบเรียน
ตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกที่เกี่ยวข้องใน
หน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย ถึงปัญหาที่
ท่านผู้แทนศรีสะเกษพูดถึงประการหนึ่ง
และท่านผู้แทนผู้เสียสิทธิ กระผมก็จำไม่ได้
ว่าจังหวัดไหนก็ตามมาเมื่อครั้ง กระทรวง

มหาตมาชอกราบเรียนว่า ปัญหาเรื่องโจรผู้ร้ายนั้นเป็นปัญหาสำคัญอันเร่งด่วนที่สุดของรัฐบาลนี้ที่จะพยายามขจัดให้ลดน้อยลง เพราะเหตุที่เราต่างคนต่างเป็นผู้แทนด้วยกัน ก็ต่างได้รับเลือกตั้งมา ก็ต่างออกท้องที่แล้วไปอยู่ในเมืองหลวงเช่นกัน เราจะรู้สึกได้ว่าในระยะปีสองปีมานี้ โจรผู้ร้ายชุกชุมไม่ว่าในเมืองหลวงหรือไม่ว่าในชนบท นี่เป็นที่รับกัน และก็ด้วยเหตุอันนี้แหละ เป็นเรื่องที่ทำให้ภาวะอย่างอื่นกระทบ กระเทือนลงไปขนาดหนัก ปัญหาในเรื่องโจรผู้ร้ายนี้มันก็ไม่ใช่ว่าเพียงแต่จะปราบปรามแก้ไขแค่ประการเดียว ปัญหาอันแรกนั้นทางรัฐบาลนี้ก็ได้นำเรื่องตั้งแต่เข้าจนเย็น แดงมาตลอดเวลามาเป้าหมายต่าง ๆ หรือว่าทางเดินของนโยบายต่าง ๆ ก็เพื่อจะให้ความเป็นอยู่ของคนที่ขึ้น การครองชีพดีขึ้น การทำมาหากินดีขึ้น ลดความยาก ความจนลงไป นี่ก็คิดว่า เป็นทางหนึ่งที่จะช่วยขจัดปัญหาเกี่ยวกับผู้ร้ายให้ลดน้อยลงไปได้เมื่อคนมีงาน ทำมีอาชีพดีขึ้น มีความเป็นอยู่ดีขึ้น ก็ไม่มีปัญหาว่าผู้ร้ายที่ไม่ใช่โดยสันดานแท้ ๆ แล้วละก็จะต้องลดน้อยลงไป แต่ว่าอย่างไรก็ตามจะให้ผู้ร้ายให้หมดให้สิ้นไปทั้งหมดมันก็เป็นไปไม่ได้ ฉะนั้นทางกระทรวงมหาดไทยก็คิดว่าปราบปรามนั้นก็เป็นหลักสำคัญอันหนึ่ง การปราบปรามเท่าที่เป็นมาแล้วนั้นรู้สึกว่เสี่ยงวิพากษ์วิจารณ์ทั่วไป ก็ในปัญหาที่ว่า

พนักงานเจ้าหน้าที่หย่อนสมรรถภาพ แม้แต่ในภาพนี้ก็พูดกันมาหลาย ๆ ท่าน พูดถึงปัญหาพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ไม่สุจริต ไม่กระทำการตามหน้าที่ถูกต้อง ซึ่งกระทรวงมหาดไทยจำเป็นต้องเห็นในเรื่องนี้จะต้องเร่งรัดและกวัดขัน แล้วก็ต้องมีวิธีการในการที่จะเอาผู้ที่มีหน้าที่มอบหมายหน้าที่กันไว้ก่อนลงไปเป็นลำดับชั้น ถ้าหากว่าในเขตไหน ท้องที่ไหน ในการปราบปรามผู้ร้ายหย่อนยานไม่ได้เอาใจใส่ให้ถูกต้องตามหน้าที่ของตัวเองแล้วละก็ เห็นจะต้องเลี้ยงกันไว้ไม่ได้ แต่ว่าวิธีการอย่างใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับระเบียบของกฎหมายนี้เป็นวิธีการอย่างหนึ่ง แต่ที่ไหนถ้าหากว่าขาดคนก็ดี ขาดเครื่องมือก็ดี ในการที่จะช่วยกันปราบปรามนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยก็เห็นจำเป็นที่จะต้องร้องขอเกี่ยวกับงบประมาณเพิ่มเติมเครื่องมือหรือว่าเพิ่มคนเข้าไป เพราะเหตุว่าคนมากขึ้น ๆ เฉพาะทางเจ้าหน้าที่ตำรวจกระผมคิดว่าทำหน้าที่มากมายก่ายกอง ถ้าหากว่าทางตำรวจมีคนเดียวพอ อันนี้จะต้องเข้าไปนั่งกระทรวงเสียก่อนถึงจะได้รู้ว่าเป็นอย่างไร ถ้าหากว่าขาด เราก็เพิ่มคนเข้าไป กวาดขันเข้าไป แล้วก็การที่ใครจะไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตัวเองนั้น แต่ว่ากินเงินเดือนของประชาชนนั้น รัฐบาลจำเป็นในการที่จะเลี้ยงคนนั้นไว้ไม่ได้เป็นหลัก ถ้าทำอย่างนั้นเข้าไปจริงแล้วละก็คิดว่า การปราบปรามโจร

ผู้ร้ายก็คงจะได้ผล นอกจากนั้นแล้ว นอกจากปัญหาการเร่งคนหรือว่าเร่งหาเครื่องมือ เครื่องมือเร่งให้ทำงานแล้ว กระผมคิดว่า บทกฎหมายบางประการก็เห็นจะต้องแก้ไข ในภาวะเช่นนี้ ถ้าหากว่ากฎหมายลงโทษ เบาเกินไปก็อาจจะแก้ไขปัญหาไม่ได้ สำเร็จ กฎหมาย เครื่องมือเครื่องมือบางอย่างเราก็จะต้องมีขึ้น หรือว่าบางอย่างก็ต้องตัด ออกไปเพื่อที่จะให้เกิดประสิทธิภาพ ในทาง การปราบปรามนี้ซึ่งจะมีอะไรบ้างนั้นจะเห็น ในวันนี้ก็เห็นจะ ไม่ได้ถูก ต้องละเอียดนัก เพราะเหตุว่ายังไม่ได้เข้าไปนั่งใน กระทรวง แต่ก็เป็นแต่เพียงแนวนโยบายนั้นไว้ นี่ ประการหนึ่ง ก็ขอเรียนกับท่านผู้มีเกียรติ ว่าทางกระทรวงมหาดไทยก็ไม่ได้นั่งนอนใจ ในเรื่องนี้ครับ เพราะเราต่างคนต่างรู้ อยู่ นี่หน้าที่เกี่ยวกับกระทรวงมหาดไทย ปัญหา ในเรื่องการปราบปราม แต่ว่ามีข้อหนึ่งเกี่ยว กับมหาดไทยเหมือนกัน ดูเหมือนท่านสมาชิกของพรรคพลังใหม่ท่านข้องใจและติดใจ มาเมื่อเข้านี้ ในคำแถลงนโยบายของรัฐบาลที่กล่าวไว้ว่า ในการรักษาความสงบ สุขของบ้านเมืองนั้น ถ้าหากว่ารัฐบาลมีความ จำเป็น ต้อง ใช้มาตรการ รุนแรงอย่างใด ๆ บ้าง แล้วรัฐบาลก็ขอความกรุณาอย่าไปคิด ว่าเป็นการ ไม่ ถูก ต้อง หรือ ว่าเป็น การ กลั่น แกล้งที่จะหาทางใช้อำนาจ ในข้อนี้กระผมคิดว่า ในนโยบายที่เขียนไว้นี้ ไม่ได้ คิดเช่นนั้น

นโยบายที่เขียนไว้นี้เป็นเรื่อง ปราบปราม ผู้ กระทำผิดต่อกฎหมาย ผู้ที่เป็นภัยต่อสังคม อย่างนี้จำเป็นเหลือเกินที่จะกระทำรุนแรงถ้า ไม่รุนแรงหรือไม่เอาจริงเอาจริงแล้วก็ ไม่มี ทางที่จะเข้าไปสู่ความสงบเรียบร้อย ได้ ท่านก็คงทราบอยู่ว่าแม้แต่ใน กรุงเทพฯ นี่ เอง บนรถเมล์ยังจี้ขโมยกัน นี่เราจะเห็น ได้ชัดว่าถ้าหากว่าหย่อนยาน หรือว่า ไม่เอา กันรุนแรงจริง ๆ แล้วก็เป็น ปัญหาใหญ่จะ ยุ่งยากไปใหญ่ เพราะฉะนั้นทางกระทรวง มหาดไทยก็ ขอ รับรองว่า การใช้มาตรการ รุนแรงนั้นคงจะไม่ได้ไปใช้ในการกดขี่ข่มเหง หรือว่าหาทางในการที่จะทำแต่ผู้ที่มีความคิด ความเห็นในทางการเมืองไม่ตรงกัน เพราะ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านก็ตอบรับไปแล้ว ว่า แม้แต่กฎหมาย คอมมิวนิสต์ยังยกเลิก ได้ เพราะฉะนั้นปัญหาที่จะ รุนแรง กระทบ กระ เทือนไปในระหว่างวงการเมืองหรือ ว่ากลุ่ม คนที่เป็นธรรมอยู่แล้ว รับรองว่าทางกระทรวงมหาดไทยจะไม่เป็นเครื่องมือ ให้ใคร ในการทำอย่างนี้เด็ดขาด ก็เห็นจะมีเท่านี้ เท่าที่สอบถามมาถึงแต่เข้า ก็ขอเรียนเท่านี้ ครับ

พลตรี ศิริ สิริโยธิน (รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธาน ที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เนื่อง จากได้มีสมาชิกมีความสงสัยในนโยบายที่ว่า

การได้รับสิทธิโดยสารรถประจำทางทุกสายนั้นเกรงไปว่ารัฐบาลไม่สามารถจะกระทำได้ กระผมจึงใคร่ขอประทานกราบเรียนชี้แจงเพื่อให้บรรดาท่านผู้มีเกียรติได้มีความเข้าใจในเรื่องเหล่านี้ เนื่องจากว่านโยบายของรัฐบาลนั้น นอกจากจะยกกระดับรายได้ของประชาชนแล้วยังจะได้จัดสวัสดิภาพและความช่วยเหลือแก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยอีกด้วย เพราะฉะนั้นรถประจำทางนี้รัฐบาลนี้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งจำเป็นสำหรับผู้มีรายได้น้อยที่จะเดินทางไปประกอบธุรกิจประจำวัน เพราะฉะนั้นการจัดให้ผู้มีรายได้น้อยหรือต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทโดยสารโดยไม่เสียค่ารถนั้น จึงรู้สึกว่าเป็นการได้ประโยชน์ และเป็นการช่วยเหลือแก่ผู้มีรายได้น้อยโดยตรง เพราะฉะนั้นด้วยเหตุนี้เอง การที่จะกระทำงานสิ่งนี้ให้สำเร็จได้นั้นโดยยึดหลักการที่ว่า เราจะให้ผู้มีรายได้น้อยต่ำกว่า ๑,๐๐๐ บาทได้โดยสารรถประจำทางโดยไม่เสียค่าโดยสารนั้น ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วย ๒ ประการ ประการที่ ๑ ก็คือวิธีการ ในด้านวิธีการนั้น กระทรวงคมนาคมจะได้รับจัดสัมปทานรถเสียใหม่ โดยที่ว่าในขณะนี้ ชักตัวอย่างในนครหลวงนี้เป็นต้น ได้มีสัมปทานรถเมล์หลายบริษัท หลายสายตั้งที่ท่านผู้มีเกียรติได้ทราบอยู่แล้วว่า การให้สัมปทานนั้นบางที่ก็มีการมือใครยาวสาวได้สาวเอา บางสายก็ได้กำไร เพราะ

ได้เส้นทางที่เต็มไปด้วยประชาชนสัญจรไปมา บางสายก็เต็มไปด้วยความอึดอัดคับคั่งสนผ่านไปเส้นทางที่ไม่ค่อยมีประชาชนจะสัญจรไปมา บางสายก็ต้องกั้นหน้าขาดทุน บางสายก็เก็บโกยแต่ผลประโยชน์อย่างเดียวยากในการที่จะจัดเฉลี่ยหรือในการที่จะปรับปรุงให้ได้ระดับเดียวกันได้ ซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังมาจนถึงทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระทรวงจะต้องทำก็คือ ปรับปรุงสัมปทานเสียใหม่ รวมสัมปทานรถเมล์ในเขตนครหลวงนี้ให้เหลือเพียงบริษัทเดียวเพื่อจะได้ปรับระดับมาตรฐาน จะกระทบกระเทือนเจ้าของรถเมล์สายใดซึ่งได้แสวงผลประโยชน์อยู่อย่างมากในขณะนี้เราจะไม่คำนึงถึงเป็นอันขาด จะคำนึงถึงอย่างเดียวว่า เราจะปรับปรุงเรื่องรถเมล์นี้ให้เกิดประสิทธิภาพในการบริการแก่ประชาชน เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่หนึ่ง นอกจากจะรวมบริษัทรถเมล์มาเป็นบริษัทเดียวแล้ว เราจะปรับปรุงคุณภาพในตัวรถเมล์ที่รับผู้โดยสารและจะให้มีการเพิ่มรถให้เพียงพอแก่ผู้โดยสารเป็นประการที่สอง นอกจากนั้นการที่จะทำให้สำเร็จอย่างนี้ได้นั้นลำพังแต่กระทรวงคมนาคมอย่างเดียวมันหาจะสำเร็จลงได้ไม่ จะต้องได้รับความร่วมมือจากนครหลวงในการเรื่องการปรับปรุงจราจร อย่างเช่นถนนบางสายที่มีความเหมาะสม เมื่อรัฐบาลนี้ถือว่าการบริการรถเมล์นี้เป็นเรื่องสำคัญ ประ-

โยชน์ทั้งประชาชนผู้น้อย และ ประโยชน์ทั้งทางเศรษฐกิจด้วยแล้ว เราจะขอปรับปรุงร่วมมือกับทางจราจร ถนนบางสายซึ่งมีเส้นทางพอที่จะให้จัดเฉพาะ รถเมล์เดินได้ในเลนนั้นหรือในทางนั้นเราจะให้จราจรจัดเส้นทางหรือสายเส้นทางเดินเฉพาะรถเมล์เพื่อให้รถเมล์นั้นมีความสะดวกไม่ชักช้าไม่คับคั่ง และนอกจากนั้นจะปรับปรุงเรื่องที่จะจอดรถเสียใหม่ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพ จะเห็นว่ารถจอดอยู่เกาะกะสองข้างทางไม่ว่าจะเป็นการซ่อมรถไม่ว่าจะเป็นการจอดทิ้งรถประการต่างๆ เหล่านี้เป็นการกีดขวางทางจราจรเป็นอย่างมาก ในเรื่องนี้เราจะต้องปรับปรุงร่วมมือกับทางจราจรเพื่อให้ความสะดวกในเรื่องนี้เมื่อรถเมล์ได้มีความสะดวกในบริการในตัวของตัวเองประการหนึ่ง และในการจราจรตลอดไปร่งไปอีกประการหนึ่งแล้ว ก็ทำให้มีผู้นิยมในการที่จะขึ้นรถเมล์มากขึ้น สำหรับผู้โดยสารที่จะมีสิทธิในการที่จะโดยสารฟรีนั้นเราจะ ออกบัตรให้ โดยจัดสถานที่สำหรับ ทำบัตร รายได้ของ ประชาชนผู้มีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท อย่างเช่นถ้าเป็นของหน่วยราชการก็จะให้ราชการรับรอง และกรอกข้อความนั้นไว้แล้วจะออกบัตรให้โดยกำหนดอายุเวลา หรือถ้าเป็นบริษัทเอกชนใด ๆ ก็จะได้มากรอกข้อความถึงรายได้ของตนโดยมีผู้รับรอง ถ้าแจ้งความเท็จก็ถือว่าร่วมกันร่วมมือในการ กระทำ ความผิด

เพราะฉะนั้น สิ่งนี้ก็จะทำให้ผู้ที่โดยสารฟรีนั้นมีบัตร ประจำตัวของตัวเอง และทางรัฐบาลก็จะให้ทราบจำนวนว่า จำนวนผู้มีบัตรที่จะโดยสารฟรีนั้นเป็นจำนวนเท่าไร ตลอดจนจำนวนนักเรียนด้วย เพราะฉะนั้น สิ่งนี้เป็นวิธีการที่จะปฏิบัติและจะได้ศึกษาว่าการที่ให้ผู้โดยสารฟรีนั้น รถเมล์ที่ดำเนินการนั้นจะต้องสูญเสียรายได้ไปเท่าไร และทางกรมจะต้องศึกษาว่าการบริการดำเนินการในด้านรถเมล์นั้นจะลงทุนเท่าไร และผู้โดยสารเท่าไร เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะให้การสนับสนุนเพื่อให้บริษัทรถเมล์พออยู่ได้ที่ได้กำไรโดยพอสมควรโดยประการนี้ประการที่สอง เรื่องการเงินความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นได้นั้นเกิดจากการเงินจำเป็นที่จะต้องมีการเงินในการที่สนับสนุนให้ความช่วยเหลือแก่บริษัทรถเมล์ที่จะดำเนินการนั้นโดยพอสมควร เรื่องการเงินนี้เมื่อเป็นนโยบายของรัฐบาลและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็ได้ให้ความรับรองแล้วว่า สามารถที่จะหาเงินมาชดเชยในเรื่องนี้ได้เมื่อวิธีการที่เราดำเนินการไปได้รับการคุ้มครองประการที่หนึ่ง และเรามีการเงินที่จะสนับสนุน ยิ่งพอเป็นประการที่สอง กระผมก็เชื่อว่าการที่เราจะจัดให้ผู้มีสิทธิโดยสารรถเมล์ฟรี โดยสำหรับผู้มีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาทนั้นเป็นเรื่องที่กระทำได้ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เอง ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากว่าเราจัดสิ่งนี้ได้

สำเร็จ นอกจากจะเกิดประโยชน์แก่ผู้มีรายได้น้อยแล้วยังจะเกิดประโยชน์ในทางเศรษฐกิจตามมาเป็นอันมาก ทั้งที่ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพได้ทราบแล้วว่าเวลานี้ราคาน้ำมันแพงขึ้น และถ้าเราปล่อยปละละเลยให้การจราจรอย่างเช่นในเมืองหลวงเราขณะนี้ติดกับคั่ง นาที่หนึ่ง ชั่วโมงหนึ่ง การเผาผลาญน้ำมันโดยการจราจรกับ คั่งนั้นเป็นผลเสียทางเศรษฐกิจและเป็นการเสียในทางเงินไปอย่างมากมาย และถ้าหากว่าเราจะได้ปรับปรุงให้รถเมล์มีความสะดวก มีความปลอดภัยสามารถที่จะให้คนทุกชั้นนั่งร่วมกันได้โดย ความปลอดภัยและความสะดวกแล้ว กระผมมีความเชื่อมั่นว่าบรรดาผู้มีรายได้เกินกว่า ๑,๐๐๐ บาท เช่น ๒,๐๐๐ บาท ๓,๐๐๐ บาทที่ได้พยายามตะเกียกตะกายจะมีรถส่วนตัวเพื่อประโยชน์ในการที่จะส่งลูกไปโรงเรียนบ้างตัวเองจะไปทำงาน บ้างนั้นก็คงจะเลิกใช้รถยนต์ส่วนตัว กลับมาใช้บริการของรถเมล์ซึ่งเป็นการบรรเทาอย่างที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งได้กล่าวไว้แล้วว่าทำอย่างไรเราจะลดการพึ่งพิงซึ่งรถส่วนบุคคล เพราะฉะนั้นถ้าเรามีบริการรถเมล์สะดวกแล้วบุคคลทั้งปวงก็ไม่ต้องมีความกระตือรือร้นในการที่จะมีรถส่วนตัวให้มันเปลืองเงินและเสียเวลาอย่างมากมาย เพราะฉะนั้นเราจึงถือว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่จำเป็นที่จะต้องกระทำ ท่าน

ประธานที่เคารพ เราได้พูดกันถึงความยากจน เราได้พูดกันถึงความเหลื่อมล้ำต่ำสูงมากมายแล้ว และบัดนี้เราจะกระทำในสิ่งที่เราพอกระทำได้ เพื่อช่วยเหลือคนยากจนและผู้มีรายได้น้อย เพราะฉะนั้นมันถึงเวลาที่เราจะต้องเลิก และถึงเวลาที่เราจะต้องกล้ากระทำในสิ่งที่ช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อยและยากจนโดยทุกวิถี ไม่ได้มากเกินไปขอให้เริ่มต้น ขอบคุณ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่):
ท่านประธานที่เคารพครับ ผมสงสุข ภัคเกษม พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดเชียงใหม่ ผมได้พิจารณาคำแถลงนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรี แล้วก็มีความรู้สึกและชอบนโยบายของท่านนายกรัฐมนตรีที่ได้แถลง โดยเฉพาะพรรคที่สี่หน้า ๒ เรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่ไปตรงกับแนวความคิดของท่านหัวหน้าพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยที่ได้กล่าวไว้ คือท่านนายกรัฐมนตรีได้แถลงว่ารัฐบาลผสมนี้ตระหนักถึงปัญหาสำคัญที่ชาติบ้านเมืองของเรากำลังเผชิญอยู่ขณะนี้สังคมไทยกำลังอยู่ท่ามกลาง ความตึงเครียด เรากำลังเผชิญกับความแตกแยกซึ่งกำลังเริ่มปรากฏขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ ความแตกแยกขณะนี้นั้นมีความแตกแยกกันจริง คนไทยต่อคนไทยต้องจับอาวุธขึ้นประหัตประหารกันจริง เหตุการณ์ที่เราวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ในขณะนี้คือกลัวว่าถ้าหาก

เกิดสิ่งร้ายๆ ให้แนวความคิด หรือการปฏิบัติ
ให้คนไทยต่อคนไทย ต้องแบ่งต้องแยกกัน
ออกเป็นสองฝ่ายสองฝ่ายจับอาวุธเข้าประหัต
ประหารกันเพิ่มขึ้นมาแล้ว ความวิบัติที่จะ
เกิดขึ้นกับชาติบ้านเมืองและประชาชนคน
ไทยก็จะถึงที่สุดละในที่สุด ความตระหนก
และความเป็นห่วงใยของท่านนายกรัฐมนตรี
ในคราวนี้ผมต้องขอชมเชย แต่ผมก็อยาก
จะเรียนให้ท่าน ประธานที่เคารพและท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายได้ทราบว่านโยบาย
ของท่านทั้งหมดที่ท่านเขียนออกมาและชี้ชัด
ออกมาแล้ว ท่านกำลังที่จะดำเนินการและจะ
พูดอย่างกล้าหาญแสดงความกล้าหาญออกมา
ว่าท่านกำลังจะแบ่งแยกคนไทยออกเป็นสอง
ฝ่ายอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น เหตุการณ์ที่ท่านบอก
กับสภาแห่งนี้บอกกับประชาชนคนไทย ทั้ง
ชาติว่าท่านตระหนักท่านเป็นห่วง แต่นโยบาย
ของท่านทั้งหมดนี้กำลังที่จะแบ่งแยกคนไทย
ออกเป็นสองฝ่ายสองฝ่าย ท่านกำลังก็ดักจับชาว
ชนบทซึ่งเป็นประชาชนคนไทย ส่วนใหญ่ให้
หนีห่าง ออกจากกลุ่มของพวกเขา ท่านไปทุกที่
ท่านแยกว่านี่คือคนในเมืองใหญ่เมืองหลวง
ท่านแยกว่านั่นคือชาวชนบท ท่านสมาชิกผู้
มีเกียรติทั้งหลายสมาชิกที่มานั่งในสภาแห่งนี้
ชาติอื่นหรือหรือนี่ ผมมีความเชื่อมั่นว่าท่าน
ทั้งหลายมีความมั่นใจ ท่านทั้งหลายมีความ
สำนึกที่ดีต่อสิ่งที่ประชาชนในชนบทได้ให้
ความไว้วางใจท่านเหมือนผม ผมมีความ

เศร้าสลดใจในสิ่งที่รัฐบาลของท่าน นายกรัฐมนตรี กำลังจะปฏิบัติไป ว่าท่านจะ
อำนวยความสะดวกทุกสิ่งทุกอย่างให้กับคน
ที่เป็นทวดตาในเมืองหลวงและเมืองใหญ่ๆ
ท่านจะทอดทิ้งและสร้างความหวังให้กับ
ประชาชนส่วนใหญ่ของชาติในชนบทให้
มากยิ่งขึ้น ไปรังแกเขาทำไม ท่านหม่อม
ราชวงศ์ถนัดถนที่รัก ไปรังแกเขาทำไม
เขาจมอยู่ในความทุกข์ จมอยู่ในความหวัง
ว่าวันหนึ่งจะมีใครขึ้นมาช่วยเขา แต่เสร็จ
แล้วก็ท่านกำลังซ้ำเติมเขาหนักลงไปอีก
ท่านบอกว่าคนในเมืองหลวงนั้นใน ๖ เดือน
ท่านจะดำเนินการที่จะให้คนในเมืองหลวงนั้น
ได้มีอาคารสงเคราะห์เพิ่มขึ้นอีก ๒๐,๐๐๐
หน่วย ท่านจะให้คนในเมืองหลวงมีรายได้
ที่แน่นอน ท่านจะให้การรักษาพยาบาลฟรี
โรงเรียนฟรี ตำราฟรี ขนรถโดยสารฟรี
อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้ ท่านเป็นห่วงอย่าง
เดียวว่าคนในเมืองทวดตาเมืองหลวงเมือง
ใหญ่นี้ จะอยู่กันอย่างไร แล้วคน ๘๕
เปอร์เซ็นต์ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของชาติซึ่ง
ท่านก็ยอมรับว่าไรชาวนานั่นอยู่ในชนบท
กำลังเดือดร้อน ท่านเคยคิดไหม นโยบาย
ของท่านได้บ่งระบุไปไหมว่าท่านจะช่วย
เหลือในตำบลชลประทาน จะช่วยเหลือใน
ด้าน การ ขาดที่อยู่อาศัย และที่ ทำ มา หา กิน
ท่านไม่ได้ชี้ชัด ท่านบอกว่าท่านจะผันเงิน

ออกไปสู่ชนบท ผันเงินไปในระบบของ
นายทุนธนาคาร ผันเงินทุกกัอย่างทีเงิน
ท่านถูกผันออกไปสู่ชนบทนั้น บรรดาออก
เบี้ยทั้งหลายไหลทะลักเข้ามาสู่ในอุ้งมือของ
ท่านและพวกท่าน นี่หรือคือ สิ่งที่ท่านมี
เจตนาดีที่จะช่วยชาวชนบท.....

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายส่งสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ขอขอบพระคุณครับ ขอขอบ
พระคุณต่อความสำนึกของผู้แทนราษฎรที่
ประชาชนในชนบทเลือกเข้ามา ขอขอบ
พระคุณเสียงปรบมือ ท่านประธานที่เคารพ
ผมอยากจะขอเรียนท่านประธานว่า นโยบาย
ที่ท่านจะช่วยชาวเมืองหลวงและคนในเมือง
ใหญ่ ๆ นั้น ผมอยากจะถามว่าท่านจะจัด
การอย่างไรกับที่ดินสำหรับทำมาหากินของ
ประชาชน ในเมื่อท่านก็บอกว่าเรื่องที่ดิน
ป่าสงวนนั้นราชการเขาก็ทำไปแล้ว ท่าน
นั่งอยู่ในห้องเย็นที่กรุงเทพมหานคร ท่าน
รู้หรือเปล่าว่าสงครามซึ่งที่ทำมาหากินกำลัง
จะเกิดขึ้นแล้ว ในเรื่องชลประทาน ท่าน
บอกว่าท่านจะให้สภาพตำบลจัดเงินไปช่วย
เหลือในเรื่องชลประทานและสร้างฝาย ท่าน
ทราบไหมว่าขณะนี้ชาวชนบทในเขตอำเภอ
ต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ ยกให้ได้ว่า
อำเภอ สันป่าตองกำลังที่จะเรียกร้องและ
ดำเนินการต่อสู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน
สหพันธ์ที่ว่าใหญ่ยิ่งที่สุดในประเทศไทยนั้น

นะไม่ได้ใหญ่ยิ่งไปกว่าสหพันธ์ที่เราสร้าง
ร่วมกันมาที่อำเภอสันป่าตอง สมาชิก ๓
หมื่นกว่าคนกำลังจะต่อสู้ในทุกวิถีทางที่จะ
ให้รัฐบาลเร่งเปลี่ยนแปลงชลประทานราษฎร
ซึ่งเขาทำกันมาด้วยมือ ด้วยความเห็น
เห็น้อยลำบากยากแค้นตั้งแต่สมัยป่าคาทวด
มาจนถึงวันนี้ เขาลำบากลำบากกันมาหลาย
ชั่วคนแล้ว ผลประโยชน์จากผลผลิตที่ชาว
ไร่ชาวนาได้สร้างสมกันมานั้นไปตกอยู่ใน
มือของพวกท่านที่ประกอบกันเป็นรัฐบาล
ชุดนี้ละ ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาล
ทำไมไม่บอกว่าจะเปลี่ยนแปลง จะโอน
ชลประทานราษฎรทั้งหมดที่ประชาชนทำ
กันมานั้นนะให้เป็นชลประทานหลวงเสียที
ให้รัฐบาลรับภาระไปซี ผลประโยชน์ของ
เขาเก็บกินกันมาเป็นเวลานานแล้ว สังคม
ในเมืองหลวงในเมืองใหญ่ ๆ เอารักเอา
เปรียบเขามานานจนเกินไปแล้ว ท่าน
ประธานที่เคารพ กรุณาเขาเถิด กรุณา
ชาวชนบทผู้ทุกข์ยากผู้ต่ำต้อยน้อยหน้าเหล่านี
นั้นเถิด ท่านอย่ามาสร้างความหวังที่ลวง
ลม ๆ แล้ง ๆ ขึ้นมาเลย เรื่องบุญ ผม
ไม่เห็นใครจะพูดถึงเลย ท่านนายกรัฐมนตรี
ท่านก็พูดเสียยาวยืต ออกมายืดเวลาในการ
อภิปรายของสมาชิกตั้งแต่เช้าซึ่งเป็นกลเม็ด
ทางการเมืองของท่านอีกประการหนึ่งที่จะ
ตัดเสียงของผู้อภิปรายซึ่งเป็นสมาชิกในสภา
ที่ไม่เห็นด้วยกับท่าน ท่านไม่เคยพูดเลยว่า

จะแก้ไขปัญหานี้มาให้แก่ประชาชนอย่างไร
ประชาชนต้องซื้อปุ๋ยจากต่างประเทศ ที่
ท่านให้เครดิตในการกู้เงินจากพ่อค้าไปกัก
ตุนปุ๋ยนำมาขายให้แก่ชาวนาไทยในราคาที่
แพง แพงยังไม่พอ เอาดินปนเข้าไปขาย
หลอกชาวนาอีก เขาทุกข์เขายากเขาลำบาก
ลำบาก รังแกอะไรเขามากนัก ท่านก็เป็น
รัฐบาลแล้วท่านก็ยังบอกว่าท่านจะผันเงิน
ไปสู่ชนบทเพื่อจะเก็บดอกเบี้ยเข้าพกเข้าห่อ
เข้าธนาคารของท่าน ท่านนายกรัฐมนตรี
ที่รักขอประทานโทษท่าน ประธานที่เคารพ
ในเรื่องปัญหาใจผู้ร้าย...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๒
นาทีแล้วนะครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ครับ ปัญหาใจผู้ร้าย แค่นี้
นี้ผู้ใหญ่นะครับ ท่านช่วยได้ไหมพวก
นี้ เป็นกำลังของทางราชการอย่างดี ท่าน
หลอกหลวงเขามาตลอดเวลา ช่วยให้เรา
เงินเดือนสัก ๑,๐๐๐ บาทได้ไหมท่าน
นะ ผู้ใหญ่นะครับ ได้สัก ๖๐๐ บาทได้ไหม
ท่านนายกรัฐมนตรี ผมจะขอสรุปว่า ท่าน
ประธานครับ ขอนานทีเดียว ผมจะขอสรุป
ว่าผมนี้เคารพในชาตินิยม ในคุณวุฒิ ใน
วิสัยของท่าน ท่านเป็นสืบทอดทหาร ท่าน
เคยใช้ถ้าพูดกันกับจอมพลทหารคนหนึ่ง
ขณะนี้ไม่ได้อยู่ในเมืองไทยแล้ว สำหรับ
ผมนายสงสุข ภัคเกษม จากเชียงใหม่คนนี้

พลทหารเกณฑ์ครับ รู้จักรัฐชาติของคน
ที่ต่ำต้อยมากกว่าท่านมากนักแก่นายสิบอย่าง
ท่านนะ เป็นนายสิบที่มีชาตินิยม ท่าน
ประธานที่เคารพ ขณะนี้สิ่งที่ผมจะให้ความ
ห่วงใยต่อท่านนายกรัฐมนตรี ก็เหลือ
ประการเดียว ที่ผมจะสรุปก็คือว่า ท่าน
รู้ไหมว่ารัฐมนตรีร่วมคณะรัฐบาล ของท่าน
บางคน คือคนที่ท่านเคยดำเนินการเชิญ
จอมพลประภาส จอมพลถนอมมาขับไล่
จอมพล ป. พิบูลสงครามออกไปจากประ-
เทศ มีรัฐมนตรีต่างประเทศร่วมรัฐบาล
ของท่านในขณะนี้ ต้องถูกระเหิดไปอยู่
อเมริกาใต้ ท่านสามารถที่จะบอกได้ไหม
ว่าอายุอันยืนนาน ของรัฐบาลท่านนั้น
จะมีความมั่นคงใน ๑๘ ที่นั่งของท่านแค่
ไหน ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอ
สรุป.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมด
เวลาแล้วครับ

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) : ครับ ผมก็ขอขอบพระคุณ ท่าน
ประธานครับ ขอบพระคุณครับ

พันจ่าอากาศเอก ชูศักดิ์ ทาระคำ
(นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม พันจ่าอากาศเอก ชูศักดิ์ ทาระคำ
ส.ส. นครราชสีมา เขต ๓ ขอขอบ
พระคุณท่านประธานที่เคารพอย่างสูง กระ-
ผม พันจ่าอากาศเอก ชูศักดิ์ ทาระคำ ส.ส.

นครราชสีมา เขต ๓ แห่งพรรคพลัง
ชาติไทย กระผมได้ยกมือมาถึง ๒ รัฐบาล
ครับ ไม่เคยได้พบกับท่านประธานเลย
แล้วก็อยากจะขอว่า วันนี้ไม่ได้พูด ก็
เพราะว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดไป
หมดแล้ว กระผมจะขอปิดอภิปราย เพราะ
อภิปรายกันมาถึงประมาณ ๑๒ ชั่วโมง
แล้ว ถ้าใครเห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
ครับ

(สมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
ขอปิดอภิปรายใช่ไหม

พันจ่าอากาศเอก ชูศักดิ์ ทาระคำ
(นครราชสีมา) : กระผมขอเสนอปิดการ
อภิปรายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้
รับรองครบ ๒๕ คน

นายอ่ำ รongเงิน (พัลลวง) :
ท่านประธานครับ กระผมขอเสนอให้เปิด
การอภิปรายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยว
ครับ เป็นตอน ๆ เป็นช่วง ๆ ไปครับ
นี่เขาเสนอปิดนะครับ มีผู้รับรองถูกต้อง
มีท่านผู้ใดเสนอเปิดใหม่ครับ โปรดเสนอ

นายประยูรศักดิ์ กลายนเดชะ
(กรุงเทพมหานคร) : กระผมขอเสนอ
ให้เปิดอภิปรายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้
รับรองไหม

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น
อันว่ามีข้อเสนอให้ทั้งปิดการอภิปรายและ
เปิดการอภิปราย มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว
เพราะฉะนั้นผมขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า
ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรให้เปิดการอภิปราย
ต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
ผู้ใดเห็นว่า สมควรให้ปิดอภิปรายได้โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
รองเลขาธิการรัฐสภาบอกว่า ขอให้ยกมือ
อีกครั้งหนึ่งสำหรับผู้ที่เห็นสมควรให้ปิด
อภิปราย

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
(ราชบุรี) : เวลาเสนอปิดหรือเปิดก็ตาม
ให้ประกาศทุก ๆ ครั้งที่เสนอ ที่ข้าพเจ้า
สังเกตมา ไม่ประกาศ ลงมติใด ๆ ก็ตาม
ให้ท่านประธานประกาศก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยัง
ไม่เสร็จธุระจะไปประกาศอย่างไรครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์
(ราชบุรี) : ไม่ใช่ เสร็จก่อน เช่นปิด
เท่าไร ไม่ปิดเท่าไรหรือเห็นด้วยเท่าไร--

ไม่เห็นด้วยเท่าไร เจ้าหน้าที่ได้บอกข้าพเจ้าว่า มันยุ่งเหยิงทุกวันนี้ เพราะบางทีมีคนยกมือแล้วอีก แล้วก็ยกผลุบ ๆ โผล่ ๆ บางทีไม่รู้ ก็เอาใหม่ เจ้าหน้าที่ก็นับไม่ทันนี้ เจ้าหน้าที่มาบอกเพื่อความเรียบร้อย เวลาลงมติเห็นด้วยเท่าไร ประกาศไปเลยไม่เห็นด้วยเท่าไร หรือไม่ชอบ เพื่อความใสสะอาด เดินออกคนละข้างเลย ถึงจะแน่นหรือจะใช้วิธีอื่นก็ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ยื่น ถ้าอย่างนั้นเอาใหม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เปิดการอภิปรายต่อไป ขอได้โปรดยืนขึ้น

(มีสมาชิกยืนขึ้น ๑๒๘ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ปิดการอภิปรายได้ ขอได้โปรดยืนขึ้น

(มีสมาชิกยืนขึ้น ๑๓๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดการอภิปรายได้ ต่อไปนี้เราจะได้เตรียมลงมติ ก่อนที่จะลงมติผมขอเชิญท่านสมาชิกทั้งหลายที่อยู่นอกห้องประชุม โปรดเข้ามาในห้องประชุมทุกท่าน และท่านผู้ใดมาแล้วไม่ได้ลงชื่อ โปรดไปลงเสียด้วย เจ้าหน้าที่โปรดนับจำนวนสมาชิกที่อยู่ในที่ประชุมนี้ว่ามีทั้งหมดเท่าไร ท่านสมาชิกทั้งหลายโปรดกรุณานั่งประจำที่นะคะ

นายปรีญา จูฑามาศย์ (กระบี่): ผมขอเรียนถามว่าท่านจะลงคะแนนเสียงในวันนี้ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถึงในวันนี้ครับ

นายปรีญา จูฑามาศย์ (กระบี่): ท่านจะลงหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันสิทธิของผม ถึงเวลาที่รู้เองครับ ประเดี๋ยวรู้เองครับ เรื่องของผมเอง ๆ

นายปรีญา จูฑามาศย์ (กระบี่): คือท่านประธานชี้ให้คนพูด ๒ ครั้งก็มีครับ เคียวจะลงคะแนนผิด

(เจ้าหน้าที่ได้นับจำนวนสมาชิกในที่ประชุมเสร็จแล้วเสนอต่อประธาน สภา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประกฏว่าท่านสมาชิกทั้งหมดที่มาประชุมและลงชื่อไว้จำนวน ๒๖๕ ท่าน และที่ปรากฏอยู่ในห้องประชุมในขณะนี้ก็ ๒๖๕ ท่านเช่นเดียวกัน

ต่อไปจะมีการลงมติตามความในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๔ ซึ่งมีบทบัญญัติไว้ว่ามติให้ความไว้วางใจต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม ก่อนที่จะดำเนินการ ผมใคร่เรียนต่อที่ประชุมและทำความเข้าใจด้วย คือว่ามีท่านสมาชิกหลายท่านเริ่มตั้งแต่คุณส่งสุข เป็นต้น ตั้งแต่เมื่อวานนี้เรื่อยมา มีของ

คุณส่งสุข ภักเกษม คุณพินิจ จันทรสุรินทร์
คุณประเทือง กำประกอบ คุณฤทธิ์
อินทนนท์ คุณสมหวัง ศรีชัย ญาติทิพย์ ๕
รายนี้มีความประสงค์และข้อความเหมือนกัน
คือว่าขอให้ใช้ข้อบังคับการประชุม
สภาข้อ ๕๘ โดยอาศัยอำนาจเสนอตามข้อ
บังคับข้อ ๑๓๗ แต่โดยเหตุที่ไม่มีสมาชิก
ท่านใดเสนอให้ใช้ข้อบังคับข้อ ๕๘ เพราะ
ฉะนั้นญาติทิพย์ ๕ ท่านที่เสนอมานี้ก็ไม่มี
ประโยชน์อะไร และผมก็จะต้องดำเนินไป
ตามข้อบังคับข้อ ๕๘ กล่าวคือลงคะแนน
โดยเปิดเผย เพราะฉะนั้นความประสงค์
และเจตนาผมคิดว่าตรงกันทุกฝ่าย ทุกท่าน
เชิญคุณส่งสุข

นายส่งสุข ภักเกษม(เชียงใหม่):
ผม ส่งสุข ภักเกษม พรรคประชาธิปัตย์
จากเชียงใหม่ครับ ท่านประธานครับ ผม
อยากที่จะไต่ถามเวลาในการที่จะเรียนต่อ
ท่านประธานที่เคารพถึงเหตุผลในการที่ต้อง
เสนอญัตติเข้ามาในลักษณะนี้...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ผม
คิดว่าไม่ต้อง มันก็ตรงกันหมดแล้วครับ

นายส่งสุข ภักเกษม(เชียงใหม่):
ครับ ผมมีเหตุผลที่จะกราบเรียนท่านประธาน
ครับ ผมมีเหตุผลที่จะกราบเรียนท่านประ-
ธานอีกสักเล็กน้อย เพราะว่าเหตุการณ์ที่
มันผ่านมานี้ครับ ท่านประธาน มันเป็น
เหตุผลที่ท่าน ประธาน และ ท่านสมาชิกผู้มี

เกียรติทั้งหลายนี้ก็คงจะได้ทราบกันโดยทั่ว
ไปแล้วว่าสภาเรานี้ถูกตำหนิวิพากษ์วิจารณ์
จากประชาชนโดยทั่ว ๆ ไปโดยเฉพาะสื่อ-
สารมวลชนนี้ไปในทางที่ลบในฐานะที่ผม
เป็นสมาชิกของรัฐสภาแห่งนี้ คนหนึ่งก็มี
ความรู้สึกว่าตัวเองนี้กระทบ กระเทือนไป
ด้วย เพราะฉะนั้นการที่ผมเสนอญัตตินี้เข้า
มาก็เพื่อที่จะได้ให้ประชาชนสื่อสารมวลชน
ทั้งหลาย ได้มีโอกาสเห็น ได้มีโอกาสรับรู้
ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เขาเลือก
เข้ามานั้นได้ทำหน้าที่ของเขาด้วยความ
สุจริตยุติธรรมอย่างไร เพราะฉะนั้นผมจึง
กราบเรียนต่อท่านประธานว่าเมื่อผมได้
เสนอญัตติเข้ามาเช่นนี้ ผมก็อยากที่จะให้
และผมเน้นด้วยว่า ขอให้มีการลงคะแนน
แบบขานชื่อเพราะฉะนั้นการแสดงออกมา
เรียกชื่อสมาชิกและขานชื่อสมาชิกแล้วให้
บอกมติของตัวเองออกไปเช่นนี้ผมมีความ
เข้าใจว่าในลักษณะอย่างรัฐบาลชุดนี้ที่ขอ
ความไว้วางใจในขณะนั้นก็เป็นรัฐบาลซึ่ง
ผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานที่เคารพไป
เมื่อสักครู่นี้แล้วว่า โดยโครงสร้างของ
รัฐบาลชุดนี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ละครับ เอาละ ไม่ต้อง ๆ

นายส่งสุข ภักเกษม (เชียงใหม่):
ครับ ผมเข้าใจ ผมขอนิดเดียวครับท่าน

ประธาน เพราะว่าโดยโครงสร้างของรัฐ-
บาลชุดนี้เป็นโครงสร้าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี
อะไรแล้วนี้ครับ ก็ตรงเจตนาเหมือนกัน
หมดแล้วนี้ อย่าให้เสียเวลาเลยครับ

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : มิได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณา
ครับ

นายสงสุข ภักเกษม (เชียงใหม่) : มิได้ครับ ผมต้องการให้ท่าน
ประธานได้บอกกับที่ประชุมว่าท่านประธาน
จะได้ยึดถือแนวปฏิบัติอันนี้ตลอดไป เพื่อ
จะให้ประชาชนนี้หายความแคลงใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา
ละ ขอบคุณ คืออย่างนั้นครับ ข้อบังคับ
ข้อ ๕๕ (๓) นี้ เป็นการออกเสียงลง
คะแนนโดยเปิดเผย ส่วนวิธีการนั้นก็ถือว่า
จะได้เรียกชื่อสมาชิกตามลำดับอักษร ชื่อให้
ออกเสียงลงคะแนนเป็นรายบุคคลไป ผมก็
จะได้ให้ท่านเลขาธิการรัฐสภาได้เรียกชื่อตั้ง
แต่หมายเลข ๑ ถึงหมายเลข ๒๖๕ ซึ่ง
ขณะนี้มาประชุมเพียง ๒๖๕ ท่าน เมื่อ
ท่านเลขาธิการ รัฐสภา ได้เรียกชื่อท่านสมา-
ชิกผู้ใดแล้ว ท่านก็มี ๓ วิธีที่จะแสดง
เจตนา ถ้าหากว่าท่านไว้วางใจรัฐบาลก็
เปล่งเสียงระบุว่า ไว้วางใจ ถ้าไม่ไว้วาง
ใจก็บอกว่า ไม่ไว้วางใจ หรือถ้าไม่ออก

เสียงก็บอกว่า งดออกเสียง หวังว่าคงจะ
เป็นที่เข้าใจนะครับ คุณสถาปน อะไรอีก
ล่ะ

นายสถาปน ศิริจันทร์ (สกลนคร) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผมนายสถาปน
ศิริจันทร์ จังหวัดสกลนคร เนื่องจากการ
ประชุมคราวที่แล้ว สร้างปัญหายุ่งยากใน
การนับคะแนนจน เป็นเหตุให้เลขาธิการรัฐ
สภาต้องยื่นใบลาออกโดยกะทันหัน เพื่อ
กันความครหาอันนี้ และเพื่อเป็นเกราะป้องกัน
ข้าราชการประจำ เจ้าหน้าที่ของรัฐสภา
ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ จะถูกข้อครหา
กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภา
ให้กรุณาตั้งกรรมการ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้
แทนราษฎรนี้จากหลาย ๆ พรรคไปเป็น
กรรมการนับคะแนนเสียก่อน แล้วจึงให้มี
การลงมติ กระผมเห็นว่าจะเป็นเรื่องที่เรียบ
ร้อยสะดวกดีกว่า ขอประธานกราบเรียน
เพื่อพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผม
เตรียมไว้แล้วครับ ทางด้านท่านสมาชิก
โปรดกรุณาเข้าใจนะครับ คือว่าถ้าเรียกถูก
ชื่อท่านเมื่อไร ท่านก็ระบุอย่างที่คุณ
เรียนเมื่อครั้งนี้นะครับ ไว้วางใจ ไม่ไว้วาง
ใจ และงดออกเสียง ตามเจตนาของท่าน
แต่ละท่าน ส่วนกรรมการนั้นผมก็ได้เตรียม
ไว้แล้ว จะได้เชิญกรรมการจากพรรคต่าง ๆ
พรรคละ ๑ ท่านเป็นจำนวน ๘ ท่านด้วย

กัน กรรมการทั้งเจ็ดหน้าที่ได้เตรียมแบบฟอร์มไว้เสร็จแล้ว ก็มีรายชื่อเสร็จ และก็มีช่อง ๓ ช่อง แสดงถึงว่าออกเสียง ไว้วางใจ หรือไม่ไว้วางใจหรือว่างคออกเสียงนะครับ สำหรับท่านกรรมการนั้น ถ้าหากว่ามีสมาชิก ออกเสียงว่า ไว้วางใจก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ (ถูก) ถ้าหากว่าออกเสียงไม่ไว้วางใจก็ × (กากบาท) ถ้าหากว่างคออกเสียงก็ทำเครื่องหมาย ○ (วงกลม) นี่เป็นหน้าที่ของกรรมการนะครับ เมื่อผมได้เชิญท่านกรรมการมาแล้ว ก็จะได้มีการแจกแบบฟอร์มอย่างที่ผมได้เรียน ชี้แจงมานี้ สำหรับกรรมการนั้น ผมขอความกรุณาเชิญทั้งต่อไปนี้นะครับ ว่าที่ร้อยตรี สะเทือน तुละวรรณ นายพ่ายพ กาญจนารัตน์ นายชู อุ่นสมัย นายสมบูรณ์ บัณฑิต นายสันติ อรุโณทัย นายชิน ทองศิริ นายชัชวาลย์ ชมภูแดง และนายประคิษฐ์ เสริฐศรี ซึ่งจะเป็นกรรมการนับคะแนน

(กรรมการนับคะแนนเข้านั่งประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป ผมจะเรียนชี้แจงให้ครบถ้วนเลยนะครับ เมื่อท่านเลขาธิการ รัฐบาล ได้เรียก ชื่อครบ คือหมายความว่า ท่านสมาชิกทุกท่านได้ออกเสียงเรียบร้อยแล้ว กรรมการทุกท่านก็จะได้เช็ค ทบทวนซึ่ง กันและกัน ว่าทั้ง ๘ ท่านนี้ได้ทำเครื่องหมายถูกต้อง ตรงกันหมดหรือไม่ ถ้าหากว่าปรากฏว่าไม่ตรงกัน ก็

จะได้ปรากฏว่า เป็นท่านสมาชิกท่านใด กรรมการก็จะได้รับรายงานต่อเลขาธิการ รัฐบาลมาถึงผม ผมก็จะได้ทบทวนย้ำถามอีกครั้งหนึ่ง สำหรับท่านสมาชิกผู้หนึ่งซึ่งกรรมการลงเครื่องหมายต่างกัน ขอให้ทบทวนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่า ท่านมีเจตนาอย่างไร ก็จะไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ หรือว่างคออกเสียงก็แล้วแต่ถ้าหากว่าทั้ง ๘ ท่านนี้ตรงกันหมด ก็เป็นอันว่าเรียบร้อยไป กรรมการโปรดศึกษาให้เข้าใจนะครับ

นายบุญจะ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ผมอยากจะเรียนประธานสักกณิกหนึ่งว่าออกเสียงแล้ว ให้อยู่ในห้อง ประชุมก่อน อย่าเพิ่งออกไป ประเดี๋ยวออกแล้วมันจะวุ่นกันครับ ขอรับรองสมาชิกว่าออกเสียงแล้วก็ให้นั่งอยู่ที่ ประชุม จนกว่า จะเรียบร้อยเพื่อความเรียบร้อยนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรุณาน้อยนะครับเพื่อความเรียบร้อย เมื่อท่านทั้ง ๘ ท่านพร้อมแล้ว

นายเริ่มรัฐ จิตรภักดี (ศรีสะเกษ) : กระผมขออนุญาตนิดหนึ่งครับ อยากจะทราบว่า รายชื่อผู้ที่ ไม่ได้เข้าประชุมในวันนี้ ผม เริ่มรัฐ จิตรภักดี ส.ส. ศรีสะเกษ ถูกหนังสือพิมพ์ลงว่าไม่ได้เข้าประชุม ทั้ง ๆ ที่ผมนี้เป็นกรรมการนับคะแนน เพราะออกไปอยู่ข้างนอก แล้ว

เสียงก็ไม่มี วันนี้อาจจะแจ่มก่อนว่า ใคร
ไม่ได้เข้าประชุม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือ
อย่างนี้ เราเรียกชื่อตั้งแต่ คุณเหมือนจะเป็น
คุณหมอกกระแสนะ วงศ์ ละ เริ่มตั้งแต่
เบอร์ ๑ มา ได้มาหมดเลยจนถึง ๒๖๔
และท่านผู้ใดคือหมายความว่าขาด ๔ ท่าน
เมื่อตอนเรียกชื่อท่านผู้ นั้นก็ปรากฏเองว่ามี
ท่านผู้ใดไม่ได้มา

นายเริ่มรัฐ จิตรภักดี (ศรีสะเกษ) : จะแจ่มก่อนได้ไหม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตอน
นี้รู้สึกว่าจะเห็นว่าจะแจ่มยากครับ ประ-
เดี๋ยวทราบเองละครับ เริ่มต้นดำเนินการ
ได้ครับ ท่านเลขาธิการ ฯ

นายประสาธ ไชยะโท (ยะลา) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสาธ
ไชยะโท ยะลา กระผมใคร่จะขอเรียนตาม
ว่า ทางสภาฯ กระผมทราบว่าได้ส่งเครื่อง
ลงคะแนนเสียงอิเล็กทรอนิกส์ไฟฟ้ามาแล้ว ถ้า
หากว่าต่อไปนะครับ กระผมใคร่จะขอว่า
ต่อไปขอให้ติดตั้ง เพื่อเวลาลง คะแนน มัน
แน่นอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
เลขาธิการ ฯ รายงานผม กำลังเร่งรัดอยู่

นายประสาธ ไชยะโท (ยะลา) :
คือว่าถ้าลงคะแนนเสียงด้วยเครื่องอิเล็กทรอนิกส์
ไฟฟ้ามันแน่นอน อย่างรัฐสภาสวีเดนเขา

ใช้กัน ใครเห็นด้วยใช้สีเขียว ไม่เห็นด้วย
ใช้สีแดง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่าน
เลขาธิการรัฐสภาไปอ่านรายชื่อ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) : กระผมขออนุญาต
ขานรายชื่อท่านสมาชิกผู้แทนราษฎร ถ้าจะ
กรุณาท่านที่ไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ กระ
ผมขอประทานกราบเรียนว่า ท่านที่ไว้วางใจ
ขอได้โปรดกล่าวคำว่า วางใจ ส่วนที่ไม่ไว้วางใจ
นั้น ขอได้กรุณากล่าวว่า ไม่วางใจ
อันนี้เราปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญครับ ให้
ความไว้วางใจ หรือไม่ให้ความไว้วางใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรด
กรุณาพูดที่ไมโครโฟนด้วยครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) : กระผมขอประทาน
อนุญาตอีกครั้งนะครับ ขอได้โปรดท่าน
สมาชิกที่เคารพ พูดที่ไมโครโฟน นะครับ

๑. นายกระแสนะ วงศ์

นายกระแสนะ วงศ์ (ขอนแก่น) : ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒. นายการุณ โมฆิตสกุล

นายการุณ โขนิตสกุล (ระยอง):
วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๓. นายกำธร ลาซโรจน์

นายกำธร ลาซโรจน์ (ปัตตานี):
ผมกำธร ลาซโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรจังหวัดปัตตานี ขอไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๔. นายเกษม บุตรขุนทอง

นายเกษม บุตรขุนทอง (เพชร-
บูรณ์) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๕. นายเกษม สรศักดิ์เกษม

นายเกษม สรศักดิ์เกษม (ฉะ
เชิงเทรา) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๖. นายไกรสร ตันติพงษ์

นายไกรสร ตันติพงษ์ (เชียงใหม่) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๗. นายขุนทอง ภูผาเดือน

นายขุนทอง ภูผาเดือน (กาฬ-
สินธุ์) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๘. นายไชแสง สุกใส

นายไชแสง สุกใส (นครพนม):
พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ไชแสง
สุกใส ส.ส. นครพนม ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๙. นายคล้าย ละอองมณี

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา):
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๐. นายคำ คงจันทร์

นายคำ คงจันทร์ (สุรินทร์) :
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๑. หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(กรุงเทพมหานคร) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๒. นายแคล้ว นรปติ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) :
ท่านประธานครับ ผม แคล้ว นรปติ ไม่
ไว้วางใจครับ ตามมติของพรรคครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๓. นายจรูญ กมลเพชร

นายจรูญ กมลเพชร (ชัยภูมิ) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๔. นายจรูญ กุวานนท์

นายจรูญ กุวานนท์ (ปทุมธานี) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕. นายจรูญ ปราบริปูตลุง

นายจรูญ ปราบริปูตลุง (บุรี
รัมย์) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖. นายจรูญ วัฒนาก

นายจรูญ วัฒนาก (ราชบุรี) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๗. นายจำลอง วงษ์ทอง

นายจำลอง วงษ์ทอง (บุรีรัมย์) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๘. นายเจริญ คันธวงศ์

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพ
มหานคร) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๙. นายเจริญ ปราบณศักดิ์

นายเจริญ ปราบณศักดิ์ (ขอนแก่น) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๐. นายเจริญ เปรมฤทัยรัตน์

นายเจริญ เปรมฤทัยรัตน์ (นครราชสีมา) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๑. นายเจริญ หนูสง

นายเจริญ หนูสง (พัทลุง) : ข้าพเจ้า นายเจริญ หนูสง พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๒. นายฉิม ขอบธรรม

นายฉิม ขอบธรรม (กาญจนบุรี) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๓. นายเฉลิมชัย ทองตันไทรย์

นายเฉลิมชัย ทองตันไทรย์ (ลพบุรี) : กระผมเฉลิมชัย ทองตันไทรย์ พรรคพลังใหม่ จังหวัดลพบุรี ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๔. นายเฉลียว คิวังษ์

นายเฉลียว คิวังษ์ (นครพนม) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๕. พลเรือเอก หลวงชลธารพฤติโก

พลเรือเอก หลวงชลธารพฤติโก (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๖. นายชวน หลีกภัย

นายชวน หลีกภัย (ตรัง) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๗. นายชัชวาลย์ ชมภูแดง

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : กระผม นายชัชวาลย์ ชมภูแดง ส.ส. แห่งจังหวัดร้อยเอ็ด จากพรรคพลังใหม่ ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๘. พลโท ขาญ อังศุโชติ

พลโท ชาญ อังศุโชติ (กาญจนบุรี) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๙. นายชาญยุทธ สุทธิรักษ์

นายชาญยุทธ สุทธิรักษ์ (เลย) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๓๐. พลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ

พลตรี ชาติชาย ชุณหะวัณ (นครราชสีมา) : ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๓๑. นายชำนาญ ฝูค่อง

นายชำนาญ ฝูค่อง (ระยอง) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๓๒. นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์

นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์ (นครศรีธรรมราช) : กระผม ชำนิ ศักดิ์เศรษฐ์ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย จากนครศรีธรรมราช ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๓๓. นายชิน ทองศิริ

นายชิน ทองศิริ (สุราษฎร์ธานี) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๓๔. นายชู อุ่น สมัย

นายชู อุ่นสมัย (ร้อยเอ็ด) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๓๕. นายชูชีพ หาญสวัสดิ์

นายชูชีพ หาญสวัสดิ์ (ปทุมธานี) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๓๖. พันเอก ชูศักดิ์ ทาระกำ

พันเอก ชูศักดิ์ ทาระกำ (นครราชสีมา) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๓๗. นายชูลิน โคนันท์

นายชูลิน โคนันท์ (สตูล) :
ไว้ว่างใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๓๘. นายเชวง วงศ์ใหญ่

นายเชวง วงศ์ใหญ่ (เชียงใหม่) :
วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๓๙. นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์

นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์ (เพชร
บูรณ์) : ไม่ไว้ว่างใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๔๐. นายไชยศิริ เรืองกาญจนเศรษฐ์

นายไชยศิริ เรืองกาญจนเศรษฐ์
(อุบลราชธานี) : กระผม นายไชยศิริ
เรืองกาญจนเศรษฐ์ ส.ส. อุบลราชธานี
ไว้ว่างใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๔๑. นายณรงค์ บุษยวิทย์

นายณรงค์ บุษยวิทย์ (ชุมพร) :
ไว้ว่างใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๔๒. นายณรงค์ สุนทรวร

นายณรงค์ สุนทรวร (สมุทร-
สาคร) : ไม่ไว้ว่างใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๔๓. นายณัฐวุฒิ สุธิสสงคราม

นายณัฐวุฒิ สุธิสสงคราม (กรุง-
เทพมหานคร) : ไม่ไว้ว่างใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๔๔. นายตรงค์ สิงห์โตทอง

นายตรงค์ สิงห์โตทอง (ชลบุรี) :
ไว้ว่างใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๔๕. นายดาบชัย อัคราช

นายดาบชัย อัคราช (สกลนคร) :
ไว้ว่างใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๔๖. นายดำรง ลัทธพิพัฒน์

นายดำรง ลัทธพิพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๔๗. นายคิลก มะลิมาศ

นายคิลก มะลิมาศ (มหาสารคาม) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๔๘. นายดุสิต พานิชพัฒน์

นายดุสิต พานิชพัฒน์ (ลำปาง) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๔๙. ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นครราชสีมา) : ผม เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ นครราชสีมา พี่น้องทั้งหลายวางรัฐบาลมานานแล้ว มีสัปดาห์ละ ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๕๐. นายเต็ม สืบพันธุ์

นายเต็ม สืบพันธุ์ (อุดรธานี) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๕๑. นายถนอม แสงสุริยจันทร์

นายถนอม แสงสุริยจันทร์ (นครพนม) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๕๒. นายถวิล พวงสำลี

นายถวิล พวงสำลี (นครปฐม) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๕๓. นายถวิล พิมพ์หินทร์

นายถวิล พิมพ์หินทร์ (ร้อยเอ็ด) : กระผม นายถวิล พิมพ์หินทร์ พรรคเกษตรสังคม ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๕๔. นายถาวรณ ไชยสุวรรณ

นายถาวรณ ไชยสุวรรณ (นครราชสีมา) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๕๕. นายแถม ตีบุญมี

นายแถม ตีบุญมี (ขอนแก่น) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๕๖. นายทรงธรรม ปัญญาดี

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า จำสับเอก ทรงธรรม
ปัญญาดี จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อประเทศชาติ
และประชาชนจะมีรัฐบาล ไว้วางใจเต็ม-
ที่ครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๕๗. นายทวีศักดิ์ อับดุลบุตร

นายทวีศักดิ์ อับดุลบุตร (ปัต-
ตานี) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๕๘. พลเรือตรี ทหาร ขำหิรัญ

(พลเรือตรี ทหาร ขำหิรัญ (กรุงเทพ
มหานคร) ไม่อยู่ในที่ประชุม)

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๕๙. นายทอง ธนกาญจน์

นายทอง ธนกาญจน์ (กรุงเทพ
มหานคร) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๖๐. พันตรี ทองคำ เสมะกนิษฐ์

พันตรี ทองคำ เสมะกนิษฐ์ (ปรา
จีนบุรี) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๖๑. นายทองดี อีสราชีวิน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ข้าพเจ้า ทองดี อีสราชีวิน แห่งเชียงใหม่
ไม่ไว้วางใจอย่างยิ่ง

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๖๒. นายทองบักซ์ เพียงเกษ

นายทองบักซ์ เพียงเกษ (ขอนแก่น) : กระผมทองบักซ์ เพียงเกษ ไม่
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขา
ธิการรัฐสภา) :

๖๓. นายทองเส็ง ภูวิชัย

นายทองแสง ภูวิชัย (กาฬสินธุ์):
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๖๔. นายทองหยด จิตตวิระ
นายทองหยด จิตตวิระ (สุพรรณ
บุรี): วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๖๕. นายทินกร ปรีชพันธ์
นายทินกร ปรีชพันธ์ (ชัยนาท):
วางใจครับ.

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๖๖. นาวาอากาศโท ทินกร พันธุ์กระวี
นาวาอากาศโท ทินกร พันธุ์กระวี
(พิษณุโลก): ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๖๗. นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์
นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (ตาก):
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา):

๖๘. นายเทียนชัย อุทัยวงศ์
นายเทียนชัย อุทัยวงศ์ (เพชร
บูรณ์): ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๖๙. นายเทียม ไชยนันทน์
นายเทียม ไชยนันทน์ (ตาก):
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๗๐. นายธเนตร เอียสกุล
นายธเนตร เอียสกุล (หนองคาย):
วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๗๑. นายธวัช สุรินทร์คำ
นายธวัช สุรินทร์คำ (สุโขทัย):
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๗๒. นายธวัชชัย นามวงศ์พรหม
นายธวัชชัย นามวงศ์พรหม
(เชียงใหม่): วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๗๓. นายธาดา สงวนพงษ์

นายธาดา สงวนพงษ์ (กรุงเทพ
มหานคร): ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๗๔. นายนรินทร์สร รัตนไพฑูรย์

นายนรินทร์สร รัตนไพฑูรย์
(แม่ฮ่องสอน): ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๗๕. นายนิพนธ์ นาคกรทรรพ

นายนิพนธ์ นาคกรทรรพ (หนอง
คาย): ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๗๖. นายนิพนธ์ ศศิธร

นายนิพนธ์ ศศิธร (ราชบุรี):
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๗๗. นายนิยม วรปัญญา

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี):

ผม นายนิยม วรปัญญา ส.ส. จังหวัด
ลพบุรี พรรคสังคมชาตินิยม ไว้วางใจครับ
คราวก่อนที่ผมเปิดไมค์ไม่ดังเลย ปรากฏว่า
มีผู้ฟังบอกว่านายนิยมขาดประชุม ที่จริงมา
ครบวันนั้น มีหนังสือรับรองจากสภาครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๗๘. นายแนบ ผ่องแผ้ว

นายแนบ ผ่องแผ้ว (กรุงเทพ
มหานคร): ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๗๙ นายบรม ตันเถียร

นายบรม ตันเถียร (พังงา): ไ
วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๘๐ นายบรรลือ น้อยมณี

นายบรรลือ น้อยมณี (อุดรดิตถ์):
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๘๑. นายบุญฤทธิ บรรทัดฐาน

นายบุญฤดี บรรทัดฐาน (สุราษฎร์ธานี): กระผม บุญฤดี บรรทัดฐาน ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา):

๘๒. คุณหญิงบัวเขียว รังคศิริ

คุณหญิงบัวเขียว รังคศิริ (แพร่):
ไว้วางใจค่ะ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา):

๘๓. นายบุญเกิด นาคดี

นายบุญเกิด นาคดี (สุรินทร์):
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา):

๘๔. นายบุญเกิด หิรัญคำ

นายบุญเกิด หิรัญคำ (ชัยภูมิ):
ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา):

๘๕. นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี): วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา):

๘๖. นายบุญชู โรจนเสถียร

นายบุญชู โรจนเสถียร (ชลบุรี):
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา):

๘๗. นายบุญทัน ดอกไธสง

นายบุญทัน ดอกไธสง (นครราชสีมา): ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา):

๘๘. นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง):
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา):

๘๙. นายบุญมี ปาร์มวงศ์

นายบุญมี ปาร์มวงศ์ (ลพบุรี):
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา):

๙๐. เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์

เรืออากาศตรี บุญยง วัฒนพงศ์
(อุตรดิตถ์): ไหว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๕๑. นายบุญเยี่ยม โสภณ

นายบุญเยี่ยม โสภณ (บุรีรัมย์):
กระผม บุญเยี่ยม โสภณ จังหวัดบุรีรัมย์
พรรคธรรมสังคม ไหว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๕๒. พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา
พันตำรวจโท บุญเลิศ เลิศปรีชา
(นครนายก): ไหว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๕๓. นายบุญส่ง ภูพานิช
นายบุญส่ง ภูพานิช (อ่างทอง):
ไม่ไหว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๕๔. นายบุญส่ง สมใจ
นายบุญส่ง สมใจ (ปราจีนบุรี):
ไหว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา):

๕๕. นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ
นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ
(สุพรรณบุรี) ไหว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๕๖. นายปกรณ์ กุลกำจร
นายปกรณ์ กุลกำจร (บุรีรัมย์):
วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๕๗. พันเอกประกอบ ประยูรโกศราช
พันเอก ประกอบ ประยูรโกศราช
(กรุงเทพมหานคร): วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๕๘. นายประกิจ รัตตมณี
นายประกิจ รัตตมณี (ตรัง):
ไม่ไหว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา):

๕๙. นายประจวบ ศิริวรราช
นายประจวบ ศิริวรราช (ชลบุรี):
ไหว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๐๐. นายประชุม รัตนเพียร

นายประชุม รัตนเพียร (ตราด) :
วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๐๑. นายประสิทธิ์ เสรีสุศรี

นายประสิทธิ์ เสรีสุศรี (เลย) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๐๒. นายประทวน รมยานนท์

นายประทวน รมยานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๐๓. นายประทีป ทองคำใส

นายประทีป ทองคำใส (อุบล-
ราชธานี) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๐๔. นายประเทือง คำประกอบ

นายประเทือง คำประกอบ (นคร-
สวรรค์) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๐๕. นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษ-
ณุโลก) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๐๖. นายประพันธ์ อัมพช

นายประพันธ์ อัมพช (เชียงใหม่) : เนื่องจากชาวนากำลังเอาหัวเข้าเชือก
น้ำตา ขาข้าวเปลือกไม่ออกเพราะพ่อค้า
รอกันนโยบายของรัฐบาลที่ตั้งขึ้นมา ฉะนั้น
ความจำเป็นอันรีบด่วนที่จะต้องมีรัฐบาล
ผมขอไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๐๗. นายประภัทร โพธิ์สุชน

นายประภัทร โพธิ์สุชน (สุพรรณ-
บุรี) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๐๘. นายประภัทรพงศ์ เวชชาชีวะ

นายประภัทรพงศ์ เวชชาชีวะ
(ฉันทบุรี) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๐๙. นายประมวล กุลมาศย์

นายประมวล กุลมาศย์ (ชุมพร) :
วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๑๐. นายประมวล สภาวสุ

นายประมวล สภาวสุ (พระนครศรี-
อยุธยา) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๑๑. พลตรี ประมาณ อติเรกสาร

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร
(สระบุรี) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๑๒. นายประยงค์ มุลสาร

นายประยงค์ มุลสาร (ยโสธร) :
กระผมนายประยงค์ มุลสาร จากจังหวัด
ยโสธร หนึ่งในสิบสอง แห่งพรรคสังคม
นิยมแห่งประเทศไทย ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๑๓. นายประยงค์ โมกขพันธ์

นายประยงค์ โมกขพันธ์ (นคร-
ปฐม) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๑๔. นายประยูร จอประยูร

นายประยูร จอประยูร (นนทบุรี) :
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๑๕. นายประยูร สุรนินวงศ์

นายประยูร สุรนินวงศ์ (อุดรธานี) :
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๑๖. นายประยูรศักดิ์ ชลาชนเดช

นายประยูรศักดิ์ ชลาชนเดช
(กรุงเทพมหานคร) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๑๗. นายประวิทย์ เนียรภาค

นายประวิติ เนียรภาค (นคร-
สวรรค์) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๑๘. นายประวิทย์ ศรีธัญรัตน์
นายประวิทย์ ศรีธัญรัตน์ (อุป-
ราชธานี) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๑๙. นายประสงค์ วงษ์สุนทร
นายประสงค์ วงษ์สุนทร (นคร-
สวรรค์) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๒๐. นายประสาท ไชยะโท
นายประสาท ไชยะโท (ยะลา) :
วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๒๑. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
(ฉะเชิงเทรา) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๒๒. นายประสิทธิ์ พันธุ์พูนินดา
นายประสิทธิ์ พันธุ์พูนินดา (เชียงใหม่-
ราย) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๒๓. นายประเสริฐ ทุ่งสี
นายประเสริฐ ทุ่งสี (น่าน) :
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๒๔. นายประเสริฐ บุญสม
นายประเสริฐ บุญสม (พระนครศรีอยุธยา) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๒๕. นายประเสริฐ เลิศยะโส
นายประเสริฐ เลิศยะโส (บุรี-
รัมย์) : กระผม ประเสริฐ เลิศยะโส
หนึ่งในสิบสองของพรรคสังคมนิยมแห่ง
ประเทศไทยจังหวัดบุรีรัมย์ ไม่ไว้วางใจ
ครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๒๖. นายประเสริฐ สายพิมพ์
นายประเสริฐ สายพิมพ์ (ลพ-
บุรี) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๒๗. พันโท ประเสริฐ สดขรรค์
พันโท ประเสริฐ สดขรรค์
(สระบุรี) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๒๘. นายประยัด ธรรมสาคร
นายประยัด ธรรมสาคร (จันท-
บุรี) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๒๙. นายปริญญา จุฑามาศย์
นายปริญญา จุฑามาศย์ (กระ-
บี่) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๓๐. นายปรีชา เพ็ชรสิงห์
นายปรีชา เพ็ชรสิงห์ (เลย) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๓๑. นายปรีชา มุสิกกุล
นายปรีชา มุสิกกุล (กำแพงเพชร):
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๓๒. นายปรีดา พัฒนถาบุตร
นายปรีดา พัฒนถาบุตร (เชียงใหม่) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๓๓. นายบุญจะ เกสรทอง
นายบุญจะ เกสรทอง (เพชร-
บูรณ์) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๓๔. นายปิยะ อังกินันท์
นายปิยะ อังกินันท์ (เพชร-
บุรี) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๓๕. นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรี-
สะเกษ) : ผมขอให้ความไว้วางใจรัฐบาล
นี้ครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๓๖. นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา
นายเปรม มาลากุล ณ อยุธยา
(อุตรดิตถ์) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๓๗. นายเปลื้อง ณ นคร
นายเปลื้อง ณ นคร (กรุงเทพ-
มหานคร) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๓๘. นายโปร่ง เจริญรัตน์
นายโปร่ง เจริญรัตน์ (ปราจีน-
บุรี) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๓๙. นายแผน สิริเวชชะพันธ์
นายแผน สิริเวชชะพันธ์ (กาญ-
จนบุรี) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๔๐. นายพจน์ เกิดผล
นายประพจน์ เกิดผล (สุโขทัย) :
วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๔๑. นางพรรณทิพา วัชรโบล
นางพรรณทิพา วัชรโบล (กรุง-
เทพมหานคร) : ไม่ไว้วางใจค่ะ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๔๒. นายพ่ายพ กาญจนารัตน์
นายพ่ายพ กาญจนารัตน์ (เชียง-
ราย) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๔๓. นายพิชัย ยันตะบุศย์
นายพิชัย ยันตะบุศย์ (กาฬ-
สินธุ์) : พิชัย ยันตะบุศย์ วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง-
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๔๔. นายพิชัย รัตกุล

(นายพิชัย รัตตกุล (กรุงเทพมหานคร) ไม่อยู่ในที่ประชุม)

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๑๔๕. นายพินิจ จันทรสุรินทร์

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) :
วางใจครับผม

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๑๔๖. นายพิภพ อะสีติรัตน์

นายพิภพ อะสีติรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ผม พิภพ อะสีติรัตน์ ส.ส. กรุงเทพฯ ฯ พรรคประชาธิปัตย์ ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๑๔๗. นายพีร์ บุญนาค

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) :
วางใจครับ แต่ระวังมาตรา ๑๕๙ หน่อยนะครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๑๔๘. นายพีระพงศ์ อิศรภักดี

(นายพีระพงศ์ อิศรภักดี (ประจวบคีรีขันธ์) ไม่อยู่ในที่ประชุม)

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๑๔๙. นายเพียร พุ่มจันทร์

นายเพียร พุ่มจันทร์ (อุบลราชธานี) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๐. นายไพฑูรย์ แก้วทอง

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (พิจิตร) :
ผม ไพฑูรย์ ส.ส. พิจิตร พรรคพลังใหม่ ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๑. นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๒. นายมงคล บุพศิริ

นายมงคล บุพศิริ (นครพนม) :
วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๓. นายมงคล สุกนธขจร

นายมงคล สุกนธขจร (นครราช-
สีมา) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๔. นายมนัส สุวรรณรัตน์

นายมนัส สุวรรณรัตน์ (นครศรี
ธรรมราช) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๕. นายมนูญ สันติวงศ์

นายมนูญ สันติวงศ์ (นครราช-
สีมา) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๖. นายมานิต ไสยวิจิตร

นายมานิต ไสยวิจิตร (กาฬ-
สินธุ์) : รับเจ้า มานิต ไสยวิจิตร ส.ส.
กาฬสินธุ์ แห่งพรรคเกษตรสังคม ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๗. นายสานิต อุกฤษเณ

นายมานิต อุกฤษเณ (ศรีสะเกษ) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๘. นายมานิตย์ พรหมมานนท์

นายมานิตย์ พรหมมานนท์
(ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ ผู้
อารี กระผม มานิตย์ พรหมมานนท์ ส.ส.
จังหวัดศรีสะเกษ ไม่ไว้วางใจครับ และ
ไม่ขอเป็นโสเภณีตลอดชีวิต

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๙. นายมีชัย พันธุวร

นายมีชัย พันธุวร (กำแพงเพชร) :
ท่านประธานที่เคารพ ผมมีชัย พันธุวร
พรรคประชาธิปัตย์ เพื่อเห็นกับประเทศ
ชาติและประชาชน กระผมไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๐. นายเมธา เอื้ออภิญญกุล

นายเมธา เอื้ออภิญญกุล (แพร่) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๑. นายยวต เลิศฤทธิ์

นายยวต เลิศฤทธิ์ (กรุงเทพ-
มหานคร) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๒. นายยะเสิร์ วังศ์ทองเหลือ

(นายยะเสิร์ วังศ์ทองเหลือ ไม่อยู่
ในที่ประชุม)

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๓. นายยุทธพล ศรีมุงคุณ

นายยุทธพล ศรีมุงคุณ (มหา-
สารคาม) : กระผม ยุทธพล ศรีมุงคุณ
ส.ส. จังหวัดมหาสารคาม พรรคประชา-
ธิปัตย์ ขอพูดในนามของประชาชนผู้รักชาติ
ที่ไม่ไว้วางใจรัฐบาลจริงๆ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๔. ร้อยตำรวจโท ระบิล นานากุล

ร้อยตำรวจโท ระบิล นานากุล
(นครศรีธรรมราช) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๕. นายรามิศร ภัทรพานิ

นายรามิศร ภัทรพานิ (สุรินทร์) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๖. นายเริ่มรัฐ จิตรภักดี

นายเริ่มรัฐ จิตรภักดี (ศรีสะเกษ) : กระผมเริ่มรัฐ จิตรภักดี ส.ส.
ศรีสะเกษ พรรคเศรษฐกิจกร ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๗. นายฤทธิ์ อินทรนันท์

นายฤทธิ์ อินทรนันท์ (เชียงใหม่) : ไว้วางใจรัฐบาลพันเปเปอร์เซ็นต์
ครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๘. นายเล็ก นานา

นายเล็ก นานา (กรุงเทพ-
มหานคร) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๕. นายวสันต์ อินทรสุต
นายวสันต์ อินทรสุต (นคร-
สวรรค์) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๖. นายวัฒนา อัครเวม
นายวัฒนา อัครเวม (สมุทร-
ปราการ) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๗. นายวิจิตร ยืนนาน
นายวิจิตร ยืนนาน (สุราษฎร์-
ธานี) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๘. นายวิจิตร วงษานุทัศน์
นายวิจิตร วงษานุทัศน์ (ชัยภูมิ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิจิตร
วงษานุทัศน์ ส.ส. จังหวัดชัยภูมิ พรรค
แนวร่วมสังคมนิยม พยายามยกมือมาจนถึง
สองรัฐบาล ไม่มีโอกาสได้พูดเพราะฉะนั้น
ในการนี้ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๖๙. นายวิจิตร สุกันธพันธ์
นายวิจิตร สุกันธพันธ์ (สงขลา) :
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๗๐. นายวิชัย เสวมาตย์
นายวิชัย เสวมาตย์ (อุบลราช-
ธานี) : กระผม วิชัย เสวมาตย์ แห่ง
อุบลราชธานีไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๗๑. นายวิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ
นายวิจิต วิเศษสุวรรณภูมิ
(กรุงเทพมหานคร) : เพื่อประเทศชาติ
จะไม่ประสบความสำเร็จนะ ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๗๒. นายวินิจ วังตาล
นายวินิจ วังตาล (ราชบุรี) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๗๓. นายวิรัช กุมุทมาศ

นายวิรัช กุมุทมาศ (ขอนแก่น) :
ผม วิรัช กุมุทมาศ พรรคพลังใหม่ จาก
ขอนแก่นไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๗๘. นายวิรัช วัฒนไกร

นายวิรัช วัฒนไกร (สุพรรณบุรี) :
ผม วิรัช วัฒนไกร ส.ส. สุพรรณบุรี
พรรคชาติไทยไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๗๙. นายวิศาล ภัทรประสิทธิ์

นายวิศาล ภัทรประสิทธิ์ (พิจิตร) :
ผม วิศาล ภัทรประสิทธิ์ ส.ส. จังหวัด
พิจิตร รับรองกับราษฎรมาว่าจะไว้วางใจ
รัฐบาลครับ ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๘๐. นายวีระ มุสิกพงศ์

นายวีระ มุสิกพงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๘๑. นายศิริ ท่งทอง

นายศิริ ท่งทอง (อุทัยธานี) :
งกออกเสียงอยากจะดูรัฐบาลบริหาร ถ้า
จะสนับสนุนถ้าไม่คัดค้าน

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๘๒. นายศิริ ผาสุก

นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) : ผม
นายศิริ ผาสุก ส.ส. จังหวัดสุรินทร์ พรรค
สังคมนิยมแห่งประเทศไทยไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๘๓. นายสงสุข ภัคเกษม

นายสงสุข ภัคเกษม (เชียงใหม่) :
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๘๔. นายสง่า วัชรภรณ์

นายสง่า วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) :
วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๘๕. นายสถาปน ศรีจันทร์

นายสถาปน ศรีจันทร์ (สกลนคร) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๘๖. นายสนิท กุลเจริญ

นายสนิท กุลเจริญ (สมุทร-
ปราการ) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๘๗. นายสนิท ขูร่าย

นายสนิท ขูร่าย (ร้อยเอ็ด) :
กระผม นายสนิท ขูร่าย ส.ส. ร้อยเอ็ด
สังกัดพรรคพลังใหม่ ไม่ขอไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๘๘. นายสนิท วงศ์เบญจรัตน์

นายสนิท วงศ์เบญจรัตน์ (นคร-
ราชสีมา) : กระผม นายสนิท วงศ์-
เบญจรัตน์ สังกัดพรรคชาติไทย จังหวัด
นครราชสีมา ขอให้ความไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๘๙. นายสม วาสนา

นายสม วาสนา (อุดรธานี) :
อนุโลม ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๙๐. พันเอก สมคิด ศรีสังคม

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดร-
ธานี) : ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๙๑. นายสมเจตน์ ฤกษ์สุต

นายสมเจตน์ ฤกษ์สุต (อุดร-
ธานี) : วางใจครับผม

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๙๒. จำสับเอก สมชาย อินทรารู

จำสับเอก สมชาย อินทรารู
(แพร่) : กระผม จำสับเอก สมชาย อินท-
รารู ส.ส. แพร่ เพื่อจะไ้เงินช่วยเหลือจาก
รัฐบาลให้แก่สภาตำบลในจังหวัดแพร่ ของ
กระผม กระผมขอวางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๙๓. นายสมบุญ ศิริธร

นายสมบุญ ศิริธร (กรุงเทพ
มหานคร) : ผมชื่อสมบุญครับ ไม่ใช่
สมบุรณ์ ขอไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) : ขอประทานโทษ
กระผมอ่านสมบุดครับ

๑๕๔. นายสมบุรณ์ บัณฑิต

นายสมบุรณ์ บัณฑิต (น่าน) : ไว้
วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๕. นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าสมศักดิ์
สมบูรณ์ทรัพย์ แห่งราชบุรี ได้รักษาสัจ-
วาจาที่ให้ กับ สภาฯ ว่าถ้ารัฐบาลสามารถจะ
ตอบข้อข้องใจที่ข้าพเจ้าซักถามได้ ข้าพเจ้าจะ
สนับสนุนท่าน ท่านไม่สามารถจะตอบข้อ
ซักถามข้าพเจ้าได้ ข้าพเจ้าจึงยังไม่ให้คำ
รับรอง

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) : กรุณาอีกครั้งเถิด
รับ ท่านให้วางใจหรือไม่วางใจ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : ท่านไม่สามารถจะตอบข้อซักถามที่
ข้าพเจ้าข้องใจได้ ข้าพเจ้าจึงยังไม่ให้การ
รับรองท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ไว้
ใจใช่ไหมครับ

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : ก็มีความซี ไม่ให้คำรับรองจะวางใจ
ได้อย่างไร ก็ยังไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๖. นายสมศาสตร์ รัตนศักดิ์

นายสมศาสตร์ รัตนศักดิ์ (เชียง-
ราย) : ข้าพเจ้า นายแพทย์ สมศาสตร์
รัตนศักดิ์ ส.ส. เชียงราย ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๗. นายสมหวัง ศรีชัย

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) :
กระผม สมหวัง ศรีชัย ส.ส. ชัยนาท แห่ง
พรรคพลังใหม่ ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๘. นายสมัคร เจริญรัตน์

นายสมัคร เจริญรัตน์ (สุรินทร์) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๑๕๙. นายสมัคร ชาลีกุล

นายสมัคร ชาลีกุล (ชัยภูมิ) :
 กระผม สมัคร ชาลีกุล จากจังหวัดชัยภูมิ
 แห่งพรรคแนวร่วมสังคมนิยม ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๐๐. นายสมัคร สุนทรเวช

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพ
 มหานคร) : กระผม สมัคร สุนทรเวช
 พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพฯ ครับ เพื่อ
 ไม่ให้คนมีเบื้องหลังสกปรกมีโอกาสเข้ามา
 บริหารบ้านเมือง ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๐๑. นายสมาน งามสนิท

นายสมาน งามสนิท (อุบลราช-
 ธานี) : สมาน งามสนิท แห่งอุบลราชธานี
 พรรคธรรมสังคม ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๐๒. นายสมาน ชมพูเทพ

นายสมาน ชมพูเทพ (ลำพูน) :
 ผม สมาน ชมพูเทพ ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๐๓. นายสมาน มณีราชกิจ

นายสมาน มณีราชกิจ (บุรีรัมย์) :
 กระผม สมาน มณีราชกิจ ส.ส. จังหวัด
 บุรีรัมย์ แห่งพรรคชาติไทย ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๐๔. นายสราวุธ นิยมทรัพย์

นายสราวุธ นิยมทรัพย์ (นคร-
 ปฐม) : กระผมสราวุธ นิยมทรัพย์ ส.ส.
 นครปฐม พรรคประชาธิปัตย์ ไม่ไว้วางใจ
 ครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๐๕. นายสละ หนูเงิน

นายสละ หนูเงิน (สระบุรี)
 ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๐๖. นายสลัด สุวรรณรอด

นายสลัด สุวรรณรอด (หนอง
 คาย) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๐๗. นายสวัสดิ์ ขวัญเมือง

นายสวัสดิ์ ขวัญเมือง (สิงห์-บุรี) : กระผม นายสวัสดิ์ ขวัญเมือง ส.ส. จังหวัดสิงห์บุรี ขอไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๐๘. นายสวัสดิ์ คำประกอบ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๐๙ นายสว่าง ทรายชู

นายสว่าง ทรายชู (ขอนแก่น) : ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๑๐. นายสวาท ศิริโกมุท

นายสวาท ศิริโกมุท (มหาสารคาม) : ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๑๑. นายสอาด บิยวรรณ

นายสอาด บิยวรรณ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สอาด บิยวรรณ ส.ส. จังหวัดลำปาง พรรคแรงงาน เพื่อความอยู่รอดของชาติ ศาสนา และองค์พระมหากษัตริย์ กระผม สอาด บิยวรรณ ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๑๒. ว่าที่ร้อยตรี สะเทือน คุละวรรณ ว่าที่ ร้อยตรี สะเทือน คุละวรรณ (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สะเทือน คุละวรรณ ปราบปรามให้ม็อบรัฐบาล เข้าบริหารประเทศชาติ ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๑๓. นายสันฐาน สุริยคำ

นายสันฐาน สุริยคำ (เชียงราย) : กระผม สันฐาน สุริยคำ ส.ส. เชียงราย แห่งพรรคพลังใหม่ ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทนเลขาธิการรัฐสภา) :

๒๑๔. นายสันต์ เทพมณี

นายสันต์ เทพมณี (ลำพูน) : ผม นายสันต์ เทพมณี ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รองเลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๑๕ นายสันต์ อรุณทัตย์

นายสันต์ อรุณทัตย์ (ขอนแก่น) :
ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๑๖. นายสัมพันธ์ ทองสมัคร

นายสัมพันธ์ ทองสมัคร (นคร
ศรีธรรมราช) : ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๑๗. นายสิงห์โต จ่างตระกูล

นายสิงห์โต จ่างตระกูล (กรุง-
เทพมหานคร) : ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๑๘. นายสิดดิก สารีฟ

นายสิดดิก สารีฟ (นราธิวาส) :
ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๑๙. นายสุภาณูจน์ นารายณะคามิน

นายสุภาณูจน์ นารายณะคามิน
(หนองคาย) : วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๒๐. นายสุขุม เลาวัณย์ศิริ

นายสุขุม เลาวัณย์ศิริ (นครราช-
สีมา) : กระผม นายสุขุม เลาวัณย์ศิริ
ส.ส. จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติไทย
รัฐมนตรีนโยบายส่งเสริมสภาพแวดล้อม
ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๒๑. นายสุจินต์ เชาว์วิศิษฐ์

นายสุจินต์ เชาว์วิศิษฐ์ (ศรี-
สะเกษ) : วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๒๒. นายสุทิน ภูษิตานนท์

นายสุทิน ภูษิตานนท์ (ปัตตานี)
ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๒๓. นายสุจิตต์ จำปีทอง

นายสุจิตต์ จำปีทอง (กรุงเทพ
มหานคร) : ผม สุจิตต์ จำปีทอง ส.ส.
กรุงเทพมหานคร พรรค ปชป. ไม่
ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๒๔. นายสุทัศน์ เงินหมื่น

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อุปราช-
ธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นาย
สุทัศน์ เงินหมื่น ส.ส. จังหวัดอุบลราชธานี
๑ ใน ๑๒ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย
เพื่อให้มีรัฐบาลที่ย่อมรับเอานโยบายสังคม
นิยมไปใช้ กระผมไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๒๕. นายสุทิน ใจจิต

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม สุทิน ใจจิต พรรค
เกษตรสังคมนิยม จากจังหวัดยโสธร ขอยืนยัน
ว่าจะเอาไปตัดหัวข้าวแห่งที่ไหน ผมก็ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๒๖. นายสุธี ภูวนันท์

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) :
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๒๗. นายสุธีร์ อัคราณิชย์

นายสุธีร์ อัคราณิชย์ (สมุทร-
ปราการ) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๒๘. นางสุนีรัตน์ เตลาน

นางสุนีรัตน์ เตลาน (ร้อยเอ็ด) :
ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๒๙. นายสุนทร ยี่งนคร

นายสุนทร ยี่งนคร (สมุทรสง-
คราม) : กระผม สุนทร ยี่งนคร พรรค
ประชาธิปไตย จังหวัดสมุทรสงคราม ได้
พิจารณาเห็นแล้วว่า รัฐบาลคณะนี้มีเทวตา
เข้ามาปะปน ผมจึงไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๓๐. นายสุรปาดิ ไกรฤกษ์

นายสุรปาดิ ไกรฤกษ์ (พิษณุ-
โลก) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นาย
สุรปาดิ ไกรฤกษ์ ส.ส. จังหวัดพิษณุโลก
พรรค ปชป. สนับสนุนคุณวีระ มุสิกพงศ์

กับคุณสมภาร สุนทรเวช จึงขอลงคะแนน
ว่าไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๓๑. นายสุรยุทธ์ กิตติราช

นายสุรยุทธ์ กิตติราช (อุดรธานี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรยุทธ์
กิตติราช พรรคพลังใหม่ แห่งจังหวัดอุดร
ธานี ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๓๒. นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ
นายสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ
(อุบลราชธานี) : กระผม นายสุรศักดิ์
เทียมประเสริฐ ส.ส. จังหวัดอุบลราชธานี
พรรคสังคมชาตินิยม ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๓๓. นายสุระ ชัยวิรัตน์

นายสุระ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) :
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๓๔. นายสุรินทร์ เทพกาญจนา

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (สมุทร
สาคร) : วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๓๕. นายสุรินทร์ มาศดิตถ์

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรี-
ธรรมราช) : ผม สุรินทร์ มาศดิตถ์
แห่งนครศรีธรรมราช ไม่วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๓๖. นายสุวรรณ ธนกันญา

นายสุวรรณ ธนกันญา (นคร-
ราชสีมา) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๓๗. นายเสนาะ พึ่งเจียม

นายเสนาะ พึ่งเจียม (กำแพง-
เพชร) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๓๘. หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช
(กรุงเทพมหานคร) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๓๙. นายเสริม มุสิกวัตร

นายเสริม มุสิกวัตร (นครศรี-
ธรรมราช) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๔๐. นายเสริมชาติ ยามะรัตน์

นายเสริมชาติ ยามะรัตน์ (กรุง-
เทพมหานคร) : ไม่วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๔๑. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
(ระยอง) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๔๒. นายแสวง ธวัชวะชุม

นายแสวง ธวัชวะชุม (นคร-
พนม) : ไว้วางใจล้านเปอร์เซ็นต์ครับผม

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๔๓. นายแสวง ศรีมาเสริม

นายแสวง ศรีมาเสริม (นนท-
บุรี) : ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๔๔. นายโสภณ วัชรสินธุ์

นายโสภณ วัชรสินธุ์ (นครศรี-
ธรรมราช) : กระผม โสภณ วัชรสินธุ์
ส.ส. นครศรีธรรมราช สังกัดพรรคประ-
ชาธิปัตย์ ถือว่ารัฐบาลชุดนี้วางใจไม่ได้
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๔๕. นายโสภณ วีรชัย

นายโสภณ วีรชัย (อุดรธานี) :
ผม โสภณ วีรชัย ส.ส. จังหวัดอุดรธานี
พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ยกมือ
ตั้งแต่เช้า ท่านประธานไม่ให้พูดเลย คราว
นี้ผมเข้าใจ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ว่ารัฐบาลต้อง
ผ่านแน่นอน ฉะนั้นผมจึงไม่วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๔๖. นายไสว พัฒโน

นายไสว พัฒโน (สงขลา) :
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๔๗. นายใหญ่ ศวิตชาติ

นายใหญ่ ศวิตชาติ. (นคร-
สวรรค์) : ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๔๘. นายองอาจ ตั้งสถิตชัย

นายองอาจ ตั้งสถิตชัย (นคร-
ราชสีมา) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๔๙. นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์

นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์
(อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ ส.ส.
จังหวัดอุบลราชธานี พรรคชาติไทย ขอ
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๕๐. นายอนันต์ ฉายแสง

นายอนันต์ ฉายแสง (ฉะเชิง-
เทรา) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๕๑. นายอนันต์ บุรณวนิช

นายอนันต์ บุรณวนิช (พระนคร
ศรีอยุธยา) : กระผม อนันต์ บุรณวนิช
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพระนคร-
ศรีอยุธยา ขอไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๕๒. นายอนันต์ ภักดีประไพ

นายอนันต์ ภักดีประไพ (พิษณุ-
โลก) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๕๓. จำสืบทรี อนันต์ เรืองกุล

จำสืบทรี อนันต์ เรืองกุล (สง-
ขลา) : ไว้วางใจครับผม

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๕๔. นายอมรศักดิ์ องค์สรณะคม

นาย อมรศักดิ์ องค์สรณะ คม
(ภูเก็ต) : กระผม อมรศักดิ์ องค์สรณะคม
ส.ส. จังหวัดภูเก็ต พรรคประชาธิปัตย์ ไม่
ไว้วางใจครับผม

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๕๕. นายอรุณ เอี่ยมเอก

นายอรุณ เอี่ยมเอก (อ่างทอง):
กระผม นายอรุณ เอี่ยมเอก ส.ส. อ่างทอง
ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๕๖. นายอัมพล จันทรเจริญ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหา-
สารคาม) : พี่น้องชาวจังหวัดมหาสาร-
คามที่เคารพ เพื่อประเทศชาติของเราจะ
ได้มีรัฐบาลเสียที่ กระผม นายอัมพลคนยาก
วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๕๗. นายอาคม สุวรรณพ

นายอาคม สุวรรณพ (นครศรี-
ธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
นายอาคม สุวรรณพ จากจังหวัดนครศรี-
ธรรมราช พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย
ขอประกาศให้ทั้งนั้นไปว่า ไม่ไว้วางใจ
อย่างเด็ดขาด

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๕๘. นายอารีย์ วีระพันธ์

นายอารีย์ วีระพันธ์ (เชียงใหม่):
ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยความเป็นตัวของ
ตัวเอง ด้วยระเบียบวินัยที่มีต่อพรรค ด้วย
ชื่อตรงต่อประชาชนที่เลือกตั้งเข้ามา ข้าพ-
เจ้านายอารีย์ วีระพันธ์ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดเชียงใหม่ พรรคประชาธิปัตย์ ไม่
ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๕๙. นายอำนาจ สุวรรณศิริ

นายอำนาจ สุวรรณศิริ (สงขลา):
ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๖๐. นายอำพัน หิรัญโชติ

นายอำพัน หิรัญโชติ (ร้อยเอ็ด):
วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๖๑. นายอำ รongเงิน

นายอำ รongเงิน (พัทลุง) :
ผม นายอำ รongเงิน ส.ส. พัทลุง ครับ
วันนี้ยกมือตั้งแต่เช้า ท่านประธานมองไม่

เห็นเลยหรือไม่มอง ไปพ้ตกลงเมื่อไร
 อยากจะให้จับลงดังแคง ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๖๒. นายอินสอน บัวเขียว

นายอินสอน บัวเขียว (เชียงใหม่) : ผม นายอินสอน บัวเขียว ส.ส.
 จังหวัดเชียงใหม่ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๖๓. นายอุดม ผาสุก

นายอุดม ผาสุก (เพชรบุรี) :
 กระผม อุดม ผาสุก เพชรบุรี พรรค
 ประชาธิปัตย์ แห่งจังหวัดเพชรบุรี ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๖๔. นายอุดมพร ขอเพิ่มกลาง

นายอุดมพร ขอเพิ่มกลาง (มหา
 สารคาม) : กระผม อุดมพร ขอเพิ่มกลาง
 หรือหม่ออ้วน ยาคี แห่งมหาสารคาม
 ถ้าหากรัฐบาลทำได้จริงอย่างที่คุย ผมให้
 ความไว้วางใจเพื่อเห็นแก่ราษฎรที่ทุกข์ยาก

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๖๕. นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง

นายอุดมศักดิ์ ทั้งทอง (ประจวบ
 คิรีขันธุ์) : กระผม อุดมศักดิ์ ทั้งทอง
 ประจวบคิรีขันธุ์ ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๖๖. นายอุดร ทองน้อย

นายอุดร ทองน้อย (ยโสธร) :
 กระผม นายอุดร ทองน้อย ส.ส. จังหวัด
 ยโสธร สังกัดพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ไม่ไว้วางใจ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๖๗. นายอุทัย ชุนหะจันทน

นายอุทัย ชุนหะจันทน (พระ-
 นครศรีอยุธยา) : ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
 เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
 เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๖๘. นายอุทัย พิมพ์ใจชน

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) :
 ไม่ไว้วางใจครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (รอง
เลขาธิการรัฐสภา ผู้รักษาราชการแทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

๒๖๕. เรือโท อุทิศ นวลมณี

เรือโท อุทิศ นวลมณี (สกลนคร):
ท่านประธานที่เคารพ กระผม เรือโท อุทิศ
นวลมณี หรือทิดคำ ทำข่าว ไว้ว่างใจครับ
(กรรมการได้ทำการทรวน้นคะแนน
และเมื่อได้้นับคะแนนเสร็จแล้วเสนอผลต่อ
ประธานสภา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โปรด
ฟังครับ ผลแห่งการออกเสียงลงคะแนน
ปรากฏผลดังต่อไปนี้

เสียงที่ให้ความไว้วางใจมี ๑๔๐ คน
เสียงที่ไม่ให้ความไว้วางใจมี ๑๒๔

งดออกเสียง ๑ คน

ไม่มาประชุม ๔ คน

รวมเป็นสมาชิกทั้งสิ้น ๒๖๕ คน
จึงเป็นอันว่าจำนวนเสียงที่ออกให้ความไว้วางใจเกินกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่มาประชุม
ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
มาตรา ๑๘๔ เป็นอันว่าสภานี้ลงมติให้ความ
ไว้วางใจแก่คณะรัฐบาลชุดนี้

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช
(นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอขอบ
พระคุณสภานี้ ที่ได้ให้ความไว้วางใจแก่
คณะรัฐบาล และขอให้คำมั่นสัญญาต่อ
สภาอันทรงเกียรตินี้ว่า กระผมและคณะ
รัฐบาลจะปฏิบัติหน้าที่ที่ท่านได้มอบหมาย
ให้ไปนี้ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และเพื่อ
ประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน
แต่อย่างเดียว ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมก
ระเบียบวาระแล้ว ผมขอเลิกประชุมครับ
ขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๒.๔๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เจริญ ปราบริปกุล
 เพียร พุ่มจันทร์
 อรุณ เอี่ยมเอก
 สลัก สุวรรณรอก
 ประสงค์ วงษ์สุนทร
 สมักร สุนทรเวช
 พิภพ อะสีติรัตน์
 ถนอม แสงสุริยจันทร์
 วีระ มุสิกพงศ์
 ประเสริฐ สายพิมพ์
 เจริญ หนูสง
 บุญมี ปาร์มวงศ์
 ศุภิต พานิชพัฒน์
 พลเรือเอก หลวงชลธารพฤฒิไกร
 ประเสริฐ เลิศยะโส

ตรวจแล้ว วันที่ ๓๐ เม.ย. ๑๘

สภารับรองในคราวประชุม
 ครั้งที่ ๓ / ๒๕๑๘ (สามัญสมัยที่สอง)

ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ไพโรจน์ อัมพรประภา
 หัวหน้ากองการประชุม

สงวน คำวงษา
 รองเลขาธิการรัฐสภา
 ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ
 เลขานุการรัฐสภา

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

อุดม พลอยสังวาลย์
 ธน บุญยรังค์
 สินธุชัย ชื้อสัจย์ดี
 จำรงค์ ใจอ่อนน้อม
 โฉมเฉลา ลีพลากร
 ฉันทนา ชานบ่อม
 เปรมจิต บุญหล่อ
 พิลาส จารุณัฐ
 สมศรี ใจอ่อนน้อม
 สมชาย คาวอุดม
 สายสุนีย์ พันธนะ
 ฤชชงค์ เอกบุตร
 ประเสริฐ บันสิน
 รัชนี้ ชันธิโชติ
 กัลยา สำนัญศิลป์
 อุษา ชุณหะนันท์
 มาลี อำไพลาเลิศ
 เวณู อรัญญิก
 ลัดดาวัลย์ มิตรโสภณศิริ
 สุพันธ์ จิตรกถึก

หัวหน้างานรายงานการประชุม